

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2017-1611-0005**

**ZAKON O PLAČILNIH STORITVAH, STORITVAH IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA
DENARJA IN PLAČILNIH SISTEMIH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Veljavni Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12 in 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS) je sistemski zakon, ki v Republiki Sloveniji ureja opravljanje plačilnih storitev. ZPlaSS je bil sprejet leta 2009, njegov glavni cilj pa je bil prenos Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 5. 12. 2007, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/64/ES), ki je takrat predstavljal temeljni evropski predpis s področja plačilnih storitev, ki je odpravil tudi omejitve za vzpostavitev enotnega območja plačil v evrih, t. i. SEPA (*Single Euro Payments Area*). ZPlaSS je bil pozneje večkrat spremenjen in dopolnjen predvsem zaradi prenosa več evropskih predpisov.

V ZPlaSS so bile poleg Direktive 2007/64/ES pozneje prenesene tudi določbe Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembi direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009), določbe Direktive 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostni papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009), določbe Direktive 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010) ter določbe Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014). Poleg tega so v zakonu določene sankcije za Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009), za Uredbo (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345 z dne 8. 12. 2006), za Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v evrih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012) in

za Uredbo (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015).

V povezavi s tem ZPlaSS ureja pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij, pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov, pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja, pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja, pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, pravila o zamenjavi plačilnega računa in pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

V skladu z ZPlaSS plačilne storitve lahko opravljajo plačilne institucije in drugi ponudniki plačilnih storitev. Plačilne institucije so gospodarske družbe, ki so ustanovljene z namenom opravljanja plačilnih storitev kot svoje osrednje dejavnosti, lahko pa poleg tega opravljajo tudi druge gospodarske dejavnosti (hibridne plačilne institucije). Poleg plačilnih institucij lahko plačilne storitve opravljajo tudi drugi ponudniki, to so predvsem banke, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot ene od vzajemno priznanih finančnih storitev po Zakonu o bančništvu, in drugi subjekti, ki so v skladu z ZPlaSS prepoznani kot ponudniki plačilnih storitev (družbe za izdajo elektronskega denarja, Banka Slovenije, Uprava Republike Slovenije za javna plačila).

Na podlagi 5. člena ZPlaSS je plačilna storitev katerakoli od naslednjih aktivnosti, ki jo ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:

- aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
- izdajanje in/ali pridobivanje plačilnih instrumentov;
- izvrševanje denarnih nakazil;
- aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije z uporabo katerekoli telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko-tehnološkega omrežja, ki deluje zgolj kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev.

Plačilne institucije morajo delovati varno in zanesljivo, zato morajo obvladovati operativna in finančna tveganja, biti organizirane v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb, zagotovljena mora biti primernost imetnikov kvalificiranih deležev plačilne institucije, izpolnjevati morajo organizacijske, kadrovske in tehnične pogoje, vseskozi pa tudi zagotavljati ustrezno višino kapitala in primerno varovanje denarnih sredstev uporabnikov. Plačilne institucije lahko

posamezne plačilne storitve opravljajo le, če so zanje predhodno pridobile dovoljenje Banke Slovenije v skladu z ZPlaSS. Na seznamu plačilnih institucij, ki ga vodi Banka Slovenije so zavedene 3 plačilne institucije.

Poleg plačilnih institucij ZPlaSS ureja tudi plačilne institucije z opustitvijo, ki izmed plačilnih storitev opravljajo le izvrševanje denarnih nakazil, ki se izvršujejo v omejenem obsegu in le kot dodatna dejavnost, dostopna v povezavi z drugimi storitvami institucije, ki niso plačilne storitve. Za plačilne institucije z opustitvijo lahko veljajo omejene zahteve glede obvladovanja operativnih in finančnih tveganj, vendar le, če je omejitev zahtev utemeljena in potrjena s strani Banke Slovenije. Iz seznama plačilnih institucij z opustitvijo pri Banki Slovenije je razvidno, da trenutno v Republiki Sloveniji ni teh institucij z dovoljenjem Banke Slovenije

V skladu z ZPlaSS je Banka Slovenije nadzorni in prekrškovni organ v zvezi z delovanjem plačilnih institucij in v zvezi z osebami, ki brez dovoljenja opravljajo plačilne storitve.

Plačilne institucije lahko plačilne storitve, ki so jih upravičene opravljati na območju Republike Slovenije, opravljajo tudi na območju druge države članice Evropske unije ali države podpisnice Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora ali tretje države, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno, ob ustreznem predhodnem obvestilu o taki nameri oziroma ob registraciji tovrstnega opravljanja storitev. Pri tem velja, da plačilna institucija odgovarja za zakonitost in pravilnost ravnanja podružnice in zastopnika.

Plačilne storitve v Republiki Sloveniji lahko opravljajo tudi plačilne institucije držav članic, in sicer preko podružnice, zastopnika ali neposredno. O opravljanju plačilnih storitev s strani plačilnih institucij držav članic v Republiki Sloveniji Banka Slovenije obvesti pristojen nadzorni organ države sedeža take plačilne institucije (notifikacije plačilnih institucij). Na seznamu notifikacij plačilnih institucij iz držav članic je v začetku decembra 2016 bilo evidentiranih 302 plačilne institucije.

Evropska komisija je pri reviziji Direktive 2007/64/ES ugotovila, da pravni okvir opravljanja plačilnih storitev potrebuje nekatere spremembe in dopolnitve, zato je predlagala novo Direktivo o plačilnih storitvah na notranjem trgu. Nova Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU), je začela veljati 13. januarja 2016, države članice pa morajo njene določbe prenesti v nacionalno zakonodajo do 13. januarja 2018.

Namen Direktive 2015/2366/EU je potrošnikom in trgovcem omogočiti v celoti izkoristiti notranji trg plačilnih storitev, zlasti na področju e-trgovine. Za doseg tega cilja in spodbuditev večje konkurence, učinkovitosti in inovacij na področju elektronskih plačil, Direktiva 2015/2366/EU zagotavlja pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, kar naj bi prineslo znižanje stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev ter večjo izbiro in preglednost pri plačilnih storitvah, spodbujanje inovativnih plačilnih storitev ter zagotavljanje varnih in preglednih plačilnih storitev.

Nov pravni okvir za plačilne storitve določa pravila za povečanje preglednosti, inovacije in zagotavljanja večje varnosti na področju plačil malih vrednosti ter izboljšanje skladnosti nacionalnih predpisov s poudarkom na potrebah potrošnikov. Cilj predlaganih ukrepov je, da je pravni okvir tehnološko nevtralen, tako da bo uporaben tudi za nove plačilne storitve, ki se bodo pojavile v prihodnje.

Direktiva 2015/2366/EU posodablja in dopolnjuje obstoječa pravila Evropske unije na področju plačilnih storitev, ki so bila uvedena z Direktivo 2007/64/ES. Direktiva 2015/2366/EU tako

razširja obseg plačilnih storitev in njihovih ponudnikov, jasneje opredeljuje izjeme od teh pravil, izboljšuje sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi nacionalnimi organi ter uvaja strožje varnostne zahteve za elektronska plačila.

Nove plačilne storitve, ki jih ureja Direktiva 2015/2366/EU so storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, prav tako so v njej dodatno urejeni ponudniki teh novih storitev. Ti bodo morali spoštovati enaka pravila delovanja kot obstoječi ponudniki plačilnih storitev, vendar pa tisti ponudniki teh storitev, ki že delujejo na trgu, lahko še naprej opravljajo plačilne storitve, po sprejemu predloga Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) pa bodo morali pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh plačilnih storitev oziroma se registrirati pri Banki Slovenije.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Osnovni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2015/2366/EU, ki jo morajo države članice prenesti v nacionalno zakonodajo do 13. januarja 2018.

Cilji predloga zakona zato temeljijo na določbah Direktive 2015/2366/EU in so naslednji:

- okrepiti sodelovanje med nacionalnimi trgi in zagotoviti enake konkurenčne pogoje za ponudnike plačilnih storitev ter zagotoviti uspešno delovanje enotnega trga plačilnih storitev na notranjem trgu Evropske unije,
- celovito urediti pogoje za opravljanje plačilnih storitev,
- določiti pogoje za vstop na trg plačilnih storitev za ponudnike plačilnih storitev, vključno z novimi oblikami ponudnikov plačilnih storitev, to so ponudniki plačilnih storitev odreditve plačil, ter ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih,
- določiti pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
- izboljšati zaščito potrošnikov pred goljufijami, možnimi zlorabami in drugimi incidenti z okrepljenimi varnostnimi zahtevami,
- predpisati pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje klirinških družb,
- določiti pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov.

Poleg ciljev, ki so povezani s prenosom Direktive 2015/2366/EU se s predlogom zakona odpravljajo tudi nekatere druge pomanjkljivosti veljavnega ZPlaSS, ki so se pokazale pri njegovem izvajanju v praksi.

Prav tako predlog zakona vključuje nekatere druga področja, ki so vezana na prenos in implementacijo predpisov Evropske unije. 5 poglavju o izdajanju elektronskega denarja je prenesena Direktiva 2009/110/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja. Predlog zakona ureja tudi primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in dostop do osnovnega plačilnega računa, v skladu z Direktivo 2014/92/EU.

2.2 Načela

Načelo zakonitosti

V skladu s tem načelom je ponudnikom plačilnih storitev zagotovljena pravna varnost glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati za opravljanje plačilnih storitev, kot tudi obveznosti, ki jih morajo zagotavljati uporabnikom plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev. Po

drugi strani pa se s predlogom zakona določajo tudi pravice in obveznosti uporabnikov plačilnih storitev, ki jih imajo v odnosu do ponudnikov plačilnih storitev.

Načelo povečanja konkurence

Načelo povečanja konkurence na trgu opravljanja plačilnih storitev bo zagotovljeno z novimi ponudniki plačilnih storitev, ki jih ureja predlog zakona. Poleg bank, družb za izdajo elektronskega denarja, plačilnih institucij, Banke Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila bodo plačilne storitve opravljali tudi ponudniki plačilnih storitev odreditve plačil in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih.

Načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja

Načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja ponudnikov plačilnih storitev bo uresničeno skozi številne zahteve v zvezi z njihovim statusnim ustrojem, določbami, ki urejajo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev, sistemom upravljanja in sistemom notranjih kontrol.

Načelo varstva potrošnikov

Načelo varstva potrošnikov bo zagotovljeno z obsežnimi in podrobnimi pravili, ki določajo obveznosti ponudnikov plačilnih storitev pri zagotavljanju informacij v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, določbami, ki urejajo pogodbo o opravljanju plačilnih storitev, ter pravili glede sprememb in prenehanja pogodb, pravili glede izvrševanja plačilnih transakcij, kot tudi določbami, ki urejajo mirno reševanje potrošniških sporov v zvezi s plačilnimi storitvami.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Osnovna struktura in vsebina Zakona o plačilnih storitvah in sistemih je zajeta tudi v predlogu zakona, s tem, da so dodana nekatera nova področja hkrati pa se v nekaterih delih dopolnjujejo tudi sedanja področja. Glede na to predlog zakona ureja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
- pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
- pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
- pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
- pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja,
- pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
- pravila o zamenjavi plačilnih računov,
- pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov in
- pravila glede vodenja fiduciarnih računov.

Glavna sprememba, ki jo prinaša predlog zakona je razširitev dejavnosti, ki se štejejo za plačilne storitve. Plačilne storitve zajemajo aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa, aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa, aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev, aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku, izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij in izvrševanje denarnih nakazil.

Poleg tega sta med plačilne storitve dodatno vključeni dve novi obliki, to sta storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih (7. in 8. točka prvega odstavka 5. člena).

Storitev odreditve plačil je v skladu z 18. členom storitev za odreditev plačilnega naloga na zahtevo uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnim računom, odprtim pri drugem ponudniku plačilnih storitev. Storitev zagotavljanja informacij o računih pa je v skladu z 19. členom internetna storitev za zagotavljanje konsolidiranih informacij o enem ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri drugem ponudniku plačilnih storitev ali pri več kot enem ponudniku plačilnih storitev. Za plačilne institucije, ki bodo opravljale te storitve bodo veljala posebna pravila. Če bodo plačilne institucije opravljale izključno le storitve odreditve plačil ali storitve zagotavljanja informacij o računih, na nobeni stopnji ne bodo razpolagale s sredstvi uporabnika, zato bodo zanje veljali manj zahtevni pogoji, še posebej to velja za ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih. Ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih morajo kot pogoj za registracijo skleniti zavarovanje odgovornosti do ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo računa ali uporabnikov plačilnih storitev, zaradi neodobrenega dostopa do informacij o plačilnih računih ali neodobrene uporabe pridobljenih informacij. Prav tako morajo tudi ponudniki storitve odreditve plačil skleniti zavarovanje poklicne odgovornosti.

Predlog zakona v 25. členu ponudnikom plačilnih storitev, ki so banke nalaga, da plačilnim institucijam omogočijo objektivni, nediskriminatorni in sorazmeren dostop do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi. Na ta način bo plačilnim institucijam omogočeno neovirano in učinkovito opravljanje plačilnih storitev.

Prav tako se v 35. členu širi nabor zahtev, ki jih morajo priložiti plačilna institucije ob vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja Banke Slovenije, ki so predvsem usmerjene v povečanje varnosti njihovih poslovnih procesov in v odnosu do svojih uporabnikov, tudi z vidika varstva občutljivih plačilnih in osebnih podatkov.

V skladu z določbami Direktive 2015/2366/EU so v podpoglavju 14.7 podrobneje razdelani tudi postopki obveščanja med pristojnimi nadzornimi organi držav članic v primeru namere opravljanja plačilnih storitev preko podružnice ali zasebnik ali o nameri neposrednega opravljanja plačilnih storitev plačilne institucije na območju države gostiteljice ter pravila za začetek opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici. Prav tako se podrobneje ureja tudi opravljanje plačilnih storitev plačilne institucije države članice na območju Republike Slovenije. Na podlagi predloga zakona bo Banka Slovenije lahko zahtevala, da ji plačilne institucije, ki imajo na ozemlju Republike Slovenije zastopnika ali podružnice, redno poročajo o dejavnostih, ki jih opravljajo v Republiki Sloveniji. Poleg tega bo lahko od teh plačilnih institucij zahtevala, da na ozemlju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko, da se zagotovi ustrezna komunikacija in sporočanje ustreznih informacij.

Predlog zakona v 79. členu določa, da se plačilne institucije, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije vpišejo v register plačilnih institucij, ki ga vodi Banka Slovenije in je javen ter brezplačno dostopen na njeni spletni strani. Banka Slovenije o izdanih dovoljenjih v skladu s 84. členom obvesti tudi Evropski bančni organ, ki vodi elektronski centralni register, v katerem so informacije, ki mu jih uradno sporočijo pristojni organi držav članic.

Z vidika odnosa med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev predlog zakona v 90. členu določa nekatere dodatne informacije, ki jih mora zajemati okvirna pogodba o opravljanju plačilnih storitev. V zvezi z uporabnikovo odpovedjo okvirne pogodbe pa v 98. členu določa, da ponudnik plačilnih storitev ne sme zaračunati uporabniku posebnih nadomestil zaradi odpovedi pogodbe, če uporabnik odpove okvirno pogodbo po izteku 6 mesecev od sklenitve pogodbe in ne več po izteku 12 mesecev, kot je to v veljavnem zakonu.

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora v skladu s 129. členom prejemniku omogočiti razpolaganje z denarnimi sredstvi na njegovem plačilnem računu takoj, ko je znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev in pri tem ne gre za

pretvorbo valute ali se izvede pretvorba valute med eurom in valuto države članice, ali med valutama dveh držav članic, in ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejme vse informacije, potrebne za odobritev prejemnikovega računa.

Z namenov spodbuditi izdajanje kartičnih plačilnih instrumentov s strani ponudnikov plačilnih storitev, ki ne vodijo plačilnih računov, predlog zakona v 117. členu določa, da ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, nemudoma potrdi, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljivi znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije.

Ponudnik plačilnih storitev, ki uporabniku izda plačilni instrument mu mora brezplačno zagotoviti, da ga uporabnik ob vsakem času na primeren način obvesti o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta, prav tako mu mora tudi omogočiti, da zahteva prenehanje onemogočanja uporabi plačilnega računa (133. člen).

Ponudnik plačilnih storitev lahko na podlagi 125. člena uporabniku zaračuna le nadomestila, o katerih je predhodno obvestil uporabnika, pri čemer prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.

Ponudnik plačilnih storitev v skladu s 126. členom prejemniku plačila ne sme preprečiti ali ga kakor koli omejevati, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje plačila za blago ali storitev ali drugo spodbudo za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Zaračunana nadomestila pa ne smejo preseči neposrednih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta. Vendar pa prejemnik plačila ne sme zahtevati nadomestila za uporabo plačilnih instrumentov, za katere se uporablja Uredba 2015/751/EU in Uredba 260/2012/EU.

Predlog zakona v 141. členu glede na nove oblike plačilnih storitev določa tudi odgovornost ponudnikov plačilnih storitev, ki so vključeni v izvedbo storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, ter določa njihovo odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev teh plačilnih storitev. Prav tako so dodane nekatere druge določbe v zvezi z odgovornostjo ponudnikov plačilnih storitev pri opravljanju plačilnih storitev, ki jih je predpisala Direktiva 2015/2366/EU, ki so se pokazale za potrebne na podlagi implementacije predhodne Direktive 2007/64/ES o plačilnih storitvah na notranjem trgu.

V predlogu zakona so v 151., 152. in 153. členu urejena operativna in varnostna tveganja ter avtentikacija. Skladno s tem morajo ponudniki plačilnih storitev vzpostaviti okvir z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo. V ta okvir sodi tudi vzpostavitev in vzdrževanje učinkovitih postopkov za obvladovanje incidentov, ter za odkrivanje in razvrščanje večjih operativnih in varnostnih incidentov. V primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta morajo ponudniki plačilnih storitev takoj obvestiti Banko Slovenije.

Predlog zakona v 153. členu opredeljuje avtentikacijo ter določa primere, v katerih je potrebno opraviti močno avtentikacijo stranke. Avtentikacija je postopek, ki ponudniku plačilnih storitev omogoča, da preveri istovetnost uporabnika plačilnih storitev ali upravičenost uporabe določenega plačilnega instrumenta, vključno z uporabo uporabnikovih osebnih varnostnih elementov. Močna avtentikacija stranke pa je avtentikacija z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika (nekaj, kar ve samo uporabnik), lastništva uporabnika (nekaj, kar je v izključni lasti uporabnika) in neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je), ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje

zanesljivosti drugih, in so zasnovani na tak način, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo.

Postopek močne avtentikacije temelji na uporabi dveh ali več naslednjih elementov:

- poznavanje: nekaj, kar ve samo plačnik (npr. statično geslo, koda, osebna identifikacijska številka);
- lastništvo: nekaj, kar je v izključni lasti plačnika (npr. žeton, pametna kartica, mobilni telefon);
- neločljiva povezava: nekaj, kar plačnik je.

Predlog zakona v 7. poglavju ureja tudi izdajanje elektronskega denarja, omenjene storitve pa lahko v Republiki Sloveniji opravljajo banke, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, Banka Slovenije in Uprava Republike Slovenije za javna plačila (158. člen). Elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki je v elektronski obliki, vključno z magnetno, jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, in jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja (11. točka 4. člena). Imetnik elektronskega denarja lahko kadar koli zahteva, da mu izdajatelj elektronskega denarja unovči protivrednost izdanega elektronskega denarja, ki ni porabljena (160. člen).

Predlog zakona v 162. členu tudi določa, da mora družba za izdajo elektronskega denarja pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja. Ko pravna oseba zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije mora imeti ustanovni kapital vsaj v višini 350.000 eurov (163. člen). Družba za izdajo elektronskega denarja mora v skladu s 166. členom sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar, varovati smiselno enako kot plačilna institucija.

V povezavi s prenosom Direktive 2014/92/EU, predlog zakona v 8. poglavju ureja tri področja:

- določa pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
- pravila glede zamenjave plačilnih računov in
- pravila glede dostopa do osnovnih plačilnih računov.

Kar zadeva primerljivost nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, predlog zakona podrobneje predpisuje obliko, način ter roke, v katerih morajo ponudniki plačilnih storitev potrošniku brezplačno zagotoviti informacije o nadomestilih, povezanih s plačilnimi računi (170. člen).

Banka Slovenije na podlagi 173. člena na svoji spletni strani potrošnikom brezplačno omogoči primerjavo nadomestil, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, vključno z nadomestili za storitve s končnega seznama s standardizirano terminologijo, ki ga bo določila Evropska komisija z izdajo regulativnih tehničnih standardov. Ponudniki plačilnih storitev bodo v komunikaciji s potrošniki morali uporabljati omenjene standardizirane izraze za posamezno plačilno storitev. To bo prispevalo k večji preglednosti plačilnih storitev in olajšalo primerjavo nadomestil, ki jih bodo za posamezno storitev ponujali različni ponudniki plačilnih storitev.

Predlog zakona ureja tudi zamenjavo plačilnega računa znotraj države članice in čezmejno zamenjavo (175. in 176. člen). Postopek zamenjave znotraj Republike Slovenije bo začel prejemni ponudnik plačilnih storitev (nova banka), na zahtevo potrošnika. Prejemni in prenosni ponudnik plačilnih storitev (stara banka), bosta dolžna izvesti vse postopke pri zamenjavi plačilnega računa, določenih v pooblastilu potrošnika in v zakonsko določenih časovnih rokih.

V predlaganem zakonu so v podpoglavju 8.3 urejeni osnovni plačilni računi. Osnovni plačilni račun je v skladu s 182. členom plačilni račun s točno določenim naborom storitev, ki jih bo omogočal in so opredeljene v Direktivi 2014/92/EU, njegovo odprtje pa morajo nuditi vse banke v Republiki Sloveniji pod nediskriminatornimi pogoji (181. člen). Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi način izračuna višine primerne nadomestila za osnovni plačilni račun.

Predlog zakona v 12. poglavju ureja tudi plačilne sisteme, razen sistemsko pomembnih plačilnih sistemov, ki jih kot take določi Svet Evropske centralne banke v skladu z Uredbo Evropske centralne banke št. 795/2014/EU o pregledniških zahtevah za sistemsko pomembne sisteme, za katere velja navedena Uredba.

Plačilni sistem je v skladu s 198. členom dogovor med tremi ali več udeleženci plačilnega sistema in morebitnih posrednih udeležencev o standardiziranih postopkih in skupnih pravilih za kliring in/ali poravnavo nalogov za prenos med udeleženci plačilnega sistema. Predlog zakona določa, da so lahko udeleženci plačilnih sistemov banke, družbe za izdajo elektronskega denarja, investicijska podjetja, Uprava Republike Slovenije za javna plačila, upravljavci drugih plačilnih sistemov ali upravljavci poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti ter ponudniki plačilnih storitev (204. člen).

Storitve upravljanja plačilnega prometa v skladu z 210. členom lahko poleg Banke Slovenije in bank opravljajo tudi pravne osebe, ki so opravljanje teh storitev kot klirinška družba pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije, mora imeti v času izdaje dovoljenja ustanovni kapital najmanj v višini 125.000 eurov.

Predlog zakona vsebuje tudi določbe, ki omogočajo izvajanje Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (Uredba 847/2015/EU). Za zagotovitev ustreznega izvajanja Uredbe 847/2015/EU v pravnem redu Republike Slovenije je potrebno sprejetje zakona zaradi določb, ki se nanašajo na razkritje informacij o izrečenih ukrepih ter identitete kršitelja, ter predpisanih glob, določenih za prekrške, ki odstopajo od sistemskih okvirov, ki jih za predpisovanje glob sicer določa Zakon o prekrških. V pravnem redu Republike Slovenije bo v 3. členu podobno kot po predhodni Uredbi (ES) št. 1781/2006 uveljavljena tudi izjema, ki se nanaša na prenose sredstev v Republiki Sloveniji na plačilni račun prejemnika plačila, ki je namenjen izključno plačevanju blaga in storitev, kadar za ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila velja Direktiva (EU) 2015/849, kadar ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila lahko z enolično identifikacijsko oznako transakcije prek prejemnika plačila izsledi prenos sredstev od osebe, ki je s prejemnikom plačila sklenila dogovor o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ter kadar znesek sredstev ne presega 1.000 evrov, pri čemer morajo biti izpolnjeni vsi pogoji za to, da se določb Uredbe 847/2015/EU ne uporablja. V 243. členu sta opredeljena tudi pristojna organa za nadzor nad izvajanjem Uredbe 847/2015/EU, ki se nanaša na informacije, ki spremljajo prenose sredstev, in s tem ureja področje plačilnih storitev. Izvajanje pravnih predpisov na tem področju v slovenskem pravnem redu nadzoruje Banka Slovenije, zato je določena tudi kot nadzorni organ po Uredbi 847/2015/EU in s tem pristojni organ za odločanje o prekrških po tej uredbi. Poleg Banke Slovenije je kot pristojni nadzorni in prekrškovni organ določen tudi Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in sicer v tistem delu določb, ki se nanaša na zagotavljanje informacij s strani ponudnikov plačilnih storitev, kadar pristojni organ, ki je odgovoren za preprečevanje in boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, poda poizvedbo v zvezi z informacijami, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe (14. člen Uredbe 847/2015/EU).

Predlog zakona v 243. členu določa, da je za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pristojna Banka Slovenije, ki je tudi prekrškovni organ.

Predlog zakona v 14. členu ureja področje odpiranja in vodenja fiduciarnih računov. Fiduciarni račun je račun, ki ga odpre imetnik v svojem imenu, a za račun ene ali več tretjih oseb. Predlog zakona izhaja iz dejstva, da danes vodenje in odpiranje fiduciarnih računov ni urejeno.

Posamezni zakoni sicer določajo, da mora nekdo (npr: odvetnik) za nek posel uporabiti (svoj) fiduciarni račun. A noben zakon fiduciarnih računov izrecno ne prepoveduje niti ne dovoljuje.

Posledica navedenega je, da sta v zvezi z vprašanjem dovoljenosti fiduciarnih računov v tem trenutku možni dve razlagi. V skladu s prvo, so fiduciarni računi prepovedani vedno, kadar zakon izrecno ne navaja, da jih mora ali da jih lahko neka oseba uporablja pri svojem delovanju. V skladu z drugo so fiduciarni računi dovoljeni, saj niso izrecno prepovedani. O tem, katera razlaga je pravilna obstajajo različna mnenja.

Po podatkih AJPEŠ-a, ki vodi register transakcijskih računov (v nadaljnjem besedilu: RTRR) so v spodnji tabeli prikazani odprti transakcijski računi z oznako F (fiduciarni računi) v javnem delu RTRR, navedene so tudi pravnoorganizacijske oblike subjektov, ki imajo odprte tovrstne račune. Podatke v RTRR posredujejo banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic ter Uprava RS za javna plačila glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom.

Oblika	Naziv oblike	Št. računov
142	Samostojni podjetnik posameznik s.p.	6717
152	Evidentirani odvetnik	3652
103	Družba z omejeno odgovornostjo d.o.o.	3161
802	Podružnica s. p.	277
104	Delniška družba d.d.	210
151	Notar	165
112	Zadruga z.o.o.	151
354	Zavod	134
141	Podružnica tujega podjetja	131
362	Skupnost lastnikov stanovanj	58
804	Poslovna enota	57
146	Izvršitelj	48
452	Sindikar	21
358	Zbornica	7
101	Družba z neomejeno odgovornostjo d.n.o.	5
210	Sklad	4
453	Društvo, zveza društev	2
102	Komanditna družba k.d.	2
801	Podružnica domačega podjetja	1
163	Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji	1
113	Zadruga z.b.o.	1
708	Kmetijska zadruga	1

Iz navedenega sledi, da se je v praksi izoblikovalo tolmačenje, da so fiduciarni računi dovoljeni. Navedeno potrjuje tudi dejstvo, da je splošno priznano, da fiduciarne račune potrebujejo notarji, noben zakon, pa jim tega, torej vodenja fiduciarnih računov, eksplicitno ne dovoljuje (kot npr. odvetnikom).

S predlogom zakona se tako upoštevajoč dejansko stanje predlaga, da je odprtje fiduciarnih računov dopuščeno le tistim, v zvezi s katerimi obstoji nek širši interes, ki opravičuje, da je v njihovem imenu odprt fiduciarni račun. Fiduciarni računi namreč zamegljujejo sliko o premoženju oseb, za račun katerih se sredstva vodijo na fiduciarnem računu. To ima lahko negativne vplive na vse postopke, katerih uspeh je odvisen od identifikacije premoženja posamezne pravne ali fizične osebe.

Fiduciarni račun je tudi račun, ki bi se v skladu z Zakonom o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16) štel kot skrbniški račun. V zvezi s slednjim pa velja, da se sredstva na tem računu obravnavajo ločeno od drugih sredstev imetnika računa in se upoštevajo kot del vloge dejanskega upravičenca.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in z nacionalnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

S predlogom zakona se bo v slovensko zakonodajo prenesla Direktiva 2015/2366/EU, ki jo morajo vse države članice Evropske unije prenesti v nacionalno zakonodajo najpozneje do 13. januarja 2018. Ker za navedeno direktivo velja načelo popolne harmonizacije, kar pomeni, da države članice ne smejo predpisati dodatnih ali drugačnih zahtev kot jih predvideva direktiva, bodo države članice s svojo zakonodajo predpisale identične zahteve, kot jih nalaga direktiva. Z namenom enotnega prenosa določb direktive v nacionalne predpise, je Evropska komisija v letu 2016 in 2017 organizirala več sestankov, na katerih so se države članice in Evropska komisija uskladile o skupnem razumevanju določb direktive, da ne bi prišlo do različnega prenosa v nacionalne predpise. To je posebej pomembno zaradi enostavnejšega oziroma enotnega opravljanja plačil v okviru notranjega trga Evropske unije in je zato enaka ureditev nujno potrebna.

Ne glede na to, da bodo države članice sprejele nacionalne predpise že pred 13. januarjem 2018, se bodo predpisi začeli uporabljati šele s 13. januarjem 2018, da se hkrati zagotovijo enaka pravila na področju opravljanja plačilnih storitev na notranjem trgu Evropske unije.

Enako kot je veljalo za Direktivo 2007/64/ES tudi za Direktivo 2015/2366/EU velja načelo popolne harmonizacije, zato se pravila glede opravljanja plačilnih storitev med državami članicami ne smejo razlikovati, saj je le na ta način mogoče nemoteno delovanje enotnega trga plačil v eurih v Evropski uniji. To pa ne pomeni, da države članice ne smejo dodatno urediti

vsebine, ki so predmet direktive z namenom večje jasnosti in za lažje izvajanje določb direktive, prav tako pa lahko uredijo področja in zadeve v zvezi s plačilnimi storitvi, ki niso predmet Direktive 2015/2366/EU. Glede na to v nadaljevanju prikazujemo nekatere razlike na tem področju, ki pa niso v nasprotju z evropskimi predpisi.

O predlogu zakona je bilo opravljeno tudi posvetovanje z Evropsko centralno banko, ki je dne 24. aprila 2017 izdala svoje mnenje (CON/2017/15)¹, ki je bilo upoštevano pri pripravi besedila predloga zakona.

Ureditev plačilnih storitev v nekaterih državah članicah Evropske unije:

Nizozemska

Nizozemska ima področje plačilnih storitev urejeno v Zakonu o plačilnih storitvah (*Wet betaaldiensten*), ki se je začel uporabljati 1. novembra 2009. Na Nizozemskem je nadzor nad ponudniki plačilnih storitev in njihovem dostopu do trga urejen z Zakonom za finančni nadzor (*Wet op het Financieel Toezicht - WFT*). WFT tudi določa, da ponudniki plačilnih storitev potrebujejo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev. Pravila glede pridobitve dovoljenja in nadzora nad ponudniki plačilnih storitev temeljijo na Direktivi 2007/64/ES. Nizozemska centralna banka je odgovorna za izdajanje dovoljenj in izvajanju bonitetnega nadzora nad ponudniki plačilnih storitev. Poleg tega je Nizozemski organ za finančne trge (*Autoriteit Financiële Markten - AFM*) odgovoren za nadzor nad tržnimi ravnanji, medtem ko Urad za varstvo potrošnikov in trge (ACM) nadzira nediskriminatoren dostop do plačilnih sistemov. Nedavno sprejeta nova Direktiva 2015/2366/EU bo prenesena v nacionalno zakonodajo s spremembo WFT in sekundarne zakonodaje.

Danska

Plačilne storitve so na Danskem urejene v Zakonu o plačilnih storitvah, ki je začel veljati 1. novembra 2009. Zakon ureja plačilne storitve kot so plačilne transakcije, plačila z IT in telekomunikacijskimi napravami, dvigi gotovine itd. Varuh pravic potrošnikov in danski FSA (*Financial Supervision Authority*) spremljata skladnost z zakonom. Zakon o plačilnih storitvah delno nadomešča predhodno razveljavljeni Zakon o določenih plačilnih instrumentih. Nove plačilne storitve in instrumenti morajo biti v skladu z Zakonom o plačilnih storitvah registrirani pri danski FSA. Plačilni instrumenti vključujejo:

- plačilne kartice, gotovinske kartice, vključno s kreditnimi karticami,
- osebne plačilne instrumente,
- domače bančne sisteme.

Danska FSA je tudi izdajatelj pooblastil za plačilne instrumente z omejeno uporabo, ki vključujejo:

- osebne darilne bone, ki veljajo na primer v določeni verigi trgovin,
- kartice elektronskega denarja za imetnike.

Estonija

Direktivo 2007/64/ES je Estonija prenesla v Zakon o plačilnih organih in institucijah za izdajo elektronskega denarja, ki je začel veljati 22. januarja 2010. Banke so imele v skladu z zakonom štiri-mesečno prehodno obdobje za uveljavitev novih pravil. Prav tako so bile z namenom prenosa Direktive 2007/64/ES spremenjene nekatere določbe Obligacijskega zakona.

¹ Dostopno na spletnem naslovu: https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/sl_con_2017_15_si_f_signed.pdf, dne 12. 5. 2017.

Glavne spremembe na področju urejajo plačilne storitve, ki jih je prinesel prenos Direktive 2007/64/ES v primerjavi s predhodno ureditvijo:

- stranka, ki je potrošnik, mora biti obveščen o spremembah pogojev pogodbe o plačilnih storitvah dva meseca vnaprej, namesto nekdanjega enega meseca; postopek za obveščanje pravnih oseb se ni spremenil,
- stranka mora biti vnaprej obveščena o spremembah pogojev iz pogodbe o plačilnih storitvah osebno in na trajnem nosilcu podatkov, tj po e-pošti, preko internetne banke ali na papirju. V preteklosti je potekalo obveščanje strank o spremembi pogodbe o plačilnih storitvah prek dnevnega časopisja,
- v primeru predčasnega prenehanja pogodbe o plačilnih storitvah, je vnaprej plačano nadomestilo treba vrniti naročniku proporcionalno. S stranko, ki je pravna oseba se lahko dogovori tudi drugače,
- ponudnik plačilnih storitev nadomestila za izvršitev plačila ne sme odtegniti od zneska plačila. Direktiva predpisuje, da plačnik plača svoja bančna nadomestila in prejemnik plačila plača svoja bančna nadomestila,
- plačilni nalogi v Evropski uniji in Evropskem gospodarskem prostoru morajo biti izvedeni, tj. sredstva morajo prispeti na račun banke upravičenca najpozneje naslednji dan od poravnave. Zgoraj navedeni pogoj ne velja za plačila, izvedena zunaj Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora niti za plačila v valuti, ki se ne uporablja v Evropski uniji in Evropskem gospodarskem prostoru.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Namen predloga zakona je potrošnikom in trgovcem omogočiti v celoti izkoristiti notranji trg plačilnih storitev, v primerjavi z veljavni zakonom, zlasti na področju e-trgovine. Za doseg tega cilja in spodbuditev večje konkurence, učinkovitosti in inovacij na področju elektronskih plačil, predlog zakona zagotavlja pravno jasnost in enake konkurenčne pogoje, kar naj bi prineslo znižanje stroškov in cen za uporabnike plačilnih storitev ter večjo izbiro in preglednost pri plačilnih storitvah, spodbujanje inovativnih plačilnih storitev ter zagotavljanje varnih in preglednih plačilnih storitev.

Predlog zakona bo vplival na ponudnike plačilnih storitev, v delu, kjer se določajo drugačne ali dodatne zahteve, predvsem pa bo vplival na ponudnike storitev odreditve plačil in ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih, ki sta novi obliki reguliranih ponudnikov plačilnih storitev. Ti bodo morali spoštovati enaka pravila poslovanja kot obstoječi ponudniki plačilnih

storitev, vendar pa tisti ponudniki teh storitev, ki že delujejo na trgu, lahko še naprej opravljajo plačilne storitve, po sprejemu predloga zakona pa bodo morali pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh plačilnih storitev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o plačilnih storitvah in sistemih bo pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 10. februarja 2017 objavljen na E-demokraciji in na spletni strani Ministrstva za finance, z rokom za posredovanja morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 13. marca 2017.

Ministrstvo za finance je v okviru javne obravnave predloga zakona prejelo pripombe, predloge in komentarje Združenja bank Slovenije, Zveze potrošnikov Slovenije, Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in Mastercarda. V nadaljevanju so povzete njihove pripombe in predlogi ter pojasnila o razlogih za njihovo neupoštevanje.

Združenje bank Slovenije je predlagalo, da se v zakonu uredi, da bi imele banke in hranilnice pri odprtju transakcijskega računa možnost od stranke pridobiti e-podpis z biometričnimi podatki. Ponudniki plačilnih storitev že sedaj lahko pridobivajo podatke o podpisu v papirni obliki, saj jih iz papirja lahko prebere izvedenec grafolog. V skladu s trendom prehoda bank iz papirnega na elektronsko poslovanje pa je v primeru podpisovanja z uporabo t.i. elektronskega peresa nujno urediti tudi pridobivanje podatkov o podpisu stranke v elektronski obliki, saj se edino tako lahko zagotovi ista raven preverjanja istovetnosti podpisa stranke. Ob prehodu na elektronsko poslovanje banke s pridobivanjem navedenih podatkov tudi v elektronsko obliki, se preprečujejo kraje ali zamenjave identitete in s tem mnogi primeri plačilnih zlorab. V praksi niso redki primeri, ko tretje osebe s ponarejenimi ali ukradenimi osebnimi dokumenti odredijo izvršitev plačilne transakcije. Prav tako z uvedbo avtomatskih kontrolnih mehanizmov banke in hranilnice preprečujejo tudi zlorabe, povezane s pranjem denarja. Po navedbah Združenja bank Slovenije je takšen način preverjanja istovetnosti podpisa stranke omogočen najmanj v naslednjih državah članicah Evropske unije: Češki, Hrvaški, Italiji, Nemčiji, Poljski, Slovaški, Veliki Britaniji. Predlog Združenja bank Slovenije v predlogu zakona ni bil upoštevan, zaradi nasprotovanja Ministrstva za pravosodje, ki meni, da za tovrstno zbiranje biometričnih podatkov ni pravne podlage.

Združenje bank Slovenije je imelo tudi pripombo v zvezi z uporabo izraza »splet« namesto »internet« v več členih predloga zakona. Ministrstvo za finance je ugotovilo, da je prišlo do napake pri slovenskem prevodu izraza v Direktivi 2015/2366/EU, ki je bil nato uporabljen tudi v predlogu zakona, zato je pripombo upoštevalo.

Združenje bank Slovenije in Zveza potrošnikov Slovenije sta predlagala, da se v predlogu zakona opredeli pojem »huda malomarnost«, saj je ta pojem uporabljen v več členih, ki urejajo odgovornost. V zvezi s tem je potrebno upoštevati, da so določbe, ki urejajo odgovornost ponudnikov in uporabnikov plačilnih storitev povzete po določbah Direktive 2015/2366/EU, za katero velja načelo popolne harmonizacije, kar pomeni, da država članica ne sme predpisati dodatnih ali drugačnih zahtev kot so določene z direktivo. Upoštevati pa je potrebno tudi, da je cilj direktive podati splošen pravni okvir za vse sedanje in prihodnje poslovne modele plačil na trgu. Z opredelitvijo pojma hude malomarnosti v zakonu, pa bi jih bilo nemogoče zajeti. V skladu z navedenim predloga nismo upoštevali, kar pomeni, da se o tem ali gre za hudo malomarnost presoja enako kot je to v veljavnem ZPlaSS, to je za vsak primer posebej.

S strani Združenja bank Slovenije je bil podan tudi predlog za spremembo petega in šestega odstavka 194. člena, ki ureja dostop bank do podatkov v transakcijskih računih fizičnih oseb v registru transakcijskih računov. Združenje bank Slovenije meni, da bi morale biti bankam omogočeno, da preverijo ali ima prosilec, ki poda vlogo za odprtje osnovnega plačilnega računa že odprte račune pri drugih bankah. V zvezi s tem predlaga, da bi ponudniki plačilnih storitev za uporabnika lahko preverjali istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, na podlagi davčne številke ali identifikacijske oznake ter imena in priimka ali na podlagi imena in priimka ter naslova prebivališča fizične osebe.

Predlog zakona v šestem odstavku 194. člena bankam že omogoča dostop do podatkov o transakcijskih računih odprtih pri drugih bankah, brez podatka o transakcijskem računu fizične osebe, medtem ko peti odstavek tega člena ponudnikom plačilnih storitev omogoča, da za uporabnike preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev. V tem primeru pa je podatek o številki transakcijskega računa potreben za ugotavljanje istovetnosti podatkov o fizični osebi, zato v tem delu predloga nismo upoštevali.

Zveza potrošnikov Slovenije je predlagala, da se z namenom večje preglednosti sprememb pogojev okvirne pogodbe v četrtem odstavku 94. člena predloga zakona natančneje opredeli na kakšen način morajo biti spremembe prikazane. Predvsem bi po njenem mnenju morale biti v tekstu pogojev razvidno označena tako novi kot tudi stari tekst.

Glede na to, da je ureditev, ki jo predvideva predlog zakona povzeta po Direktivi 2015/2366/EU, pri kateri je potrebno spoštovati načelo popolne harmonizacije, ki pomeni, da ni mogoče predpisati drugačnih ali novih zahtev, predloga ni bilo mogoče upoštevati.

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije je predlagala, da se vsakemu poslovnemu subjektu omogoči, da ima v Sloveniji odprt transakcijski račun, tudi če je dolжник do kogarkoli. V obrazložitvi navaja, da bi morale biti vsakemu poslovnemu subjektu omogočeno, da ima možnost odpreti transakcijski račun pri vsaj eni od organizacij za plačilni promet v Republiki Sloveniji. Navaja, da so številni primeri, ko banke zaprejo podjetju transakcijski račun, ker nima poravnanih obveznosti do banke, nato pa ta ista banka, po tem, ko ji podjetje poravnava obveznosti, zavrne ponovno odprtje transakcijskega računa.

Ureditev, ki velja v zvezi z obveznostjo bank, da potrošniku odprejo osnovni plačilni račun za opravljanje plačilnih storitev, ki je v ZPlaSS urejena zaradi prenosa Direktive 2014/0092/EU, ni mogoče prenesti tudi na poslovne subjekte. Odločitev o odprtju transakcijskega računa posameznemu poslovnemu subjektu je v pristojnosti posamezne banke in njene poslovne politike. Bankam mora biti tudi v prihodnje zagotovljena svoboda pri odločanju o sklepanju poslovnega razmerja s poslovnimi subjekti, saj je to temelj njihovega poslovanja, zato predloga nismo upoštevali.

Mastercard je v svojem prispevku izpostavil nekaj ključnih področij, ki bi jih bilo potrebno upoštevati v povezavi s predlogom zakona. V predlogu zakona bi po njegovem mnenju morale biti določeno, da je dovoljeno zaračunavanje nadomestila za vse neregulirane plačilne produkte. Navedena pravica zaračunavanja nadomestila je upoštevana v 126. členu predloga zakona. Prav tako je mnenja, da bi morala biti močna avtentikacija stranke, ki bo omejila prevare in povečala zaupanje potrošnikov urejena na način, da bo za stranke priročna in ne bo poslabšala njegove nakupovalne izkušnje. Zato bi morale biti določene utemeljene izjeme glede uporabe močne avtentikacije. To področje bo urejeno v regulativnih tehničnih standardih, ki jih bo na podlagi 98. člena Direktive 2015/2366/EU izdala Evropska komisija, zato predloga ni bilo mogoče upoštevati v predlogu zakona.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Glede na vlogo, ki jo ima pri urejanju in nemotenem opravljanju plačilnih storitev in plačilnih sistemov, je pri pripravi predloga zakona sodelovala Banka Slovenije.

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica,
- Gorazd Renčelj, državni sekretar,
- mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka,
- Tilen Božič, državni sekretar,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Brigita Gašperin, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON

o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 VSEBINA ZAKONA

1. člen (predmet urejanja)

Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
2. pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
3. pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
4. pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
5. pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja,
6. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja,
7. pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
8. pravila o zamenjavi plačilnih računov in
9. pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

2. člen (prenos in izvajanje predpisov Evropske Unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU):

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 45), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str.1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);
2. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi

Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);

3. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU) in
4. Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337 z dne 23. 12. 2015, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb EU:

1. Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES);
2. Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Direktivo 2015/2366/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);
3. Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 248/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s prehodom na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji (UL L št. 84 z dne 20. 3. 2014, str.1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU);
4. Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU) in
5. Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/847/EU).

3. člen

(izključitev iz uporabe tega zakona ter iz uporabe določb Uredbe 2015/847/EU)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
2. plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika oziroma zastopnice (v nadaljnjem besedilu: zastopnik), ki je s pogodbo pooblaščen, da se pogaja ali dogovori o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev le v imenu plačnika ali le v imenu prejemnika plačila;
3. poklicni fizični prevoz bankovcev in kovancev, vključno z njihovim zbiranjem, obdelavo in dostavo;
4. nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;

5. storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije na izrecno zahtevo uporabnika storitev tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
6. posle menjave valute, ki se opravljajo kot menjava gotovine za gotovino, pri čemer se sredstva ne hranijo na plačilnem računu;
7. plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov:
 - papirnih čekov v skladu z zakonom, ki ureja ček, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne čekom v skladu z zakonom, ki ureja ček,
 - bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve,
 - papirnih potovalnih čekov,
 - papirnih poštnih nakaznic;
8. plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema ali sistema za poravnavo vrednostnih papirjev in ki izhajajo iz udeležbe v takšnem sistemu, ter plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema, poravnalnimi agenti, klirinškimi agenti in centralnimi bankami ter ponudniki plačilnih storitev, ki niso udeleženci plačilnega sistema, brez poseganja v 206. člen tega zakona;
9. plačilne transakcije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti in uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev, vključno z izplačevanjem dividend ali drugimi izplačili na podlagi pravic iz vrednostnih papirjev, ter plačilne transakcije v zvezi z odkupom ali prodajo vrednostnih papirjev, če takšne transakcije izvede član sistema za poravnavo vrednostnih papirjev ali druga oseba, ki lahko v skladu z veljavnimi predpisi opravlja investicijske storitve in posle, storitve hrambe ali skrbniške storitve v zvezi s finančnimi instrumenti strank;
10. tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, ter druge podobne storitve, razen storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, če ponudniki teh storitev v nobenem trenutku nimajo možnosti neomejenega razpolaganja z denarnimi sredstvi, ki se prenašajo;
11. plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih, s katerimi se omogoča plačevanje, pri tem pa so načini uporabe takih instrumentov omejeni in hkrati izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev (v nadaljnjem besedilu: omejena mreža):
 - imetniku omogočajo nakup blaga ali storitev le v prostorih izdajatelja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega poslovnega sporazuma s poklicnim izdajateljem,
 - jih je mogoče uporabljati le za nakup zelo omejenega izbora blaga ali storitev, ali
 - so veljavni le v Republiki Sloveniji in se zagotavljajo na zahtevo podjetja ali organa javnega sektorja ter jih ureja državni ali javni organ ali organ občine za posebne socialne ali davčne namene za nakup posebnega blaga ali storitev od ponudnikov, ki so sklenili poslovni dogovor z izdajateljem;
12. plačilne transakcije, ki jih ponudnik elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev zagotavlja poleg elektronskih komunikacijskih storitev za naročnika omrežja ali storitve:
 - (a) za nakup digitalne vsebine in glasovnih storitev, ne glede na napravo, uporabljeno za nakup ali uporabo digitalne vsebine, in zaračunan na ustreznem računu, ali
 - (b) opravljene z elektronsko napravo ali prek nje in zaračunane na ustreznem računu v okviru dobrodelne dejavnosti ali za nakup kart;če vrednost posamezne plačilne transakcije iz podtočk (a) in (b) ne presega 50 eurov, in:
 - skupna vrednost plačilnih transakcij za posameznega naročnika ne presega 300 eurov na mesec, ali

- kadar naročnik predhodno financira svoj račun pri ponudniku elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, skupna vrednost plačilnih transakcij ne presega 300 eurov na mesec;
- 13. plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
- 14. plačilne transakcije in sorodne storitve, izvršene med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, ali med podrejenimi družbami iste nadrejene družbe brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni družba iz iste skupine;
- 15. storitve dviga gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne opravljajo drugih plačilnih storitev. Ne glede na izključitev storitev iz te točke iz uporabe tega zakona, se za te storitve stranki zagotovijo informacije o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103., 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilu o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu;
- 16. denarno vrednost, shranjeno na instrumentih iz 11. točke tega odstavka;
- 17. denarno vrednost, ki se uporablja za izvedbo plačilnih transakcij iz 12. točke tega odstavka.

(2) Za plačilne transakcije na podlagi papirnih menic v skladu z zakonom, ki ureja menico, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic EU, in so po vsebini in učinkih podobne menicam, se uporablja le 9. poglavje tega zakona.

(3) Uredba 2015/847/EU se ne uporablja za prenose sredstev v Republiki Sloveniji na plačilni račun prejemnika plačila, ki je namenjen izključno plačevanju blaga in storitev, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 2. člena Uredbe 2015/847/EU.

1.2 OPREDELITEV POJMOV

4. člen (opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. avtentikacija je postopek, ki ponudniku plačilnih storitev omogoča, da preveri istovetnost uporabnika plačilnih storitev ali upravičenost uporabe določenega plačilnega instrumenta, vključno z uporabo uporabnikovih osebnih varnostnih elementov;
2. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. datum valute je referenčni čas, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za obračun obresti v zvezi z bremenitvijo ali odobritvijo denarnih sredstev na plačilnem računu;
4. delovni dan je dan, na katerega plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, da omogoča izvrševanje plačilnih transakcij svojemu uporabniku;
5. denarna sredstva so bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar v skladu z 11. točko tega člena;
6. digitalna vsebina so blago ali storitve, ki se proizvede oziroma proizvedejo in dobavi oziroma dobavijo v digitalni obliki, katerega oziroma katerih uporaba ali poraba je omejena na tehnično napravo in ne vključuje uporabe ali porabe fizičnega blaga in storitev;
7. država članica je država članica EU ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);

8. država gostiteljica pomeni katero koli državo članico, razen države sedeža, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika, izdajatelj elektronskega denarja pa podružnico, ali v kateri neposredno opravljata storitve;
9. država sedeža je država članica, kjer je sedež ponudnika plačilnih storitev ali izdajatelja elektronskega denarja;
10. elektronsko komunikacijsko omrežje pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
11. elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki:
 - je v elektronski obliki, vključno z magnetno,
 - jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij kot jih določa 8. člen tega zakona, in
 - jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;
12. elektronska komunikacijska storitev pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
13. enolična identifikacijska oznaka je kombinacija črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev dodeli uporabniku plačilnih storitev (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) in se v plačilni transakciji uporablja za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika in/ali njegovega plačilnega računa;
14. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in iz obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;
15. kreditna obrestna mera je vsaka obrestna mera, plačana potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) glede sredstev na plačilnem računu;
16. močna avtentikacija strank je avtentikacija z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika (nekaj, kar ve samo uporabnik), lastništva uporabnika (nekaj, kar je v izključni lasti uporabnika) in neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je), ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje zanesljivosti drugih, in so zasnovani tako, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo;
17. molče dovoljena prekoračitev je prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu, ali dogovorjeno možnost prekoračitve;
18. možnost prekoračitve je izrecna kreditna pogodba, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;
19. nadomestila iz 8. poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in pogodbene kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za storitve ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;
20. občutljivi plačilni podatki so podatki, vključno z osebnimi varnostnimi elementi, ki se lahko uporabijo za goljufijo. V okviru dejavnosti ponudnikov storitev odreditve plačil in ponudnikov storitev zagotavljanja informacij o računih ime imetnika računa in številka računa ne predstavljata občutljivih plačilnih podatkov;
21. osebni varnostni elementi so personalizirane značilnosti, ki jih uporabniku plačilnih storitev zagotovi ponudnik plačilnih storitev za namene avtentikacije;
22. papirna poštna nakaznica je papirni plačilni nalog, ki ga plačnik predloži izvajalcu poštних storitev z namenom, da se papirni nalog posreduje prejemniku plačila kot poštna pošiljka v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, in se plačilna transakcija izvrši prejemniku na podlagi predložitve papirnega plačilnega naloga njegovemu izvajalcu poštних storitev;
23. plačilna blagovna znamka je vsako stvarno ali digitalno ime, izraz, znak, simbol oziroma njihova kombinacija, ki lahko označuje, v okviru katere kartične sheme se izvajajo kartične plačilne transakcije;

24. podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik) pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
25. postopki zaradi insolventnosti so postopki zaradi insolventnosti in postopki prisilnega prenehanja, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
26. potrošnik je fizična oseba, ki sklepa pogodbe o plačilnih storitvah za namene zunaj področja svoje pridobitne ali poklicne dejavnosti;
27. povezovanje blagovnih znamk je vključitev dveh ali več plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij iste plačilne blagovne znamke v isti plačilni instrument;
28. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
29. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
30. referenčna obrestna mera je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti in prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti in ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
31. referenčni menjalni tečaj je menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga objavi ponudnik plačilnih storitev, ali prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti;
32. register Evropskega bančnega organa je elektronski centralni register, ki ga vzpostavi, upravlja in vodi Evropski bančni organ in v katerem so informacije, ki jih Evropskemu bančnemu organu uradno sporočijo pristojni organi držav članic;
33. sedež je kraj, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev oziroma izdajatelja elektronskega denarja ali, če ponudnik plačilnih storitev ali izdajatelj elektronskega denarja v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, kraj, kjer deluje njegovo posloводство;
34. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;
35. skupina je skupina družb, sestavljena iz obvladujoče družbe in od nje odvisne družbe, kot je določeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali družb, kakor so opredeljene v 4., 5., 6. in 7. členu Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L št. 135 z dne 2. 6. 2015, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2015/923 z dne 11. marca 2015 o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L št. 150 z dne 17. 6. 2015, str. 1), ki so medsebojno povezane, kakor je navedeno v prvem odstavku 10. člena ali šestem ali sedmem odstavku 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2017/1230 z dne 31. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o podrobnejši opredelitvi dodatnih objektivnih meril za uporabo ugodnejše stopnje likvidnostnih odlivov ali prilivov za čezmejne nečrpane okvirne kredite ali okvirne likvidnostne kredite znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog (UL L št. 177 z dne 8. 7. 2017, str. 7), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);
36. sredstvo za sporazumevanje na daljavo je vsako sredstvo, ki se lahko uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah, kadar ponudnik plačilnih storitev in uporabnik nista sočasno fizično navzoča;

37. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvi in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in molče dovoljeno prekoračitev;
38. tesna povezanost pomeni enako, kot je opredeljeno v 38. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
39. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;
40. trajni nosilec podatkov je vsak instrument, ki uporabniku omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je to potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;
41. tretja država je država, ki ni država članica iz 7. točke tega člena;
42. Uprava Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP) je državni organ, ki opravlja plačilne storitve na podlagi tega zakona in posebnih predpisov, ki določajo njene naloge in pristojnosti;
43. zakonito prebivanje v EU pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava EU ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega prebivališča in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev in Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji (Akt o notifikaciji nasledstva Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v mednarodni agenciji za atomsko energijo, Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92 in 2/93) ter drugih mednarodnih pogodb, ki urejajo status beguncev in prosilcev za azil;
44. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne;
45. zasebnik ali zasebnica (v nadaljnjem besedilu: zasebnik) je fizična oseba, ki ni podjetnik in ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot so notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno;
46. zastopnik je fizična ali pravna oseba, ki pri opravljanju plačilnih storitev na podlagi pooblastila za zastopanje deluje v imenu plačilne institucije.

5. člen

(plačilne storitve)

- (1) Plačilne storitve po tem zakonu so naslednje aktivnosti, ki jih ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:
1. aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
 2. aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
 3. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
 4. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
 5. izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij;
 6. izvrševanje denarnih nakazil;

7. storitve odreditve plačil;
8. storitve zagotavljanja informacij o računih.

(2) Plačilne storitve iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka vključujejo izvrševanje plačilnih transakcij z:

1. direktnimi obremenitvami, vključno z enkratnimi direktnimi obremenitvami,
2. plačilnimi karticami ali podobnimi napravami, ali
3. kreditnimi plačili.

6. člen **(domače in čezmejne plačilne transakcije)**

(1) Domača plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ali edini ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika in prejemnika plačila na območju Republike Slovenije.

(2) Čezmejna plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika oziroma prejemnika plačila na območju različnih držav članic. Plačilna transakcija se izvrši čezmejno tudi v primeru, če isti ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika v eni državi članici in za prejemnika plačila v drugi državi članici.

7. člen **(uporabnik, plačnik in prejemnik plačila)**

(1) Uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje.

(2) Plačnik je fizična ali pravna oseba, ki odredi plačilno transakcijo tako, da izda plačilni nalog ali zagotovi soglasje k izvršitvi plačilnega naloga, ki ga izda prejemnik plačila.

(3) Prejemnik plačila je fizična ali pravna oseba, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije.

8. člen **(plačilna transakcija, plačilna transakcija na daljavo in plačilni nalog)**

(1) Plačilna transakcija je dejanje pologa, prenosa ali dviga denarnih sredstev, ki ga odredi plačnik ali je odrejena v njegovem imenu ali jo odredi prejemnik plačila, pri čemer je izvršitev plačilne transakcije prek ponudnika plačilnih storitev neodvisna od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila.

(2) Plačilna transakcija na daljavo je plačilna transakcija, ki se odredi prek interneta ali naprave, ki se lahko uporablja za komuniciranje na daljavo.

(3) Plačilni nalog je navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim odredi izvršitev plačilne transakcije.

9. člen

(direktna obremenitev)

(1) Direktna obremenitev je plačilna storitev, pri kateri prejemnik plačila na podlagi plačnikovega soglasja odredi plačilno transakcijo za obremenitev plačnikovega plačilnega računa.

(2) Plačnik lahko da soglasje za izvršitev plačilne transakcije z direktno obremenitvijo bodisi prejemniku plačila bodisi prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev bodisi svojemu ponudniku plačilnih storitev.

10. člen

(denarno nakazilo)

Denarno nakazilo je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev prejme plačnikova denarna sredstva, ne da bi odprl plačilni račun za plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se enak znesek denarnih sredstev da na razpolago prejemniku plačila ali se prenese prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev, ki da sredstva na razpolago prejemniku plačila ali jih prenese na prejemnikov plačilni račun.

11. člen

(kreditno plačilo)

Kreditno plačilo je plačilna storitev, pri kateri plačnik svojemu ponudniku plačilnih storitev odredi izvršitev posamezne plačilne transakcije ali več plačilnih transakcij, vključno s trajnim nalogom, s svojega plačilnega računa v dobro plačilnega računa prejemnika plačila.

12. člen

(plačilni račun)

(1) Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega uporabnika ali več uporabnikov in ki se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij.

(2) Plačilne institucije lahko vodijo le plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za izvrševanje plačilnih transakcij.

13. člen

(transakcijski račun)

(1) Transakcijski račun je plačilni račun, ki ga odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega uporabnika ali več uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij in druge namene, povezane z opravljanjem bančnih storitev za uporabnika. Denarna sredstva na transakcijskem računu se štejejo kot vpogledni denarni depozit.

(2) Za namene tega zakona se kot transakcijski račun šteje tudi enotni zakladniški račun države ali občine, ki je odprt pri Banki Slovenije, ter račun, ki je kot podračun enotnega zakladniškega računa države ali občine odprt pri UJP.

(3) Plačilne institucije ne smejo voditi transakcijskih računov.

14. člen **(fiduciarni račun)**

(1) Fiduciarni račun je posebni transakcijski račun, ki ga odpre imetnik v svojem imenu, a za račun ene ali več tretjih oseb. Fiduciarnega računa se ne sme spremeniti v običajni transakcijski račun in obratno.

(2) Banka lahko odpre fiduciarni račun, če:

- ima imetnik položaj notarja, odvetnika, izvršitelja, skrbnika zapuščine, skrbnika za posebne primere, upravitelja v postopku zaradi insolventnosti, ali osebe, ki opravlja skrbniške storitve v okviru svoje redne dejavnosti ali poklica, ali osebe, ki opravlja storitev odkupa terjatev v okviru redne dejavnosti,
- imetnik preko fiduciarnega računa opravlja poravnavo poslov s terjatvami iz gospodarskih pogodb, in so bili posli s terjatvami sklenjeni v okviru storitve, ki jo imetnik nudi svojim strankam, pri čemer imetnik v breme lastnega kapitala prevzema odgovornost za izpolnitev obveznosti strank v razmerju do nasprotnih strank teh poslov tako, da v vsakega od poslov, ki se poravnajo preko fiduciarnega računa vstopi kot novi prodajalec oziroma prodajalka (v nadaljnjem besedilu: prodajalec) v razmerju do kupca oziroma kupovalke (v nadaljnjem besedilu: kupec) in kot novi kupec v razmerju do prodajalca (v nadaljnjem besedilu: centralna nasprotna stranka),
- imetnik fiduciarni račun uporablja samo za sprejemanje plačil iz odstopljenih terjatev iz gospodarskih pogodb, pri čemer plačila sprejema v svojem imenu in za račun osebe, ki opravlja poravnavo poslov s terjatvami iz gospodarskih pogodb v vlogi centralne nasprotne stranke, ali
- je njegova uporaba predpisana z zakonom.

(3) Denarna sredstva na fiduciarnem računu se štejejo za premoženje tretjih oseb za račun katerih imetnik vodi takšen račun in ne za premoženje imetnika računa. Upniki imetnika fiduciarnega računa ne morejo za izterjavo svojih terjatev do imetnika računa niti v njegovem stečaju s prisilnimi ukrepi posegati na to premoženje. Sredstva na fiduciarnem računu ne spadajo v zapuščino imetnika računa.

15. člen **(skupni plačilni račun)**

(1) Skupni plačilni račun je plačilni račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu dveh ali več fizičnih oseb ali v imenu dveh ali več pravnih oseb.

(2) Vsak posamezni imetnik skupnega plačilnega računa lahko razpolaga s celotnimi denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu, razen če so v pogodbi o vodenju skupnega plačilnega računa določena drugačna pooblastila za razpolaganje z denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu.

(3) Denarna sredstva na skupnem plačilnem računu se lahko v celoti uporabijo za poplačilo obveznosti posameznega imetnika do tretjih oseb. Dogovor med imetniki skupnega plačilnega računa o višini deležev posameznih imetnikov in odgovornosti posameznega imetnika ne omejuje pravic tretjih oseb, da v postopku izvršbe ali stečaja posameznega imetnika poplačajo svoje terjatve do tega imetnika v breme celotnih denarnih sredstev na skupnem plačilnem računu.

(4) Kadar posebni zakon določa, da je izvršba na določena sredstva dolžnika omejena, se v postopku izvršbe zoper posameznega imetnika skupnega plačilnega računa te omejitve upoštevajo glede vsakega posameznega imetnika skupnega plačilnega računa.

16. člen

(plačilni instrument, izdajanje plačilnih instrumentov in pridobivanje plačilnih transakcij)

(1) Plačilni instrument je vsaka naprava ali niz postopkov oziroma oboje, ki je dogovorjena oziroma so dogovorjeni med posameznim uporabnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, in je vezan le na tega uporabnika z namenom, da ga uporabi za odreditev plačilnega naloga.

(2) Izdajanje plačilnih instrumentov je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev posluje s plačnikom ter mu zagotavlja plačilni instrument za odreditev in obdelavo plačnikovih plačilnih transakcij.

(3) Pridobivanje plačilnih transakcij je plačilna storitev, ki jo zagotavlja ponudnik plačilnih storitev, ki posluje s prejemnikom plačila tako, da sprejema in obdeluje plačilne transakcije, s katerimi se sredstva prenesejo na prejemnika plačila.

17. člen

(plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

Plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti so plačilni instrumenti, pri katerih je izpolnjen najmanj eden od naslednjih pogojev:

1. omogočajo izvrševanje posameznih plačilnih transakcij, ki ne presegajo 30 eurov, ali
2. skupna omejitev porabe v določenem obdobju oziroma skupna vrednost elektronskega denarja, ki je naložen na plačilnem instrumentu, ne presega 150 eurov.

18. člen

(storitev odreditve plačil)

Storitev odreditve plačil je storitev za odreditev plačilnega naloga na zahtevo uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnim računom, odprtim pri drugem ponudniku plačilnih storitev.

19. člen

(storitev zagotavljanja informacij o računih)

Storitev zagotavljanja informacij o računih je internetna storitev za zagotavljanje konsolidiranih informacij o enem plačilnem računu ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri drugem ponudniku plačilnih storitev ali pri več kot enem ponudniku plačilnih storitev.

1.3 PONUDNIKI PLAČILNIH STORITEV

20. člen

(ponudniki plačilnih storitev)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko plačilne storitve opravljajo:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali

neposredno opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,

2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije, če so plačilne storitve, ki jih opravljajo te podružnice, povezane z izdajo elektronskega denarja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom,
4. plačilne institucije, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom in plačilne institucije držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije prek zastopnika ali neposredno,
5. plačilne institucije z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom,
6. ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so vpisani v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so vpisani v register plačilnih institucij držav članic pristojnih nadzornih organov držav sedeža, in so v skladu s tem zakonom ustanovili podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo storitev zagotavljanja informacij o računih na območju Republike Slovenije prek zastopnika ali neposredno,
7. Banka Slovenije,
8. UJP ter drugi državni organi in organi občin v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti (v nadaljnjem besedilu: ponudniki plačilnih storitev).

(2) Kadar Banka Slovenije opravlja plačilne storitve v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije, se določbe 5. in 6. poglavja tega zakona uporabljajo le, če poseben predpis ali pogodba o opravljanju plačilnih storitev izrecno tako določa.

(3) Kadar UJP ali drugi državni organi ali organi občine opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega predpisa, se uporabljajo določbe 5. in 6. poglavja tega zakona, razen če ta zakon ali drug predpis izrecno določa drugače.

21. člen

(ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, ponudnik storitev odreditve plačil in ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, je ponudnik plačilnih storitev, ki zagotavlja in vodi plačilni račun za plačnika.

(2) Ponudnik storitev odreditve plačil je ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih je ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

22. člen

(prepoved opravljanja plačilnih storitev)

Nihče drug, razen ponudnikov plačilnih storitev iz 20. člena tega zakona, ne sme opravljati plačilnih storitev na območju Republike Slovenije.

23. člen

(obveznost obveščanja ponudnikov storitev iz 11. in 12. točke prvega odstavka 3. člena)

(1) Ponudniki storitev, ki opravljajo eno ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in za katere skupna vrednost plačilnih transakcij, ki so bile izvršene v preteklih 12 mesecih, presega en milijon eurov, Banki Slovenije pošljejo obvestilo, ki vsebuje opis ponujenih storitev in v katerem je navedeno, po katerem izvzetju iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona se šteje, da opravljajo dejavnost.

(2) Če na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka in ob upoštevanju meril iz 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona Banka Slovenije ugotovi, da dejavnosti ni mogoče obravnavati kot omejeno mrežo, ponudniku storitev odredi poseben ukrep, da v 30 dneh zagotovi izpolnjevanje pogojev za omejeno mrežo ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom. Za postopek po tem odstavku se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka 257. člena tega zakona.

(3) Ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona Banki Slovenije pošljejo obvestilo in ji zagotovijo letno revizijsko mnenje, ki potrjuje, da je dejavnost v skladu z omejitvami iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije Evropski bančni organ obvesti o storitvah, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, ter navede, v skladu s katerim izvzetjem iz 11. oziroma 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona se dejavnost opravlja. Obvestilo mora vsebovati podatke o firmi in sedežu ponudnika storitev, opis storitev, ki jih ponudnik storitev opravlja, vrednost in obseg teh storitev ter morebitne dodatne informacije v zvezi s kriteriji za izvzetje.

(5) Firma in sedež ponudnika storitev ter opis storitev, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, se objavijo v registru iz 79. in 84. člena tega zakona.

2. PLAČILNE INSTITUCIJE

2.1 SPLOŠNI DOLOČBI

24. člen

(opredelitev pojmov)

(1) Plačilna institucija je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v Republiki Sloveniji opravlja vsaj del svojih plačilnih storitev in ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki v tej drugi državi članici opravlja vsaj del svojih plačilnih storitev in ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Podružnica je za namene tega poglavja organizacijska enota, ki je ločena od sedeža plačilne institucije, ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse storitve, ki so del poslovanja matične plačilne institucije. Za namene tega poglavja se vse poslovne enote in podružnice, ki jih v isti državi gostiteljici ali tretji državi ustanovi plačilna institucija, štejejo za eno samo podružnico. Za namene tega poglavja se vse podružnice in poslovne enote, ki jih v Republiki Sloveniji ustanovi plačilna institucija države članice, štejejo za eno samo podružnico.

25. člen

(dostop do računov, ki jih vodi ponudnik plačilnih storitev)

(1) Ponudniki plačilnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ki opravljajo storitve na območju Republike Slovenije, plačilnim institucijam in plačilnim institucijam držav članic omogočijo objektivni, nediskriminatorni in sorazmeren dostop do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi. Tak dostop mora biti dovolj širok, da lahko plačilne institucije in plačilne institucije držav članic neovirano in učinkovito opravljajo plačilne storitve.

(2) Ponudniki plačilnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ki opravljajo storitve na območju Republike Slovenije, Banki Slovenije sporočijo ustrezno utemeljene razloge, zaradi katerih so zavrnile zahtevo plačilne institucije ali plačilne institucije države članice za dostop do njihovih storitev, povezanih s plačilnimi računi.

2.2 STATUSNI USTROJ PLAČILNIH INSTITUCIJ

26. člen

(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Plačilna institucija je organizirana v eni od pravno organizacijskih oblik gospodarskih družb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Za plačilno institucijo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

27. člen

(dejavnost plačilnih institucij)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev opravlja tudi druge gospodarske posle (v nadaljnjem besedilu: hibridna plačilna institucija), vključno s storitvami upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom.

(3) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov opravlja tudi pomožne storitve za izvrševanje plačilnih transakcij, kakor so dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, menjava valut, dejavnosti varovanja ter shranjevanja in obdelave podatkov v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov. Plačilna institucija, ki poleg plačilnih storitev opravlja le še pomožne storitve, se ne šteje za hibridno plačilno institucijo.

(4) Določbe tega zakona se uporabljajo za plačilne institucije, ki opravljajo plačilne storitve kot izključno dejavnost ali kot hibridne plačilne institucije, razen če zakon izrecno določa, da posamezne določbe veljajo le za hibridne plačilne institucije.

28. člen

(sprejemanje denarnih sredstev uporabnikov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Plačilna institucija lahko pri opravljanju plačilnih storitev prejme denarna sredstva uporabnikov izključno z namenom izvršitve plačilne transakcije, ki naj se izvrši na določen dan, v skladu s pogodbo o plačilnih storitvah.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so denarna sredstva prejeta izključno za namene izvršitve plačilne transakcije, če je plačilna institucija prejela denarna sredstva hkrati s prejemom ali po prejemu plačilnega naloga za izvršitev te plačilne transakcije.

(3) Plačilne institucije ne smejo sprejemati depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali izdajati elektronskega denarja po tem zakonu.

(4) Denarna sredstva, ki jih prejme plačilna institucija od uporabnikov izključno zaradi izvršitve plačilne transakcije v skladu z drugim odstavkom tega člena, ne pomenijo sprejemanja depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali opravljanja storitev izdajanja elektronskega denarja po tem zakonu.

29. člen

(dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Če plačilna institucija uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvami, se lahko takšno posojilo odobri le pod naslednjimi pogoji:

1. posojilo je namenjeno izključno izvrševanju plačilnih transakcij v zvezi s plačilnimi storitvami,
2. posamezno posojilo, vključno z obnavljajočim posojilom, se odobri za največ 12 mesecev,
3. posojilo ni krito z viri sredstev, ki jih plačilna institucija prejme od uporabnikov plačilnih storitev z namenom izvršitve plačilne transakcije,
4. plačilna institucija zagotavlja zadosten kapital glede na skupno višino odobrenih posojil.

(2) Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka mora plačilna institucija v zvezi s posojili iz prejšnjega odstavka, ki se odobrijo potrošniku, izpolnjevati tudi pogoje, ki jih glede odobritve posojila potrošnikom določa zakon, ki ureja potrošniške kredite.

30. člen

(območje opravljanja plačilnih storitev)

(1) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju tiste države, kjer:

1. sklepa pravne posle, katerih predmet so plačilne storitve, ali

2. uporabnikom ponuja plačilne storitve prek reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti, ali na drug način ponuja plačilne storitve uporabnikom na območju te države.

(2) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju določene države tudi, če na območju te države ponuja plačilne storitve na način iz prejšnjega odstavka preko svoje podružnice, zastopnika ali neposredno.

(3) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve neposredno na območju določene države, če opravlja plačilne storitve na način iz prvega odstavka tega člena brez ustanovitve podružnice in brez zastopnika v tej državi.

31. člen **(ustanovni kapital)**

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ustanovni kapital:

1. najmanj v višini 20.000 eurov, če bo opravljala le plačilne storitve iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona;
2. najmanj v višini 50.000 eurov, če bo opravljala plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona; ali
3. najmanj v višini 125.000 eurov, če bo opravljala katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Če namerava plačilna institucija opravljati več plačilnih storitev, mora zagotoviti ustanovni kapital v višini, določeni za plačilno storitev, za katero se zahteva najvišji znesek ustanovnega kapitala.

(3) Ustanovni kapital vključuje eno postavko ali več postavk iz točk od (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

32. člen **(posloводство in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami)**

(1) Člani posloводства plačilne institucije poleg splošnih pogojev, ki jih za člane organov vodenja ali nadzora delniške družbe določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, morajo imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije, ter ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ugled in lastnosti za vodenje poslov plačilne institucije, če njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov plačilne institucije v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotij interesov, pri čemer se upošteva naslednje podatke:

- iz sodnih, upravnih in predkazenskih postopkov,
- podatke o preteklih delovnih razmerjih in
- morebitne pretekle ocene primernosti, ki jo je opravil drug pristojni organ ali delodajalec.

(2) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka pridobi Banka Slovenije od vložnika zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, od plačilne institucije ali člana posloводства plačilne institucije ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov plačilne institucije, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

33. člen **(kvalificirani deleži)**

(1) Kvalificirani delež je delež, kakor je opredeljen v 36. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Oseba, ki namerava pridobiti deleže glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), pred pridobitvijo takega deleža pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu plačilne institucije, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov,
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 30 odstotkov,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 30 odstotkov in manjši od 50 odstotkov,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 50 odstotkov,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba plačilne institucije.

(4) Kvalificirani imetnik pred vsakim nadaljnjim povečanjem deleža glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, na podlagi katerega bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobi novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za imetništvo kvalificiranega deleža v plačilni instituciji se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o: vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika; razlogih za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; roku za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje; prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; glasovalnih pravicah neupravičenega imetnika; obvestilih v zvezi s kvalificiranimi deleži; odvzemu dovoljenja za kvalificiran delež; odredbi o odsvojitvi delnic; poročilu o odsvojitvi delnic in ugotovitveni odločbi o odpravljenih kršitvah in odločbi o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic, razen če je s tem členom izrecno določeno drugače.

(6) Za postopek odločanja Banke Slovenije o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se smiselno uporabljata prvi in tretji odstavek 281. člena tega zakona.

2.3 DOVOLJENJE BANKE SLOVENIJE ZA OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA

34. člen

(opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)

- (1) Plačilna institucija lahko na območju Republike Slovenije opravlja plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.
- (2) Plačilna institucija sme opravljati plačilne storitve, ki jih na podlagi dovoljenja lahko opravlja na območju Republike Slovenije, tudi:
1. na območju druge države članice prek podružnice, zastopnika ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz 49. člena tega zakona, in
 2. na območju tretje države prek podružnice, ko je podružnica vpisana v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom, prek zastopnika ali neposredno na območju tretje države.

35. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

- (1) K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se priloži:
1. akt o ustanovitvi in podatek o poslovnem naslovu,
 2. opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov, ki jih namerava opravljati plačilna institucija, ter tveganj, ki jim bo izpostavljena,
 3. poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo naslednji podatki:
 - za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona,
 - o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 53. člena tega zakona,
 4. dokazila, da vložnik razpolaga z zahtevanim ustanovnim kapitalom iz 31. člena tega zakona,
 5. za plačilne institucije, ki opravljajo storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov iz 68. do 70. člena tega zakona,
 6. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
 7. opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštewane obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz 152. člena tega zakona,
 8. opis postopka, vzpostavljenega za beleženje, spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov,
 9. opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovitih načrtov ravnanja v nepredvidljivih okoliščinah ter postopkom za redno preizkušanje in preverjanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov,
 10. opis načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah ter prevarah,
 11. dokument o varnostni strategiji, vključno s podrobno oceno tveganj v zvezi s plačilnimi storitvami ter opisom varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje, sprejetih za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami in prevarami ter nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov,
 12. opis vložnikove organizacijske strukture, vključno z opisom nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter nadzornih pregledov v njihovih prostorih in zunaj njih, ki se jih

vložnik zaveže opraviti pri zastopnikih in podružnicah vsaj enkrat letno, kot tudi dogovorov o zunanjih izvajalcih operativnih nalog plačilnih storitev,

13. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
14. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo 2015/847/EU,
15. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v smislu 36. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s 33. členom tega zakona,
16. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz 32. člena tega zakona,
17. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če morajo biti letna poročila plačilne institucije revidirana v skladu s 73. členom tega zakona, in če so že imenovani.

(2) V zvezi z opisi iz 5. do 7. točke ter 12. in 13. točke prejšnjega odstavka vložnik zagotovi tudi opis organizacijskih rešitev in notranjih revizijskih postopkov, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zavaroval interese svojih uporabnikov in zagotovil neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.

(3) V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven tehnične varnosti in varstva podatkov, med drugim za programsko opremo in informacijske sisteme, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz prvega odstavka 151. člena tega zakona.

(4) Subjekti, ki vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, kot pogoj za pridobitev dovoljenja sklenejo zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ki bo zagotovilo kritje njihove odgovornosti iz 136., 140., 141., 142., 145. in 146. člena tega zakona.

(5) Subjekti, ki vložijo zahtevo za registracijo za opravljanje plačilnih storitev iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, kot pogoj za registracijo sklenejo zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje svoje odgovornosti do ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune, ali uporabnikov plačilnih storitev zaradi neodobrenega ali goljufivega dostopa do informacij o plačilnih računih ali prevare pri dostopu do informacij o plačilnih računih oziroma neodobrene ali goljufive uporabe teh informacij ali prevare pri uporabi teh informacij.

(6) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k tej zahtevi.

36. člen

(odločanje o izdaji dovoljenja)

(1) Pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije ugotavlja, ali plačilna institucija izpolnjuje pogoje za opravljanje plačilnih storitev iz 35. člena tega zakona, zlasti glede:

1. statusnega ustroja iz 26. do 33. člena tega zakona,

2. zavarovanja poklicne odgovornosti v skladu s petim odstavkom 35. člena tega zakona v primeru plačilnih institucij, ki opravljajo plačilne storitve iz 7. ali 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona,
3. varnega in zanesljivega poslovanja iz 53. člena tega zakona,
4. sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
5. zagotavljanja minimalnega kapitala iz 55. člena tega zakona in
6. varstva denarnih sredstev uporabnikov iz podpoglavja 2.8 tega zakona.

(2) V dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije opredeli plačilne storitve, ki jih lahko opravlja plačilna institucija.

(3) Če sistem upravljanja iz 54. člena tega zakona ne zagotavlja ustreznega upravljanja z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija pri opravljanju plačilnih storitev, za katere se zahteva izdaja dovoljenja, in drugih gospodarskih poslov, ki jih opravlja plačilna institucija, lahko Banka Slovenije dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija izda le za določene plačilne storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

37. člen **(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja)**

Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, če:

1. vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona;
2. je zaradi povezav vložnika z osebami, s katerimi je v razmerju tesne povezanosti, kakor je opredeljena v 38. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, verjetno, da bo ovirano ali bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona;
3. je ob upoštevanju predpisov tretje države, ki veljajo za osebe, s katerimi je vložnik v razmerju tesne povezanosti, in prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano ali bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona;
4. je verjetno, da bo zaradi dejavnosti vložnika, ki niso plačilne storitve, ogrožena finančna stabilnost plačilne institucije ali da bo zaradi teh dejavnosti oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

38. člen **(ustanovitev ločene pravne osebe)**

Če Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zaradi razloga iz 4. točke 37. člena tega zakona, lahko v obrazložitvi k odločbi o zavrnitvi zahteve vložnika seznaniti z možnostjo, da za opravljanje plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo in vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija za to pravno osebo, če oceni, da teh razlogov pri ločeni pravni osebi ne bo.

39. člen **(razširitev dovoljenja)**

(1) Če namerava plačilna institucija začeti opravljati plačilne storitve, ki niso zajete v že izdanem dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, predhodno pridobi dovoljenje Banke Slovenije za razširitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Za razširitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se smiselno uporabljajo 35. do 37. člen tega zakona.

40. člen

(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)

(1) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, ter o spremembi oseb, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti, ali o spremembah v teh razmerjih. K temu obvestilu priloži ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 35. člena tega zakona.

(2) Plačilna institucija dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija hrani najmanj pet let od prenehanja razmerja ali stanja, na katerega se nanašajo, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

41. člen

(dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev pri združitvi ali delitvi)

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala plačilne storitve, ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev.

(2) Če je plačilna institucija udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri plačilna institucija nadaljuje opravljanje plačilnih storitev, pred izvedbo združitve ali delitve pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Za odločanje o dovoljenju iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe 35. do 37. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev zaradi združitve oziroma delitve je treba priložiti tudi listine, ki jih v ta namen določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.

42. člen

(prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali glede posameznih plačilnih storitev, če plačilna institucija ne začne opravljati plačilnih storitev v enem letu od izdaje dovoljenja ali če plačilna institucija za več kakor šest mesecev preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha z dnem, ko poteče rok iz prvega stavka tega odstavka.

(2) Če je nad plačilno institucijo začet postopek stečaja ali prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v celoti z dnem začetka stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije. Sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije nad plačilno institucijo vroči sodišče tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o likvidaciji plačilne institucije.

Dovoljenje preneha v primeru likvidacije plačilne institucije z dnem izbrisa plačilne institucije iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali deloma, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti plačilne institucije tako, da plačilna institucija v celoti ali deloma preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v primerih iz prvega stavka tega odstavka preneha z dnem vpisa sklepa o spremembi dejavnosti v sodni register.

(5) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena. O sklepih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena plačilna institucija obvesti Banko Slovenije nemudoma po njihovem sprejemu.

(6) Če nastopijo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v celoti ali delno prenehalo.

(7) Plačilna institucija z dnem, ko je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilne institucije prenehalo v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, glede katerih je dovoljenje prenehalo.

2.4 OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PREK PODRUŽNIC, ZASTOPNIKOV IN ZUNANJIH IZVAJALCEV

43. člen (zastopniki in podružnice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve prek podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi, ali prek zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici, o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(2) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev prek zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici vsebuje naslednje informacije:

1. firmo in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,
2. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bo uporabljal zastopnik zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki se posodablja ob vsaki bistveni spremembi podatkov, ki se sporočijo v prvem uradnem obvestilu,
3. navedbo oseb, ki so članice posloводства zastopnika, in oseb, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, z dokazili, da izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, razen če je zastopnik ponudnik plačilnih storitev,
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati prek zastopnika, in
5. edinstveno identifikacijsko kodo ali številko zastopnika kadar je ustrezno.

(3) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi vsebuje naslednje informacije:

1. firmo in naslov podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
2. opis organizacijske strukture podružnice,

3. navedbo oseb, ki so del posloводства podružnice, in oseb, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi,
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati prek podružnice, in
5. informacije iz 3. in 6. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona glede dejavnosti v zvezi s plačilnimi storitvi na območju države gostiteljice ali tretje države.

(4) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o spremembi okoliščin iz drugega in tretjega odstavka tega člena, zlasti o prenehanju opravljanja plačilnih storitev prek posameznega zastopnika v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici ali o dodatnih zastopnikih v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici in o prenehanju opravljanja plačilnih storitev prek podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi ali o dodatnih podružnicah v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi.

44. člen **(poslovanje zastopnika in podružnice)**

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve prek podružnice ali zastopnika v državi gostiteljici, ko so izpolnjeni pogoji iz 49. člena tega zakona. Plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve prek podružnice v tretji državi ali prek zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica vpisana ali je zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

(2) Plačilna institucija lahko prek posameznega zastopnika ali podružnice opravlja plačilne storitve le na območju tiste države članice, ki je v registru plačilnih institucij vpisana pri tem zastopniku ali podružnici.

(3) Plačilna institucija zagotovi, da njena podružnica v državi gostiteljici in njen zastopnik v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici uporabnike na primeren način obvesti o tem, da deluje za račun plačilne institucije.

45. člen **(izvajanje operativnih nalog prek zunanjih izvajalcev)**

(1) Plačilna institucija, ki namerava izvajati posamezne operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, prek zunanjih izvajalcev, predhodno o tem obvesti Banko Slovenije.

(2) Plačilna institucija lahko prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je v razmerju do izvajalca teh nalog zagotovljena ustrezna kakovost notranje kontrole na ravni plačilne institucije,
2. da nista otežena sledenje in nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti plačilne institucije v skladu s tem zakonom in drugimi zakoni,
3. da se s prenosom izvajanja teh nalog ne prenaša odgovornosti višjega vodstva plačilne institucije na zunanje izvajalce ali tretje osebe,
4. da se odgovornost plačilne institucije do njenih uporabnikov, kakor je opredeljena s tem zakonom in drugimi zakoni, ne zmanjšuje in
5. da plačilna institucija kljub prenosu pomembnih operativnih nalog na zunanje izvajalce zagotovi izpolnjevanje vseh pogojev, ki veljajo za pridobitev in ohranitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, vključno s sistemi informacijske tehnologije, se štejejo kot pomembne, če bi lahko napaka ali izpad v njihovem izvajanju bistveno ogrozila neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti plačilne institucije, njen finančni položaj ali zanesljivost ter neprekinjenost izvajanja plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija, ki je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, v zvezi z ravnanji zunanjih izvajalcev zagotovi izpolnjevanje svojih obveznosti po tem zakonu ali drugih zakonih.

(5) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o vseh spremembah glede uporabe zunanjih izvajalcev.

46. člen

(odgovornost plačilne institucije za ravnanje podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca)

(1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve prek podružnice ali zastopnika ali je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, je odgovorna za zakonitost in pravilnost ravnanja podružnice in zastopnika v zvezi z izvajanjem plačilnih storitev, ki jih podružnica in zastopnik opravljata v imenu plačilne institucije, ter za zakonitost in pravilnost izvajanja operativnih nalog, ki jih opravlja zunanji izvajalec za plačilno institucijo.

(2) Plačilna institucija svoje odgovornosti iz prejšnjega odstavka v razmerju do uporabnikov ne more izključiti ali omejiti.

2.5 OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA NA OBMOČJU DRŽAVE GOSTITELJICE

47. člen

(obvestilo o opravljanju plačilnih storitev ali uporabi zunanjih izvajalcev na območju države gostiteljice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice prek podružnice ali zastopnika, o tem predhodno obvesti Banko Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona in hkrati navede države gostiteljice, v katerih namerava poslovati.

(2) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice neposredno, o tem predhodno obvesti Banko Slovenije ter hkrati z obvestilom pošlje tudi opis plačilnih storitev, ki jih namerava neposredno opravljati v državi gostiteljici in navedbo držav gostiteljic, v katerih namerava poslovati.

(3) Kadar namerava plačilna institucija za izvajanje operativnih nalog, povezanih z opravljanjem plačilnih storitev, uporabiti zunanje izvajalce v državi gostiteljici, o tem obvesti Banko Slovenije.

48. člen

(pošiljanje obvestila pristojnemu nadzornemu organu države gostiteljice)

(1) Banka Slovenije v enem mesecu od prejema obvestila iz prejšnjega člena, ki vsebuje vse zahtevane informacije iz 43. člena tega zakona, pošlje pristojnemu nadzornemu organu v državi

gostiteljici obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev prek podružnice ali zastopnika ali o nameri neposrednega opravljanja plačilnih storitev plačilne institucije na območju te države gostiteljice in o tem obvesti plačilno institucijo.

(2) Banka Slovenije pošlje nadzornemu organu države gostiteljice hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka tudi informacije o:

1. firmi, naslovu in po potrebi o številki dovoljenja plačilne institucije,
2. državah članicah, v katerih namerava poslovati,
3. plačilnih storitvah, ki jih namerava plačilna institucija opravljati na območju te države gostiteljice,
4. informacije iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, če namerava plačilna institucija uporabiti zastopnika,
5. informacije iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, če namerava plačilna institucija uporabiti podružnico.

(3) Banka Slovenije po prejemu obvestila pristojnega organa države gostiteljice, s katerim pristojni organ države gostiteljice sporoči ustrezne informacije, povezane z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev zadevne plačilne institucije, zlasti o vseh utemeljenih razlogih za pomisleke, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali ustanovitvijo podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma, presodi, ali se strinja z oceno pristojnih organov države gostiteljice. V primeru nestrinjanja Banka Slovenije pristojnemu organu države gostiteljice sporoči razloge za svojo odločitev.

(4) Če Banka Slovenije, zlasti glede na informacije, prejete od pristojnih organov države gostiteljice v skladu s prejšnjim odstavkom, oceni, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi nameravano opravljanje plačilnih storitev s strani zadevne plačilne institucije pomenilo kršitve zakonodaje države gostiteljice, Banka Slovenije izda odločbo, s katero zavrne registracijo zastopnika ali podružnice oziroma jo razveljavi, če je bila že opravljena. Za postopek izdaje odločbe o zavrnitvi registracije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu dovoljenja. Če Banka Slovenije oceni, da takšni utemeljeni razlogi niso podani, zastopnika ali podružnico vpiše v register.

(5) Banka Slovenije svojo odločitev o nameravanim opravljanju plačilnih storitev prek podružnice ali zastopnika ali o nameravanim neposrednim opravljanju plačilnih storitev sporoči pristojnim organom države gostiteljice in plačilni instituciji v treh mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega člena.

49. člen

(začetek opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice prek podružnice ali prek zastopnika z dnem:

1. ko je podružnica vpisana ali zastopnik plačilne institucije vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom in
2. ko sta pristojni nadzorni organ države gostiteljice in plačilna institucija v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena obveščena, da je ocena Banka Slovenije glede nameravanega opravljanja plačilnih storitev prek podružnice ali zastopnika ugodna.

(2) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve neposredno na območju države gostiteljice, ko sta pristojni nadzorni organ države gostiteljice in plačilna institucija v skladu s

petim odstavkom prejšnjega člena obveščena, da je ocena Banke Slovenije glede nameravanega neposrednega opravljanja plačilnih storitev ugodna.

(3) Plačilna institucija Banko Slovenije obvesti o datumu, od katerega bo v zadevnih državah gostiteljicah opravljala plačilne storitve. Banka Slovenije o tem obvesti pristojne nadzorne organe držav gostiteljic.

(4) Plačilna institucija nemudoma obvesti Banko Slovenije o spremembi informacij iz drugega odstavka prejšnjega člena, vključno z dodatnimi zastopniki, podružnicami ali zunanjimi izvajalci njenih dejavnosti v državah gostiteljicah, v katerih posluje. Za odločanje Banke Slovenije se uporabi postopek iz prejšnjega člena.

2.6 OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PLAČILNE INSTITUCIJE DRŽAVE ČLANICE NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE

50. člen

(opravljanje plačilnih storitev plačilne institucije države članice na območju Republike Slovenije)

(1) Plačilna institucija države članice lahko plačilne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali zastopnika ali neposredno.

(2) Ko Banka Slovenije prejme obvestilo pristojnega organa države sedeža, da namerava plačilna institucija opravljati plačilne storitve v Republiki Sloveniji, v enem mesecu po prejemu informacij te oceni in pristojnemu organu države sedeža sporoči ustrezne informacije, povezane z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev s strani zadevne plačilne institucije, zlasti o vseh utemeljenih razlogih za pomisleke, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali ustanovitvijo podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Plačilna institucija države članice lahko začne opravljati plačilne storitve na območju Republike Slovenije prek podružnice ali zastopnika, z dnem:

1. ko je podružnica vpisana ali je zastopnik plačilne institucije vpisan v register plačilnih institucij v državi sedeža in

2. ko Banko Slovenije pristojni organ države sedeža obvesti, da je ocena pristojnega organa države sedeža o nameravanim opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije prek podružnice ali zastopnika ugodna.

(4) Plačilna institucija države članice lahko začne opravljati plačilne storitve neposredno na območju Republike Slovenije, ko Banko Slovenije pristojni organ države sedeža obvesti, da je ocena pristojnega organa države sedeža o nameravanim neposrednem opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije ugodna.

51. člen

(poročanje plačilnih institucij, ki imajo na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice)

Banka Slovenije lahko zahteva, da ji plačilne institucije, ki imajo na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice, redno poročajo o dejavnostih, ki se opravljajo na ozemlju Republike

Slovenije. Takšna poročila Banka Slovenije zahteva za informativne ali statistične namene, če pa zastopniki in podružnice opravljajo dejavnosti plačilnih storitev na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja, zaradi spremljanja skladnosti z določbami 5., 13. in 16. poglavja tega zakona. Za take zastopnike in podružnice veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz 269. do 273. člena tega zakona.

52. člen

(imenovanje osrednje kontaktne točke)

Plačilne institucije, ki poslujejo na ozemlju Republike Slovenije prek zastopnikov na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja in katerih glavni sedež je v drugi državi članici, na ozemlju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko, da se zagotovita ustrezna komunikacija in sporočanje informacij glede spoštovanja določb 5., 13. in 16. poglavja tega zakona, brez poseganja v določbe predpisov, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter da se pristojnim organom države sedeža in Banki Slovenije olajša nadzorovanje, med drugim tako, da se pristojnim organom na zahtevo zagotovijo dokumenti in informacije.

2.7 SISTEM UPRAVLJANJA IN SISTEM NOTRANJIH KONTROL PLAČILNE INSTITUCIJE

2.7.1 SPLOŠNA PRAVILA

53. člen

(varno in zanesljivo poslovanje)

Plačilna institucija mora vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje v skladu s tem zakonom.

54. člen

(sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol)

(1) Plačilna institucija vzpostavi in vzdržuje zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.

(2) Sistem upravljanja iz prejšnjega odstavka obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti in
2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj ter poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija.

(3) Sistem notranjih kontrol iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke ter postopke za preverjanje izpolnjevanja obveznosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Uredbo 2015/847/EU.

2.7.2 KAPITAL IN KAPITALSKA ZAHTEVA PLAČILNE INSTITUCIJE

55. člen (minimalni kapital)

(1) Plačilna institucija ves čas poslovanja zagotavlja kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 31. člena tega zakona,
2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi metode iz drugega odstavka tega člena.

(2) Vrednost kapitalske zahteve za plačilne institucije, razen tistih, ki opravljajo le storitve iz 7. ali 8. točke ali 7. in 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, se izračuna na podlagi metode, ki jo za posamezno plačilno institucijo določi Banka Slovenije z odločbo, ob upoštevanju vrste in kompleksnosti plačilnih storitev, ki jih bo opravljala plačilna institucija, ter obsega plačil in tveganj, ki jim bo izpostavljena plačilna institucija. Banka Slovenije lahko plačilni instituciji določi eno od naslednjih metod:

1. metodo stalnih splošnih stroškov,
2. metodo obsega plačil,
3. metodo prihodkov iz poslovanja.

(3) Pri hibridni plačilni instituciji se kapitalska zahteva izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z opravljanjem plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija Banko Slovenije nemudoma obvesti o spremembi dejstev in okoliščin iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če se dejstva in okoliščine iz drugega odstavka tega člena bistveno spremenijo, lahko Banka Slovenije z odločbo določi drugo metodo za izračun kapitalske zahteve.

56. člen (metoda stalnih splošnih stroškov)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi stalnih splošnih stroškov znaša 10% stalnih splošnih stroškov plačilne institucije iz preteklega poslovnega leta.

(2) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se kapitalska zahteva po metodi stalnih splošnih stroškov izračuna z upoštevanjem predvidenega zneska stalnih splošnih stroškov, ki ga je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine stalnih splošnih stroškov, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu kapitalske zahteve po metodi stalnih splošnih stroškov:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu.

(4) Plačilna institucija Banko Slovenije nemudoma obvesti o vsakem pomembnem odstopanju višine stalnih splošnih stroškov od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu oziroma od višine stalnih splošnih stroškov, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

57. člen
(metoda obsega plačil)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi obsega plačil je znesek, ki ga predstavlja produkt med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 60. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek se izračuna z upoštevanjem višine povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega poslovnega leta na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta	znaša izhodiščni znesek
do 5.000.000 EUR	4,0% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta
nad 5.000.000 EUR do 10.000.000 EUR	200.000 EUR + 2,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 5.000.000 EUR
nad 10.000.000 EUR do 100.000.000 EUR	325.000 EUR + 1% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 10.000.000 EUR
nad 100.000.000 EUR do 250.000.000 EUR	1.225.000 EUR + 0,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 100.000.000 EUR
nad 250.000.000 EUR	1.975.000 EUR + 0,25% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 250.000.000 EUR

(3) Povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta iz prejšnjega odstavka je enak eni dvanajstini skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v preteklem poslovnem letu izvedla plačilna institucija.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil namesto povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij preteklega leta upošteva predvidena višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij za prvo leto poslovanja, ki jo je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu izhodiščnega zneska iz drugega odstavka tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem letu.

(6) Plačilna institucija Banko Slovenije nemudoma obvesti o vsakem pomembnem odstopanju višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem poslovnem letu ali od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

58. člen **(metoda prihodkov iz poslovanja)**

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi prihodkov iz poslovanja, je znesek, ki ga predstavlja zmnožek med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 60. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja se izračuna z upoštevanjem vrednosti indikatorja prihodkov iz 59. člena tega zakona, na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša indikator prihodkov	znaša izhodiščni znesek
do 2.500.000 EUR	10% od indikatorja prihodkov do 2.500.000 EUR
nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR	250.000 EUR + 8% od indikatorja prihodkov nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR
nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR	450.000 EUR + 6% od indikatorja prihodkov nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR
nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR	1.650.000 EUR + 3% od indikatorja prihodkov nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR
nad 50.000.000 EUR	2.400.000 EUR + 1,5% od indikatorja prihodkov nad 50.000.000 EUR

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena kapitalska zahteva, izračunana po metodi prihodkov iz poslovanja, ne sme biti nižja od zneska, ki ustreza 80% povprečja indikatorja prihodkov, izračunanega na podlagi podatkov iz poslovanja v preteklih treh poslovnih letih. V prvih treh letih poslovanja kot plačilna institucija se lahko za opredelitev povprečja indikatorja prihodkov uporabijo ocene.

59. člen **(indikator prihodkov)**

(1) Indikator prihodkov je enak vsoti prihodkov od obresti, prejetih provizij in nadomestil ter drugih poslovnih prihodkov, zmanjšani za odhodke iz naslova obresti. Za izračun indikatorja prihodkov se ne upoštevajo prihodki iz izrednih ali občasnih postavk.

(2) Indikator prihodkov se lahko zmanjša za odhodke iz naslova storitev, ki jih za plačilno institucijo izvaja zunanji izvajalec, če gre za plačilo drugi plačilni instituciji ali plačilni instituciji države članice.

(3) Indikator prihodkov se izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida preteklega poslovnega leta.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja namesto skupnih prihodkov iz poslovanja preteklega leta kot osnova upoštevajo predvideni prihodki iz poslovanja, ki jih je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine posameznih postavk, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, ali
2. v tekočem poslovnem letu, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine te postavke v preteklem poslovnem letu.

(6) Plačilna institucija Banko Slovenije nemudoma obvesti o vsakem pomembnem odstopanju višine posameznih postavk, ki jih upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena, od višine teh postavk v preteklem poslovnem letu ali od višine teh postavk, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

60. člen **(faktor za uravnoteženje)**

Za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil in metodi prihodkov iz poslovanja, se uporablja faktor za uravnoteženje, ki je enak:

1. 0,5, če plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona;
2. 1,0, če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona.

61. člen
(izredno zvišanje kapitalske zahteve)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo plačilni instituciji naloži zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati v skladu z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 55. člena tega zakona, za največ 20 %. Pri odločanju o tem zvišanju Banka Slovenije upošteva podatkovne zbirke o izgubah ter kakovost sistema upravljanja s tveganji in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Z odredbo iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da zanjo preneha veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Za odredbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ukrepu odprave kršitve.

62. člen
(dovoljenje Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve)

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo plačilni instituciji dovoli znižanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati v skladu z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 55. člena tega zakona, za največ 20 %, če s tem nista zmanjšani varnost in zanesljivost poslovanja plačilne institucije. Pri odločanju o dovoljenju za znižanje kapitalske zahteve Banka Slovenije upošteva kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Plačilna institucija v zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve navede dejstva in okoliščine o kvaliteti sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol, ki bistveno prispevajo k zagotavljanju varnosti in zanesljivosti poslovanja plačilne institucije, in predloži ustrezne dokaze.

(3) Ne glede na znižanje kapitalske zahteve na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena kapital plačilne institucije v nobenem primeru ne sme biti nižji od vrednosti ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 31. člena tega zakona.

(4) Plačilna institucija, ki je pridobila dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, Banki Slovenije v rokih in na način, kakor so določeni v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve, poroča o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve.

(5) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, če:

1. pogoji za znižanje kapitalske zahteve niso več izpolnjeni, ali
2. plačilna institucija Banki Slovenije o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve ne poroča v roku ali na način, kakor so določeni v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve.

63. člen
(kapital plačilne institucije)

(1) Kapital plačilne institucije pomeni kapital, kot je opredeljen v 118. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, kjer je najmanj 75 % temeljnega kapitala v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz 50. člena Uredbe 575/2013/EU, dodatni kapital pa je enak eni tretjini temeljnega kapitala ali manjši.

(2) Sestavine kapitala in odbitne postavke iz tega člena se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala in odbitne postavke ustrezno prilagodijo sestavinam in odbitnim postavkam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

64. člen **(prepoved večkratnega upoštevanja sestavin kapitala)**

(1) Pri izračunu kapitala plačilne institucije se ne smejo upoštevati:

1. sestavine, ki se uporabijo pri izračunu kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja, druge plačilne institucije, kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, zavarovalnice, pozavarovalnice ali pokojninske družbe, ki je del iste skupine kot plačilna institucija, ali
2. sestavine, ki jih hibridna plačilna institucija uporablja za opravljanje dejavnosti, ki niso plačilne storitve.

(2) Za namene prejšnjega odstavka pojem plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja vključuje plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi. Plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja iz tretjih držav so subjekti, ki v okviru svoje dejavnosti opravljajo plačilne storitve oziroma storitve izdajanja elektronskega denarja, kakor so opredeljene v tem zakonu.

65. člen **(uporaba pojmov)**

(1) Pojmi finančna institucija, investicijsko podjetje in pokojninska družba, ki so uporabljeni v 63. in 64. členu tega zakona, pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo.

(2) Pojmi zavarovalnica, pozavarovalnica in družba za upravljanje, ki so uporabljeni v 63. in 64. členu tega zakona, pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

66. člen **(izračunavanje kapitalne zahteve in kapitala ter poročanje)**

(1) Plačilna institucija redno izračunava višino kapitalne zahteve in višino kapitala.

(2) Plačilna institucija Banki Slovenije poroča o izračunih iz prejšnjega odstavka in o podatkih, ki so podlaga za te izračune.

67. člen **(izdaja podzakonskih predpisov)**

Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino poročil ter roke in način poročanja glede kapitala plačilne institucije iz prejšnjega člena.

2.8 VARSTVO DENARNIH SREDSTEV UPORABNIKOV

68. člen

(ločeno vodenje denarnih sredstev uporabnikov)

(1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij, vodi ločeno od lastnih denarnih sredstev in denarnih sredstev, ki jih je prejela od oseb, ki niso uporabniki.

(2) Plačilna institucija za vsakega uporabnika vodi ločeno evidenco denarnih sredstev, ki jih vodi v imenu tega uporabnika v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij.

(3) Plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, najpozneje naslednji delovni dan po prejemu prenese na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji ali pri banki s sedežem v drugi državi članici.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, naloži tudi v:

1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija ali druga država članica, Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice, ter
2. dolžniške vrednostne papirje, razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici.

69. člen

(zavarovalna pogodba ali druga garancija)

(1) Določbe prejšnjega člena se ne uporabljajo, če plačilna institucija zagotovi ustrezno zavarovanje izpolnitve svojih finančnih obveznosti do uporabnikov za primer, če plačilna institucija ne bi bila sposobna izpolniti svojih finančnih obveznosti do uporabnikov.

(2) Zavarovanje se šteje kot ustrezno, če plačilna institucija zavaruje izpolnitev svojih finančnih obveznosti do uporabnikov z zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo, sklenjeno z zavarovalnico ali banko s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici, ki ne sodi v isto skupino kakor plačilna institucija.

(3) Zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo sklene plačilna institucija v korist uporabnikov kot zavarovancev. Zavarovalna pogodba ali garancija mora uporabnikom zagotavljati izplačilo zneska, ki bi moral biti sicer ločen na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena.

70. člen

(varstvo denarnih sredstev uporabnikov pri hibridnih plačilnih institucijah)

(1) Kadar hibridna plačilna institucija prejme denarna sredstva uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij kot tudi za namene izvrševanja drugih storitev, ki niso plačilne storitve, hibridna plačilna institucija zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov v skladu z

68. ali 69. členom tega zakona le za tista denarna sredstva, ki jih je uporabnik namenil za izvrševanje plačilnih transakcij.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka, ko se del denarnih sredstev, ki jih uporabniki namenijo za izvrševanje plačilnih transakcij, spreminja ali ni vnaprej znan, lahko hibridna plačilna institucija zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov na način iz 68. ali 69. člena tega zakona za del denarnih sredstev uporabnikov, ki naj bi jih uporabniki po oceni hibridne plačilne institucije predvidoma uporabili za opravljanje plačilnih transakcij. Hibridna plačilna institucija določi delež sredstev, ki jih bodo uporabniki predvidoma uporabili za izvrševanje plačilnih transakcij, z uporabo metode za določitev deleža, za katero je pridobila dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev).

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če oceni, da bo delež, določen z uporabo metode, ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma druge namene.

(4) Hibridna plačilna institucija zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev priloži dokumentacijo o metodi, ki jo bo uporabljala za določitev deleža, in ki vsebuje obrazložitev ter prikaz časovne vrste preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma druge namene. Če hibridna plačilna institucija ob vložitvi zahteve ne razpolaga z ustrezno časovno vrsto preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov, lahko v zahtevi predlaga, da se do pridobitve teh podatkov uporabi ocena deleža denarnih sredstev uporabnikov, ki se bodo predvidoma uporabila za izvrševanje plačilnih transakcij. Tak predlog mora biti utemeljen.

(5) Hibridna plačilna institucija poroča Banki Slovenije o izračunu deleža z metodo za določitev deleža denarnih sredstev uporabnikov, za katero je pridobila dovoljenje Banke Slovenije, ter o preteklih podatkih glede zneska denarnih sredstev, ki so jih uporabniki dejansko namenili za izvršitev plačilnih transakcij, v rokih in na način, določenih v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev.

(6) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če:

1. pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali če delež, določen z uporabo metode, ni več ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov, ali
2. plačilna institucija Banki Slovenije ne poroča o dejstvih iz prejšnjega odstavka v roku ali na način, kakor so določeni v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za izračun varovanega deleža denarnih sredstev uporabnika.

71. člen

(učinki postopkov izvršbe in postopkov zaradi insolventnosti plačilne institucije)

(1) Če plačilna institucija varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 68. členom tega zakona, se denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilnih transakcij, vključno z denarnimi sredstvi, ki jih vodi na posebnem računu iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona, ter naložbami iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, v razmerju do upnikov plačilne institucije štejejo za premoženje njenih uporabnikov. V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo imajo uporabniki izločitveno pravico na teh denarnih

sredstvih, v primeru postopka izvršbe ali zavarovanja zoper plačilno institucijo pa so iz izvršbe izvzeta.

(2) V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo, ki varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 68. členom tega zakona, upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka postopka ugotovi stanje varovanih sredstev po posameznem uporabniku na dan začetka postopka zaradi insolventnosti in o tem obvesti Banko Slovenije;
2. v najmanj dveh dnevni časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objavi poziv uporabnikom, da v skladu s pravili postopka zaradi insolventnosti prijavijo svoje izločitvene pravice iz naslova varovanih denarnih sredstev.

(3) V primeru postopka zaradi insolventnosti plačilne institucije, ki varstvo sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 69. členom tega zakona, upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka tega postopka v najmanj dveh dnevni časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objavi poziv uporabnikom, da v roku, ki velja za prijavo izločitvenih pravic po prejšnjem odstavku, prijavijo svoje terjatve iz naslova denarnih sredstev, ki so jih plačilni instituciji izročili za izvršitev plačilnih transakcij;
2. v imenu in za račun uporabnikov, ki so prijavili svoje terjatve v skladu s prvo točko tega odstavka, uveljavlja zahtevke iz naslova zavarovalne pogodbe ali druge primerljive garancije, razen če posamezni uporabnik te zahtevke uveljavlja sam.

(4) Kadar hibridna plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov le za del njihovih denarnih sredstev, se za namene tega člena šteje, da je posamezni uporabnik od skupnih denarnih sredstev, ki jih je prenesel plačilni instituciji za izvrševanje plačilnih transakcij in druge namene, namenil izvrševanju plačilnih transakcij enak delež denarnih sredstev, kakor ga je opredelila plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena za namene iz prvega odstavka tega člena.

72. člen

(obveščanje in poročanje)

Plačilna institucija Banko Slovenije predhodno obvesti o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev uporabnikov in predloži ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

2.9. POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

73. člen

(poslovne knjige in letno poročilo)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila plačilnih institucij ter za revidiranje letnih poročil plačilnih institucij se uporabljajo splošna pravila, določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in v zakonu, ki ureja revidiranje ter Uredbi (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243, z dne 11. 9. 2002, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo (ES) št. 297/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembah Uredbe (ES) št. 1606/2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 97 z dne 9. 4. 2008, str. 62), če v tem in 74. členu tega zakona ni drugače določeno.

(2) Plačilna institucija Banki Slovenije najpozneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predloži nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Hibridna plačilna institucija v tem roku Banki Slovenije predloži tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

(3) Če je plačilna institucija zavezana k revidiranju, Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta, predloži:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja, in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

74. člen

(obveznosti revizijske družbe do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila plačilne institucije, Banko Slovenije nemudoma obvesti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov, ki urejajo opravljanje plačilnih storitev,
2. lahko vpliva na nemoteno poslovanje plačilne institucije ali
3. lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti s plačilno institucijo na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba Banki Slovenije na njeno zahtevo pošlje tudi druge podatke, ki jih potrebuje pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

3. POSEBNA PRAVILA ZA PLAČILNE INSTITUCIJE Z OPUSTITVIJO IN PONUDNIKE, KI OPRAVLJAJO SAMO STORITEV ZAGOTAVLJANJA INFORMACIJ O RAČUNIH

75. člen

(plačilne institucije z opustitvijo)

(1) Plačilna institucija z opustitvijo je pravna ali fizična oseba, ki opravlja storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona na podlagi dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo.

(2) Določbe 2. poglavja tega zakona o zahtevah za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se uporabljajo tudi za plačilne institucije z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona dovolila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za plačilne institucije z opustitvijo posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

76. člen

(dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo)

(1) Pravna ali fizična oseba lahko opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona kot plačilna institucija z opustitvijo, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo tako, da zanjo ne veljajo posamezne zahteve glede statusnega ustroja plačilnih institucij, sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol plačilne institucije, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati plačilne institucije.

(2) Pravna ali fizična oseba lahko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji,
2. bo plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravljala kot dodatno dejavnost in bodo dostopne le tistim uporabnikom, ki bodo hkrati uporabljali druge storitve tega ponudnika, ki niso plačilne storitve,
3. povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava opraviti plačilna institucija z opustitvijo, vključno s transakcijami, opravljenimi prek njenih zastopnikov, v posameznem letu ne presega 100.000 eurov in
4. člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izvrševanja denarnih nakazil, izpolnjujejo pogoje, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, določa ta zakon.

(3) Vložnik v zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo navede, za katere posamezne zahteve v zvezi s statusnim ustrojem plačilnih institucij, sistemom upravljanja in sistemom notranjih kontrol plačilne institucije zahteva opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, navede razloge za te opustitve ali uporabo v omejenem obsegu in predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. vložnik izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena,
2. niso podani razlogi za zavrnitev dovoljenja iz 37. člena tega zakona, razen tistih zahtev, za katere je vložnik v skladu s prejšnjim odstavkom zahteval opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, in
3. če oceni, da zaradi opustitve posameznih zahtev ali njihove uporabe v omejenem obsegu pri opravljanju storitev izvrševanja denarnih nakazil ne nastanejo posebna tveganja za uporabnike ali je morebitno tveganje za uporabnike sprejemljivo zaradi večjih koristi za uporabnike.

(5) V odločbi o izdaji dovoljenja plačilni instituciji z opustitvijo Banka Slovenije navede, katere zahteve se ne uporabljajo za plačilno institucijo z opustitvijo ali se uporabljajo v omejenem obsegu.

(6) Plačilna institucija z opustitvijo nemudoma obvesti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo se ob upoštevanju določil iz drugega do šestega odstavka tega člena smiselno uporabljajo 35. do 37., 39., 40. in 41. člen tega zakona.

77. člen
(opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil z opustitvijo)

(1) Plačilna institucija z opustitvijo lahko plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravlja na območju:

1. Republike Slovenije, vključno z zastopniki in podružnicami v Republiki Sloveniji, in
2. tretje države.

(2) Plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve prek podružnice v tretji državi ali prek zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

78. člen
(ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih)

(1) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih je pravna ali fizična oseba, ki opravlja le plačilne storitve zagotavljanja informacij o računih iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, in je izvzeta iz uporabe postopka in izpolnjevanja pogojev iz 2. poglavja tega zakona, z izjemo 1. do 3., 6. do 9., 11., 12. in 16. točke prvega odstavka 35. člena, petega odstavka 35. člena ter določb 47. do 52. člena tega zakona.

(2) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih se šteje za plačilno institucijo in se, če ni s tem zakonom določeno drugače, zanj smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na plačilne institucije, razen določbe 5. poglavja, z izjemo 89., 90., kjer je ustrezno, 103., 119., 132. člena in 151. do 153. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 257. člena tega zakona.

(3) Ko subjekt, ki namerava opravljati samo storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, Banki Slovenije predloži zahtevo za vpis v register plačilnih institucij in dokumentacijo v skladu s prvim odstavkom tega člena, ga Banka Slovenije vpiše v register.

4. REGISTER PLAČILNIH INSTITUCIJ

79. člen
(register plačilnih institucij)

(1) Register plačilnih institucij je centralizirana baza podatkov o plačilnih institucijah in plačilnih institucijah z opustitvijo, o njihovih zastopnikih v Republiki Sloveniji in državah gostiteljicah ter o njihovih podružnicah v državah gostiteljicah in tretjih državah. Podružnica je za namene tega poglavja organizacijska enota, ki je ločena od sedeža plačilne institucije, ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse storitve, ki so del poslovanja matične plačilne institucije. Za namene tega poglavja se vse poslovne enote in podružnice, ki jih v isti državi gostiteljici ali tretji državi ustanovi plačilna institucija, štejejo za eno samo podružnico. Za namene tega poglavja se vse podružnice in poslovne enote, ki jih v Republiki Sloveniji ustanovi plačilna institucija države članice, štejejo za eno samo podružnico.

(2) V register plačilnih institucij se za vsako posamezno plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo vpisujejo naslednji podatki:

1. firma in sedež plačilne institucije, ali plačilne institucije z opustitvijo,

2. plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, ali navedba, da lahko plačilna institucija z opustitvijo opravlja izključno storitve izvrševanja denarnih nakazil,
3. o podružnici v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi:
 - firma in sedež prve podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
 - plačilne storitve, ki jih opravlja prek vseh podružnic v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi,
4. o vsakem posameznem zastopniku v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici:
 - firma in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,
 - plačilne storitve, ki jih opravlja prek zastopnika.

(3) Vsi vpisi, povezani s plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, se v register plačilnih institucij vpisujejo ločeno, z izrecno navedbo, da gre za plačilne institucije z opustitvijo oziroma ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih.

(4) Register plačilnih institucij vodi Banka Slovenije in zagotavlja njegovo redno posodabljanje. Register plačilnih institucij je javen in brezplačno dostopen na spletni strani Banke Slovenije.

80. člen

(vpis plačilne institucije v register plačilnih institucij)

Banka Slovenije vpiše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo v register plačilnih institucij ob izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo.

81. člen

(odločanje o vpisu podružnice v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi po prvem odstavku 43. člena tega zakona, z vsebino iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi v register plačilnih institucij.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi v register plačilnih institucij oziroma vpis razveljavi, če je bil že opravljen, če oceni, da:

1. podatki iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,
2. osebe, ki so del posloводства podružnice, ali osebe, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ne izpolnjujejo pogojev iz 32. člena tega zakona, ali
3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev prek podružnice za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici v register plačilnih institucij tudi, če je po izvedenem postopku iz 48. člena tega zakona ocena Banke Slovenije glede nameravane uporabe podružnice neugodna.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij tudi, če je ob upoštevanju predpisov tretje države oziroma prakse tretje države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

82. člen

(odločanje o vpisu zastopnika v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev prek zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici po prvem odstavku 43. člena tega zakona, z vsebino iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij.

(2) Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij, Banka Slovenije v dveh mesecih po prejemu informacij iz drugega odstavka 43. člena tega zakona plačilni instituciji sporoči, ali je bil zastopnik vpisan v register. Če Banka Slovenije dvomi v pravilnost predloženih informacij iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, pred vpisom zastopnika v register sprejme dodatne ukrepe, s katerimi te informacije preveri. O morebitni zavrnitvi vpisa Banka Slovenije plačilno institucijo nemudoma obvesti. Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v državi gostiteljici, se uporabi postopek iz 48. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij oziroma vpis razveljavi, če je bil že opravljen, če oceni, da:

1. podatki po drugem odstavku 43. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,
 2. osebe, ki so članice posloводства zastopnika, ali osebe, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ne izpolnjujejo pogojev iz 32. člena tega zakona, ali
 3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev prek zastopnika za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.
- (4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis zastopnika v državi gostiteljici v register plačilnih institucij tudi, če je po izvedenem postopku iz 48. člena tega zakona ocena Banke Slovenije glede nameravane uporabe zastopnika neugodna.

83. člen

(izbris iz registra)

(1) Banka Slovenije izbriše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo, vključno z njenimi podružnicami in zastopniki, ki se vpisujejo v register plačilnih institucij v skladu z 79. členom tega zakona, iz registra plačilnih institucij, če:

1. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti prenehalo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo na podlagi 42. člena tega zakona, z dnem izdaje ugotovitvene odločbe po šestem odstavku 42. člena tega zakona; ali
2. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti odvzeto dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje

denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu z 258. členom tega zakona, z dnem izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja.

(2) Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona o prenehanju opravljanja plačilnih storitev prek posamezne podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so podane okoliščine iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(3) Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije v posamezni državi gostiteljici iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(4) Banka Slovenije izbriše podružnico v posamezni tretji državi iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(5) Banka Slovenije izbriše posameznega zastopnika plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona o prenehanju opravljanja plačilnih storitev prek posameznega zastopnika v Republiki Sloveniji ali posamezni državi gostiteljici, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so v zvezi z zastopnikom podane okoliščine iz tretjega odstavka prejšnjega člena, z dnem izdaje odločbe o izbrisu zastopnika iz registra plačilnih institucij.

(6) Banka Slovenije izbriše zastopnika plačilne institucije v posamezni državi gostiteljici iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz četrtega odstavka prejšnjega člena, z dnem izdaje odločbe o izbrisu zastopnika iz registra plačilnih institucij.

84. člen

(posredovanje informacij Evropskemu bančnemu organu)

Banka Slovenije za vpis informacij v register Evropskega bančnega organa tega nemudoma uradno obvesti o informacijah iz 79. do 83. člena tega zakona, ki jih vnese v register iz 79. člena tega zakona, v jeziku, ki se običajno uporablja na področju financ. Banka Slovenije je odgovorna za pravilnost navedenih informacij in njihovo redno posodabljanje.

5. OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV

5.1 SPLOŠNE DOLOČBE

85. člen

(področje urejanja)

(1) To poglavje ureja:

1. obveznosti ponudnikov plačilnih storitev pri zagotavljanju informacij v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,

2. pogodbe o opravljanju plačilnih storitev ter pravila glede sprememb in prenehanja pogodb in
3. pravila glede izvrševanja plačilnih transakcij.

(2) To poglavje se uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v eurih ali drugi valuti države članice.

(3) To poglavje, razen 5. točke tretjega odstavka 90. člena tega zakona, določbe glede najdaljšega roka izvršitve v 93. členu, 2. točke prvega odstavka 103. člena, tretji do peti odstavek 125. člena, 127. in 128. člen, prvi odstavek 129. člena in 131. člen tega zakona se uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije v valuti, ki ni valuta države članice.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se to poglavje, razen 5. točke tretjega odstavka 90. člena, 7. točke šestega odstavka 90. člena, določbe glede najdaljšega roka izvršitve v 93. členu, 2. točke prvega odstavka 103. člena, drugega do petega odstavka 125. člena, tretjega odstavka 126. člena, prvega in drugega odstavka 127. člena, prvega od petega odstavka 140. člena, drugega odstavka 145. člena, prvega odstavka 146. člena in tretjega, četrtega in petega odstavka 150. člena tega zakona uporablja za plačilne transakcije v vseh valutah, kadar se najmanj eden od ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Republiki Sloveniji, drugi ponudnik plačilnih storitev oziroma drugi ponudniki plačilnih storitev pa se nahajajo zunaj EU, in sicer v zvezi s tistimi deli plačilne transakcije, ki se izvršijo v EU.

(5) S pogodbo o plačilnih storitvah ni mogoče izključiti ali omejiti uporabe določb tega poglavja, razen če zakon izrecno določa, da je odstopanje od posameznih določb dopustno na podlagi dogovora strank. Ponudniki plačilnih storitev lahko uporabnikom zagotovijo plačilne storitve pod pogoji, ki so za uporabnike ugodnejši kakor pogoji, določeni v tem poglavju.

(6) Kadar uporabnik ni potrošnik, se lahko s pogodbo o plačilnih storitvah izključi ali omeji uporaba določb iz podpoglavja 5.2 tega zakona, razen določb oddelka 5.2.5 tega zakona.

86. člen

(nadomestila v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku ne sme zaračunati nadomestil za zagotavljanje informacij, ki jih mora zagotoviti uporabniku v skladu s podpoglavjem 5.2 tega zakona, ali za izpolnjevanje svojih obveznosti do uporabnika iz podpoglavja 5.3 tega zakona, razen če zakon izrecno določa drugače.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita o zaračunavanju nadomestil za zagotavljanje informacij, če uporabnik izrecno zahteva dodatno ali pogostejše zagotavljanje informacij, kakor je predvideno v podpoglavju 5.2 tega zakona, ali zagotavljanje informacij s komunikacijskimi sredstvi, ki niso dogovorjena v okvirni pogodbi.

(3) Nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev zaradi izpolnjevanja njegovih obveznosti.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravico ponudnika plačilnih storitev, da uporabnikom zaračunava opravljanje plačilnih storitev.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, dogovorita, da se uporabniku zaračunavajo tudi posebna nadomestila za

zagotavljanje informacij na podlagi podpoglavja 5.2 tega zakona in za izpolnjevanje obveznosti ponudnika plačilnih storitev na podlagi podpoglavja 5.3 tega zakona.

5.2 POGODBA O PLAČILNIH STORITVAH

5.2.1 SPLOŠNE DOLOČBE

87. člen (splošne določbe)

(1) Pogodba o plačilnih storitvah se lahko sklene kot okvirna pogodba ali kot pogodba o izvršitvi enkratne plačilne transakcije.

(2) Z okvirno pogodbo se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvrševanju posameznih ali več zaporednih plačilnih transakcij v prihodnosti. Okvirna pogodba lahko vključuje tudi dogovor o izdaji elektronskega denarja, če je ponudnik plačilnih storitev oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ali dogovor o odprtju plačilnega računa, če se plačilne storitve opravljajo prek plačilnega računa.

(3) S pogodbo o izvršitvi enkratne plačilne transakcije se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvršitvi posamezne plačilne transakcije, ki ni zajeta v okvirni pogodbi.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede razmerja med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, v zvezi s pogodbo o naročilu.

(5) Kadar pogodba o opravljanju plačilnih storitev vključuje tudi dogovor o odobritvi posojila potrošniku, se glede pogojev odobritve posojila potrošniku uporablja zakon, ki ureja potrošniške kredite, razen če ta zakon določa posebne pogoje glede odobritve posojil potrošnikom v zvezi s plačilnimi storitvi.

88. člen (zagotavljanje informacij)

(1) Kadar ta zakon določa obveznost ponudnika plačilnih storitev, da uporabniku posreduje določene informacije, ponudnik plačilnih storitev te informacije zagotovi brez izrecne zahteve uporabnika na način, ki ne zahteva posebnih aktivnosti na strani uporabnika, da te informacije pridobi in se z njimi seznani.

(2) Kadar ta zakon izrecno določa, da lahko ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku zahtevane informacije tako, da informacije na dogovorjeni način da na voljo uporabniku, lahko ponudnik plačilnih storitev informacije uporabniku zagotovi na način, da uporabnik z določenim dogovorjenim ravnanjem pridobi informacije, da se z njimi seznani.

89. člen (breme dokazovanja)

Ponudnik plačilnih storitev mora v primeru spora dokazati, da je izpolnil zahteve glede zagotavljanja informacij uporabniku v skladu s podpoglavjem 5.2. tega zakona.

5.2.2 OKVIRNA POGODBA

90. člen

(splošne informacije o pogojih okvirne pogodbe)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku, pred sklenitvijo okvirne pogodbe, posreduje naslednje informacije:

1. o ponudniku plačilnih storitev,
2. o pogojih za uporabo plačilne storitve,
3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih,
4. o načinu in sredstvih komunikacije,
5. o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij,
6. o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe in
7. o reševanju sporov.

(2) Informacije o ponudniku plačilnih storitev vključujejo naslednje podatke:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge naslove, kjer je ponudnik plačilnih storitev dosegljiv uporabnikom, vključno z elektronskim naslovom;
2. o organih, ki so pristojni za nadzor nad ponudnikom plačilnih storitev, njegovo podružnico ali zastopnikom v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v Republiki Sloveniji;
3. navedbo registra plačilnih institucij ali drugega podobnega javnega registra, ki vsebuje podatke o dovoljenjih za opravljanje plačilnih storitev, in registracijsko številko ali enakovredno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev v tem registru.

(3) Informacije o pogojih za uporabo plačilnih storitev vključujejo podatke o:

1. glavnih značilnostih plačilne storitve;
2. enolični identifikacijski oznaki ali drugih podatkih, ki jih mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
3. obliki in postopku za dajanje soglasja za odreditev plačilnega naloga ali izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s 116., 122. in 123. členom tega zakona;
4. času, ko se šteje, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v smislu 120. člena tega zakona in morebitno časovno omejitev za prejem nalogov v posameznem delovnem dnevu, ko se prejeti nalogi štejejo za prejete naslednji delovni dan v skladu s četrtem odstavkom 120. člena tega zakona;
5. najdaljšem roku izvršitve plačilne transakcije;
6. možnosti omejitve porabe za uporabo plačilnega instrumenta, če obstaja možnost dogovora za omejitev porabe v skladu s 134. členom tega zakona,
7. pravice uporabnika plačilne storitve na podlagi 8. člena Uredbe 2015/751/EU v primeru kartičnih plačilnih instrumentov s souporabo blagovne znamke.

(4) Informacije o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih vključujejo podatke o:

1. vseh nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku, vključno z nadomestili, povezanimi z načinom in pogostostjo posredovanja ali dajanja informacij iz tega zakona na voljo, ter razčlenitev postavk, če uporabniku zaračuna skupno nadomestilo;
2. obrestnih merah in menjalnih tečajih, kadar je ustrezno, ki se bodo uporabili, ali v primeru uporabe referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja tudi metodo za izračun dejanskih obresti ter ustrezen datum in indeks ali osnovo za ugotavljanje takšne obrestne mere ali menjalnega tečaja;
3. možnosti, da se sprememba obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki temelji na spremembi referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja, uporabi takoj in brez predhodnega obveščanja, ter način obveščanja uporabnika o teh spremembah v skladu s 97. členom tega zakona.

(5) Informacije o načinu in sredstvih komunikacije med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev vključujejo podatke o:

1. komunikacijskih sredstvih, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme in programska oprema uporabnika, ki se bo uporabljala za izmenjavo informacij v skladu s tem zakonom;
2. načinu in pogostosti posredovanja in dajanja na voljo informacij, ki se posredujejo ali dajejo na voljo uporabnikom v skladu s tem zakonom;
3. jeziku, v katerem bo sklenjena okvirna pogodba in v katerem bo potekala komunikacija v času trajanja pogodbenega razmerja;
4. pravici uporabnika, da kadarkoli zahteva izvod okvirne pogodbe ter informacije in pogoje iz tega člena v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v skladu z 92. členom tega zakona.

(6) Informacije o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij vključujejo podatke o:

1. ukrepih, ki jih zagotovi uporabnik za zaščito plačilnega instrumenta, in način obveščanja o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta v skladu s 132. členom tega zakona;
2. varnem postopku, ki ga bo ponudnik plačilnih storitev uporabljal za obveščanje uporabnika plačilnih storitev v primeru domnevnih ali dejanskih prevar in goljufij ali varnostnih groženj;
3. pogojih, pod katerimi lahko ponudnik plačilnih storitev enostransko blokira uporabo plačilnega instrumenta v skladu s 134. členom tega zakona;
4. odgovornosti plačnika za neodobreno transakcijo v skladu s 137. členom tega zakona, vključno z informacijami o znesku izgube, ki jo krije plačnik v skladu s prvim odstavkom 137. člena tega zakona;
5. načinu in rokih, v katerih uporabnik obvesti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno odrejenih ali izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s 149. členom tega zakona;
6. odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za odreditev plačilnih transakcij in neodobreno, neizvršeno, nepravilno ali pozno izvršeno plačilno transakcijo v skladu s 136. do 144. členom tega zakona;
7. pogojih za uveljavljanje povračila zneskov v skladu s 150. členom tega zakona.

(7) Informacije o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe vključujejo podatke o:

1. pogodbeno predvideni možnosti, da se bo štelo, da je uporabnik sprejel spremembe pogojev v skladu z drugim odstavkom 96. člena tega zakona, če do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema, vključno z obvestilom o pravici uporabnika, da odpove okvirno pogodbo v skladu tretjim odstavkom 96. člena tega zakona, če je ponudnika plačilnih storitev obvestil o zavrnitvi predlaganih sprememb do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti;
2. trajanju okvirne pogodbe;
3. pogojih za odpoved okvirne pogodbe s strani uporabnika ali ponudnika plačilnih storitev v skladu z 98. in 99. členom tega zakona.

(8) Informacije o postopkih zaradi kršitev tega zakona in o postopkih izvensodnega reševanja sporov vključujejo podatke o:

1. pravu, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in o pristojnem sodišču;
2. postopkih zaradi prekrškov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev po tem zakonu in o organu, ki je pristojen za vodenje teh postopkov;
3. postopku reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, v skladu z 285. členom tega zakona;
4. postopku izvensodnega reševanja sporov, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, in o telesu, pristojnem za reševanje teh sporov v skladu z 286. členom tega zakona.

91. člen
(način posredovanja splošnih informacij)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku posreduje splošne informacije iz prejšnjega člena tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se pred sklenitvijo okvirne pogodbe seznani s pogoji glede opravljanja plačilne storitve.

(2) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov posreduje splošne informacije iz prejšnjega člena na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

(3) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku posreduje splošne informacije iz prejšnjega člena tudi tako, da uporabniku posreduje predlog okvirne pogodbe oziroma splošnih pogojev, kot sestavni del okvirne pogodbe, in ki vsebuje informacije in pogoje iz prejšnjega člena. Predlog okvirne pogodbe mora biti posredovan v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(4) Če je bila okvirna pogodba na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo posredovanja splošnih informacij iz prejšnjega člena v skladu z določbami prvega do tretjega odstavka tega člena, ponudnik plačilnih storitev te informacije posreduje uporabniku takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.

92. člen
(dostop do splošnih informacij in informacij o pogojih okvirne pogodbe)

Uporabnik lahko kadar koli v času trajanja okvirne pogodbe zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev posreduje na papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov splošne informacije iz 90. člena tega zakona in določila okvirne pogodbe.

93. člen
(predhodne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik na podlagi okvirne pogodbe, plačniku na njegovo zahtevo posreduje jasne informacije o najdaljšem roku izvršitve te plačilne transakcije in nadomestilih, ki jih bo zaračunal plačniku, vključno z razčlenitvijo postavk, če bo plačniku zaračunal skupno nadomestilo.

94. člen
(naknadne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo, nemudoma po obremenitvi plačnikovega plačilnega računa ali če plačnik ne uporablja plačilnega računa po prejemu plačilnega naloga, plačniku posreduje naslednje informacije:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije, vključno z informacijami o prejemniku plačila, če je to potrebno,
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se je obremenil plačnikov plačilni račun, ali v valuti, ki jo je navedel plačnik v plačilnem nalogu, če je bila plačilna transakcija izvršena brez uporabe plačilnega računa,

3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih je zaračunal plačniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača plačnik,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, in znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute in
6. datum valute obremenitve plačilnega računa ali datum prejema plačilnega naloga.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku posreduje informacije iz prejšnjega odstavka v skladu z drugim odstavkom 91. člena tega zakona. Okvirna pogodba določa, da lahko plačnik zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev informacije iz prejšnjega odstavka posreduje v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec, brezplačno in na način, dogovorjen v pogodbi, ki plačniku omogoča, da te informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Plačnik, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev vsaj enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

95. člen

(naknadne informacije za prejemnika plačila po izvršitvi posamezne plačilne transakcije)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo za prejemnika plačila, nemudoma po izvršitvi plačilne transakcije prejemniku posreduje naslednje informacije:

1. podatke, ki prejemniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in plačnika, ter druge informacije, ki so posredovane skupaj s plačilno transakcijo,
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri je odobren prejemnikov plačilni račun,
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zaračuna prejemniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če prejemniku plačila zaračunava skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača prejemnik plačila,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute, in
6. datum valute odobritve denarnih sredstev na plačilnem računu prejemnika plačila.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila posreduje informacije iz prejšnjega odstavka v skladu z drugim odstavkom 91. člena tega zakona. Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev informacije iz prejšnjega odstavka posreduje ali da na voljo prejemniku plačila v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec, na način, ki prejemniku plačila omogoča, da informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Prejemnik plačila, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev vsaj enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

96. člen

(spremembe pogojev okvirne pogodbe na predlog ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 90. člena tega zakona tako, da posreduje uporabniku predlog sprememb najmanj dva meseca pred predlaganim dnem začetka uporabe spremenjenih pogojev. Uporabnik plačilne storitve lahko sprejme ali zavrne spremembe do datuma njihovega predlaganega začetka veljavnosti.

(2) Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 90. člena tega zakona tako, da uporabnika obvesti, da se bo štel, da uporabnik sprejema predlog spremembe pogojev okvirne pogodbe, če do dneva pred predlaganim datumom za začetek njihove uporabe ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da predloga ne sprejema. Sprememba pogojev okvirne pogodbe v tem primeru začne veljati z dnem, ki je predlagan za začetek uporabe spremenjenih pogojev, razen če uporabnik izrecno soglaša, da sprememba začne veljati takoj.

(3) Ponudnik plačilnih storitev uporabnika hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka obvesti, da ima uporabnik plačilnih storitev v primeru, če zavrne predlagane spremembe, pravico, da z učinkom kadar koli trenutku do datuma, ko bi se začela sprememba uporabljati, brez plačila nadomestil odpove okvirno pogodbo.

(4) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku posreduje predlog sprememb pogojev okvirne pogodbe iz prvega odstavka tega člena na način, kakor je določen v drugem odstavku 91. člena tega zakona.

97. člen **(spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja)**

(1) Okvirna pogodba lahko določa, da spremembe obrestne mere in menjalnega tečaja, ki temeljijo na spremembi dogovorjene referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja, začnejo veljati takoj in brez predhodnega obvestila uporabniku.

(2) Ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika o spremembi obrestne mere iz prejšnjega odstavka ob prvi priložnosti na način, kakor je opredeljen v drugem odstavku 91. člena tega zakona, razen če okvirna pogodba določa pogostost ali način obveščanja uporabnika o spremembi obrestne mere.

(3) Če se obrestna mera ali menjalni tečaj iz prvega odstavka tega člena spremeni v korist uporabnika, ponudniku o spremembi ni treba obvestiti uporabnika.

(4) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da se spremembe obrestnih mer in menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za plačilne transakcije, izvedejo in izračunavajo po nevtralni poti na način, ki ne ustvarja razlik med uporabniki plačilnih storitev.

98. člen **(uporabnikova odpoved okvirne pogodbe)**

(1) Uporabnik lahko kadarkoli odpove okvirno pogodbo s takojšnjim učinkom, razen če je v okvirni pogodbi določen odpovedni rok za odstop uporabnika od pogodbe, ki pa ne sme biti daljši od enega meseca. Določbe okvirne pogodbe, ki bi v nasprotju s tem zakonom omejevale pravico uporabnika, da odpove okvirno pogodbo, so nične.

(2) Če uporabnik odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrne sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabniku zaradi uporabnikove odpovedi okvirne pogodbe, so primerna in sorazmerna z dejanskimi stroški, ki ponudniku

plačilnih storitev nastanejo zaradi odpovedi. Ponudnik plačilnih storitev ne sme zaračunati uporabniku posebnih nadomestil zaradi odpovedi pogodbe, če uporabnik odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za določen čas v trajanju več kakor šest mesecev ali za nedoločen čas, po izteku šestih mesecev od sklenitve pogodbe.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravice uporabnika do odpovedi okvirne pogodbe pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

99. člen

(odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za nedoločen čas, z odpovednim rokom najmanj dva meseca, okvirna pogodba pa lahko določi daljši odpovedni rok in dodatne pogoje za odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev. Obvestilo o odpovedi okvirne pogodbe ponudnik plačilnih storitev posreduje uporabniku na način, opredeljen v prvem in drugem odstavku 91. člena tega zakona.

(2) Če ponudnik plačilnih storitev odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrne sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Določbe tega člena ne posegajo v pravice ponudnika plačilnih storitev do odpovedi okvirne pogodbe pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

100. člen

(drugi načini prenehanja okvirne pogodbe)

(1) Okvirna pogodba je izpodbojna, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena tega zakona, ki jih ponudnik plačilnih storitev ni posredoval uporabniku v skladu z 91. členom tega zakona. Okvirna pogodba je izpodbojna tudi, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena tega zakona, ki so bistveno drugačni od pogojev, ki jih je ponudnik plačilnih storitev posredoval uporabniku v skladu z 91. členom tega zakona.

(2) Za izpodbijanje okvirne pogodbe zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo pravila zakona, ki ureja obligacijska razmerja, glede izpodbijanja pogodb.

(3) Ta zakon ne posega v pravice strank, da uveljavljajo razveljavitev pogodbe na podlagi drugih predpisov.

101. člen

(splošne informacije v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti)

(1) Ne glede na 90. člen tega zakona ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti zagotovi le informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve, in sicer:

1. možnih načinih uporabe plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti,
2. odgovornosti ponudnika plačilnih storitev in uporabnika v primeru izvršitve neodobrene plačilne transakcije in neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije,

3. nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku,
4. drugih bistvenih okoliščinah, kadar te informacije uporabnik potrebuje za odločitev o sklenitvi pogodbe glede plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti, in
5. tem, kje so uporabniku na voljo druge splošne informacije iz 90. člena tega zakona.

(2) Ne glede na 96. in 97. člen tega zakona lahko okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti določa, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb okvirne pogodbe na način, kakor je določen v prvem in drugem odstavku 91. člena tega zakona.

102. člen

(informacije o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

(1) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev po izvršitvi posamezne plačilne transakcije uporabniku posreduje ali da na voljo informacije o posamezni plačilni transakciji, in sicer le podatke:

1. ki uporabniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije,
2. znesek posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku, le skupni znesek vseh plačilnih transakcij, izvršenih istemu prejemniku, in
3. vseh nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna za posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku, le skupni znesek nadomestil, ki se zaračunajo za vse plačilne transakcije, izvršene istemu prejemniku.

(2) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudniku plačilnih storitev ni treba obveščati uporabnika o posameznih plačilnih transakcijah, če se plačilni instrument za plačila majhnih vrednosti uporablja anonimno ali če ponudnik plačilnih storitev tehnično ne more zagotoviti informacij o posameznih plačilnih transakcijah. Ponudnik plačilnih storitev plačniku v tem primeru omogoči, da preveri znesek denarnih sredstev, ki so shranjena na plačilnem instrumentu.

5.2.3 POGODBA O IZVRŠITVI ENKRATNE PLAČILNE TRANSAKCIJE

103. člen

(splošne informacije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije da na voljo naslednje informacije v zvezi s svojimi storitvami:

1. katero vrsto enolične identifikacijske oznake ali druge podatke navede uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
2. najdaljši rok izvršitve plačilne transakcije;
3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabnikom, vključno z razčlenitvijo postavk, če uporabniku zaračunava skupno nadomestilo; in
4. morebitni menjalni tečaj ali referenčni menjalni tečaj, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za plačilno transakcijo.

(2) Poleg tega ponudnik plačilnih storitev odreditve plačil plačniku pred odreditvijo da na voljo naslednje jasne in izčrpne informacije:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge kontaktne podatke, vključno z elektronskim naslovom, za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev; in
2. kontaktne informacije o pristojnem organu.

(3) Ponudnik plačilnih storitev da uporabniku informacije iz prvega odstavka tega člena na voljo na enostaven način tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se seznani s pogoji glede izvršitve plačilne transakcije, preden je kakor koli zavezan s pogodbo o plačilni storitvi. Ponudnik plačilnih storitev lahko da uporabniku na voljo informacije iz prvega odstavka tega člena tudi s predložitvijo predloga pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ali predloga plačilnega naloga, ki vsebuje zahtevane informacije.

(4) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da so informacije iz prvega odstavka tega člena podane na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki v slovenskem ali drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki. Na zahtevo uporabnika ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena uporabniku posreduje v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

(5) Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo, da bi ravnal v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena posreduje ali da na voljo uporabniku takoj po izvršitvi plačilne transakcije.

(6) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku na lahko dostopen način posreduje ali da na voljo tudi druge informacije iz 90. člena tega zakona, ki so pomembne za izvrševanje enkratne plačilne transakcije.

104. člen

(informacije za plačnika in prejemnika plačil po odreditvi plačilnega naloga)

Kadar plačilni nalog odredi ponudnik storitve odreditve plačil, ta takoj po odreditvi plačniku in, kadar je to ustrezno, prejemniku plačila poleg informacij in pogojev, določenih v 103. členu tega zakona, posreduje ali da na voljo naslednje informacije:

1. potrdilo o uspešni odreditvi plačilnega naloga pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika;
2. podatke, ki plačniku in prejemniku plačila omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije in prejemniku plačila po potrebi identifikacijo plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
3. znesek plačilne transakcije; in
4. znesek morebitnih nadomestil, plačanih ponudniku storitev odreditve plačil za transakcijo, vključno z razčlenitvijo postavk, če ponudnik storitev odreditve plačil zaračunava skupno nadomestilo.

105. člen

(informacije za ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, pri storitvi odreditve plačila)

Kadar plačilni nalog odredi ponudnik storitev odreditve plačil, ta ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, da na voljo podatke, ki omogočajo identifikacijo plačilne transakcije.

106. člen
(informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga)

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev takoj po prejemu plačilnega naloga plačniku na enak način, kakor je določen v tretjem in četrtem odstavku 103. člena tega zakona, posreduje ali da na voljo informacije v zvezi s ponudnikovimi storitvami, in sicer:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in po potrebi tudi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, ki je navedena v plačilnem nalogu;
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih poravna plačnik, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. menjalni tečaj ali sklic na menjalni tečaj, ki ga je ponudnik plačilnih storitev uporabil pri izvršitvi plačilne transakcije, kadar je uporabljeni menjalni tečaj drugačen od tečaja, o katerem je ponudnik plačilnih storitev obvestil uporabnika v skladu s 103. členom tega zakona, ter znesek plačilne transakcije po pretvorbi valute; in
5. datum prejema plačilnega naloga.

107. člen
(informacije za prejemnika plačila po izvršitvi plačilne transakcije)

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev takoj po izvršitvi enkratne plačilne transakcije prejemniku plačila na enak način, kakor je določen v tretjem in četrtem odstavku 103. člena tega zakona, posreduje ali da na voljo informacije v zvezi s ponudnikovimi storitvami, in sicer:

1. podatke, ki prejemniku plačila omogočajo identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter druge informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so sredstva prejemniku plačila na razpolago;
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih poravna prejemnik plačila, vključno z razčlenitvijo postavk, če je prejemniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute; in
5. datum valute odobritve prejemnika plačila.

108. člen
(izjeme od obveznosti zagotavljanja informacij)

Kadar uporabnik posreduje ponudniku plačilnih storitev plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo z uporabo plačilnega instrumenta, ki ga je uporabniku izdal drug ponudnik plačilnih storitev na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta, ponudniku plačilnih storitev ni treba posredovati ali dati na voljo informacij o enkratni plačilni transakciji, ki so bile ali bodo uporabniku posredovane ali dane na voljo na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta z drugim ponudnikom plačilnih storitev.

5.2.4 ZAGOTAVLJANJE DRUGIH INFORMACIJ UPORABNIKU

109. člen
(informacije v zvezi s pretvorbo valute)

(1) Če prejemnik plačila ponuja plačniku pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije ali če je pretvorba valute pred odreditvijo plačilne transakcije plačniku ponujena na bankomatu ali na prodajnem mestu, stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznani z informacijami o

menjalnem tečaju, ki se bo uporabil za pretvorbo, in z nadomestili, ki jih bo zaračunala plačniku v zvezi s pretvorbo valute.

(2) Šteje se, da je plačnik soglašal s pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije, če je stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznanila s pogoji iz prejšnjega odstavka pred odreditvijo plačilne transakcije.

110. člen **(informacije o dodatnih nadomestilih in znižanjih)**

(1) Če prejemnik plačila zahteva od plačnika plačilo posebnega nadomestila ali ponuja plačniku znižanje v primeru plačila z uporabo določenega plačilnega instrumenta, plačnika o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.

(2) Če ponudnik plačilnih storitev ali druga stranka, udeležena pri transakciji, zahteva od uporabnika plačilo posebnega nadomestila za uporabo določenega plačilnega instrumenta, uporabnika o tem obvesti pred odreditvijo plačilne transakcije.

(3) Plačnik plača nadomestila iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če je bil njihov celotni znesek znan pred odreditvijo plačilne transakcije.

5.2.5 UPORABA DRUGIH PREDPISOV V ZVEZI Z ZAGOTAVLJANJEM INFORMACIJ

111. člen **(uporaba drugih predpisov)**

Dodatne zahteve glede zagotavljanja predhodnih informacij v zvezi z opravljanjem storitev, ki izhajajo iz posebnih predpisov, zavezujejo ponudnika plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev le, če ta zakon izrecno tako določa.

112. člen **(predhodne informacije v zvezi s posojili potrošnikom za opravljanje plačilnih transakcij)**

Ponudnik plačilnih storitev, ki ponuja potrošnikom posojila za opravljanje plačilnih transakcij, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah poleg informacij iz 90. in 103. člena tega zakona zagotovi tudi informacije o pogojih posojilne pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

113. člen **(predhodne informacije v primeru sklepanja pogodb na daljavo)**

Ponudnik plačilnih storitev, ki omogoča potrošnikom sklenitev pogodb o plačilnih storitvah na daljavo v smislu zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo potrošniku poleg informacij iz 90. in 103. člena tega zakona zagotovi tudi informacije, ki jih potrošniku v zvezi s sklepanjem pogodb na daljavo zagotovi na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov.

114. člen
(predhodne informacije zaradi varstva potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami)

Ponudnik plačilnih storitev potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah poleg informacij iz 90. in 103. člena tega zakona in, kadar je to ustrezno, 113. člena tega zakona, zagotovi tudi podatke, ki jih mora zagotoviti potrošniku na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami.

115. člen
(predhodno obveščanje uporabnikov pri sklepanju pogodb o plačilnih storitvah, ki se opravljajo kot storitve informacijske družbe)

Ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve v obliki storitev informacijske družbe, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah uporabnikom poleg informacij, ki se zahtevajo na podlagi drugih določb podpoglavja 5.2 tega zakona, zagotovi tudi podatke, ki jih mora ponudnik storitev informacijske družbe zagotoviti uporabnikom pred sklenitvijo pogodbe o storitvah informacijske družbe na podlagi zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

5.3 IZVRŠEVANJE PLAČILNIH TRANSAKCIJ

5.3.1 ODOBRITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

116. člen
(soglasje)

(1) Ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, če je plačnik odobril plačilno transakcijo tako, da je podal soglasje za njeno izvršitev.

(2) Plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije pred izvršitvijo plačilne transakcije, razen če sta se ponudnik plačilnih storitev in plačnik dogovorila, da lahko plačnik poda soglasje tudi po izvršitvi plačilne transakcije.

(3) Plačnik lahko poda soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki sta dogovorjena med plačnikom in ustreznim ponudnikom plačilnih storitev. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije se lahko da tudi prek prejemnika plačila ali ponudnika storitev odreditve plačil.

(4) Če plačnik ne poda soglasja za izvršitev plačilne transakcije v skladu z dogovorom iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da plačilna transakcija ni bila odobrena.

117. člen
(potrditev razpoložljivosti sredstev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, nemudoma potrdi, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv

znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. plačilni račun plačnika je dostopen prek interneta, ko je vložen zahtevek,
2. plačnik je ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, dal izrecno soglasje, da se odzove na zahtevo določenega ponudnika plačilnih storitev, da potrdi, da je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, ki ustreza določeni kartični plačilni transakciji, in
3. soglasje iz prejšnje točke je bilo dano, preden je vložen prvi zahtevek za potrditev.

(2) Ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, lahko zahteva potrdilo iz prejšnjega odstavka, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. plačnik je ponudniku plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, dal izrecno soglasje, da zahteva potrdilo iz prejšnjega odstavka,
2. plačnik je za zadevni znesek odredil kartično plačilno transakcijo in pri tem uporabil kartični plačilni instrument, ki ga je izdal ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, in
3. pred vsakim zahtevkom za potrditev ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtrim odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, varno komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun.

(3) V skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, je lahko potrdilo iz prvega odstavka tega člena le v obliki preprostega odgovora "da" ali "ne", in ne v obliki bilance stanja računa. Tega odgovora ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične instrumente, ne sme hraniti ali uporabljati za druge namene kot za namene izvršitve kartične plačilne transakcije.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, ne sme omogočiti, da blokira sredstva na plačilnem računu plačnika.

(5) Plačnik lahko od ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, zahteva, naj mu sporoči istovetnost ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, in njegov odgovor.

(6) Ta člen se ne uporablja za plačilne transakcije, odrejene prek kartičnih plačilnih instrumentov, na katerih je shranjen elektronski denar.

118. člen

(pravila o dostopu do plačilnega računa pri storitvah odreditve plačil)

(1) Plačnik ima pravico, da prek ponudnika storitve odreditve plačil pridobi plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona. Pravica do uporabe storitev ponudnika storitev odreditve plačil se ne uporablja, če plačilni račun ni dostopen prek interneta.

(2) Ko da plačnik izrecno soglasje za izvršitev plačila v skladu s 116. členom tega zakona, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, izvede dejavnosti iz četrtega odstavka tega člena, da zagotovi plačnikovo pravico do uporabe storitve odreditve plačila.

(3) Ponudnik storitev odreditve plačil;

1. nikoli ne zadržuje sredstev plačnika, povezanih z opravljanjem storitev odreditve plačil,
2. zagotovi, da osebni varnostni elementi uporabnika plačilnih storitev niso dostopni drugim pogodbenim strankam, razen uporabniku in izdajatelju osebnih varnostnih elementov, in da jih ponudnik storitev odreditve plačil posreduje prek varnih in učinkovitih kanalov,

3. zagotovi, da se vse druge informacije o uporabniku plačilnih storitev, pridobljene pri opravljanju storitev odreditve plačil, posredujejo le plačniku in le z izrecnim soglasjem uporabnika plačilnih storitev,
4. ob vsaki odreditvi plačila dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, na varen način komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun, ter s plačnikom in prejemnikom plačila,
5. ne hrani občutljivih plačilnih podatkov uporabnika plačilnih storitev,
6. od uporabnika plačilnih storitev ne zahteva nobenih drugih podatkov, razen podatkov, ki so potrebni za opravljanje storitve odreditve plačila,
7. podatkov ne uporablja, ne dostopa do njih in jih ne hrani za druge namene kot za opravljanje storitve odreditve plačila, ki jo plačnik izrecno zahteva, in
8. ne spremeni zneska, prejemnika plačila ali kakršnega koli drugega elementa transakcije.

(4) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun:

1. varno komunicira s ponudniki storitev odreditve plačil v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU,
2. takoj po prejemu plačilnega naloga od ponudnika storitve odreditve plačil slednjemu posreduje ali mu da na voljo vse informacije o odreditvi plačilne transakcije in vse informacije, ki so mu dostopne glede izvršitve plačilne transakcije, in
3. obravnava plačilne naloge, posredovane prek ponudnika storitev odreditve plačil, zlasti z vidika rokov, prednostne obravnave in stroškov teh nalogov, enako kot plačilne naloge, ki jih prejme neposredno od plačnika, razen če je drugačna obravnava potrebna zaradi objektivnih razlogov.

(5) Opravljanje storitev odreditve plačil ni pogojeno z obstojem pogodbenega razmerja med ponudniki storitev odreditve plačil in ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune, v ta namen.

119. člen

(pravila o dostopu do informacij o plačilnih računih pri storitvah zagotavljanja informacij o računih in o uporabi teh informacij)

(1) Uporabnik plačilnih storitev ima pravico uporabljati storitve, ki omogočajo dostop do informacij o računih iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona. Ta pravica se ne uporablja, kadar plačilni račun ni dostopen prek interneta.

(2) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih;

1. opravlja storitve samo na podlagi izrecnega soglasja uporabnika plačilnih storitev,
2. zagotovi, da osebni varnostni elementi uporabnika plačilnih storitev niso dostopni drugim pogodbenim strankam, razen uporabniku in izdajatelju osebnih varnostnih elementov, in da jih ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih posreduje prek varnih in učinkovitih kanalov,
3. ob vsaki komunikaciji dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun uporabnika plačilnih storitev, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, na varen način komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun, ter z uporabnikom plačilnih storitev,
4. dostopa samo do informacij določenih plačilnih računov in s tem povezanih plačilnih transakcij,
5. ne zahteva občutljivih plačilnih podatkov, povezanih s plačilnimi računi, in

6. podatkov ne uporablja, ne dostopa do njih ali jih ne hrani za druge namene kot za opravljanje storitve zagotavljanja informacij o računih, ki jo uporabnik plačilnih storitev izrecno zahteva v skladu s predpisi o varstvu podatkov.

(3) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, v zvezi s plačilnimi računi:

1. varno komunicira s ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, in
2. obravnava zahteve po podatkih, posredovane v okviru storitev ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih, na nediskriminatoren način, razen če je drugačna obravnava potrebna zaradi objektivnih razlogov.

(4) Opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih ni pogojeno z obstojem pogodbenega razmerja med ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih in ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune, v ta namen.

5.3.2 IZVRŠITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

120. člen **(prejem plačilnih nalogov)**

(1) Plačilna transakcija se izvrši na podlagi plačilnega naloga. Ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, ko prejme plačilni nalog, razen če so izpolnjeni pogoji za zavrnitev plačilnega naloga v skladu s tem zakonom.

(2) Plačnikov račun se ne sme obremeniti pred prejemom plačilnega naloga. Šteje se, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog, ko mu je plačilni nalog izročen z uporabo sredstev za komunikacijo, ki so dogovorjena v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na morebitno predhodno vključenost ponudnika plačilnih storitev v proces oblikovanja in odreditve plačilnega naloga.

(3) Če ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog na dan, ki ni določen kot njegov delovni dan, se šteje, da je plačilni nalog prejel naslednji delovni dan.

(4) Ponudnik plačilnih storitev lahko določi uro proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, ki jih prejme po tej uri, šteje, da jih je prejel naslednji delovni dan.

(5) Če se uporabnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da sredstva na voljo ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je za namen 127. člena tega zakona čas prejema plačilnega naloga dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

121. člen **(zavrnitev plačilnih nalogov)**

(1) Če so izpolnjeni vsi pogoji za izvršitev plačilnega naloga, kakor so določeni v okvirni pogodbi, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, ne sme zavrniti izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na to, ali je plačilni nalog odredil plačnik, ponudnik storitev odreditve plačila prek plačnika ali prejemnik plačila oziroma je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov. Ponudnik plačilnih storitev o

zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga ali odreditve plačilne transakcije in, če je to mogoče, o razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(2) Ponudnik plačilnih storitev obvestilo iz prejšnjega odstavka posreduje ali da na voljo uporabniku na način, dogovorjen v pogodbi, takoj, ko je mogoče, najpozneje pa v roku, ki je določen za izvršitev plačilnega naloga v skladu s 127. členom tega zakona.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna primerno nadomestilo za obvestilo o zavrnitvi plačilnega naloga, če je zavrnitev utemeljena iz objektivnih razlogov.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.

122. člen

(preklic plačilnega naloga)

(1) Plačnik lahko kadar koli prekliče plačilni nalog tako, da umakne soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij. Vsaka plačilna transakcija izvršena po preklicu soglasja, se šteje kot neodobrena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek plačnik ne more umakniti soglasja za izvršitev plačilne transakcije po tem, ko je plačilni nalog za izvršitev plačilne transakcije postal nepreklicen v skladu s 123. členom tega zakona.

(3) Plačnik lahko umakne soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki sta dogovorjena med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se prvi in drugi odstavek tega člena ne uporabljata.

123. člen

(nepreklicnost plačilnih nalogov)

(1) Uporabnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če je v tem členu za posamezne primere določeno drugače.

(2) Če plačilno transakcijo odredi ponudnik storitev odreditve plačil, prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, plačnik ne sme preklicati plačilnega naloga potem, ko je dal soglasje ponudniku storitev odreditve plačil za odreditev plačilne transakcije, ali potem, ko je dal soglasje za izvršitev plačilne transakcije v korist prejemnika plačila.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pa lahko v primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila z direktno obremenitvijo, plačnik prekliče plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila, do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom obremenitve plačnikovega računa. Pravica do preklica plačilnega naloga v skladu s tem odstavkom ne posega v pravice plačnika do povračila na podlagi 149. člena tega zakona.

(4) Uporabnik lahko v primeru iz petega odstavka 120. člena tega zakona prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dnevom, ki je dogovorjen kot začetek izvrševanja plačilnega naloga.

(5) Po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena lahko uporabnik prekliče plačilni nalog le na podlagi dogovora z zadevnimi ponudniki plačilnih storitev. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, mora s preklicem plačilnega naloga po poteku roka iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena soglašati tudi prejemnik plačila.

(6) V okvirni pogodbi se lahko določi, da lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku posebej zaračuna preklic plačilnega naloga po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

124. člen **(valuta plačilne transakcije)**

Plačilna transakcija se izvrši v valuti, o kateri se dogovorita uporabnik in njegov ponudnik.

125. člen **(nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije zaračuna le nadomestila, o katerih je predhodno obvestil uporabnika v skladu s četrtrim odstavkom 90. člena, 93. členom, prvim odstavkom 101. člena ali prvim odstavkom 103. člena tega zakona.

(2) V zvezi z izvršitvijo domačih in čezmejnih plačilnih transakcij prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.

(3) Plačnikovi ponudniki plačilnih storitev, prejemnikovi ponudniki plačilnih storitev in morebitni posredniki, ki sodelujejo pri izvrševanju plačilne transakcije za račun ponudnika plačilnih storitev, pri izvršitvi plačilne transakcije prenesejo celotni znesek plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko prejemnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da ponudnik plačilnih storitev odtegne svoja nadomestila od prenesenega zneska, preden ga odobri na prejemnikovem plačilnem računu, ali ga da na voljo prejemniku. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev prejemniku v obvestilu po izvršitvi plačilne transakcije iz 95. ali 107. člena tega zakona ločeno prikaže celotni znesek plačilne transakcije in nadomestila, ki jih je odtegnil.

(5) Če se od prenesenega zneska odtegujejo druga nadomestila, ki niso nadomestila iz prejšnjega odstavka, plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, v primeru iz prvega stavka tega odstavka prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije.

(6) Določbe tega člena ne posegajo v dogovore med ponudniki plačilnih storitev glede medsebojnega zaračunavanja stroškov v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij.

126. člen

(nadomestila, ki jih zaračuna prejemnik plačila)

(1) Ta zakon ne posega v pravico prejemnika plačila, da plačniku zaračuna posebno nadomestilo ali da mu ponudi popust zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne sme preprečiti ali ga kakor koli omejevati, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje plačila za blago ali storitve ali drugo spodbudo za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Zaračunana nadomestila ne smejo preseči neposrednih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.

(3) V vsakem primeru prejemnik plačila ne sme zahtevati nadomestil za uporabo plačilnih instrumentov, za katere drugo poglavje Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU.

127. člen

(rok za izvršitev plačilne transakcije)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je pri domači plačilni transakciji, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev isti dan, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je pri čezmejni plačilni transakciji, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po dnevu, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona. Ta rok se pri plačilni transakciji, ki jo uporabnik odredi v papirni obliki, podaljša za dodatni delovni dan.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v valuti države članice, ki ni euro, razen če se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o drugačnem roku izvršitve, ki pa ne sme biti daljši kakor štiri delovne dni po prejemu plačilnega naloga.

128. člen

(posredovanje plačilnega naloga prek prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev)

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev posreduje plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, o katerih sta se dogovorila ponudnik plačilnih storitev in prejemnik plačila, tako, da je na dogovorjeni dan mogoče izvršiti plačilno transakcijo.

129. člen
(razpolaganje s sredstvi)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku omogoči razpolaganje z denarnimi sredstvi na njegovem plačilnem računu, ali če prejemnik nima plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev, da sredstva prejemniku na razpolago takoj:

1. ko je znesek plačilne transakcije za prejemnika plačila odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev v skladu s 127. členom tega zakona, kadar se pri ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila:
 - ne izvede pretvorba valute ali
 - izvede pretvorba valute med eurom in valuto države članice ali med valutama dveh držav članic, in
2. ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejme vse informacije, potrebne za odobritev prejemnikovega računa ali prejemnika plačila.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za plačila znotraj enega ponudnika plačilnih storitev.

(3) Če dan, ko so denarna sredstva odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, ni delovni dan prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, se za namene iz prvega odstavka tega člena šteje, da je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejel denarna sredstva za prejemnika plačila prvi naslednji delovni dan.

130. člen
(datum valute odobritve in obremenitve plačilnega računa)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je datum valute obremenitve plačnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije enak ali poznejši od datuma, ko se ta plačilni račun obremeni za znesek plačilne transakcije.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije najpozneje delovni dan, ko so sredstva plačilne transakcije odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev.

131. člen
(datum valute in razpolaganje s sredstvi pri gotovinskem pologu na plačilni račun)

(1) Če uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki je potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, ponudnik plačilnih storitev ne glede na 129. in 130. člen tega zakona zagotovi, da je datum valute odobritve potrošnikovega plačilnega računa takoj, ko ponudnik plačilnih storitev prejme denarna sredstva, in da so denarna sredstva na razpolago potrošniku takoj po prejemu denarnih sredstev.

(2) Če uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki ni potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa najpozneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev in da so denarna sredstva na razpolago prejemniku najpozneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev.

(3) Kadar uporabnik polaga gotovino v valuti države članice, ki ni euro, na plačilni račun prejemnika pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, se lahko uporabnik in ponudnik

plačilnih storitev dogovorita o drugačnih rokih, kot so opredeljeni v prvem in drugem odstavku tega člena, ki ne smejo biti daljši kakor štiri delovne dni po prejemu gotovine.

5.3.3 UPORABA PLAČILNIH INSTRUMENTOV

132. člen

(obveznosti uporabnika v zvezi s plačilnimi instrumenti in osebnimi varnostnimi elementi)

(1) Uporabnik uporablja plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta in ki so objektivni, nediskriminatorni in sorazmerni, ter takoj po prejemu plačilnega instrumenta zlasti zagotovi vse razumne ukrepe, da zavaruje osebne varnostne elemente plačilnega instrumenta.

(2) Uporabnik brez odlašanja obvesti ponudnika plačilnih storitev ali osebo, ki jo ponudnik plačilnih storitev navede, o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta.

133. člen

(obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki uporabniku izda plačilni instrument, v razmerju do uporabnika zagotovi:

1. da so osebni varnostni elementi plačilnega instrumenta dostopni izključno uporabniku, ki je prejel plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika iz 132. člena tega zakona,
2. da uporabniku ob vsakem času na primeren način omogoči posredovanje obvestila iz drugega odstavka 132. člena tega zakona oziroma zahteve za prenehanje onemogočanja uporabe plačilnega instrumenta (v nadaljnjem besedilu: blokada plačilnega instrumenta) v skladu s četrtem odstavkom 134. člena tega zakona,
3. da lahko brezplačno pošlje obvestilo v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona in da zaračuna, če sploh, samo stroške nadomestitve, neposredno povezane s plačilnim instrumentom,
4. da se prepriča vsakršna nadaljnja uporaba plačilnega instrumenta, potem ko je uporabnik posredoval obvestilo v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ne sme poslati plačilnega instrumenta uporabniku brez njegove izrecne zahteve, razen v primeru, ko se že izdani plačilni instrument nadomešča z novim. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta ali pošiljanja kakršnih koli osebnih varnostnih elementov plačilnega instrumenta uporabniku.

(3) Ponudnik plačilnih storitev 18 mesecev po prejemu uporabnikovega obvestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena uporabniku zagotavlja sredstva, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje takšnega obvestila.

134. člen

(omejitev uporabe)

(1) Če se plačilni instrument uporablja za posredovanje plačnikovega soglasja za izvršitev plačilne transakcije, se lahko plačnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o omejitvi porabe za plačilne storitve, izvršene z uporabo takšnega plačilnega instrumenta, z določitvijo najvišjega

zneska posameznih ali zaporednih plačilnih transakcij, ki jih lahko plačnik odobri z uporabo plačilnega instrumenta v določenem obdobju.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da lahko ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni instrument, ki se uporablja za odobritev plačilnih transakcij, če:

1. obstajajo objektivno utemeljeni razlogi, povezani z varnostjo plačilnega instrumenta,
2. obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta ali prevaro pri uporabi plačilnega instrumenta, ali
3. če je uporaba plačilnega instrumenta povezana z odobritvijo posojila plačniku, obstaja znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta in razlogih zanj, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran, sicer pa najpozneje takoj po blokadi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta ponudnik plačilnih storitev posreduje plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(4) Ponudnik plačilnih storitev ponovno omogoči uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom, ko razlogi za blokado prenehajo.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali je prepovedano z drugimi predpisi.

135. člen

(omejitev dostopa do plačilnih računov s strani ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, lahko ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudniku storitev odreditve plačil zavrne dostop do plačilnega računa zaradi objektivno utemeljenih in ustrezno dokazanih razlogov, povezanih z neodobrenim ali goljufivim dostopom do plačilnega računa ali prevaro pri dostopu do plačilnega računa s strani ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnika storitev odreditve plačil, vključno z neodobreno ali goljufivo odreditvijo plačilne transakcije ali prevaro pri odreditvi plačilne transakcije. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj na dogovorjeni način obvesti plačnika.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj, če je to mogoče, preden je dostop zavrnjen, sicer pa najpozneje takoj po zavrnitvi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta ponudnik plačilnih storitev posreduje plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(3) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, omogoči dostop do plačilnega računa, ko razlogi za zavrnitev dostopa prenehajo.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali je prepovedano z drugimi predpisi.

(5) V primerih iz prvega odstavka tega člena ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, o incidentu, povezanem s ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnikom storitev odreditve plačil, nemudoma obvesti organ, ki je pristojen za nadzor nad ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali nad ponudnikom storitev odreditve plačil. Informacije vključujejo ustrezne podrobnosti primera in razloge za ukrepanje.

(6) Kadar Banka Slovenije kot pristojni organ za nadzor nad ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali nad ponudnikom storitev odreditve plačil prejme obvestilo iz prejšnjega odstavka, oceni primer in po potrebi sprejme primerne ukrepe.

5.3.4 ODGOVORNOST IN POVRAČILA PLAČILNIH TRANSAKCIJ

136. člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobreno plačilno transakcijo)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku odgovarja za izvršitev plačilne transakcije brez plačnikovega soglasja za izvršitev v skladu s 116. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: neodobrena plačilna transakcija).

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, plačniku nemudoma povrne znesek neodobrene plačilne transakcije, v vsakem primeru pa najpozneje do konca naslednjega delovnega dne, potem ko je transakcijo opazil oziroma je bil o njej obveščen, razen kadar plačnikov ponudnik plačilnih storitev utemeljeno sumi, da gre za prevaro ali goljufijo, in o razlogih za sum pisno obvesti policijo ali tožilstvo ter naznanilo v vednost posreduje Banki Slovenije. Če je bila neodobrena plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, plačnikov ponudnik plačilnih storitev vzpostavi tako stanje plačnikovega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena, in zagotovi, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ni poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(3) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, plačniku povrne tudi vsa zaračunana nadomestila, ki jih je zaračunal plačniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z izvršitvijo neodobrene plačilne transakcije.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko razbremeni odgovornosti za izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka tega člena:

1. v tistem delu, ko izgubo krije uporabnik v skladu s 137. členom tega zakona, ali
2. če je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati oziroma bi bile posledice takšnih okoliščin kljub vsem nasprotnim prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne.

(5) Kadar plačilno transakcijo odredi ponudnik storitve odreditve plačil, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, nemudoma povrne znesek neodobrene plačilne transakcije, v vsakem primeru pa najpozneje do konca naslednjega delovnega dne. Če je bila neodobrena plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, vzpostavi takšno stanje plačnikovega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

(6) Če je ponudnik storitev odreditve plačil odgovoren za neodobreno plačilno transakcijo, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotovi nadomestilo za vso nastalo izgubo ali plačane zneske, ki jih je ta imel s povračilom plačniku, vključno z zneskom neodobrene plačilne transakcije. V skladu z drugim odstavkom 148. člena tega zakona mora ponudnik storitev odreditve plačil v okviru svojih pristojnosti dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana ter da na njeno izvršitev ni vplivala nobena tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana s plačilno storitvijo, ki jo opravlja.

(7) Uporabnik lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev ali, kadar je to ustrezno, od ponudnika storitev odreditve plačil povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev ali ponudnik storitev odreditve plačil v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

137. člen

(uporabnikova odgovornost za neodobrene plačilne transakcije)

(1) Uporabnik lahko krije izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, če je tako dogovorjeno z okvirno pogodbo, vendar do največ 50 eurov, če je izvršitev neodobrenih plačilnih transakcij, zaradi katerih je izguba nastala, posledica uporabe:

1. ukradenega ali izgubljenega plačilnega instrumenta ali
2. zlorabe plačilnega instrumenta.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. izgube, kraje ali zlorabe plačilnega instrumenta ni bilo mogoče odkriti pred izvedbo plačila, razen če je plačnik sam ravnal goljufivo ali s prevaro, ali
2. je izguba posledica dejanj ali neukrepanja zaposlenih, zastopnikov ali podružnic ponudnika plačilnih storitev ali zunanjih izvajalcev.

(3) Uporabnik krije celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, če je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica uporabnikove prevare ali goljufije, ali če uporabnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti v zvezi s plačilnim instrumentom v skladu s 132. členom tega zakona. V teh primerih se omejitev kritja izgube iz prvega odstavka tega člena ne uporablja.

(4) Kadar plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne zahteva močne avtentikacije strank, plačnik nosi finančne posledice le, če je plačnik ravnal goljufivo ali s prevaro. Če prejemnik plačila ali njegov ponudnik plačilnih storitev zavrne močno avtentikacijo strank, povrne finančno škodo, povzročeno plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(5) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrne celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, če ponudnik plačilnih storitev ni zagotovil sredstev za obveščanje o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu v skladu z 2. točko prvega odstavka 133. člena tega zakona. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikove prevare ali goljufije.

(6) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena mora ponudnik plačilnih storitev povrniti uporabniku celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, ki nastane po tem, ko je uporabnik v skladu s 132. členom tega zakona obvestil ponudnika plačilnih storitev, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden ali zlorabljen. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikovega goljufivega ravnanja ali prevare.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

138. člen

(izključitev odgovornosti za neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem)

(1) Ne glede na določbe 136. in 137. člena tega zakona plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja plačniku za izvršitev neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem, če plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne more blokirati plačnikovega plačilnega računa, na katerem je shranjen plačnikov elektronski denar, ali blokirati plačnikovega plačilnega instrumenta za uporabo elektronskega denarja.

(2) Oprostitev odgovornosti iz prejšnjega odstavka se uporablja za plačilne račune, na katerih je shranjen elektronski denar, oziroma za plačilne instrumente za uporabo elektronskega denarja, pri katerih vrednost izdanega elektronskega denarja ne presega 150 eurov.

139. člen

(plačilne transakcije, pri katerih znesek transakcije ni vnaprej znan)

(1) Kadar prejemnik plačila odredi plačilno transakcijo ali je ta odrejena prek njega v okviru kartične plačilne transakcije in njen točen znesek v trenutku, ko plačnik da soglasje za izvršitev plačilne transakcije, ni znan, lahko ponudnik plačilnih storitev plačnika blokira sredstva na plačnikovem plačilnem računu samo, če je plačnik dal soglasje za točen znesek sredstev, ki jih je treba blokirati.

(2) Ko ponudnik plačilnih storitev plačnika prejme informacije o točnem znesku plačilne transakcije, najpozneje pa takoj, ko prejme plačilnih nalog, brez odlašanja sprostí sredstva, blokirana na plačilnem računu iz prejšnjega odstavka.

140. člen

(odgovornost ponudnika za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil neposredno plačnik pri tem ponudniku plačilnih storitev, prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s 127. členom tega zakona.

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije na podlagi prejšnjega odstavka, plačniku brez nepotrebnega odlašanja povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(3) Če plačnikov ponudnik plačilnih storitev dokaže, da je bil račun prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev odobren za znesek plačilne transakcije v skladu s 127. členom tega zakona, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja prejemniku plačila za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona in prejemniku takoj da na voljo znesek nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če se plačilna transakcija izvrši v dobro prejemnikovega plačilnega računa, ustrezni znesek odobri na prejemnikovem plačilnem računu. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek v skladu s 130. členom tega zakona knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) Kadar je plačilna transakcija izvršena pozno, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi na zahtevo plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila ni poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren svojemu uporabniku zaradi neizvršitve ali nepravilne, tudi pozne, izvršitve plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

141. člen

(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije pri storitvi odreditve plačil)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil plačnik prek ponudnika storitev odreditve plačil, v skladu s 127. členom tega zakona. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, plačniku povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

(2) Ponudnik storitev odreditve plačil mora dokazati, da je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona in da je bila v okviru njegovih pristojnosti opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in da na njeno izvršitev ni vplivala nobena tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana z neizvršitvijo, nepravilno izvršitvijo ali pozno izvršitvijo transakcije.

(3) Če je ponudnik storitev odreditve plačil odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane zneske zaradi povračila plačniku.

142. člen

(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila)

(1) Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v roku, o katerem sta se dogovorila prejemnik in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev na podlagi 128. člena tega zakona. Če je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije po tem odstavku, takoj ponovno posreduje ustrezen plačilni nalog plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(2) V primeru poznega posredovanja plačilnega naloga mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(3) Ko je znesek plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovoren za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona. Znesek mora biti na plačilnem računu prejemnika plačila knjižen najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) Če prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren prejemniku plačila na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

(5) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po prejšnjem odstavku, plačniku po potrebi in brez odlašanja povrne znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostavi takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(6) Za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja, kadar dokaže, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije, čeprav je bila izvršitev plačilne transakcije odložena. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila znesek knjiži na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(7) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren na podlagi tega člena, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z neizvršeno ali nepravilno, tudi pozno, izvršeno plačilno transakcijo.

(8) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

143. člen

(odgovornost za uporabo enolične identifikacijske oznake)

(1) Če je prejemnik plačila v plačilnem nalogu določen z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je bil plačilni nalog izvršen pravilno glede prejemnika plačila, če se je izvršil prejemniku v skladu z enolično identifikacijsko oznako.

(2) Če uporabnik predloži ponudniku plačilnih storitev nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren uporabniku za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije v smislu 140., 141. oziroma 142. člena tega zakona.

(3) Če uporabnik poleg enolične identifikacijske oznake ali drugih podatkov, ki jih v skladu s tretjim odstavkom 90. člena oziroma prvim odstavkom 103. člena tega zakona zahteva ponudnik plačilnih storitev za izvršitev plačilnega naloga, ponudniku plačilnih storitev predloži tudi druge podatke, je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilne transakcije v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo v skladu z nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik, si mora ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadevati, da bi izterjal znesek izvršene plačilne transakcije. Ponudnik

plačilnih storitev prejemnika plačila sodeluje v teh prizadevanjih tudi tako, da plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev sporoči vse ustrezne informacije v zvezi z zbiranjem sredstev.

(5) Če zbiranje sredstev iz prejšnjega odstavka ni mogoče, plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku na pisno zahtevo sporoči vse informacije, ki so na voljo plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev in so pomembne za plačnika, da lahko slednji sproži pravni postopek za izterjavo sredstev.

(6) Za izterjavo zneskov izvršene plačilne transakcije po četrtem odstavku tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna posebno nadomestilo, če je to dogovorjeno v okvirni pogodbi.

144. člen

(oprostitvev odgovornosti za neizvršitev oziroma nepravilno ali pozno izvršitev plačilne transakcije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren uporabniku za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije na podlagi 140., 141. oziroma 142. člena tega zakona, če je neizvršitev, nepravilna izvršitev ali pozna izvršitev plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, ki se jim ponudnik plačilnih storitev ni mogel izogniti ali jih preprečiti.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prav tako ni odgovoren uporabniku, če je neizvršitev, nepravilna izvršitev ali pozna izvršitev plačilne transakcije posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

145. člen

(odgovornost za ravnanje posrednikov in drugih oseb)

(1) Ponudnik plačilnih storitev je odgovoren uporabniku za neodobreno plačilno transakcijo v skladu s 136. členom tega zakona in za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona tudi v primeru, če je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev odgovoren posrednik ali druga oseba, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko uveljavlja povrnitev zneskov, ki jih je izplačal uporabniku v skladu s 136., 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona, vključno z nadomestili, kadar kateri izmed ponudnikov plačilnih storitev ne uporablja močne avtentikacije strank, in druge škode, ki mu je nastala zaradi neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, od posrednika ali druge osebe, ki je odgovoren oziroma odgovarja za nepravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

146. člen

(druge obveznosti ponudnika plačilnih storitev v primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije)

(1) V primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije mora ponudnik plačilnih storitev ne glede na svojo odgovornost za pravilno izvršitev plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika nemudoma ukrepati, da bi izsledil plačilno transakcijo, in uporabniku posredovati informacije v zvezi z neizvršeno ali nepravilno izvršeno plačilno transakcijo, s katerimi razpolaga, da bi uporabniku omogočil uveljavljanje povračil v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo. To mora biti za uporabnika brezplačno.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

147. člen

(odgovornost za nadaljnjo škodo zaradi nepravilne izvršitve plačilne transakcije)

Uporabnik lahko v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev druge škode, ki je posledica neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, in za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev.

148. člen

(breme dokazovanja avtentikacije in izvršitve plačilne transakcije)

(1) Če uporabnik trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije ali da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, mora ponudnik plačilnih storitev dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in knjižena ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga pomanjkljivost storitve, ki jo je opravil ponudnik plačilnih storitev.

(2) Če je plačilna transakcija odrejena prek ponudnika storitev odreditve plačil, mora ponudnik storitve odreditve plačil v okviru svojih pristojnosti dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana s plačilno storitvijo, ki jo opravlja.

(3) Če uporabnik plačilne storitve trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije, zgolj uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, vključno s ponudnikom storitev odreditve plačil, kadar je to ustrezno, ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik odobril plačilno transakcijo ali da je goljufal ali da naklepno ali iz hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti iz 132. člena tega zakona. Ponudnik plačilnih storitev, vključno, kadar je to ustrezno, s ponudnikom storitev odreditve plačil, zagotovi dokaze, da je uporabnik plačilne storitve ravnal goljufivo, s prevaro ali hudo malomarno.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

149. člen

(povračila za neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije in njihov popravek)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s tem zakonom, uporabniku na njegovo zahtevo zagotovi popravek tako, da:

1. povrne zneske neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij v skladu s 136., 137., 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona ali
2. zagotovi pravilno izvršitev plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti uporabniku popravek, če uporabnik obvesti ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko ugotovi, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij, vendar najpozneje v 13 mesecih po dnevu obremenitve.

(3) Če ponudnik plačilnih storitev uporabniku ni posredoval ali dal na voljo informacij o izvršitvi neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s podpoglavjem 5.2 tega zakona, mora ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije, uporabniku zagotoviti popravek tudi po izteku 13-mesečnega roka, če je uporabnik obvestil ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko je ugotovil, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij.

(4) Kadar je vključen ponudnik storitev odreditve plačil, ne glede na peti in šesti odstavek 136. člena ter 141. člen tega zakona, uporabniku plačilnih storitev popravek zagotovi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(5) Uporabnik, ki je zahteval popravek v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev, v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita o drugačnih časovnih obdobjih, kot so določena v tem členu.

150. člen

(povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku na njegovo zahtevo povrne celotni znesek odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, pri čemer datum knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije brez točnega zneska plačilne transakcije in
2. znesek plačilne transakcije presega znesek, ki bi ga lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju zneskov preteklih plačilnih transakcij, pogojev v okvirni pogodbi in drugih okoliščin primera.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev lahko zahteva, da plačnik dokaže, da so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni. Plačnik ne more uveljavljati okoliščin iz 2. točke prejšnjega odstavka, če je preseženi znesek posledica menjave valut, ki temelji na uporabi dogovorjenega referenčnega menjalnega tečaja.

(3) Plačnik lahko zahteva povračilo zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena v osmih tednih od dneva obremenitve.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev v desetih delovnih dneh po prejemu plačnikovega zahtevka za povračilo v skladu s prejšnjim odstavkom povrne plačniku celotni znesek plačilne transakcije ali plačniku navede razloge za zavrnitev zahteve. Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne plačnikov zahtevek za povračilo le, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne plačnikov zahtevek, mora hkrati z obvestilom o razlogih za zavrnitev plačnika obvestiti tudi o postopkih izvensodnega reševanja sporov in postopkih zaradi prekrškov ter o organih, pristojnih za vodenje teh postopkov.

(5) Plačnik in plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije neposredno ponudniku plačilnih storitev in
2. je ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti na dogovorjeni način posredoval ali dal na voljo informacije o prihodnji plačilni transakciji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek ima plačnik poleg pravice iz prvega odstavka tega člena, za direktne obremenitve iz 1. člena Uredbe 260/2012/EU brezpogojno pravico do povračila v roku, določenem v tretjem odstavku tega člena. Pravica ponudnika plačilnih storitev iz četrtega odstavka tega člena, da zavrne plačnikov zahtevek za povračilo, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se v tem primeru ne uporablja.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

5.3.5 OPERATIVNA IN VARNOSTNA TVEGANJA TER AVTENTIKACIJA

151. člen **(obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj)**

(1) Ponudniki plačilnih storitev vzpostavijo okvir z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo. Ponudniki plačilnih storitev kot del tega okvira vzpostavijo in vzdržujejo učinkovite postopke za obvladovanje incidentov, tudi za odkrivanje in razvrstitev večjih operativnih in varnostnih incidentov.

(2) Ponudniki plačilnih storitev Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, predložijo posodobljeno in celovito oceno operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, ter oceno ustreznosti ukrepov za zmanjšanje tveganj in nadzornih mehanizmov, ki se izvajajo kot odziv na ta tveganja.

152. člen **(poročila o incidentih)**

(1) O večjih operativnih ali varnostnih incidentih ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Banko Slovenije.

(2) Kadar incident vpliva ali lahko vpliva na finančne interese njegovih uporabnikov plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev brez nepotrebnega odlašanja obvesti svoje uporabnike plačilnih storitev o incidentu in o vseh razpoložljivih ukrepih, ki jih lahko sprejmejo, da bi zmanjšali negativne učinke incidenta.

(3) Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena brez nepotrebnega odlašanja sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki ustrezne podrobnosti o incidentu. Ko Banka Slovenije oceni pomembnost incidenta za druge zadevne organe Republike Slovenije, te organe o tem ustrezno obvesti.

(4) Banka Slovenije sodeluje z Evropskim bančnim organom in Evropsko centralno banko pri ocenjevanju pomembnosti incidenta za druge zadevne organe Unije in domače organe.

(5) Kadar Evropski bančni organ in Evropska centralna banka Banko Slovenije obvestita o večjem operativnem ali varnostnem incidentu, Banka Slovenije na podlagi tega obvestila, kadar je to ustrezno, sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev neposredne varnosti finančnega sistema.

(6) Ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, morajo Banki Slovenije vsaj enkrat letno predložiti statistične podatke o prevarah in goljufijah, povezanih z različnimi načini plačila. Banka Slovenije te podatke v zbirni obliki sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki.

153. člen **(avtentikacija)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev opravi močno avtentikacijo stranke, kadar plačnik:

1. dostopa do svojega plačilnega računa prek interneta;
2. odredi elektronsko plačilno transakcijo; ali
3. opravi kakršno koli dejavnost prek kanala na daljavo, ki lahko pomeni tveganje plačilne prevare ali goljufije ali druge zlorabe.

(2) Pri odreditvi elektronskih plačilnih transakcij iz 2. točke prejšnjega odstavka morajo ponudniki plačilnih storitev za elektronske plačilne transakcije na daljavo uporabljati močno avtentikacijo strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena morajo imeti ponudniki plačilnih storitev vzpostavljene ustrezne varnostne ukrepe, s katerimi zavarujejo zaupnost in celovitost osebnih varnostnih elementov uporabnikov plačilnih storitev.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se uporabljata tudi, kadar se plačila odredijo prek ponudnika storitev odreditve plačil in kadar se informacije zahtevajo prek ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, omogoči ponudniku storitev odreditve plačil in ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih, da upoštevat postopke avtentikacije, ki jih je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, zagotovil uporabniku v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, in kadar je vključen ponudnik storitev odreditve plačil, v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena.

5.3.6 PLAČILNI INSTRUMENTI ZA PLAČILA MAJHNIH VREDNOSTI

154. člen **(uporaba določb za plačilne instrumente za plačila majhnih vrednosti)**

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko v okvirni pogodbi o izdaji plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti dogovorita o naslednjem:

1. če plačilni instrument ne omogoča blokade, o izključitvi uporabe naslednjih določb: drugega odstavka 132. člena, 2. in 3. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 133. člena ter petega in šestega odstavka 137. člena tega zakona;
2. če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve zaradi drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna

- transakcija odobrena, o izključitvi uporabe naslednjih določb: 136. člena, prvega, drugega, tretjega, petega in šestega odstavka 137. člena ter 148. člena tega zakona;
3. da ne glede na 121. člen tega zakona ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika o zavrnitvi plačilnega naloga, če neizvršitev plačilnega naloga izhaja iz okoliščin posameznega primera;
 4. da ne glede na 122. člen tega zakona plačnik ne more preklicati plačilnega naloga po tem, ko je posredoval plačilni nalog oziroma soglasje, da se plačilna transakcija izvrši, prejemniku plačila; ali
 5. da ne glede na 127. člen tega zakona veljajo drugačni roki za izvršitev plačilne transakcije.

6. UPORABA DOLOČB 5. POGLAVJA TEGA ZAKONA V ZVEZI Z DRUGIMI PLAČILNIMI TRANSAKCIJAMI

155. člen **(druge plačilne transakcije)**

Druge plačilne transakcije so transakcije, ki se izvršijo v kateri koli valuti, če se plačilna transakcija izvrši s prenosom denarnih sredstev med najmanj enim ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju Republike Slovenije, in ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju tretje države, in če niso zajete s četrtem odstavkom 85. člena tega zakona.

156. člen **(uporaba splošnih določb in določb, ki veljajo za pogodbo o plačilnih storitvah)**

(1) Določbe 85. in 86. člena tega zakona in določbe podpoglavja 5.2. tega zakona, razen 2. in 3. točke četrtega odstavka 90. člena tega zakona, se uporabljajo za pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij, razen v primerih iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na tretji odstavek 90. člena oziroma prvi odstavek 103. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah ni treba zagotoviti informacij glede najdaljšega roka izvršitve plačilne transakcije prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v tretji državi, če v trenutku sklenitve okvirne pogodbe s temi informacijami ne razpolaga. Ponudnik plačilnih storitev si v tem primeru po najboljših močeh prizadeva, da uporabniku zagotovi informacije o predvidenem roku izvršitve.

(3) Če je v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije v pogodbi o plačilnih storitvah dogovorjeno, da ponudnik plačilnih storitev svojemu uporabniku zaračuna tudi nadomestila, ki jih za izvršitev plačilne transakcije zaračunava drug ponudnik plačilnih storitev ali posrednik, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije, ponudnik plačilnih storitev uporabnika pred odreditvijo transakcije obvesti o višini teh nadomestil. Če ponudnik plačilnih storitev v času odreditve transakcije s temi informacijami ne razpolaga, si po najboljših močeh prizadeva, da uporabniku zagotovi informacije o predvideni višini nadomestil.

(4) Za okvirno pogodbo, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij z uporabo plačilnih instrumentov, se ne uporabljata 101. in 102. člen tega zakona.

157. člen
(uporaba določb, ki veljajo za izvrševanje plačilnih transakcij)

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita, da se posamezne določbe podpoglavja 5.3 tega zakona v celoti ali deloma ne uporabljajo za druge plačilne transakcije.

7. IZDAJANJE ELEKTRONSKEGA DENARJA

7.1 STORITVE IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA

158. člen
(izdajatelj elektronskega denarja)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdajanja elektronskega denarja opravljajo:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za izdajanje elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno izdajajo elektronski denar na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
4. Banka Slovenije, ko ne deluje v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije, in
5. UJP ter drugi državni organi in občine v Republiki Sloveniji, kadar izdajajo elektronski denar v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj elektronskega denarja).

(2) Nihče drug, razen izdajateljev elektronskega denarja iz prejšnjega odstavka, ne sme izdajati elektronskega denarja.

159. člen
(storitve izdajanja elektronskega denarja)

(1) Pogodba o izdajanju elektronskega denarja je pogodba, s katero se izdajatelj elektronskega denarja zaveže izdati elektronski denar imetniku v nominalni vrednosti prejetih denarnih sredstev.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja posreduje imetniku elektronskega denarja informacije o pogojih unovčenja sredstev, vključno z vsemi nadomestili tako, da ima imetnik dovolj časa, da se z njimi seznani.

(3) Elektronski denar se v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ne obrestuje. Izdajatelj elektronskega denarja imetniku elektronskega denarja tudi ne sme ponuditi drugih koristi, povezanih s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede pravnega razmerja med izdajateljem elektronskega denarja in imetnikom elektronskega denarja uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, v zvezi s pogodbo o naročilu.

160. člen

(pravica imetnika elektronskega denarja do unovčitve sredstev)

(1) Imetnik elektronskega denarja lahko kadar koli zahteva, da mu izdajatelj elektronskega denarja unovči protivrednost izdanega elektronskega denarja, ki ga hrani.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja lahko imetniku elektronskega denarja zaračuna nadomestila in druge stroške le, če je tako določeno v pogodbi o izdajanju elektronskega denarja in če:

1. se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem pogodbe o izdajanju elektronskega denarja,
2. je pogodba o izdajanju elektronskega denarja sklenjena za določen čas, imetnik elektronskega denarja pa prekine pogodbo pred iztekom pogodbe, ali
3. se unovčenje sredstev zahteva več kot eno leto po prenehanju pogodbe o izdajanju elektronskega denarja.

(3) Vsako nadomestilo ali drug strošek iz prejšnjega odstavka je v sorazmerju in skladu z dejanskimi stroški, ki jih je imel izdajatelj elektronskega denarja zaradi zahteve imetnika elektronskega denarja za unovčenje sredstev.

(4) Pravice imetnika elektronskega denarja iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti. V pogodbi o izdajanju elektronskega denarja se jasno navedejo pogoji za unovčenje elektronskega denarja, vključno z vsemi nadomestili.

(5) Če se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, lahko imetnik elektronskega denarja zahteva, da se izplača protivrednost izdanega elektronskega denarja delno ali v celoti.

(6) Če imetnik elektronskega denarja zahteva unovčenje sredstev ob izteku pogodbe ali v enem letu po izteku veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, se izplača:

1. celotna protivrednost hranjenega elektronskega denarja, ali
2. protivrednost hranjenega elektronskega denarja v višini, ki jo zahteva imetnik elektronskega denarja, če je elektronski denar izdala hibridna družba za izdajo elektronskega denarja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona, in se vnaprej ne ve, kolikšen delež sredstev se bo uporabil kot elektronski denar.

(7) Izdajatelj elektronskega denarja in imetnik elektronskega denarja, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita o drugačnih pogojih za unovčenje sredstev.

7.2 DRUŽBE ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

161. člen

(družba za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja je organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(5) Za družbe za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe 23. in 25. člena, če družba za izdajo elektronskega denarja opravlja plačilne storitve, ter 32. do 39. člena, 40. do 51. člena, 53. in 54. člena, 73. in 74. člena, 79. do 81. člena, 83. in 84. člena, 240. do 242. člena, 245. do 259. člena, 274. do 277. člena ter 282. in 283. člena tega zakona in regulativni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s petim odstavkom 28. člena in sedmim odstavkom 29. člena Direktive 2015/2366/EU, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja prek zastopnikov, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo, da distribuira in unovčuje elektronski denar v njenem imenu.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko prek zastopnika opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za zastopnike plačilnih institucij določa ta zakon.

(8) Družba za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki je upravičena izdajati elektronski denar v državi sedeža, lahko izdaja elektronski denar tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu, ter ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, o opravljanju bančnih storitev banke tretje države in dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino zahtev ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k zahtevam, o katerih je pristojna odločati Banka Slovenije po določbah tega poglavja in podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja pošiljati Banki Slovenije v skladu z določbami tega poglavja.

162. člen

(dejavnost družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko začne izdajati elektronski denar, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki so povezane z izdajanjem elektronskega denarja, pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določa ta zakon.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg storitev iz prejšnjega odstavka opravlja tudi naslednje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: hibridna družba za izdajo elektronskega denarja):

1. plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, vključno z dajanjem posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov,
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom, in
3. druge gospodarske posle, če izpolnjuje pogoje, ki jih glede izvajanja teh poslov določa drug zakon.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe tega zakona o družbi za izdajo elektronskega denarja, razen če zakon za hibridne družbe za izdajo elektronskega denarja določa drugače.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov, opravlja tudi operativne in pomožne storitve, povezane z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, kakor so menjava valut, shranjevanje in obdelava podatkov, dejavnost hrambe v zvezi s plačilnimi storitvami.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja sredstva, ki jih prejme od imetnika elektronskega denarja, takoj zamenja za elektronski denar.

(6) Za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, se smiselno uporabljata drugi odstavek 12. člena in četrti odstavek 28. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme odobriti posojila iz sredstev, ki jih je prejela v zameno za elektronski denar in jih mora varovati v skladu s 166. členom tega zakona.

163. člen **(ustanovni kapital)**

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije ustanovni kapital vsaj v višini 350.000 eurov.

(2) Pri izračunu ustanovnega kapitala iz prejšnjega odstavka se upoštevajo postavke iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

164. člen **(minimalni kapital)**

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja ves čas poslovanja zagotavlja kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi prejšnjega člena, ali
2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja je enaka dvema odstotkoma povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku. Povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku je povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega

koledarskega dne v prejšnjih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku določi na podlagi predvidenega dnevnega povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 3. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(3) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, se izračuna kot seštevek vrednosti kapitalske zahteve iz prejšnjega odstavka in vrednosti kapitalske zahteve za dejavnost plačilnih storitev, izračunani po metodi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi 55. člena tega zakona.

(4) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in tudi za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se kapitalska zahteva izračuna za reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je mogoče ta del primerno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del določi na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 3. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(5) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja se izračuna s smiselno uporabo 63. in 64. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, v izračunu kapitala za dejavnost izdajanja elektronskega denarja ne sme uporabiti sestavin kapitala, ki jih je namenila za pokrivanje kapitalskih zahtev za dejavnost plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja izračunava kapitalske zahteve in kapital ter poroča ob smiselni uporabi 66. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od družbe za izdajo elektronskega denarja na podlagi upoštevanja kvalitete sistema upravljanja s tveganji družbe, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol zahteva izredno zvišanje ali dovoli znižanje kapitalskih zahtev iz tega člena, vendar največ za 20 odstotkov, na podlagi smiselne uporabe 61. in 62. člena tega zakona.

165 člen **(posebna pravila glede kvalificiranih imetnikov)**

Ne glede na 33. člen tega zakona, lahko Banka Slovenije, če hibridna družba za izdajo elektronskega denarja opravlja eno dejavnost ali več dejavnosti iz 3. točke drugega odstavka 162. člena tega zakona, na predlog bodočega imetnika kvalificiranega deleža odloči, da se za pridobitev kvalificiranega deleža v taki hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja zahteve iz 33. člena tega zakona deloma ali v celoti ne uporabljajo. Pri tem Banka Slovenije zlasti upošteva pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg gospodarskih poslov iz 3. točke drugega odstavka 162. člena tega zakona, ki jih opravlja hibridna družba za izdajo elektronskega denarja, ter pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg dejavnosti, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža.

166. člen
(varstvo denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar, varuje smiselno enako kot plačilna institucija v skladu z 68. do 71. členom tega zakona, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Družbi za izdajo elektronskega denarja sredstev, ki jih prejme v obliki plačila z uporabo plačilnega instrumenta, ni treba zaščititi, dokler se ne vknjižijo v dobro na njihov plačilni račun ali se ji drugače dajo na razpolago v skladu z zahtevami tega zakona glede roka izvršitve plačilne storitve. V vsakem primeru morajo biti prejeta denarna sredstva zaščitena najpozneje peti delovni dan po izdaji elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki v skladu s 1. točko drugega odstavka 162. člena tega zakona opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona, mora pri opravljanju plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, upoštevati določbe podpoglavja 2.8 tega zakona.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja predhodno obvesti Banko Slovenije o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev, ki so bila prejeta v zameno za izdani elektronski denar, in predloži ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za varna sredstva z nizkim tveganjem, v katera lahko družba za izdajo elektronskega denarja naloži sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar.

167. člen
(družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Banka Slovenije lahko na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja odloči, da zanjo ne veljajo posamezne zahteve glede sistema upravljanja notranjih kontrol, kapitala in kapitalskih zahtev, imetništva kvalificiranih deležev in glede varstva denarnih sredstev uporabnika, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati družbe za izdajo elektronskega denarja, ter ji dovoli vpis v register družb za izdajo elektronskega denarja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ima sedež v Republiki Sloveniji,
2. vse poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega 200.000 eurov, in
3. člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izdajanja elektronskega denarja, izpolnjujejo pogoje, ki jih smiselno določa prvi odstavek 32. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo).

(2) Določbe tega podpoglavja o zahtevah za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem členom dovolila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za družbe za izdajo elektronskega denarja posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se za namen iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva

reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je ta reprezentativni del mogoče razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom, priloženim k zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja plačilne storitve iz 5. člena tega zakona le, če so plačilne storitve povezane z izdanim elektronskim denarjem. Ne glede na prejšnji stavek lahko družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, tudi če te storitve niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije na podlagi 76. člena tega zakona.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko izdaja elektronski denar samo na način, ki imetniku omogoča shranjevanje elektronskega denarja na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu, do vrednosti največ 150 eurov.

(6) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo:

1. takoj obvesti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena, in
2. enkrat na leto poroča Banki Slovenije o povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku na dan 31. decembra.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja na območju:

- Republike Slovenije neposredno ali na podlagi pooblastitve fizične ali pravne osebe za distribuiranje in unovčevanje elektronskega denarja v njenem imenu, ali
- tretje države.

(8) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo pošiljajo Banki Slovenije v skladu z določbami tega poglavja.

8. PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI, ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA IN DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

168. člen (področje urejanja)

Pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov se uporabljajo za vse plačilne račune, ki omogočajo vsaj polog gotovine na plačilni račun in dvig gotovine s plačilnega računa ter izvrševanje plačilnih transakcij.

8.1 PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI

169. člen

(objava seznama s standardizirano terminologijo)

Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo.

170. člen

(dokument z informacijami o nadomestilih in glosar)

(1) Ponudnik plačilnih storitev pravočasno pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku brezplačno v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, s seznama s standardizirano terminologijo (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o nadomestilih) in glosar.

(2) Dokument z informacijami o nadomestilih vsebuje vse standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo. Ponudnik plačilnih storitev v dokumentu z informacijami o nadomestilih navede zgolj nadomestila za tiste storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Dokument z informacijami o nadomestilih:

1. je kratek in vsebinsko zaključen dokument;
2. je pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
3. je enako razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;
4. je v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
5. vsebuje točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se uporablja valuta plačilnega računa ali druga valuta EU, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
6. vsebuje naslov »dokument z informacijami o nadomestilih«, ki je naveden na vrhu prve strani poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od ostalega gradiva; in
7. vsebuje navedbo, da zajema nadomestila za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, in da so izčrpne predpogodbene in pogodbene informacije o vseh storitvah na voljo v drugih dokumentih.

(4) Ponudnik plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi ločeno od informacij iz 90. člena tega zakona.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev ponuja eno storitev ali več storitev v paketu storitev, povezanih s plačilnim računom, zagotovi, da dokument z informacijami o nadomestilih razkriva nadomestilo za celotni paket, storitve, vključene v paket, in njihovo količino ter dodatno nadomestilo za katerokoli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket.

(6) Ponudnik plačilnih storitev potrošnikom da na voljo tudi glosar, ki vključuje najmanj standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in z njim povezane opredelitve pojmov.

(7) Glosar iz prejšnjega odstavka, vključno z morebitnimi drugimi opredelitvami pojmov, je oblikovan v jasnem in nedvoumnem jeziku ter ne sme biti zavajajoč.

(8) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da sta dokument z informacijami o nadomestilih in glosar vedno na voljo potrošniku.

(9) Ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz prejšnjega odstavka da na voljo na način, ki je lahko dostopen, v elektronski obliki na njegovih spletnih mestih, kadar so na voljo, in v prostorih ponudnika plačilnih storitev.

(10) Poleg primera iz prvega odstavka tega člena ponudnik plačilnih storitev zagotovi potrošniku oba dokumenta iz osmega odstavka tega člena brezplačno tudi v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov vedno, kadar potrošnik to od njega zahteva.

171. člen **(obračun nadomestil)**

(1) Ob upoštevanju 94. in 95. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev potrošniku vsaj enkrat letno brezplačno zagotovi obračun vseh zaračunanih nadomestil ter ga, kadar je to ustrezno, informira o obrestnih merah iz 4. točke četrtega odstavka tega člena za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem uporabi standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se dogovorita o načinu posredovanja obračuna nadomestil.

(3) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil na zahtevo potrošnika zagotovi v papirni obliki.

(4) Obračun nadomestil vsebuje najmanj naslednje informacije:

1. nadomestilo na enoto, zaračunano za vsako storitev, in kolikokrat je bila storitev uporabljena v zadevnem obdobju;
2. kadar so storitve združene v paket, nadomestilo, zaračunano za celotni paket, in kolikokrat je bilo nadomestilo za paket zaračunano v zadevnem obdobju, ter dodatno nadomestilo, zaračunano za katero koli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket;
3. skupni znesek nadomestil, zaračunanih v zadevnem obdobju za vsako storitev, vsak paket storitev in storitve, ki presegajo količino, vključeno v nadomestilo za paket;
4. kadar je to ustrezno, obrestno mero za posojilo, povezano s plačilnim računom, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, in skupni znesek obresti, zaračunanih v zadevnem obdobju;
5. skupni znesek nadomestil, zaračunanih za vse storitve v zadevnem časovnem obdobju.

(5) Obračun nadomestil:

1. je pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
2. vsebuje točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
3. vsebuje naslov »obračun nadomestil«, ki je naveden na vrhu prve strani obračuna poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od drugih dokumentov; in
4. je v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev.

(6) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil zagotovi ločeno od informacij iz 94. in 95. člena tega zakona.

172. člen **(informacije za potrošnike)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev v pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporablja tržna imena v dokumentu z informacijami o nadomestilih in v obračunu nadomestil pod pogojem, da ta tržna imena dopolnjujejo standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in da dodatno označujejo zadevne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ponudnik plačilnih storitev uporablja tržna imena za označevanje storitev v pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju pod pogojem, da jasno določajo ustrezne standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

173. člen **(primerjalna spletna mesta)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani omogoči brezplačni dostop do primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

(2) Način in obliko objave nadomestil iz prejšnjega odstavka ter način, obliko in roke za posredovanje podatkov o nadomestilih Banki Slovenije določi Banka Slovenije.

174. člen **(plačilni računi v paketu z drugim produktom ali storitvijo)**

(1) Kadar ponudnik plačilnih storitev plačilni račun ponuja kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana ali povezana s plačilnim računom, potrošnika obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno.

(2) Če lahko potrošnik sklene pogodbo za odprtje plačilnega računa ločeno, ponudnik plačilnih storitev ločeno zagotovi tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih, ki veljajo za posamezne ostale produkte in storitve v tem paketu, glede katerih se lahko pogodba sklene ločeno.

8.2 ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA

175. člen **(zamenjava plačilnega računa znotraj države članice)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, v zvezi s plačilnimi računi z isto valuto omogoči zamenjavo plačilnega računa.

(2) Postopek zamenjave začne prejemni ponudnik plačilnih storitev, ko od potrošnika prejme pisno pooblastilo v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega se dogovorita. Pisno pooblastilo je oblikovano jasno in razumljivo. V primeru skupnega plačilnega računa ponudnik

plačilnih storitev pridobi pisno pooblastilo od vsakega imetnika posebej. Ponudnik plačilnih storitev potrošniku posreduje kopijo pooblastila.

(3) Pooblastilo potrošnika vsebuje izrecno soglasje:

- prenosnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz petega oziroma šestega odstavka tega člena in
- prejemnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz sedmega odstavka tega člena.

(4) V pooblastilu iz prejšnjega odstavka potrošnik opredeli:

- seznam ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil, trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih želi potrošnik prenesti na nov plačilni račun;
- datum, od katerega se trajni nalogi in direktne obremenitve izvajajo s plačilnega računa, ki ga odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Ta datum je najmanj šest delovnih dni po dnevu, ko prejemni ponudnik plačilnih storitev od prenosnega ponudnika plačilnih storitev prejme prenesene dokumente na podlagi šestega odstavka tega člena; in
- če želi zapreti račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev, tudi datum zaprtja tega plačilnega računa.

(5) Prejemni ponudnik plačilnih storitev najpozneje v dveh delovnih dneh po prejemu pooblastila potrošnika od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje seznam veljavnih trajnih nalogov in razpoložljive informacije o soglasjih za direktne obremenitve, za katere potrošnik želi, da se začnejo izvrševati prek plačilnega računa pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
2. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje vse informacije o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih;
3. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na račun potrošnika, ki ga ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati direktne obremenitve in kreditna plačila;
4. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
5. na dan, ki ga določi potrošnik, prenese morebitno preostalo pozitivno stanje sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, in
6. na dan, ki ga določi potrošnik, zapre plačilni račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev.

(6) Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje informacije iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka;
2. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati kreditna plačila in direktne obremenitve na plačilnem računu in o tem obvesti plačnika oziroma prejemnika plačila;
3. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
4. na dan, določen v pooblastilu, s plačilnega računa prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev; in

5. ob upoštevanju 98. člena tega zakona na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti in pod pogojem, da so bile izvedene naloge iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka. Ponudnik plačilnih storitev nemudoma obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa potrošnika.

(7) Prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij iz petega odstavka tega člena izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika, v obsegu, ki ga omogočajo informacije, ki jih je posredoval prenosni ponudnik plačilnih storitev ali potrošnik:

1. vzpostavi trajne naloge, ki jih je zahteval potrošnik, in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
2. zagotovi vse potrebno za sprejemanje direktnih obremenitev in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
3. kadar je to ustrezno, seznani potrošnike z njihovimi pravicami na podlagi točke (d) tretjega odstavka 5. člena Uredbe št. 260/2012/EU;
4. plačnike, navedene v pooblastilu, ki izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje plačnikov, od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da posreduje manjkajoče informacije; in
5. prejemnike plačil, navedene v pooblastilu, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev s tega računa, ter jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje prejemnikov plačil, manjkajoče informacije zahteva od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev.

(8) Če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev v skladu z drugim, tretjim in četrtnim odstavkom tega člena plačnikom ali prejemnikom plačila osebno posredoval informacije iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka, prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku v roku iz prejšnjega odstavka posreduje standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu.

(9) Ob upoštevanju drugega odstavka 134. člena tega zakona prenosni ponudnik plačilnih storitev zato, da med postopkom zamenjave potrošnik ni oviran, ne blokira plačilnih instrumentov pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika.

176. člen

(storitev čezmejne zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, potrošniku, kadar mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve:

1. kadar je na voljo, brezplačno posreduje seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih upravlja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacije, ki so na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih upravlja prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih. Ta seznam za prejemnega ponudnika plačilnih storitev ne pomeni obveznosti vzpostavitve storitev, ki jih ne zagotavlja;

2. prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev s potrošnikovega plačilnega računa na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri novem ponudniku plačilnih storitev, pod pogojem, da takšna zahteva vsebuje vse podatke o novem ponudniku plačilnih storitev in plačilnem računu potrošnika; in
3. zapre plačilni račun potrošnika.

(2) Ob upoštevanju prvega odstavka 98. člena tega zakona in pod pogojem, da potrošnik na tem plačilnem računu nima neporavnanih obveznosti, ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, na datum, ki ga potrošnik določi v zahtevi, opravi naloge iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po tem, ko ponudnik plačilnih storitev prejme zahtevo potrošnika.

(3) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se lahko dogovorita, da se prejšnji odstavek deloma ali v celoti ne uporablja.

(4) Ponudnik plačilnih storitev takoj obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa.

177. člen

(nadomestila, povezana z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Prenosni in prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku brezplačno posredujeta njegove osebne podatke in informacije o obstoječih trajnih nalogih in direktnih obremenitvah, ki jih ima pri prenosnem ali prejemnem ponudniku plačilnih storitev.

(2) Prenosni ponudnik plačilnih storitev brezplačno posreduje informacije, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 175. člena tega zakona. Prenosni ponudnik plačilnih storitev za to ne sme zaračunati stroškov potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev.

(3) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za zaprtje plačilnega računa pri njem, morajo biti določena v skladu z 98. členom tega zakona.

(4) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za storitve iz 175. člena tega zakona, razen storitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

178. člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri zamenjavi plačilnega računa, je odgovoren za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa in potrošniku nemudoma povrne celotno izgubo zneskov, vključno s stroški in obrestmi, ki jih je potrošnik utrpel, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s 175. členom tega zakona.

(2) Odgovornost ponudnika plačilnih storitev iz prejšnjega odstavka je izključena v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, posledice pa bi bile kljub vsem prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne, ali kadar je ravnanje oziroma opustitev ponudnika plačilnih storitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev. Odgovornost ponudnika plačilnih storitev je izključena tudi, če je finančna izguba

posledica potrošnikove prevare ali goljufije, ali če potrošnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil svojih obveznosti v zvezi z zamenjavo plačilnega računa v skladu s tem zakonom.

179. člen **(informacije o zamenjavi plačilnega računa)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev da potrošniku na voljo informacije o postopku zamenjave plačilnega računa, in sicer:

1. o vlogah prenosnega in prejemnega ponudnika plačilnih storitev pri vsakem koraku postopka zamenjave iz 175. člena tega zakona;
2. o časovnem okviru za dokončanje posameznih korakov;
3. o morebitnih nadomestilih, zaračunanih za postopek zamenjave;
4. kakršne koli informacije, ki jih mora zagotoviti potrošnik;
5. o postopkih izvensodnega reševanja sporov iz 286. člena tega zakona, in
6. o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka so brezplačno na voljo v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev, ki so dostopni potrošnikom, in v elektronski obliki vedno na voljo na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev ter se na zahtevo posredujejo potrošnikom.

8.3 DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

180. člen **(prepoved razlikovanja)**

Potrošnika, ki zakonito prebiva v EU, in ki zaprosi za odprtje osnovnega plačilnega računa v EU ali do njega dostopa, banka ne sme razlikovati zlasti na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali družbenega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodni ali drugi ustrezno priznani skupnosti, narodni manjšini iz druge države, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Pogoji, ki veljajo za odprtje in dostop do osnovnega plačilnega računa, na noben način ne smejo biti neutemeljeno razlikovalni.

181. člen **(pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)**

(1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo plačilne račune potrošnikov.

(2) Banka osnovni plačilni račun ponuja v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v EU, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

(4) Banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikuje tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika. Banka osnovni plačilni račun odpre

brez nepotrebnega odlašanja oziroma najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(6) Banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka v tem primeru ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, če:

1. potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo ta plačilni račun zaprt. Banka lahko v ta namen upošteva zapriseženo izjavo, ki jo podpiše potrošnik;
2. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke; ali
3. ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvesti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(9) Banka v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa, pravici, da o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije, in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 286. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.

(10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

182. člen

(značilnosti osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun zajema naslednje storitve:

1. storitve, ki so potrebne za odprtje, vodenje in zaprtje plačilnega računa;
2. storitve, ki omogočajo polog sredstev na plačilni račun;
3. storitve, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa v EU na bančnem okencu ali bankomatih med obratovalnim časom banke ali izven njega;
4. izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev;
5. izvrševanje domačih in čezmejnih plačilnih transakcij s plačilno kartico, vključno z internetnimi plačili; in
6. izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi, na terminalih, okencih in prek internetnih storitev banke, če to banka omogoča v okviru svojega rednega poslovanja.

(2) Banka osnovni plačilni račun zagotavlja vsaj v eurih.

(3) Potrošniki lahko z osnovnim plačilnim računom opravljajo neomejeno število transakcij v zvezi s storitvami iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka potrošniku zagotovi možnost izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici banke in prek interneta, če banka to omogoča.

(5) Banke lahko na zahtevo potrošnika omogočijo prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu in izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, pri čemer banke potrošnikom, poleg informacij po tem zakonu, zagotovijo tudi informacije v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

(6) Dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegova uporaba ne smeta biti omejena ali pogojena z uporabo prekoračitve iz prejšnjega odstavka.

183. člen

(nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom)

(1) Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le primerno nadomestilo ali mu te storitve nudi brezplačno.

(2) Banka Slovenije določi način izračuna višine primerne nadomestila iz prejšnjega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Slovenije zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

(3) V aktu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije lahko določi najvišje število transakcij za storitve iz 4. in 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter za morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico, za katere lahko banka zaračunava le primerno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, in tudi, da se lahko zaračunavajo dodatna nadomestila, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju preseže predpisano najvišje število.

184. člen

(okvirna pogodba, povezana z osnovnim plačilnim računom, in njena odpoved)

(1) Za okvirne pogodbe, ki zagotavljajo dostop do osnovnega plačilnega računa, veljajo določbe iz oddelka 5.2.2 tega zakona, razen če ta člen določa drugače.

(2) Banka lahko enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa le, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. potrošnik je osnovni plačilni račun namerno uporabljal za nezakonite namene;
2. na osnovnem plačilnem računu več kot 24 zaporednih mesecev ni bilo nobene transakcije;
3. potrošnik je predložil netočne informacije, da bi pridobil pravico do osnovnega plačilnega računa, kadar na podlagi točnih informacij takšne pravice ne bi pridobil;
4. potrošnik ne prebiva več zakonito v EU;
5. potrošnik naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona;
6. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
7. pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

(3) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 2., 4. ali 5. točke prejšnjega odstavka, vsaj dva meseca pred začetkom veljavnosti odpovedi potrošnika pisno in brezplačno obvestiti o razlogih za odpoved, razen če bi bilo takšno razkritje prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(4) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 1., 3. ali 6. točke drugega odstavka tega člena, začne odpoved pogodbe učinkovati nemudoma.

(5) Banka v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper odpoved okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa, o pravici, da o odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije, in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 286. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.

185. člen

(splošne informacije o osnovnih plačilnih računih)

(1) Banka objavi informacije o razpoložljivosti in splošnih cenovnih pogojih osnovnih plačilnih računov, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in o načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s potrošniki.

(2) Banka da potrošniku brezplačno na voljo lahko dostopne informacije o posebnih značilnostih in pogojih uporabe osnovnega plačilnega računa, ki ga ponuja, z njim povezanih nadomestilih in brezplačno pomoč v zvezi s tem. Iz informacij mora biti jasno razvidno, da za dostop do osnovnega plačilnega računa nakup dodatnih storitev ni obvezen.

9. UNOVČEVANJE DOMICILIRANIH MENIC

186. člen

(dogovor o unovčevanju domiciliranih menic)

(1) Za papirno menico, ki jo je v skladu z zakonom, ki ureja menico, izdal ali akceptiral uporabnik, ki je pravna oseba, zasebnik ali samostojni podjetnik, v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in ki je plačljiva v breme denarnih sredstev, ki se vodijo na uporabnikovem plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev (v nadaljnjem besedilu: domicilirana menica), se šteje, da vključuje tudi:

1. nepreklicno pooblastilo uporabnika imetniku menice, ki je upravičen zahtevati plačilo na podlagi domicilirane menice v skladu z zakonom, ki ureja menico, da odredi izvršitev plačilne transakcije v breme plačnikovih sredstev pri plačnikovem ponudniku plačilnih storitev v skladu z domicilirano menico, in
2. nepreklicno soglasje uporabnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, da v breme uporabnikovih denarnih sredstev izvrši plačilno transakcijo, ki jo odredi imetnik menice v skladu s prejšnjo točko.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v pravice uporabnika, imetnika menice ali drugih oseb, ki so jih pridobili na podlagi zakona, ki ureja menico.

187. člen
(izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice)

(1) Imetnik domicilirane menice odredi izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice tako, da uporabnikovemu ponudniku plačilnih storitev predloži domicilirano menico in podatke za izvršitev plačilne transakcije v breme uporabnikovega plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev in s prenosom denarnih sredstev imetniku menice (v nadaljnjem besedilu: plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice).

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne izvršitev plačilne transakcije na podlagi plačilnega naloga za unovčitev domicilirane menice, če:

1. je imetnik domicilirane menice odredil plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice, ki je očitno v nasprotju z domicilirano menico (npr. glede zneska, domicila, zapadlosti menice), ali
2. je plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice odredila oseba, ki ni menični upnik, ali druga oseba, ki jo je menični upnik pooblastil za odreditev plačilne transakcije zaradi plačila domicilirane menice.

**10. OPRAVLJANJE IZVRŠBE NA DENARNA SREDSTVA IMETNIKA PLAČILNEGA RAČUNA
PRI PONUDNIKU PLAČILNIH STORITEV**

188. člen
(rubež in prenos denarnih sredstev na podlagi sklepa o izvršbi)

(1) Ponudnik plačilnih storitev imetniku plačilnega računa onemogoči razpolaganje z denarnimi sredstvi in jih prenese na predpisane račune na podlagi sklepa sodišča ali drugega organa, pristojnega za izvršbo in zavarovanje, v skladu s predpisi, ki urejajo opravljanje izvršbe in zavarovanja na dolžnikova denarna sredstva, razen če je v tem poglavju določeno drugače.

(2) Določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje na dolžnikovih denarnih sredstvih pri organizaciji za plačilni promet, se ne uporabljajo v zvezi s plačilnimi računi, ki se uporabljajo izključno za namen izvrševanja plačilnih transakcij v skladu s tem zakonom.

(3) Izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije se lahko v skladu z 10. poglavjem tega zakona izvršujejo le preko podračunov enotnega zakladniškega računa države ali občine, odprtih pri UJP.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev izvršil rubež in prenos denarnih sredstev na podlagi sklepa o izvršbi iz prvega odstavka tega člena, ne da bi bili za to izpolnjeni pogoji iz predpisov, ki urejajo opravljanje izvršbe in zavarovanja na dolžnikova denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet, mora ponudnik plačilnih storitev imetniku plačilnega računa nemudoma povrniti prenesena denarna sredstva, v vsakem primeru pa najpozneje do konca naslednjega delovnega dne, potem ko je zaznal prenos denarnih sredstev oziroma je bil o njem obveščen. Ponudnik plačilnih storitev mora vzpostaviti tako stanje plačilnega računa imetnika, kakršno bi bilo, če sklep o izvršbi ne bi bil izvršen, in zagotoviti, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu imetnika ni poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(5) Ponudnik plačilnih storitev mora imetniku plačilnega računa povrniti tudi vsa zaračunana nadomestila ter obresti, do katerih je upravičen imetnik plačilnega računa v zvezi z neupravičenim prenosom denarnih sredstev na podlagi sklepa o izvršbi iz prejšnjega odstavka.

(6) Kadar ponudnik plačilnih storitev izvrši rubež in prenos sredstev na podlagi prvega odstavka tega člena, mora imetniku plačilnega računa na njegovo zahtevo posredovati vse relevantne podatke, zlasti pa podatke o izdajatelju sklepa, znesku rubeža in prenosa in višini obveznosti iz sklepa o izvršbi.

189. člen **(izdaja predpisov)**

Minister, pristojen za finance, oziroma ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance), predpiše način ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi ali zavarovanju, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi izdajo davčni organi.

190. člen **(stroški izvrševanja sklepa o izvršbi in zavarovanju)**

(1) Če ponudnik plačilnih storitev imetniku plačilnega računa zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju na denarnih sredstvih imetnika plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev, morajo biti ta nadomestila primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

(2) Za namen izvajanja nadzora primernosti višine stroškov iz prejšnjega odstavka so ponudniki plačilnih storitev Banki Slovenije ob vsaki spremembi oziroma najmanj enkrat letno najpozneje do 31. januarja dolžni predložiti podatke o višini nadomestil, ki jih zaračunavajo za izvajanje posameznih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

(3) Ponudniki plačilnih storitev na svojih spletnih straneh objavijo podatke o višini nadomestil, ki jih zaračunavajo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

11. REGISTER TRANSAKCIJSKIH RAČUNOV

191. člen **(register transakcijskih računov)**

(1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in imetnikih transakcijskih računov.

(2) Register transakcijskih računov vzpostavi in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Za namene tega poglavja osnovni plačilni račun pomeni enako kakor transakcijski račun.

192. člen
(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter UJP glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, agenciji tekoče zagotavljajo podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo podatki:

1. o imetniku transakcijskega računa:
 - ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in poslovni naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
 - davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register in država sedeža ali prebivališča imetnika,
 - identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
 - matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije; in
 - šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije;
2. o transakcijskem računu:
 - številka računa,
 - naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun,
 - oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz desetega odstavka tega člena,
 - podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju,
 - datum odprtja računa,
 - datum zaprtja računa,
 - podatek, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti, in
 - številka računa imetnika transakcijskega računa pri pravnem nasledniku ponudnika plačilnih storitev.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri agenciji.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, centralnim registrom prebivalstva ali davčnim registrom, prek katerih se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov poteka z uporabo davčne številke.

(5) Za zagotovitev točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov agencija kot upravljavec registra prevzema:

- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije,
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba, iz centralnega registra prebivalstva,

- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva, iz davčnega registra,
- podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in poslovnem naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Imetniki transakcijskih računov, ki so fizične osebe, ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, za namen javnega in brezplačnega dostopa do podatkov v registru transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona, zagotavljajo podatke iz sedme alineje 2. točke drugega odstavka tega člena, če transakcijske račune uporabljajo za opravljanje dejavnosti, in sicer preden začnejo transakcijske račune uporabljati za opravljanje dejavnosti.

(7) Če Imetnik transakcijskega računa ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija po pravnomočno končanem prekrškovnem postopku iz četrtega odstavka 310. člena tega zakona, na podlagi podatkov, zagotovljenih s strani ponudnikov plačilnih storitev, omogoči javni in brezplačni dostop do podatkov o imetnikovem transakcijskem računu v skladu s prvim odstavkom 194. člena tega zakona. Finančna uprava Republike Slovenije o pravnomočno končanem prekrškovnem postopku obvesti ponudnika plačilnih storitev, ki vodi transakcijski račun. V obvestilu se navede polno ime in matično številko imetnika transakcijskega računa, datum pravnomočnosti odločitve in številko transakcijskega računa, ki ga imetnik uporablja za opravljanje dejavnosti.

(8) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov. V primeru skupnega transakcijskega računa, se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa.

(9) Podatke iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno hraniti v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, razen podatka, da se transakcijski račun, katerega imetnik je fizična oseba, uporablja za opravljanje dejavnosti in podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hranita eno leto.

(10) Agencija v soglasju z Banko Slovenije predpiše podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

193. člen (namen registra)

(1) Podatki o transakcijskih računih in njihovih imetnikih se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se zagotovi centralizirani dostop do podatkov o transakcijskih računih posameznega imetnika.

(2) Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebni podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se osebam iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona prek centraliziranega dostopa do teh podatkov omogoči tekoče opravljanje dejanj v postopkih izvršbe ali zavarovanja ter drugih postopkih zaradi prisilne izvršitve terjatev zoper imetnike transakcijskih računov, ki so fizične osebe. Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

194. člen
(dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Podatki v registru transakcijskih računov so javni in brezplačno dostopni na spletni strani agencije. Določba prejšnjega stavka ne velja za osebne podatke fizičnih oseb, razen za podatke o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti. Namen javne objave podatkov o transakcijskih podjetnikih in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti je zagotavljanje varnosti pravnega prometa v zvezi z opravljanjem dejavnosti.

(2) Agencija varuje podatke o fizičnih osebah in njihovih transakcijskih računih kot zaupne v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če so podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov postali javni v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb lahko pridobijo:

1. osebe, ki so na podlagi pravnomočnega izvršilnega naslova upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja zoper imetnika transakcijskega računa v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim zakonom, ki določa postopek prisilne izvršitve terjatev,
2. sodišča in drugi organi, ki opravljajo dejanja v postopku izvršbe ali drugih postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti, in
3. ponudniki plačilnih storitev iz 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona za namen izvrševanja sklepov o izvršbi brezplačno.

(4) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobi tudi imetnik transakcijskega računa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov. Fizična oseba uveljavlja pravico do seznanitve z obdelavo lastnih osebnih podatkov v registru transakcijskih računov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(5) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri opravljanju plačilnih storitev ter tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, agencija ponudnikom plačilnih storitev omogoči brezplačni dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Ponudniki plačilnih storitev lahko za uporabnika preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ali identifikacijska oznaka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

Plačilni nalog se šteje za prejetega s strani ponudnika plačilnih storitev tudi, če se ob vpogledu v register transakcijskih računov ugotovi neskladnost podatkov o prejemniku plačila.

(6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 181. člena tega zakona oziroma za prekinitev v skladu z drugim odstavkom 184. člena tega zakona, ter za tekoče in učinkovito izvrševanje sklepov o izvršbi ali zavarovanju, agencija bankam omogoči brezplačni dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke lahko preverjajo obstoj transakcijskega računa fizičnih oseb, če so zagotovljeni naslednji podatki:

- davčna številka ali identifikacijska oznaka ter ime in priimek ali

- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

(7) Za dostop do podatkov iz arhiva registra transakcijskih računov se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka tega člena, razen prve točke tretjega odstavka tega člena, ter določbe 195. in 196. člena tega zakona.

195. člen

(zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Agencija posreduje osebne podatke o transakcijskem računu fizične osebe prosilcu iz tretjega oziroma četrtega odstavka prejšnjega člena na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov.

(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o računu fizične osebe, vsebuje:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,
2. ime, priimek in davčno številko ali identifikacijsko oznako fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa, in
3. navedbo pravne podlage in namena obdelave osebnih podatkov.

(3) Sodišče pridobi podatke o transakcijskem računu fizične osebe z neposrednim elektronskim dostopom do podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi poizvedbe, ki lahko vsebuje le ime, priimek in naslov prebivališča fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika.

(4) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se vloži v pisni ali elektronski obliki. Agencija z aktom določi pogoje in način vložitve zahtev v elektronski obliki.

(5) Agencija zagotovi sodiščem, davčnemu organu in drugim organom, ki so pristojni za izvršbo, neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov. O neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov se lahko agencija dogovori tudi z drugimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil ali drugimi osebami, ki so na podlagi posebnega zakona upravičeni za pridobitev podatkov iz registra.

(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi prejšnjega člena upravičeni za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov oziroma jim omogoči neposredni dostop do njih.

(7) Za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov agencija prosilcu zaračuna stroške v skladu s tarifo, razen če ta ali poseben zakon določa, da je posamezni prosilec upravičen do brezplačne pridobitve podatkov. Tarifo določi agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

196. člen

(odločanje o zahtevi za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Za postopke odločanja o zahtevah za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če v tem zakonu ni drugače določeno.

(2) Če agencija zahtevi ugotovi, posreduje prosilcu potrdilo o podatkih iz registra transakcijskih računov v skladu s predpisom iz 192. člena tega zakona.

(3) Če agencija zahtevi ne ugotovi, o tem izda pisno odločbo. Za posredovanje potrdila o podatkih v registru transakcijskih računov se uporabljajo pravila o vročanju.

12. PLAČILNI SISTEMI

12.1 PODROČJE UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

197. člen (področje urejanja)

(1) To poglavje ureja plačilne sisteme in pogoje za njihovo upravljanje.

(2) Pojem plačilni sistem je v tem zakonu uporabljen le za plačilne sisteme, za katere se uporablja slovensko pravo.

(3) Za namene tega poglavja delovni dan pomeni časovno obdobje, ki zajema kliring in/ali poravnavo ter druge aktivnosti, ki se izvedejo v poslovnem ciklu plačilnega sistema, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema. Delovni dan, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema, ni nujno vezan na koledarske dneve.

(4) Za sistemsko pomembne plačilne sisteme se ta zakon in na njegovi podlagi izdani podzakonski akti ne uporabljajo.

(5) Sistemsko pomemben plačilni sistem je plačilni sistem, za katerega Svet Evropske centralne banke v skladu z drugim odstavkom 1. člena Uredbe Evropske centralne banke (EU) št. 795/2014 z dne 3. julija 2014 o pregledniških zahtevah za sistemsko pomembne sisteme (UL L št. 217 z dne 23. 7. 2014, str. 16) sprejme odločitve, da zanj velja navedena uredba.

198. člen (plačilni sistem)

(1) Plačilni sistem je dogovor med tremi ali več udeleženci plačilnega sistema iz 204. člena tega zakona brez upoštevanja upravljavca plačilnega sistema, če ta v okviru plačilnega sistema izključno upravlja ta plačilni sistem, in morebitnih posrednih udeležencev o standardiziranih postopkih in skupnih pravilih za kliring in/ali poravnavo nalogov za prenos med udeleženci plačilnega sistema.

(2) Kliring je postopek prenosa, preverjanja, razvrščanja in/ali potrjevanja nalogov za prenos ter morebitnega izračuna denarne obveznosti in/ali terjatve posameznega udeleženca v plačilnem sistemu iz naslova njegove udeležbe v tem plačilnem sistemu, pri čemer denarne obveznosti in/ali terjatve udeležencev ne prenehajo.

(3) Poravnava v plačilnem sistemu je dejanje delnega ali popolnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev ali medsebojnim poračunavanjem na podlagi nalogov za prenos.

(4) Medsebojno poračunavanje iz prejšnjega odstavka je postopek delnega ali popolnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev udeležencev plačilnega sistema na podlagi nalogov za prenos z:

1. izračunom skupne neto denarne obveznosti ali skupne neto denarne terjatve posameznega udeleženca plačilnega sistema do drugih udeležencev plačilnega sistema kot celote ali
2. pobotom vzajemnih denarnih obveznosti in terjatev med dvema posameznima udeležencema plačilnega sistema.

(5) Skupna neto denarna obveznost ali skupna neto denarna terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema iz prejšnjega odstavka je razlika med seštevkom vseh denarnih obveznosti in seštevkom vseh denarnih terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema, na podlagi nalogov za prenos, ki jih ta udeleženec posreduje ali prejme v plačilnem sistemu v določenem obdobju.

199. člen **(povezani plačilni sistemi)**

(1) Povezani plačilni sistemi so plačilni sistemi, ki na podlagi dogovora med upravljavci plačilnih sistemov omogočajo udeležencem povezanih plačilnih sistemov, da se nalogi za prenos, ki so posredovani v zadevni plačilni sistem, izvršijo v drugem povezanem plačilnem sistemu.

(2) Dogovori med povezanimi plačilnimi sistemi ne predstavljajo samostojnega plačilnega sistema.

(3) Za namene 207., 208. in 209. člena tega zakona se upravljavec povezanih plačilnih sistemov, ki ni udeleženec nobenega povezanega plačilnega sistema, šteje za udeleženca vseh povezanih plačilnih sistemov.

200. člen **(pomemben plačilni sistem)**

Pomemben plačilni sistem je plačilni sistem, ki zaradi obsega ali vrste plačilnih transakcij, ki se poravnavajo v plačilnem sistemu, ali drugih okoliščin pomembno vpliva na tekoče izvajanje plačilnih transakcij v državi ali na zaupanje uporabnikov v varnost in učinkovitost izvajanja teh transakcij.

201. člen **(določitev statusa pomembnega plačilnega sistema)**

(1) Plačilni sistem pridobi status pomembnega plačilnega sistema na podlagi odločbe Banke Slovenije, s katero Banka Slovenije ugotovi, da so podane okoliščine iz prejšnjega člena, in določi, da se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem (v nadaljnjem besedilu: odločba o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema).

(2) Če Banka Slovenije v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema ugotovi, da plačilni sistem izpolnjuje kriterije za status pomembnega plačilnega sistema v skladu s prejšnjim členom in predpisom, izdanim na podlagi 239. člena tega zakona, od vložnika, če je to potrebno, zahteva, da v roku, ki ga določi Banka Slovenije, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev, uskladi pravila plačilnega sistema s tretjim odstavkom 204. člena tega zakona in z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega

odstavka 219. člena ter 220. in 223. člena tega zakona. Banka Slovenije hkrati z odločbo o izdaji dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema izda tudi odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema. Če vložnik ne uskladi pravil plačilnega sistema s tretjim odstavkom 204. člena tega zakona ali z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena ter 220. in 223. člena tega zakona v roku, ki ga določi Banka Slovenije, Banka Slovenija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema.

(3) Če Banka Slovenije izda odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema upravljavcu, ki že ima dovoljenje za upravljanje tega plačilnega sistema in katerega udeleženci ne izpolnjujejo pogojev iz tretjega odstavka 204. člena in/ali drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena ter 220. in 223. člena tega zakona, mora upravljavec v roku, ki ga določi Banka Slovenije, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev po vročitvi odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema, pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema v skladu s tretjim odstavkom 204. člena in/ali z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena ter 220. in 223. člena tega zakona. Če upravljavec plačilnega sistema ne uskladi pravil plačilnega sistema v roku, ki ga določi Banka Slovenije, dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema preneha.

(4) Če Banka Slovenije po izdaji odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema ugotovi, da so razlogi iz prejšnjega člena prenehali, upravljavcu plačilnega sistema izda odločbo, s katero ugotovi prenehanje statusa pomembnega plačilnega sistema. Upravljavec plačilnega sistema mora v treh mesecih od vročitve odločbe o prenehanju statusa pomembnega plačilnega sistema pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema za uskladitev z določbami tretjega odstavka 204. člena in 206. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije o pomembnih plačilnih sistemih in o upravljavcih pomembnih plačilnih sistemov obvesti Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

202. člen

(plačilni sistemi Banke Slovenije)

(1) Ne glede na druge določbe tega poglavja lahko Banka Slovenije upravlja plačilni sistem tako, da sprejme pravila delovanja plačilnega sistema.

(2) Banka Slovenije v pravilih plačilnega sistema iz prejšnjega odstavka določi:

1. pogoje udeležbe v plačilnem sistemu,
2. način poravnave obveznosti med udeleženci plačilnega sistema, in
3. ali se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem v smislu tega zakona.

203. člen

(nalog za prenos in poravnalni računi)

(1) Nalog za prenos je navodilo, ki ima v skladu s pravili plačilnega sistema za posledico nastanek ali prenehanje denarne obveznosti med udeleženci plačilnega sistema, vključno z navodilom, s katerim se odredi prenos denarnih sredstev med udeleženci plačilnega sistema.

(2) Poravnalni računi so računi, ki se uporabljajo za poravnavo terjatev in obveznosti med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev na podlagi nalogov za prenos.

12.2 UDELEŽBA V PLAČILNEM SISTEMU

12.2.1 SPLOŠNE DOLOČBE

204. člen **(udeležba v plačilnem sistemu)**

(1) Udeleženci plačilnega sistema so lahko:

1. banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici,
2. institucije iz 2. do 23. točke petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/78/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 30. 6. 2006, str. 338), zadnjič spremenjene z Direktivo 2015/2366/EU, za katere se omenjena direktiva ne uporablja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v tem zakonu,
4. investicijska podjetja, kakor so opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
5. banke in investicijska podjetja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati bančne storitve oziroma investicijske storitve in investicijske posle ter za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v zakonu, ki ureja bančništvo, ali zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,
6. UJP ter drugi državni organi in občine v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti,
7. upravljavci drugih plačilnih sistemov ali poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti v smislu zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, in
8. ponudniki plačilnih storitev po tem zakonu, ki ne sodijo v nobeno od zgornjih skupin.

(2) Udeleženec plačilnega sistema je poleg oseb iz prejšnjega odstavka tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1., 2. in 4. do 7. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za prenos v tem sistemu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena udeleženci plačilnega sistema ne morejo postati institucije iz prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), za katere se omenjena direktiva ne uporablja.

205. člen
(posredna udeležba v plačilnem sistemu)

(1) Posredna udeležba v plačilnem sistemu je dogovor med posameznim udeležencem plačilnega sistema iz prvega odstavka prejšnjega člena in posrednim udeležencem, ki posrednemu udeležencu omogoča posredovanje in prejemanje nalogov za prenos v plačilnem sistemu v skladu s pravili plačilnega sistema tako, da je posredni udeleženec znan upravljavcu tega plačilnega sistema.

(2) Za namene 207. in 208. člena tega zakona se posredni udeleženec, ki je oseba iz 1. do 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena, šteje kot udeleženec plačilnega sistema. To ne omejuje odgovornosti neposrednega udeleženca, prek katerega posredni udeleženec posreduje in prejema naloge za prenos v plačilnem sistemu.

206. člen
(pogoji za udeležbo v plačilnem sistemu)

(1) Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu le toliko, kolikor je potrebno za varovanje pred finančnimi, operativnimi, poslovnimi in drugimi tveganji ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

(2) Nedopustne omejitve po prejšnjem odstavku so zlasti:

1. kakršna koli omejevalna pravila v zvezi z udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
2. kakršna koli pravila, ki razlikujejo ponudnike plačilnih storitev glede pravic, obveznosti ali upravičenj pri udeležbi v plačilnem sistemu; ali
3. kakršne koli omejitve glede na institucionalni status.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. pomembne plačilne sisteme; in
2. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino v smislu 35. točke 4. člena tega zakona.

(4) Kadar udeleženec pomembnega plačilnega sistema za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka omogoča ponudniku plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranemu ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, mora to možnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatoren način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranim ponudnikom plačilnih storitev.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registrirani ponudnik plačilnih storitev pri udeležencu pomembnega plačilnega sistema, ki omogoča drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranemu ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, vloži zahtevo za pošiljanje nalogov za prenos in jo udeleženec pomembnega plačilnega sistema zavrne, mora ponudniku plačilnih storitev, ki je vložil takšno zahtevo, sporočiti vse razloge za kakršno koli zavrnitev.

12.2.2 POSTOPKI ZARADI INSOLVENTNOSTI

207. člen

(postopki zaradi insolventnosti udeleženca plačilnega sistema)

(1) Začetek postopka zaradi insolventnosti ali drugega postopka ali ukrepa pristojnega organa Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države zoper udeleženca plačilnega sistema, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov tega udeleženca, ne vpliva na pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema oziroma udeležencev povezanega plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu, ki so nastale pred začetkom tega postopka oziroma ukrepa.

(2) Za pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v tem sistemu se v primeru postopka ali ukrepa iz prejšnjega odstavka uporablja pravo, ki velja za ta plačilni sistem.

(3) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena je za namen tega zakona trenutek, ko pristojni organ odloči o začetku takšnega postopka ali ukrepa. Če predpisi, ki urejajo postopek ali ukrep iz prvega odstavka tega člena, določajo nastanek pravnih posledic postopka ali ukrepa glede na drugo uradno dejanje v postopku, se kot začetek postopka ali ukrepa šteje trenutek tega dejanja.

(4) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je odločil o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena, o začetku takšnega postopka ali ukrepa nemudoma obvesti Banko Slovenije. Organ, ki odloči o začetku postopka ali ukrepa, v odločitvi navede dan, uro in minuto sprejema odločitve.

(5) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena proti udeležencu plačilnega sistema obvesti upravljavca tega plačilnega sistema, če gre za postopek ali ukrep proti udeležencu pomembnega plačilnega sistema, pa tudi pristojne organe drugih držav članic, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

208. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti ter drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost nalogov za prenos)

(1) Nalog za prenos, ki ga v plačilni sistem posreduje udeleženec tega sistema ali udeleženec povezanega sistema, in/ali medsebojno poračunavanje sta veljavna, če je nalog za prenos vstopil v plačilni sistem pred začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka prejšnjega člena zoper tega udeleženca.

(2) Če pravila plačilnega sistema določajo poravnavo s postopkom medsebojnega poračunavanja iz četrtega odstavka 198. člena tega zakona, posamezne denarne obveznosti ali terjatve udeleženca iz naslova posredovanih in prejetih nalogov za prenos prenehajo z izračunom nove skupne neto denarne obveznosti oziroma terjatve vsakega posameznega udeleženca do drugih udeležencev kot celote. Skupna neto denarna obveznost ali terjatev nadomesti posamezne denarne terjatve ali obveznosti udeleženca iz naslova prejetih in posredovanih nalogov za prenos, ki so bili vključeni v medsebojno poračunavanje.

(3) Nalog za prenos in medsebojno poračunavanje sta veljavna tudi v primeru, če je nalog za prenos vstopil v plačilni sistem po začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka prejšnjega

člena zoper udeleženca tega plačilnega sistema ali povezanega plačilnega sistema, če se nalog za prenos izvrši v plačilnem sistemu isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet takšen postopek ali ukrep, in če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastopu nepreklonosti naloga za prenos ni vedel in ni mogel vedeti za začetek takšnega postopka ali ukrepa.

(4) Določbe drugih predpisov, ki v zvezi z začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka prejšnjega člena določajo pravico do odpovedi pogodbe ali razveljavitve izvršenih transakcij oziroma neveljavnost ali prepoved pobota, se ne uporabljajo, če so denarne obveznosti in denarne terjatve udeleženca plačilnega sistema prenehale na podlagi medsebojnega poračunavanja v skladu s pravili plačilnega sistema.

209. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost pravic iz naslova zavarovanja)

(1) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zoper posameznega udeleženca plačilnega sistema ali udeleženca povezanega plačilnega sistema ne vpliva na veljavnost in izvrševanje pravic iz zavarovanja na premoženju, ki ga je ta udeleženec zagotovil v zvezi s plačilnim sistemom ali povezanim plačilnim sistemom:

1. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala pred začetkom postopka ali ukrepa in je udeleženec zagotovil premoženje kot zavarovanje pred začetkom tega postopka ali ukrepa, ali
2. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet postopek ali ukrep, in je udeleženec, zoper katerega je bil začet tak postopek ali ukrep, isti delovni dan to premoženje tudi zagotovil, če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastanku pravice iz zavarovanja na tem premoženju ali ob zagotovitvi tega premoženja ni vedel in ni mogel vedeti za začetek postopka ali ukrepa.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi, če posamezna oseba zagotovi premoženje za zavarovanje svojih obveznosti do Banke Slovenije, nacionalne centralne banke države članice ali Evropske centralne banke.

(3) Pravica zavarovanja na premoženju za namen tega člena je bodisi zastavna pravica bodisi pravica na podlagi prenosa v zavarovanje, ki ga zagotovi udeleženec plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu ali druga oseba v zvezi s posli z Banko Slovenije, nacionalno centralno banko države članice ali Evropsko centralno banko.

12.3 UPRAVLJANJE PLAČILNEGA SISTEMA

12.3.1 OPREDELITEV POJMA

210. člen

(upravljavec plačilnega sistema)

(1) Upravljavec plačilnega sistema je oseba, ki je odgovorna za upravljanje plačilnega sistema, tako da zagotavlja delovanje plačilnega sistema v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi akti. Upravljavec plačilnega sistema je odgovoren za celovito upravljanje vseh tveganj v plačilnem sistemu.

(2) Plačilni sistem lahko upravljajo:

1. Banka Slovenije,
2. banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov na podlagi zakona, ki ureja bančništvo,
3. banka države članice in banka s sedežem v tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,
4. druga pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov kot klirinška družba na podlagi tega zakona, in
5. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države na podlagi tega zakona.

(3) Nihče razen oseb iz prejšnjega odstavka, ne sme upravljati plačilnih sistemov.

(4) Subjektom, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov, lahko Banka Slovenije odpre posebne račune, ki jih upravljavci plačilnih sistemov odprejo za račun udeležencev tega plačilnega sistema kot dejanskih upravičencev in so namenjena izključno izvajanju poravnave in/ali zavarovanju terjatev in/ali izpolnitvi obveznosti iz naslova nalogov za prenos, v skladu s pravili zadevnega plačilnega sistema. Sredstva na tem računu se obravnavajo ločeno od drugih sredstev upravljavca plačilnih sistemov in niso del upravljalčeve stečajne mase, v primeru postopka izvršbe ali zavarovanja zoper upravljavca plačilnega sistema pa so iz izvršbe izvzeta.

12.3.2 DOVOLJENJE ZA UPRAVLJANJE PLAČILNEGA SISTEMA

211. člen

(dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema)

(1) Osebe iz 2. do 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena pridobijo dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje vsakega posameznega plačilnega sistema.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema vložnik priloži pravila plačilnega sistema in druge dokaze o tem, da vložnik izpolnjuje pogoje za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Oseba iz 2. do 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena lahko začne upravljati plačilni sistem, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje tega plačilnega sistema.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena, zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema zavrne.

12.3.3 PRAVILA PLAČILNEGA SISTEMA IN DOVOLJENJE ZA NJIHOVO SPREMEMBO

212. člen

(pravila plačilnega sistema)

(1) Upravljavec plačilnega sistema s pravili plačilnega sistema določi standardizirane postopke in skupna pravila za kliring in/ali poravnavo nalogov za prenos v plačilnem sistemu.

(2) Pravila plačilnega sistema določajo zlasti:

1. pogoje za udeležbo v plačilnem sistemu, način in pogoje za vključitev udeleženca v plačilni sistem in za izstop ter izključitev udeleženca iz plačilnega sistema,
2. način posredovanja nalogov za prenos, način preverjanja pravilnosti nalogov za prenos in roke za obveščanje o zavrnitvi nalogov za prenos,
3. trenutek nepreklicnosti naloga za prenos,
4. trenutek vstopa naloga za prenos v plačilni sistem,
5. postopek za izračun denarne obveznosti na podlagi kliringa in/ali poravnave medsebojnih denarnih obveznosti udeležencev plačilnega sistema, ki izvirajo iz nalogov za prenos,
6. pravila o obvladovanju tveganj v plačilnem sistemu,
7. pravo, ki se uporablja za plačilni sistem.

(3) Pravila plačilnega sistema lahko določijo trenutek nepreklicnosti naloga za prenos najpozneje do trenutka vstopa naloga za prenos v plačilni sistem.

(4) Za plačilni sistem se lahko uporablja pravo tiste države članice, v kateri ima sedež vsaj eden od udeležencev plačilnega sistema.

(5) Pravila plačilnega sistema o trenutku nepreklicnosti nalogov za prenos in o trenutku vstopa nalogov za prenos v plačilni sistem ne vplivajo na pravila povezanih plačilnih sistemov glede vstopa in nepreklicnosti nalogov za prenos, razen če je izrecno drugače določeno s pravili vseh povezanih plačilnih sistemov.

(6) Pravila povezanega plačilnega sistema morajo biti v čim večji meri usklajena s pravili drugih povezanih plačilnih sistemov glede opredelitve trenutka vstopa in nepreklicnosti nalogov za prenos.

213. člen **(spremembe pravil plačilnega sistema)**

(1) Sprememba pravil plačilnega sistema v delu, ki se nanaša na vsebine iz drugega odstavka prejšnjega člena, začne veljati, ko upravljavec plačilnega sistema pridobi dovoljenje Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema.

(2) Pristop ali izstop oziroma izključitev udeleženca v plačilnem sistemu se ne šteje kot sprememba pravil plačilnega sistema.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema po prvem odstavku tega člena se smiselno uporablja 211. člen tega zakona.

12.3.4 ZAHTEVE ZA UPRAVLJAVCE PLAČILNIH SISTEMOV

214. člen **(pravna zanesljivost)**

Upravljavec plačilnega sistema zagotovi trdnost, jasnost, preglednost in izvršljivost pravne podlage plačilnega sistema v vseh segmentih pravnega reda in za vse pomembne vidike dejavnosti tega plačilnega sistema.

215. člen

(upravljanje)

(1) Upravljavec plačilnega sistema zagotavlja jasno in pregledno upravljanje plačilnega sistema, s katerim zagotavlja varnost in učinkovitost plačilnega sistema. Dokumentirana in učinkovita ureditev upravljanja plačilnega sistema, ki določa jasne in neposredne pristojnosti in odgovornosti, je dostopna lastnikom, pristojnim organom in udeležencem ter v splošnejši obliki tudi javnosti.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema zagotavlja, da zasnova, pravila in splošna strategija pomembnega plačilnega sistema ter pomembne odločitve upravljavca ustrezno odražajo legitimne interese zadevnih deležnikov pomembnega plačilnega sistema. Pomembne odločitve so jasno razkrite zadevnim deležnikom, v primeru širšega vpliva na trg pa tudi javnosti.

216. člen

(okvir za celovito upravljanje tveganj)

Upravljavec plačilnega sistema vzpostavi in vzdržuje zanesljiv okvir za upravljanje tveganj, v skladu s katerim celovito upravlja vsa tveganja v plačilnem sistemu.

217. člen

(dokončnost poravnave)

(1) Upravljavec plačilnega sistema vzpostavi pravila in postopke, s katerimi omogoči, da se dokončna poravnava izvrši najpozneje ob koncu nameravanega dneva poravnave.

(2) Nameravani dan poravnave iz prejšnjega odstavka je dan, ki ga pošiljatelj naloga za prenos vnese v plačilni sistem kot dan poravnave.

218. člen

(denarne poravnave)

Upravljavec pomembnega plačilnega sistema zagotovi, da se dokončna denarna poravnava izvrši s sredstvi za poravnavo, ki imajo nizko kreditno in likvidnostno tveganje ali so brez takega tveganja.

219. člen

(pravila in postopki v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca)

(1) Upravljavec plačilnega sistema zagotovi učinkovita in jasno opredeljena pravila in postopke, ki obravnavajo ključne vidike v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca in urejajo obnovitev sredstev po neizpolnitvi obveznosti.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema javno objavi ključne vidike pravil in postopkov, navedenih v prejšnjem odstavku.

220. člen
(splošno poslovno tveganje)

(1) Splošno poslovno tveganje pomeni vsako možno poslabšanje finančnega položaja upravljavca pomembnega plačilnega sistema, pomembno za nemoteno poslovanje, zaradi takšnega upada prihodkov ali rasti odhodkov, da odhodki presežejo prihodke in povzročijo izgubo, ki jo je treba pokriti v breme kapitala.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema zagotavlja identifikacijo, spremljanje in upravljanje splošnih poslovnih tveganj ter vzdržuje likvidna neto sredstva za pokrivanje morebitnih poslovnih izgub, tako da lahko nadaljuje z dejavnostmi in storitvami, tudi če utrpi izgubo, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(3) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema vzpostavi in vzdržuje uresničljiv načrt za sanacijo ali redno likvidacijo.

(4) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema zagotavlja likvidna neto sredstva, financirana z lastniškim kapitalom, ki zadostujejo za izvedbo načrta iz prejšnjega odstavka, v vrednosti, ki je enaka najmanj šestmesečnim tekočim poslovnim odhodkom iz naslova upravljanja pomembnega plačilnega sistema.

221. člen
(operativno tveganje)

(1) Operativno tveganje pomeni tveganje, da pomanjkljivosti v informacijskih sistemih ali notranjih procesih, človeške napake, napake pri vodenju ali motnje zaradi zunanjih dogodkov ali storitev, zaupanih zunanjim izvajalcem, povzročijo zmanjšanje, poslabšanje ali prekinitev storitev, ki jih zagotavlja plačilni sistem.

(2) Upravljavec plačilnega sistema zagotavlja zanesljiv okvir z ustreznimi sistemi, politikami, postopki in kontrolami za ugotavljanje, spremljanje in upravljanje operativnega tveganja.

222. člen
(učinkovitost in uspešnost)

Upravljavec plačilnega sistema vzpostavi proces, v katerem opredeli kriterije učinkovitosti in uspešnosti plačilnega sistema in postopke, s katerimi zagotovi doseganje opredeljenih kriterijev.

223. člen
(postopki in standardi za izmenjavo podatkov in informacij)

Upravljavec pomembnega plačilnega sistema uporablja ustrezne mednarodne sprejete postopke in standarde za izmenjavo podatkov in informacij ali dopusti njihovo uporabo.

224. člen
(seznanitev s pravili, ključnimi postopki in bistvenimi informacijami)

- (1) Upravljavec plačilnega sistema sprejme pravila in postopke, ki so jasni in celoviti ter v celoti dostopni udeležencem. Upravljavec plačilnega sistema udeležencem razkrije tudi druge zadostne informacije za natančno razumevanje tveganj, ki so jim izpostavljeni z udeležbo v plačilnem sistemu.
- (2) Bistvena pravila, ključne postopke in nadomestila plačilnega sistema upravljavec javno objavi.

12.4 OBVEŠČANJE IN POROČANJE

225. člen
(obveščanje in poročanje)

- (1) Upravljavec plačilnega sistema nemudoma obvesti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 211. člena tega zakona.
- (2) Upravljavec plačilnega sistema Banko Slovenije tekoče obvešča o vstopu udeležencev v plačilni sistem ali izstopu in/ali izključitvi udeležencev iz plačilnega sistema, vključno z vstopom ali izstopom in/ali izključitvi morebitnih posrednih udeležencev.
- (3) Oseba iz prvega in drugega odstavka 204. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, obvesti Banko Slovenije o svoji udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih, za katere se uporablja pravo druge države članice ali tretje države.
- (4) Oseba iz prvega odstavka 204. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, na zahtevo stranke ali druge osebe, ki izkaže upravičen interes, to osebo obvesti o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena, in o poglavitnih pravilih delovanja teh sistemov.
- (5) Upravljavec plačilnega sistema Banki Slovenije sporoča podatke o delovanju plačilnega sistema.

12.5 KLIRINŠKE DRUŽBE

226. člen
(statusni ustroj)

- (1) Klirinška družba je organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik kapitalskih družb, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe. Za klirinško družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.
- (2) Klirinška družba lahko začne upravljati plačilni sistem, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba.

227. člen
(ustanovni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba, ime v času izdaje dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema ustanovni kapital najmanj v višini 125.000 eurov.

(2) Za izračun ustanovnega kapitala klirinške družbe se smiselno uporablja tretji odstavek 31. člena tega zakona.

228. člen
(posloводство in osebe, odgovorne za vodenje poslov)

Za člane posloводства in osebe, ki so v klirinški družbi neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, se smiselno uporabljajo določbe 32. člena tega zakona.

229. člen
(imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe)

(1) Imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe so osebe, ki so posredno ali neposredno imetniki poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, ki jim zagotavljajo:

1. najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe ali
2. delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje klirinške družbe.

(2) Zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja klirinške družbe so lahko imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe le osebe, ki se po oceni Banke Slovenije štejejo kot primerne.

(3) Banka Slovenije presoja primernost imetnikov kvalificiranih deležev z vidika delovanja in vplivanja imetnika kvalificiranega deleža na varno in skrbno upravljanje klirinške družbe. Pri tem Banka Slovenije upošteva zlasti pravnoorganizacijsko obliko in dejavnosti, ki jih imetnik opravlja, njegov finančni položaj in druge značilnosti, pomembne za presojo njegovega vpliva na varno in skrbno upravljanje klirinške družbe.

230. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba se priloži:

1. akt o ustanovitvi;
2. navedbo in opis plačilnega sistema, ki ga klirinška družba namerava upravljati;
3. poslovni načrt opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema za prva tri poslovna leta, iz katerega izhaja, da vložnik izpolnjuje tehnične, organizacijske, kadrovske in druge pogoje za varno in zanesljivo opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema (prvi odstavek 235. člena tega zakona);
4. dokazila, da vložnik razpolaga z ustanovnim kapitalom iz 227. člena tega zakona;

5. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz drugega do četrtega odstavka 235. člena tega zakona;
6. opis morebitne udeležbe v drugih plačilnih sistemih;
7. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena;
8. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega odstavka 32. člena tega zakona;
9. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če so že imenovani, in
10. drugo dokumentacijo, ki jo predpiše Banka Slovenije in iz katere izhaja, da klirinška družba izpolnjuje pogoje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba.

231. člen

(odločanje o dovoljenju za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba, če vložnik izpolnjuje pogoje, določene v drugem odstavku 211. člena tega zakona, 227., 228. in 235. členu tega zakona in predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema zavrne.

232. člen

(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)

(1) Klirinška družba Banko Slovenije nemudoma obvesti o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena. K temu obvestilu priloži ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 230. člena tega zakona.

(2) Klirinška družba dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba hrani najmanj pet let od prenehanja razmerja oziroma stanja, na katero se nanaša, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

233. člen

(prenehanje dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če klirinška družba ne začne upravljati plačilnega sistema v enem letu od izdaje dovoljenja ali če za več kakor šest mesecev preneha upravljati plačilni sistem. Dovoljenje preneha z dnem, ko se izteče rok iz prvega stavka.

(2) Če se začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije klirinške družbe v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba z dnem začetka takega postopka. Sodišče sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije klirinške družbe vroči tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o likvidaciji klirinške družbe. Dovoljenje preneha z dnem, ko je klirinška družba izbrisana iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti upravljavca plačilnega sistema, da upravljaec plačilnega sistema preneha upravljati plačilni sistem. Dovoljenje preneha z dnem, ko je sklep o spremembi dejavnosti vpisan v sodni register.

(5) Klirinška družba Banko Slovenije nemudoma obvesti o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena in o sprejetju sklepov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) Če nastopijo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba prenehalo.

(7) Klirinška družba z dnem, ko je dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba prenehalo v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, glede katerega je dovoljenje prenehalo.

234. člen **(minimalni kapital)**

(1) Klirinška družba ves čas poslovanja zagotavlja kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 227. člena tega zakona, ali
2. vrednost kapitalske zahteve, ki je enaka najmanj višini tekočih poslovnih odhodkov klirinške družbe v zadnjih šestih mesecih.

(2) Če klirinška družba poleg upravljanja plačilnega sistema opravlja tudi druge storitve, se kapitalska zahteva na podlagi prejšnjega odstavka izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z upravljanjem plačilnih sistemov.

(3) Za izračun kapitala in kapitalske zahteve klirinške družbe se smiselno uporabljajo določbe od 63. do 66. člena tega zakona in podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona.

235. člen **(varno in zanesljivo poslovanje ter sistem upravljanja in notranjih kontrol)**

(1) Klirinška družba vedno izpolnjuje organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje pri upravljanju plačilnega sistema.

(2) Klirinška družba vzpostavi in vzdržuje zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja njeno varno in skrbno poslovanje. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol sta sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo upravljanja plačilnega sistema.

(3) Sistem upravljanja iz prejšnjega odstavka obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti klirinške družbe in

2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena klirinška družba.

(4) Sistem notranjih kontrol iz drugega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke.

236. člen **(poslovne knjige in letno poročilo)**

(1) Za poslovne knjige in letna poročila klirinške družbe ter revidiranje letnih poročil se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ter zakona, ki ureja revidiranje, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

(2) Letna poročila klirinške družbe pregleda revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

(3) Klirinška družba Banki Slovenije najpozneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predloži nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Če klirinška družba poleg upravljanja plačilnega sistema po tem zakonu opravlja še druge dejavnosti ali storitve, Banki Slovenije poleg računovodskih izkazov predloži tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida glede upravljanja plačilnega sistema.

(4) Klirinška družba Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta, predloži:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah glede upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba.

(5) Glede obveznosti pooblaščenega revizorja klirinške družbe v razmerju do Banke Slovenije se smiselno uporablja 74. člen tega zakona.

12.6 KLIRINŠKA DRUŽBA DRŽAVE ČLANICE ALI TRETJE DRŽAVE

237. člen **(uporaba določb za klirinško družbo države članice ali tretje države)**

(1) Klirinška družba države članice lahko upravlja plačilni sistem prek podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice.

(2) Klirinška družba tretje države lahko upravlja plačilni sistem prek podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba tretje države.

(3) Glede pogojev za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države in dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države se smiselno uporabljajo določbe podpoglavja 12.5 tega zakona.

12.7 UPRAVLJANJE PLAČILNIH SISTEMOV KOT BANKA DRŽAVE ČLANICE ALI TRETJE DRŽAVE

238. člen

(uporaba določb za banko države članice ali tretje države)

(1) Banka države članice lahko upravlja plačilni sistem prek podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice.

(2) Banka tretje države lahko upravlja plačilni sistem prek podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka tretje države.

(3) Glede pogojev za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države in dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati banka za pridobitev dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov.

12.8 IZDAJA PODZAKONSKIH PREDPISOV

239. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. kriterijev za opredelitev pomembnega plačilnega sistema v skladu z 200. členom tega zakona,
2. zahtev za upravljavce plačilnih sistemov v skladu z določbami oddelka 12.3.4 tega zakona,
3. vsebine, oblike, načina in rokov za poročanje o delovanju plačilnih sistemov v skladu s petim odstavkom 225. člena tega zakona, in
4. vsebine zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba v skladu z 230. členom tega zakona.

13. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

240. člen

(zaupni podatki)

(1) Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, vključno z osebnimi podatki, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema varuje zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobil in teh podatkov ne sme sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Člani organov ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema, delničarji oziroma družbeniki, delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom pri ponudniku plačilnih storitev ali udeležencu plačilnega sistema oziroma opravljanju storitev za

ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prvega odstavka tega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene, razen če:

1. uporabnik izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
2. te podatke potrebuje nadzorni organ za nadzor, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. če te podatke zahteva komisija za preprečevanje korupcije v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije ali jih zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek,
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, ali z drugim predpisom, ki se uporablja za konsolidirani nadzor, in
5. v drugih primerih, kadar zakon izrecno določa dolžnost ponudnika plačilnih storitev oziroma udeleženca plačilnega sistema glede posredovanja zaupnih podatkov o posameznem uporabniku.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če ponudnik plačilnih storitev, udeleženec plačilnega sistema ali oseba iz prejšnjega odstavka te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev ali izpolnjevanje pogodbe, ki jo ponudnik plačilnih storitev sklene v okviru običajne dejavnosti opravljanja plačilnih storitev, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Ponudnik plačilnih storitev lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotovi, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

241. člen **(uporaba zaupnih podatkov)**

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe lahko podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabijo izključno za namen, za katerega so bili pridobljeni in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

242. člen **(obdelava zaupnih podatkov)**

(1) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo naslednje zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih z namenom preprečevanja, preiskovanja ali odkrivanja goljufij ali prevar v zvezi s plačilnimi storitvami:

- podatke o uporabnikih plačilnih storitev in tretjih osebah, ki so udeležene v goljufiji ali prevari oziroma poskusu te oziroma jim je ali bi jim lahko nastala škoda zaradi takega dogodka ali poskusa tega: ime in priimek oziroma naziv, stalno in/ali začasno bivališče oziroma sedež, matična številka, davčna številka, podatki o plačilnih računih, kartični podatki teh oseb in stanju ter prometu na teh računih, uporabljena metoda avtentikacije plačnika ter identifikacijski, avtentikacijski in komunikacijski podatki (telefonska številka, e-poštni naslov, IP naslov, revizijske sledi, korespondenca s stranko in drugi tovrstni podatki, ki so potrebni za učinkovito obravnavo zadeve); in

- datum in opis dogodkov, povezanih z goljufijo ali prevaro oziroma poskusom te ter znesek predmetne plačilne transakcije.

(2) Ponudniki plačilnih storitev lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih, tudi za namen opravljanja plačilnih storitev v skladu s 118. in 119. členom tega zakona, vendar le v obsegu, ki še omogoča opravljanje storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih, ter za namen izvajanja četrtega odstavka 143. člena tega zakona.

(3) Ponudniki plačilnih storitev lahko zaupne podatke, vključno z osebnimi, posredujejo tudi plačniku zaradi izvajanja petega odstavka 143. člena tega zakona z namenom omogočiti plačniku izterjavo denarnih sredstev od neupravičenega prejemnika plačila.

(4) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov uporabnike obvestijo o obdelavi osebnih podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena ter jih obdelujejo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov in drugimi predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(5) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov, ki obdelujejo osebne podatke iz prvega odstavka tega člena, te podatke na pisno zahtevo zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka posredujejo sodišču, državnemu tožilstvu, policiji in drugemu organu, ki te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi na področju preprečevanja, odkrivanja, dokazovanja in pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, povezanih s plačilnimi goljufijami ali prevarami.

14. NADZOR BANKE SLOVENIJE

14.1 SPLOŠNE DOLOČBE

243. člen

(pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih glede plačilnih storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad plačilnimi sistemi in upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v podpoglavju 14.5 tega zakona, pristojna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 22. člena tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 158. člena tega zakona izdajajo elektronski denar, ter nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 210. člena tega zakona upravljajo plačilne sisteme.

(4) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(6) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb Uredbe 2015/847/EU, razen za nadzor nad izvajanjem 14. člena Uredbe 2015/847/EU, za katerega je pristojen Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(8) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(9) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja in nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo glede izdajanja elektronskega denarja in plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(10) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, druge države članice in tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

244 člen **(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)**

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev določb 1., 2, 3., 4., 5., 8, 13., 14. in 16. poglavja tega zakona, javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev določb 1., 2., 3., 4., 5., 8, 13., 14. in 16. poglavja tega zakona. Te informacije se objavijo v skladu s pravili, ki jih za razkritje informacij o izrečenih ukrepih določa zakon, ki ureja bančništvo.

(2) Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev določb 14. člena Uredbe 2015/847/EU, javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekel zaradi kršitev določbe 14. člena Uredbe 2015/847/EU. Te informacije se objavijo v skladu s pravili, ki jih za razkritje informacij o izrečenih ukrepih določa zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

14.2 NADZOR NAD PLAČILNIMI INSTITUCIJAMI

245. člen **(obseg in namen nadzora nad plačilnimi institucijami)**

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilno institucijo z namenom preverjanja, ali plačilna institucija ves čas poslovanja izpolnjuje zahteve iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo zlasti preverja:

1. pogoje za varno in zanesljivo poslovanje,
2. sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol,
3. ustreznost in izvajanje ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov,
4. primernost imetnikov kvalificiranih deležev in
5. izpolnjevanje pogojev, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, določa ta zakon.

(3) Banka Slovenije izvaja nadzor nad plačilno institucijo ob upoštevanju velikosti in sistemske pomembnosti plačilne institucije ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslov, ki jih opravlja plačilna institucija. Nadzor je sorazmeren in prilagojen tveganjem, ki jim je izpostavljena plačilna institucija.

246. člen **(način opravljanja nadzora)**

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilnimi institucijami z/s:

1. izdajanjem dovoljenj,
2. spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij plačilnih institucij ter drugih oseb, ki po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov poročajo Banki Slovenije oziroma jo obveščajo o posameznih dejstvih in okoliščinah,
3. opravljanjem pregledov poslovanja plačilnih institucij in
4. izrekanjem ukrepov nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije lahko plačilni instituciji pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. odreditev odprave kršitev,
2. odreditev posebnih ukrepov ali
3. odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Za potrebe nadzora nad plačilno institucijo lahko Banka Slovenije zahteva ustrezna poročila in informacije od zastopnikov plačilne institucije in zunanjih izvajalcev plačilne institucije in opravi pregled njihovega poslovanja.

(4) Če je za nadzor zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije pristojen drug organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja tega zastopnika ali zunanjega izvajalca v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami podpoglavja 14.7 tega zakona. Za nadzor nad zastopniki in zunanjimi izvajalci plačilne institucije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilno institucijo.

247. člen **(letno nadomestilo za nadzor)**

(1) Za opravljanje nadzora nad plačilnimi institucijami v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka prejšnjega člena plačujejo plačilne institucije Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih plačajo vse plačilne institucije za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Plačilna institucija plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če plačilna institucija ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije plačilni instituciji z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

14.2.1 POROČANJE NA ZAHTEVO BANKE SLOVENIJE

248. člen **(obveznost poročanja)**

(1) Plačilna institucija na zahtevo Banke Slovenije posreduje vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem plačilne institucije, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Plačilna institucija poročila in informacije iz prejšnjega stavka posreduje v obliki in na način, ki ju določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem plačilne institucije, pomembne za nadzor nad plačilno institucijo, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov posloводства plačilne institucije in oseb, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorni za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in od zaposlenih v plačilni instituciji.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

14.2.2 PREGLED POSLOVANJA

249. člen **(pooblašcene osebe Banke Slovenije)**

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

250. člen

(pregled poslovanja)

(1) Pregled poslovanja plačilne institucije opravi strokovni delavec oziroma strokovna delavka Banke Slovenije ali druga pooblaščen oseba Banke Slovenije, ki ga oziroma jo za opravljanje pregleda poslovanja plačilne institucije pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Plačilna institucija omogoči inšpektorju Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 251. člena tega zakona opravi pregled poslovanja plačilne institucije na sedežu plačilne institucije in v drugih prostorih, v katerih plačilna institucija oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(3) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 251. člena tega zakona.

(4) Pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega ali narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Banka Slovenije pregled poslovanja opravlja tako, da s tem ovira normalno poslovanje plačilne institucije samo toliko, kot je nujno za doseg namena nadzora.

(6) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o zapisniku.

251. člen

(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Zahteva za pregled poslovanja je plačilni instituciji vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži plačilni instituciji šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja obsega:

1. navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, in
2. navedbo dokumentacije, ki jo mora plačilna institucija izročiti v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij, in rok za predložitve.

(4) Zahteva za pregled poslovanja obsega tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če plačilna institucija ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banka Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v tem zakonu.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljajo prvi do četrti odstavek tega člena.

252. člen
(opravljanje pregleda poslovanja)

- (1) Plačilna institucija inšpektorju Banke Slovenije omogoči pregled vseh poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc ter druge dokumentacije, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.
- (2) Plačilna institucija inšpektorju izroči računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in administrativnih oziroma poslovnih evidenc.
- (3) Člani posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorni za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in zaposleni pri plačilni instituciji inšpektorju Banke Slovenije posredujejo poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.
- (4) Plačilna institucija inšpektorjem Banke Slovenije zagotovi ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.
- (5) Plačilna institucija zagotovi, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe plačilne institucije, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki in administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

253. člen
(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

- (1) Plačilna institucija, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, inšpektorju Banke Slovenije zagotovi ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.
- (2) Plačilna institucija inšpektorju Banke Slovenije izroči dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije so razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija zagotavlja vpogled v:
 1. računalniško rešitev,
 2. postopke v okviru računalniške rešitve,
 3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov, in
 4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.
- (3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena je dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije je razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

14.2.3 ODPRAVA KRŠITEV

254. člen
(odredba za odpravo kršitev)

- (1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da so pri plačilni instituciji podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena

tega zakona ali če plačilna institucija ne ravna v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in jo pozove, da se v 15 dneh od vročitve obvestila izjasni o ugotovljenih kršitvah. Če plačilna institucija v roku ne odgovori na obvestilo Banke Slovenije o ugotovljenih kršitvah ali odgovoru ne priloži zadostnih dokazov o poslovanju v skladu z zahtevami tega zakona, ji Banka Slovenije odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev in predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih mora voditi plačilna institucija, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju plačilne institucije, lahko plačilni instituciji z odredbo o odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije izda plačilni instituciji odredbo o odpravi kršitev brez predhodnega pisnega obveščanja, če pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, oziroma oceni, da so kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena ali bi zaradi neravnanja plačilne institucije v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona nastale posledice takšne narave, da je te kršitve plačilne institucije potrebno nemudoma odpraviti zaradi zagotavljanja finančne stabilnosti v državi ali varstva uporabnikov plačilnih storitev.

255. člen **(poročilo o odpravi kršitev)**

(1) Plačilna institucija odpravi ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, in Banki Slovenije dostavi poročilo o izvedenih aktivnostih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od plačilne institucije zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

256. člen **(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)**

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena in priloženih dokazov izhaja, da je plačilna institucija odpravila kršitve, ugotovljene z odredbo, Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila plačilne institucije o odpravi kršitev izda odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja plačilne institucije v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je plačilna institucija odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da je plačilna institucija kršila predpise iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali ni ravnala v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, vendar je plačilna institucija kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 254. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije ob upoštevanju pogojev iz četrtega

odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je plačilna institucija kršila predpise iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali da ni ravnala v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje plačilne institucije izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja plačilnih institucij in preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali ravnanj, ki niso v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz prvega odstavka 245. člena ali o tem, da plačilna institucija ni ravnala v skladu s prvim odstavkom 248. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove plačilno institucijo, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitve o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

14.2.4 POSEBNI UKREPI

257. člen **(posebni ukrepi)**

(1) Banka Slovenije lahko za zagotovitev skladnosti poslovanja plačilne institucije s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, odredi naslednje posebne ukrepe:

1. odredi organu plačilne institucije ali osebam, ki so po zakonu ali aktih plačilne institucije pristojne za imenovanje članov posloводства oziroma oseb, ki so neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, da zamenja člana posloводства oziroma osebo, ki je neposredno odgovoren oziroma odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, če preneha izpolnjevati pogoje iz 32. člena tega zakona ali jih ne izpolnjuje, če je na novo imenovan,
2. odredi kvalificiranemu imetniku zmanjšanje njegovega poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v plačilni instituciji pod kvalificirani delež, če preneha izpolnjevati pogoje iz 33. člena tega zakona ali ga ne izpolnjuje, če je na novo pridobil kvalificirani delež,
3. odredi plačilni instituciji zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati v skladu z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 55. člena tega zakona, ali
4. odredi hibridni plačilni instituciji, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo.

(2) Banka Slovenije lahko z odredbo iz 3. točke prejšnjega odstavka odredi zvišanje kapitalske zahteve za največ 20 %. Pri odločanju Banka Slovenije upošteva kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije. Z odredbo iz 3. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da bi zanj prenehalo veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Banka Slovenije izda odredbo iz 4. točke prvega odstavka tega člena, če oceni, da je ali bi lahko bila zaradi dejavnosti hibridne plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, verjetno ogrožena finančna stabilnost hibridne plačilne institucije ali oteženo opravljanje nadzora nad hibridno plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona in če oceni, da bodo z ustanovitvijo ločene pravne osebe te okoliščine odpravljene.

(4) Za odreditev posebnih ukrepov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe oddelka 14.2.3 tega zakona o odreditvi odprave kršitev. Pri smiselni uporabi določb oddelka 14.2.3 tega zakona se namesto besedila "odprava kršitev" uporablja besedilo "izvršitev posebnih ukrepov".

14.2.5 ODVZEM DOVOLJENJA

258. člen **(odvzem dovoljenja)**

(1) Dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se lahko odvzame, če so v plačilni instituciji podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se lahko odvzame, če:

1. je plačilna institucija pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov,
2. plačilna institucija ne izpolnjuje več pogojev iz 36. člena tega zakona ali Banke Slovenije ne obvesti o večjih spremembah glede izpolnjevanja pogojev,
3. če plačilna institucija ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora
4. bi bila z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrožena stabilnost plačilnega sistema ali zaupanje vanj, ali
5. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito opravljanje nadzora nad plačilno institucijo, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Za namen iz 5. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je plačilna institucija poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za plačilno institucijo.

(4) Če plačilna institucija ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst plačilnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja z odločbo plačilni instituciji prepove opravljati te plačilne storitve. Za postopek v zvezi z izrekom prepovedi opravljanja posameznih vrst plačilnih storitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(5) Banka Slovenije na svoji spletni strani in v registrih iz 79. in 84. člena tega zakona objavi informacijo o odvzemu dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(6) Banka Slovenije Evropski bančni organ uradno obvesti o razlogih za odvzem dovoljenja.

259. člen **(pogojni odvzem dovoljenja)**

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če plačilna institucija v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom plačilni instituciji izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izvršen tudi, če plačilna institucija v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če plačilna institucija v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

14.3 NADZOR NAD PLAČILNO INSTITUCIJO Z OPUSTITVIJO IN NAD DRUŽBO ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA Z OPUSTITVIJO

260. člen

(nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilnimi institucijami, če ni v tem členu drugače določeno.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da plačilna institucija z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz 2. ali 3. točke drugega odstavka 76. člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v 30 dneh zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo odvzame dovoljenje za opravljanje storitev denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če plačilna institucija z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz prejšnjega odstavka.

261. člen

(nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad družbo za izdajo elektronskega denarja, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 167. člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku v skladu s 161. členom tega zakona zaprosi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo odvzame dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz prejšnjega odstavka.

14.4 NADZOR NAD DELOVANJEM PLAČILNIH SISTEMOV IN UPRAVLJAVCI PLAČILNIH SISTEMOV

262. člen

(obseg in namen nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov z namenom preverjanja, ali upravljavec plačilnega sistema izpolnjuje zahteve iz 12. poglavja tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov se smiselno uporabljajo določbe podpoglavja 14.2 tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka se namesto izraza "plačilna institucija" uporablja izraz "upravljavec plačilnega sistema".

263. člen

(letno nadomestilo za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Za opravljanje nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v skladu s prejšnjim členom plačujejo upravljavci plačilnih sistemov Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij v plačilnem sistemu določi Banka Slovenije v svoji tarifi.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih plačajo upravljavci plačilnih sistemov za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Upravljavec plačilnega sistema plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če upravljavec plačilnega sistema ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

14.5 NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

264. člen

(odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 22. členu tega zakona, opravlja plačilne storitve, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha opravljati te dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja plačilnih storitev opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba opravlja plačilne storitve. Za zbiranje informacij in pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 248. do 253. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je izvedla v zvezi s prenehanjem opravljanja plačilnih storitev, in v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba poročilu priloži dokaze, iz katerih izhaja, da je izvedla ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja plačilnih storitev

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot plačilna institucija, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot plačilna institucija).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot plačilna institucija se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitev odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je oseba kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite uporabnikov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja plačilnih institucij.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

265. člen

(odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v drugem odstavku 158. člena tega zakona, izdaja elektronski denar, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha izdajati elektronski denar (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju izdajanja elektronskega denarja opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja ter zbere druge dokaze o tem, ali oseba izdaja elektronski denar. Za zbiranje informacij in pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 248. do 253. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je izvedla v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja, in v katerem se

oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba poročilu priloži dokaze, iz katerih izhaja, da je izvedla ukrepe v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot družba za izdajo elektronskega denarja, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot družba za izdajo elektronskega denarja).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot družba za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitev odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je oseba kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite uporabnikov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja družb za izdajo elektronskega denarja.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

266. člen

(odredba o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti in upravljanja plačilnih sistemov)

(1) Če oseba upravlja plačilni sistem brez dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov po tem zakonu, izda Banka Slovenije odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju upravljanja plačilnega sistema).

(2) Če osebe iz prvega odstavka 204. člena tega zakona opravljajo poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v smislu 198. člena tega zakona brez dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema, izda Banka Slovenije odredbo, s katero tem osebam naloži, da prenehajo s poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v smislu 198. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti).

(3) Za odredbo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi do osmi odstavek 264. člena tega zakona.

267. člen
(odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo) v naslednjih primerih:

1. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev iz 264. člena tega zakona oziroma po odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja iz 265. člena tega zakona, ali
2. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju upravljanja plačilnega sistema ali po odredbi o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti iz prejšnjega člena.

(2) Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega odstavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo je obrazložena.

(4) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(5) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(6) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(7) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

14.6 ZBIRANJE IN IZMENJAVA INFORMACIJ

268. člen
(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Državni organi in nosilci javnih pooblastil na zahtevo Banke Slovenije posredujejo vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje svojih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, izdajanje elektronskega denarja, upravljanje plačilnih sistemov in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
2. članih posloводства plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema in o osebah, odgovornih za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami oziroma izdajanjem elektronskega denarja oziroma za vodenje poslov v zvezi z

upravljanjem plačilnega sistema, presojo pogojev za opravljanje funkcije posloводства ali funkcije odgovorne osebe;

3. poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema v drugih državah članicah in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice v Republiki Sloveniji;

4. poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema v tretjih državah in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema tretje države v Republiki Sloveniji;

5. finančnem položaju in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, udeleženca plačilnega sistema, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;

6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža; in

7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja plačilnih storitev, izdajanja elektronskega denarja ali upravljanja plačilnih sistemov v nasprotju s tem zakonom.

269. člen **(varovanje zaupnih informacij)**

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni plačilni instituciji, plačilni instituciji z opustitvijo, družbi za izdajo elektronskega denarja, družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeležencu plačilnega sistema, ki jih pri opravljanju nadzora nad zgoraj navedenimi subjekti pridobi Banka Slovenije od teh subjektov ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene opravljanja nadzora nad posamezno plačilno institucijo, plačilno institucijo z opustitvijo, ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih, družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ali udeležencem plačilnega sistema, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posameznega zgoraj navedenega subjekta.

(2) Zaposleni v Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije zaupnih informacij o posamezni plačilni instituciji, plačilni instituciji z opustitvijo, o ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih, o družbi za izdajo elektronskega denarja, o družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali o udeležencu plačilnega sistema ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih zgoraj navedenih subjektov, na katere se zaupne informacije nanašajo.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka, ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo, ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeleženca plačilnega sistema glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do plačilne institucije in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkov, razen glede informacij, ki

se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne reorganizacije plačilne institucije, ali

3. za informacije o dovoljenjih za opravljanje plačilnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje elektronskega denarja, o dovoljenjih za upravljanje plačilnih sistemov ter o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža, ali
4. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz drugega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz drugega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. 1. 2001, str. 1) popravljena s Popravkom Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 164 z dne 26. 6. 2007, str. 36).

270. člen

(uporaba in posredovanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije iz 269. člena tega zakona uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj, o katerih odloča na podlagi tega zakona;
2. da izreka ukrepe nadzora in odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka kazni za prekrške in vložijo ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja; in
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno plačilno institucijo, plačilno institucijo z opustitvijo, ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih, družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeležencem plačilnega sistema razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

271. člen

(razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije naslednjim osebam:

1. subjektom, ki jim lahko Banka Slovenije razkrije informacije, ki jih je pridobila pri opravljanju nadzora nad bankami v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in pod pogoji iz zakona, ki ureja bančništvo,
2. organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam, plačilnim institucijam z opustitvijo, ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih, družbam za izdajo elektronskega denarja in družbam za izdajo

elektronskega denarja z opustitvijo ter za nadzor nad plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo, družbami za izdajo elektronskega denarja in družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,

3. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,
4. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za nadzor nad varstvom osebnih podatkov, in
6. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za opravljanje pregleda nad delovanjem plačilnih sistemov in upravljavci plačilnih sistemov.

(2) Banka Slovenije lahko osebam iz prejšnjega odstavka razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prejšnjega odstavka le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega odstavka 240. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo, ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeleženca plačilnega sistema.

(3) Osebe, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 269. člena tega zakona.

272. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(2) Državni zbor mora te informacije varovati kot zaupne in jih ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 269. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice po tem zakonu, Državnemu zboru razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

273. člen

(razkritje zaupnih informacij osebam tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo položaj osebe iz prvega odstavka 271. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. je Republika Slovenija s tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in te tretje države, s katerimi je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;

2. se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 269. in 270. členu tega zakona, in
3. je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog oseb iz drugega odstavka 271. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanje izvajalca plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice po tem zakonu, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

14.7 SODELOVANJE MED NADZORNIMI ORGANI

274. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije in organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev, na zahtevo posameznega nadzornega organa, posredujejo temu organu vse zahtevane podatke glede ponudnika plačilnih storitev, ki jih ta organ potrebuje v postopku izdaje dovoljenja, opravljanja nadzora ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega odstavka morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

275. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic in po potrebi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, Evropskim bančnim organom in drugimi organi držav članic, pristojnimi za izvajanje predpisov, ki se uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev.

(2) Banka Slovenije nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo posreduje vse ustrezne informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa. Banka Slovenije nadzornemu organu države članice na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so ključne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, tudi ali plačilna institucija izpolnjuje pogoje iz prvega oziroma drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(3) Informacija se šteje za ključno po prejšnjem odstavku, če bi lahko pomembno vplivala za oceno finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

276. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije v državi gostiteljici ter v primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad podružnicami, zastopniki in plačilnimi institucijami v državi gostiteljici sodeluje s pristojnim nadzornim organom države gostiteljice.

(2) Banka Slovenije predhodno obvesti pristojni nadzorni organ države gostiteljice, kadar namerava opraviti pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije na območju te države članice.

(3) Banka Slovenije posreduje nadzornemu organu države gostiteljice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi pri opravljanju nadzora nad podružnico zastopnikom, ali neposrednim opravljanju plačilnih storitev plačilne institucije v državi gostiteljici, zlasti o ugotovljenih oziroma domnevnih kršitvah. Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na lastno pobudo vse bistvene informacije, tudi ali plačilna institucija izpolnjuje pogoje iz prvega oziroma drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države gostiteljice, da opravi pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije v tej državi gostiteljici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblašene osebe Banke Slovenije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države gostiteljice.

(5) Če Banka Slovenije prejme obvestilo pristojnega organa države gostiteljice, da plačilna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima zastopnike ali podružnice na ozemlju te države gostiteljice, ne izpolnjuje določb nacionalnega prava, ki prenašajo določbe naslovov II, III in IV Direktive 2015/2366/EU, oceni prejete informacije in brez nepotrebnega odlašanja sprejme vse ustrezne ukrepe, da plačilna institucija odpravi te nepravilnosti. Banka Slovenije te ukrepe brez odlašanja sporoči pristojnemu organu države gostiteljice in pristojnim organom vsake druge zadevne države članice.

277. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji ter primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim nadzornim organom države članice pri opravljanju nadzora nad podružnicami in zastopniki plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije.

(2) Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi v zvezi z delovanjem podružnice, zastopnika, ali neposrednim opravljanjem plačilnih storitev plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji, zlasti o ugotovljenih kršitvah oziroma domnevnih kršitvah. Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na lastno pobudo vse bistvene informacije, tudi o izpolnjevanju pogojev iz prvega oziroma drugega odstavka 24. člena tega zakona s strani plačilne institucije.

(3) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih je za to pooblastil, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja nadzorni organ države članice predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih je za to pooblastil, pri izvedbi pregleda poslovanja enake pristojnosti kakor Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo.

(5) Banka Slovenije na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice opravi pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda poslovanja iz prvega stavka tega odstavka.

(6) Ne glede na odgovornost pristojnih organov države sedeža Banka Slovenije v primeru ugotovitve, da plačilna institucija s sedežem v drugi državi članici, ki ima zastopnike ali podružnice na ozemlju Republike Slovenije, ne izpolnjuje določb 5., 13. ali 16. poglavja tega zakona, brez odlašanja obvesti pristojni organ države sedeža.

(7) Kadar je v nujnih primerih potrebno takojšnje ukrepanje, da bi odpravili resno grožnjo skupnim interesom uporabnikov plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije sprejme previdnostne ukrepe hkrati s čezmejnimi sodelovanjem med pristojnimi organi, dokler pristojni organi države sedeža ne sprejmejo potrebnih ukrepov.

(8) Vsi previdnostni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti primerni in sorazmerni s svojim namenom, to je zaščito skupnih interesov uporabnikov plačilnih storitev v Republiki Sloveniji pred resno grožnjo. Zaradi teh ukrepov uporabniki plačilnih storitev plačilne institucije v Republiki Sloveniji ne smejo imeti prednosti pred uporabniki plačilnih storitev plačilne institucije v drugih državah članicah.

(9) Previdnostni ukrepi iz sedmega odstavka tega člena so začasni in prenehajo veljati, ko se opredeljene resne grožnje odpravijo, tudi s pomočjo pristojnih organov države sedeža ali v sodelovanju z njimi ali z Evropskim bančnim organom, kot je določeno v 278. členu tega zakona.

(10) Glede na nujnost primera Banka Slovenije obvesti vnaprej, v vsakem primeru pa brez odlašanja, pristojne organe države sedeža in drugih zadevnih držav članic, Evropsko komisijo in Evropski bančni organ o previdnostnih ukrepih, sprejetih v skladu s sedmim odstavkom tega člena, in jih utemelji.

278. člen

(reševanje sporov med pristojnimi organi različnih držav članic)

(1) Kadar Banka Slovenije meni, da čezmejno sodelovanje s pristojnimi organi druge države članice v določeni zadevi ni v skladu s pogoji iz 48. do 50. člena, 270. do 273. člena ali 275. do 277. člena tega zakona, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Če Banka Slovenije ravna po prejšnjem odstavku ali če pristojni organ druge države članice zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, ker meni, da čezmejno sodelovanje z Banko Slovenije ni v skladu s pogoji, določenimi v 48. do 50. členu, 270. do 273. členu ali 275. do 277. členu tega zakona, Banka Slovenije odloži odločanje in počaka na rešitev na podlagi 19. člena Uredbe 1093/2010/EU.

279. člen

(pristojnosti organov v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma)

Določbe tega zakona ne posegajo v obveznosti in pristojnosti nadzornih organov na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

15. POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

280. člen

(uporaba določb o postopku)

Banka Slovenije odloča v posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopkih, določenih za odločanje Banke Slovenije v posamičnih zadevah v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, razen če je v tem poglavju za posamezno vrsto postopka izrecno določeno drugače.

15.1 POSTOPEK ODLOČANJA O IZDAJI DOVOLJENJ

281. člen

(rok za odločitev in izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti)

(1) Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja, za katero je pristojna na podlagi tega zakona, v treh mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema in dovoljenja za spremembo pravil plačilnega sistema v šestih mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(3) Če zahteva za izdajo dovoljenja, ki ga izdaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona, ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v enem mesecu od prejema zahteve. V tem primeru rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

15.2 POSTOPEK ODLOČANJA O VPISU PODRUŽNICE ALI ZASTOPNIKA V REGISTER PLAČILNIH INSTITUCIJ IN O IZBRISU IZ NJEGA

282. člen

(uporaba določb o postopku odločanja o izdaji dovoljenj)

(1) Za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij po 81. in 82. členu tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku odločanja Banke Slovenije o izdaji dovoljenja, razen če je v podpoglavju 15.2. tega zakona določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije o izbrisu podružnice po 2. točki drugega odstavka ali tretjem odstavku 83. člena tega zakona in o izbrisu zastopnika po 2. točki petega odstavka 83. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Pri smiselni uporabi določb tega zakona na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se namesto besed "izdaja dovoljenja" uporablja besedilo "vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij" in namesto besed "odvzem dovoljenja" besedilo "izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij".

283. člen

(postopek odločanja o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije v register plačilnih institucij in za izbris iz njega)

(1) Banka Slovenije odloči o zahtevi za vpis zastopnika plačilne institucije v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij v dveh mesecih od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v osmih dneh od prejema zahteve.

(2) Banka Slovenije odloči o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije v državi gostiteljici v register plačilnih institucij v treh mesecih od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v osmih dneh od prejema zahteve.

(3) Banka Slovenije odloči o zahtevi za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij v treh mesecih od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v osmih dneh od prejema zahteve.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi zahtevo za vpis podružnice ali zastopnika, ne izda odločbe, ampak podružnico ali zastopnika vpiše v register plačilnih institucij in o vpisu obvesti plačilno institucijo in zastopnika.

(5) Banka Slovenije začne postopek za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij iz 83. člena tega zakona.

16. IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

284. člen

(pritožbeni postopek pri Banki Slovenije)

(1) Uporabniki plačilnih storitev in druge zainteresirane strani, vključno z združenji potrošnikov, lahko pri Banki Slovenije vložijo pritožbo v zvezi z domnevnimi kršitvami tega zakona s strani ponudnikov plačilnih storitev.

(2) Banka Slovenije v odgovoru obvesti pritožnika o obstoju postopka izvensodnega reševanja sporov iz 286. člena tega zakona in da sprožitev tega postopka ne vpliva na pritožnikovo pravico, da vloži tožbo pred pristojnim sodiščem zoper ponudnika plačilnih storitev z namenom rešitve spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

285. člen
(postopek reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev)

(1) Ponudniki plačilnih storitev vzpostavijo in uporabljajo ustrezne in učinkovite postopke za reševanje pritožb za obravnavanje pritožb uporabnikov plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona.

(2) Postopke iz prejšnjega odstavka ponudnik plačilnih storitev zagotavlja v vsaki državi članici, v kateri ponuja plačilne storitve. Postopki morajo biti na voljo v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice ali v drugem jeziku, če se o tem dogovorita ponudnik in uporabnik plačilnih storitev.

(3) Ponudnik plačilnih storitev si čim bolj prizadeva, da bi v papirni obliki ali če se tako dogovorita ponudnik in uporabnik plačilnih storitev, na drugem trajnem nosilcu podatkov odgovoril na pritožbo uporabnika plačilnih storitev. V odgovoru obravnava vse zadeve iz pritožbe v ustreznem času, najpozneje pa v 15 delovnih dneh od prejema pritožbe.

(4) Kadar v izjemnih primerih zaradi razlogov, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, ponudnik odgovora ne more zagotoviti v 15 delovnih dneh, uporabniku pošlje začasni odgovor, v katerem jasno navede razloge za zamudo pri odgovoru na pritožbo in določi rok, v katerem bo uporabnik plačilnih storitev prejel končni odgovor. Rok za prejem končnega odgovora v nobenem primeru ne sme biti daljši od 35 delovnih dni.

(5) Ponudnik plačilnih storitev uporabnika plačilnih storitev obvesti o vsaj enem subjektu izvensodnega reševanja sporov, ki je pristojen za obravnavo sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona. Te informacije so jasne, razumljive in zlahka dostopne na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev, če ta obstaja, v podružnici, ter navedene v splošnih pogojih pogodbe, sklenjene med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev. V njih je navedeno, kako je mogoče dobiti več informacij o zadevnem subjektu izvensodnega reševanja sporov in pogojih za uporabo subjekta.

286. člen
(postopek izvensodnega reševanja sporov)

(1) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES in Uredbi 260/2012/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določbami zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov. Na enak način se zagotavlja tudi postopek izvensodnega reševanja sporov s prejemniki plačila v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 2015/751/EU.

(2) Sodelovanje ponudnika plačilnih storitev v postopku, ki ga sproži potrošnik pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, je obvezno.

(3) Izvajalec izvensodnega reševanja potrošniških sporov sodeluje z organi, ki so v drugih državah članicah pristojni za izvensodno reševanje sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona, če reševanje posameznega spora sodi tudi v pristojnost takega organa druge države članice.

(4) Ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom izvensodnega reševanja spora glede opravljanja plačilnih storitev.

(5) Prvi do četrti odstavek tega člena se ne uporabljajo za UJP ter druge države organe in občine, kadar opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.

(6) Prvi do četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi glede izdajanja in unovčevanja elektronskega denarja.

17. POROČANJE

287. člen

(obveznost poročanja ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije, za davčne, statistične in druge z zakoni predpisane namene zbirajo podatke o dospelih neporavnanih obveznostih teh imetnikov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih.

(2) Ponudniki plačilnih storitev posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka Finančni upravi Republike Slovenije in agenciji.

(3) Agencija predpiše vsebino, način in roke zbiranja in posredovanja podatkov iz prvega odstavka tega člena, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance. Po prejemu soglasja agencija posreduje predpis iz tega odstavka v objavo v Uradni list Republike Slovenije.

18. KAZENSKÉ DOLOČBE

288. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. zaračuna uporabniku nadomestila v nasprotju s 86. členom tega zakona,
2. uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnih storitvah ne zagotovi splošnih informacij iz 90. člena tega zakona ali jih ne zagotavlja na način iz 91. člena tega zakona,
3. uporabniku ne zagotovi splošnih informacij in določi okvirne pogodbe v skladu z 92. členom tega zakona,
4. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v skladu z 93., 94. ali 95. členom tega zakona,
5. zaračuna uporabniku nadomestila v primeru odpovedi okvirne pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 98. člena tega zakona ali drugim odstavkom 99. člena tega zakona,
6. uporabniku v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti ne zagotovi informacij o glavnih značilnostih plačilne storitve v skladu s prvim odstavkom 101. člena tega zakona,
7. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti v skladu z 102. členom tega zakona,

8. uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ne zagotovi splošnih informacij v skladu z 103. členom tega zakona,
9. plačniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji po prejemu plačilnega naloga na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 106. členom tega zakona, ali ne zagotovi prejemniku plačila informacij o posamezni plačilni transakciji po izvršitvi plačilne transakcije na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 107. členom tega zakona,
10. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti o posebnem nadomestilu, ki ga zaračunava za uporabo določenega plačilnega instrumenta (drugi odstavek 110. člena tega zakona),
11. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 113. členom tega zakona,
12. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 114. členom tega zakona,
13. ne izvrši plačilne transakcije po prejemu plačilnega naloga (120. člen tega zakona),
14. ne obvesti uporabnika o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga (prvi in drugi odstavek 121. člena tega zakona),
15. uporabniku ne omogoči preklica plačilnega naloga v skladu s 122. in 123. členom tega zakona,
16. zaračuna uporabniku nadomestila za izvršitev plačilne transakcije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 125. člena tega zakona,
17. ne zagotovi prenosa celotnega zneska plačilne transakcije v skladu s tretjim odstavkom 125. člena tega zakona oziroma v primeru dogovora iz četrtega odstavka 125. člena tega zakona ne obvesti uporabnika o celotnem znesku plačilne transakcije in nadomestil, ki jih je odtegnil,
18. prejemniku plačila prepreči ali ga kakor koli drugače omejuje, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta (126. člen tega zakona),
19. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (127. člen tega zakona),
20. ne posreduje plačilnega naloga, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v dogovorjenih rokih tako, da je na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti plačilno transakcijo (128. člen tega zakona),
21. ne omogoči uporabniku, da razpolaga z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (129., 130. in 131. člen tega zakona),
22. za izdajo in uporabo plačilnega instrumenta določi neobjektivne, diskriminatorne oziroma nesorazmerne ukrepe v nasprotju s prvim odstavkom 132. člena tega zakona,
23. ne izpolni zahtev v zvezi z varno uporabo plačilnega instrumenta (prvi in drugi odstavek 133. člena tega zakona),
24. ne zagotovi sredstev, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje obvestila o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, ali jih ne zagotavlja v zahtevanem obdobju (tretji odstavek 133. člena tega zakona),
25. ne povrne zneska neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcij in pripadajočih nadomestil oziroma obresti ali ne zagotovi popravka datuma valute knjiženja v dobro oziroma zneska ne knjiži na plačilnem računu v skladu s 136., 137., 140. oziroma 142. členom tega zakona,
26. ne povrne zneska neodobrene plačilne transakcije, za katero je odgovoren, in policije ali tožilstva ne obvesti o sumu, da gre za prevaro, v skladu z drugim odstavkom 136. člena tega zakona,
27. če uporabnik predloži nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ne ravna v skladu s četrtem ali petim odstavkom 143. člena tega zakona,

28. v primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika ne ravna v skladu s prvim odstavkom 146. člena tega zakona,
29. ne zagotovi uporabniku popravka neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 149. členom tega zakona,
30. ne povrne uporabniku zneska odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije oziroma ne zagotovi datuma knjiženja v dobro v skladu s 150. členom tega zakona,
31. ne zagotovi pravice do povračila v skladu s šestim odstavkom 150. člena tega zakona,
32. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za reševanje sporov pri ponudniku plačilnih storitev v skladu z 285. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 285. člena tega zakona,
33. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za izvensodno reševanje sporov v skladu z 286. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 286. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

289. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi s primerljivostjo nadomestil, povezanih s plačilnimi računi)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe ne zagotovi dokumenta z informacijami o nadomestilih iz prvega odstavka 170. člena tega zakona,
2. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ne zagotovi na način ali v obliki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona,
3. v dokumentu z informacijami o nadomestilih ne zagotovi, da dokument razkriva nadomestila v skladu s petim odstavkom 170. člena tega zakona,
4. potrošniku ne da na voljo glosarja v skladu s prvim, šestim, sedmim in osmim odstavkom 170. člena tega zakona,
5. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ali glosarja ne da na voljo na način ali v obliki v skladu z devetim odstavkom 170. člena tega zakona,
6. potrošniku ne zagotovi obračuna nadomestil v skladu s 171. členom tega zakona,
7. v pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike ne uporablja standardiziranih izrazov s seznama najbolj reprezentativnih storitev v skladu s 171. členom tega zakona,
8. potrošnika ne obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno oziroma ne zagotovi ločeno informacij o nadomestilih, v skladu s 171. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

290. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. potrošniku ne omogoči zamenjave plačilnega računa v skladu s prvim odstavkom 175. člena tega zakona,

2. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika ne začne postopka zamenjave v skladu z drugim odstavkom 175. člena tega zakona,
3. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz petega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
4. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz šestega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
5. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz sedmega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
6. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne obvesti potrošnika v skladu z osmim odstavkom 175. člena tega zakona,
7. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni račun pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika, v nasprotju z devetim odstavkom 175. člena tega zakona,
8. potrošniku, ki mu sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ne zagotovi vseh informacij oziroma ne izvede vseh aktivnosti v skladu s 176. členom tega zakona,
9. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne posreduje njegovih osebnih podatkov in informacij v skladu s prvim odstavkom 177. člena tega zakona,
10. kot prenosni ponudnik potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev ne posreduje brezplačno informacij, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 175. člena tega zakona (drugi odstavek 177. člena tega zakona),
11. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev potrošniku za zaprtje plačilnega računa zaračuna nadomestilo v nasprotju s tretjim odstavkom 177. člena tega zakona,
12. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju s četrnim odstavkom 177. člena tega zakona,
13. potrošniku nemudoma ne povrne finančne izgube v skladu s 178. členom tega zakona,
14. potrošniku ne da na voljo informacij v skladu s 179. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

291. člen

(kršitve bank v zvezi z dostopom do osnovnega plačilnega računa)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne spoštuje načela prepovedi razlikovanja iz 180. člena tega zakona,
2. potrošnikom ne ponuja osnovnega plačilnega računa v skladu s 181. členom tega zakona,
3. prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obravnava pravočasno v skladu s četrnim odstavkom 181. člena tega zakona,
4. ne zavrne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s šestim odstavkom 181. člena tega zakona,
5. zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v nasprotju s sedmim odstavkom 181. člena tega zakona,
6. potrošnika v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obvesti o zavrnitvi prošnje v skladu z osmim odstavkom 181. člena tega zakona,
7. potrošnika ne obvesti v skladu z devetim odstavkom 181. člena tega zakona,
8. odprtje osnovnega plačilnega računa pogojuje z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke v nasprotju z desetim odstavkom 181. člena tega zakona,
9. v okviru osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja katere od storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona,

10. osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja vsaj v eurih v skladu z drugim odstavkom 182. člena tega zakona,
11. potrošniku v zvezi z osnovnim plačilnim računom ne zagotavlja neomejenega števila transakcij v skladu s tretjim odstavkom 182. člena tega zakona,
12. potrošniku ne zagotovi možnosti izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v skladu s četrtem odstavkom 182. člena tega zakona,
13. ne ravna v skladu s petim odstavkom 182. člena tega zakona,
14. dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegovo uporabo omejuje ali pogojuje z uporabo prekoračitve (šesti odstavek 182. člen tega zakona),
15. v zvezi z osnovnim plačilnim računom zaračunava nadomestilo v nasprotju s 183. členom tega zakona,
16. enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa v nasprotju z drugim odstavkom 184. člena tega zakona,
17. ob odpovedi pogodbe za osnovni plačilni račun ne obvesti potrošnika v skladu s tretjim odstavkom 184. člena tega zakona,
18. potrošnika v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa ne seznani v skladu s petim odstavkom 184. člena tega zakona,
19. potrošniku ne da brezplačno na voljo lahko dostopnih informacij o posebnih značilnostih osnovnega plačilnega računa v skladu z drugim odstavkom 185. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

292. člen

(druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne upošteva pravil v zvezi z odpiranjem fiduciarnih računov, določenih v 14. členu tega zakona,
2. ne vzpostavi okvira z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona,
3. ne predloži Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, posodobljene in celovite ocene operativnih in varnostnih tveganj v skladu z drugim odstavkom 151. člena tega zakona,
4. v primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta ne obvesti Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,
5. v primeru, ko bi večji operativni ali varnostni incident lahko vplival na finančne interese njegovih uporabnikov, uporabnikov ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 152. člena tega zakona,
6. ne predloži Banki Slovenije vsaj enkrat letno statističnih podatkov o prevarah v skladu s šestim odstavkom 152. člena tega zakona,
7. ne opravi močne avtentikacije, kadar je ta zahtevana v skladu s 153. členom tega zakona,
8. v primeru odreditve elektronskih plačilnih transakcij iz 2. točke prvega odstavka 153. člena tega zakona ne uporabi močne avtentikacije strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila v skladu z drugim odstavkom 153. člena tega zakona,

9. v primeru, ko je zahtevana močna avtentikacija, ne vzpostavi ustreznih varnostnih ukrepov, s katerimi zavaruje zaupnost in celovitost osebnih varnostnih elementov uporabnikov plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 153. člena tega zakona,
10. ne posreduje Banki Slovenije podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 173. člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 173. člena tega zakona,
11. omogoči imetniku plačilnega računa razpolaganje z denarnimi sredstvi v nasprotju s prvim odstavkom 188. člena tega zakona,
12. ne povrne denarnih sredstev in zaračunanih nadomestil ter obresti v skladu s četrtem in petim odstavkom 188. člena tega zakona,
13. če nadomestilo, ki ga ponudnik plačilnih storitev zaračunava za izvajanje rubeža in izvrševanje prenosa denarnih sredstev ter opravljanje drugih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ni v skladu z zahtevo iz 190. člena tega zakona,
14. ne predloži ali ne predloži pravih in popolnih podatkov o višini nadomestil v skladu z drugim odstavkom 190. člena tega zakona,
15. ne objavi ali ne objavi pravih in popolnih podatkov o višini nadomestil v skladu s tretjim odstavkom 190. člena tega zakona,
16. ne zagotavlja podatkov za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona,
17. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 240. člena tega zakona,
18. obdeluje zaupne podatke v nasprotju z 242. členom tega zakona,
19. ne poroča v skladu z 287. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

293. člen **(kršitve ponudnikov storitve odreditve plačil)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve odreditve plačil, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. plačniku ali prejemniku plačila, ne zagotovi informacij v skladu s 104. členom tega zakona,
2. ponudniku, ki vodi račun plačnika, ne zagotovi podatkov v skladu s 105. členom tega zakona,
3. ravna v nasprotju z obveznostmi iz tretjega odstavka 118. člena tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve odreditve plačil, če je odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 141. členom tega zakona in ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo ne zagotovi nadomestila v skladu s tretjim odstavkom 141. člena tega zakona.

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika storitve odreditve plačil, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

294. člen
(kršitve ponudnikov storitve zagotavljanja informacij o računih)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve zagotavljanja informacij o računih, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji ravna v nasprotju z obveznostmi iz drugega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika storitve zagotavljanja informacij o računih, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

295. člen
(kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki izdajajo kartične plačilne instrumente)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji zahteva potrdilo, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 117. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

296. člen
(kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ne potrdi, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, v skladu s prvim odstavkom 117. člena tega zakona,
2. na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, o potrditvi razpoložljivega zneska na plačilnem računu plačnika ne odgovori v obliki odgovora "da" ali "ne" v skladu s tretjim odstavkom 117. člena tega zakona,
3. na podlagi potrdila ponudniku plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, blokira sredstva na plačilnem računu plačnika v nasprotju s četrtem odstavkom 117. člena tega zakona,
4. plačniku na njegovo zahtevo ne sporoči istovetnosti ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ali svojega odgovora, v skladu s petim odstavkom 117. člena tega zakona,
5. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, ne izvede dejavnosti v skladu s četrtem odstavkom 118. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz prvega odstavka 135. člena tega zakona,
6. opravljanje storitev odreditve plačil pogojujejo z obstojem pogodbenega razmerja s ponudnikom storitve odreditve plačil v nasprotju s petim odstavkom 118. člena tega zakona,
7. v primeru, ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, ne izvede dejavnosti v skladu s tretjim odstavkom 119. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz prvega odstavka 135. člena tega zakona,

8. opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih pogojuje z obstojem pogodbenega razmerja s ponudnikom storitve odreditve plačil v nasprotju s četrtem odstavkom 119. člena tega zakona.
9. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj plačnika ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 135. člena tega zakona,
10. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, ne omogoči dostopa do plačilnega računa, ko razlogi za zavrnitev dostopa prenehajo, v skladu s tretjim odstavkom 135. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz četrtega odstavka 135. člena tega zakona,
11. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, o incidentu, povezanem s ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali s ponudnikom storitev odreditve plačil, ne obvesti organa, pristojnega za nadzor, v skladu s petim odstavkom 135. člena tega zakona,
12. v primeru, ko prejemnik plačila odredi plačilno transakcijo ali je ta odrejena prek njega v okviru kartične plačilne transakcije in njen točen znesek v trenutku, ko plačnik da soglasje za izvršitev plačilne transakcije, ni znan, blokira plačilni račun plačnika v nasprotju s prvim odstavkom 139. člena tega zakona,
13. v primeru, da ne sprostí sredstev, blokiranih na plačilnem računu plačnika, v skladu z drugim odstavkom 139. člena tega zakona,
14. v primeru transakcije pri storitvi odreditve plačil plačniku ne povrne zneska neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, ne vzpostavi takšnega stanja plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo, v skladu s prvim odstavkom 141. člena tega zakona,
15. ponudniku storitev odreditve plačil in ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih ne omogoči, da upoštevata postopke avtentikacije, ki jih je zagotovil uporabniku v skladu s petim odstavkom 153. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

297. člen (kršitve bank)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne omogoči dostopa do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi, v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona,
2. Banki Slovenije ne sporoči ustrezno utemeljenih razlogov za zavrnitev dostopa do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi, v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev iz 1. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka.

298. člen
(kršitve v zvezi z drugimi plačilnimi transakcijami)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz 1. do 12. točke prvega odstavka 288. člena tega zakona v zvezi z izvrševanjem drugih plačilnih transakcij iz 155. člena tega zakona, razen če je ponudnik pri tem ravnal v skladu s 156. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

299. člen
(kršitve pri opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici)

(1) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 288. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev prek podružnice ali zastopnika v drugi državi članici.

(2) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 288. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici.

(3) Ponudnik plačilnih storitev se kaznuje za prekršek na podlagi prejšnjega odstavka le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, že izrekel kazen ponudniku plačilnih storitev zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odločeno, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev se kaznuje za prekršek, ki ga stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

300. člen
(kršitve pri izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici)

(1) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja prek podružnice v drugi državi članici.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici.

(3) Izdajatelj elektronskega denarja se kaznuje za prekršek na podlagi prejšnjega odstavka le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, že izrekel kazen izdajatelju elektronskega denarja zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odločeno, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja se kaznuje za prekršek, ki ga stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

301. člen

(kršitve pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji)

(1) Če ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 288. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz podpoglavja 14.7 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 288. člena tega zakona se ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 288. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega ponudnika začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

302. člen

(kršitve pri opravljanju plačilnih storitev ali izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji prek zastopnika ali podružnice)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki ima na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice in ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne poroča o dejavnostih, ki se opravljajo na ozemlju Republike Slovenije v skladu z 51. členom tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija, ki ima na ozemlju Republike Slovenije zastopnike na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja in ki ne imenuje osrednje kontaktne točke v skladu z 52. členom tega zakona.

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije, ki je storila prekršek iz drugega odstavka tega člena.

303. člen

(kršitve pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji)

(1) Če izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 304. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz podpoglavja 14.7 tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 304. člena tega zakona se izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 304. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega izdajatelja začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

304. člen

(kršitve izdajateljev elektronskega denarja)

(1) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj elektronskega denarja, če:

1. imetniku elektronskega denarja pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja ne posreduje informacij o pogojih unovčenja sredstev in nadomestilih (drugi odstavek 159. člena tega zakona),
2. obreštuje elektronski denar v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ali ponudi imetniku elektronskega denarja druge koristi, povezane s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar (tretji odstavek 159. člena tega zakona),
3. imetniku na njegovo zahtevo ne izplača elektronskega denarja v skladu s 160. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

305. člen

(kršitve družb za izdajo elektronskega denarja in družb za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če:

1. izdaja elektronski denar, ne da bi za opravljanje te storitve pridobila dovoljenje Banke Slovenije (prvi odstavek 162. člena ali prvi odstavek 167. člena tega zakona),
2. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 40. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 40. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
4. če je udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri družba za izdajo elektronskega denarja nadaljuje opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja ali plačilnih storitev, in pred izvedbo združitve ali delitve ne pridobi dovoljenja Banke Slovenije v skladu z 41. členom v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,

5. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 42. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
6. po prenehanju dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 42. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
7. začne izdajati elektronski denar v državi gostiteljici ali tretji državi prek podružnice v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
8. začne neposredno izdajati elektronski denar v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 47. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona) ali v nasprotju z drugim odstavkom 49. člena tega zakona,
9. za izvajanje operativnih nalog, povezanih z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, uporabi zunanje izvajalce v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 47. člena tega zakona v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
10. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s četrtem odstavkom 43. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona ali v skladu s prvim ali petim odstavkom 45. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona ali v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 49. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
11. ne vzpostavi ali ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 54. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
12. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 66. člena v povezavi s petim odstavkom 164. člena tega zakona,
13. ne zagotavlja varstva denarnih sredstev imetnikov v skladu s 166. členom tega zakona,
14. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
15. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
16. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo (167. člen tega zakona).

306. člen

(druge kršitve plačilnih institucij in plačilnih institucij z opustitvijo)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvi v nasprotju s prvim odstavkom 29. člena tega zakona,

2. opravlja plačilne storitve, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije (34. člen tega zakona),
3. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 40. člena tega zakona,
4. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 40. člena tega zakona,
5. je udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri plačilna institucija nadaljuje opravljanje plačilnih storitev, in pred izvedbo združitve ali delitve ne pridobi dovoljenja Banke Slovenije v skladu z 41. členom tega zakona,
6. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 42. člena tega zakona,
7. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 42. člena tega zakona,
8. začne opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici ali tretji državi prek podružnice ali zastopnika v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena tega zakona,
9. začne neposredno opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 47. člena tega zakona) ali v nasprotju z drugim odstavkom 49. člena tega zakona,
10. za izvajanje operativnih nalog, povezanih z opravljanjem plačilnih storitev, uporabi zunanje izvajalce v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (tretji odstavek 47. člena tega zakona),
11. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s četrnim odstavkom 43. člena, prvim ali petim odstavkom 45. člena tega zakona ali tretjim ali četrnim odstavkom 49. člena tega zakona,
12. ne vzpostavi oziroma ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 54. člena tega zakona),
13. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 66. člena tega zakona oziroma v skladu z zahtevami in pravili, ki jih predpiše Banka Slovenije v skladu s 67. členom tega zakona,
14. ne zagotovi varstva denarnih sredstev uporabnikov v skladu z 68. oziroma 69. členom tega zakona,
15. zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov za predvideni delež denarnih sredstev uporabnikov brez dovoljenja Banke Slovenije (70. člen tega zakona),
16. ne obvešča Banke Slovenije o spremembah v zvezi z ukrepi za varovanje sredstev uporabnikov (72. člen tega zakona),
17. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 73. člena tega zakona,
18. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 73. člena tega zakona),
19. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 73. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo (šesti odstavek 76. člena tega zakona).

307. člen
(kršitve plačilnih institucij ali družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi ali v družbi za izdajo elektronskega denarja neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri plačilni instituciji, ki ni član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi ali zaposleni v družbi za izdajo elektronskega denarja, ki ni neposredno odgovoren za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

308. člen
(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če:

1. ne opravi revizijskega pregleda in mnenja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 73. člena tega zakona ali v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja v skladu s tretjim odstavkom 73. člena tega zakona v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
2. pooblaščen revizor nemudoma ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega oziroma drugega odstavka 74. člena tega zakona ali iz prvega oziroma drugega odstavka 74. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona ali če ne posreduje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 74. člena tega zakona ali v skladu s tretjim odstavkom 74. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

309. člen **(kršitve v zvezi z upravljanjem plačilnih sistemov)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec plačilnega sistema, ki:

1. ne uskladi pravil plačilnega sistema v skladu s četrnim odstavkom 201. člena tega zakona,
2. spremeni pravila plačilnega sistema v nasprotju s prvim odstavkom 213. člena tega zakona
3. ne obvešča Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 225. člena tega zakona,
4. ne poroča Banki Slovenije v skladu z zahtevami in pravili, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi petega odstavka 225. člena tega zakona,
5. obdeluje zaupne podatke v nasprotju z 242. členom tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje klirinška družba, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 232. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 232. člena tega zakona,
4. ne obvesti Banke Slovenije o okoliščinah v skladu s petim odstavkom 233. člena tega zakona,
5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 233. člena tega zakona,
6. ne zagotovi minimalnega kapitala v skladu s prvim odstavkom 234. člena tega zakona,
7. ne zagotovi varnega in zanesljivega poslovanja ter sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol v skladu z 235. členom tega zakona,
8. vodi poslovne knjige v nasprotju z zahtevo iz prvega odstavka 236. člena tega zakona,
9. pravočasno ne predloži Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (tretji odstavek 236. člena tega zakona),
10. pravočasno ne predloži Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (četrti odstavek 236. člena tega zakona).

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca plačilnega sistema, ki je storil prekršek iz prvega odstavka tega člena, oziroma odgovorna oseba klirinške družbe, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član posloводства klirinške družbe ali oseba, ki je v klirinški družbi neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona).

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni v klirinški družbi, ki ni član posloводства ali oseba, ki je v klirinški družbi neposredno odgovorna za vodenje poslov, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če stori prekršek iz prejšnjega člena v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe. Če prekršek iz prejšnjega člena stori pooblaščen revizor v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe, se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 eurov.

310. člen **(kršitve drugih oseb)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. opravlja plačilne storitve v nasprotju s prepovedjo iz 22. člena tega zakona,
2. opravlja dejavnost ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona,
3. opravlja dejavnosti iz 12. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila oziroma ji ne zagotovi letnega revizijskega mnenja v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega zakona,
4. kot prejemnik plačila plačniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna nadomestilo, ki presega neposredne stroške, ki jih ima zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta, v nasprotju z drugim odstavkom 126. člena tega zakona,
5. kot prejemnik plačila zahteva nadomestilo za uporabo plačilnih instrumentov, za katere poglavje II Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU, v nasprotju s tretjim odstavkom 126. člena tega zakona,
6. opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 158. člena tega zakona,
7. pridobi poslovni delež, delnice ali druge pravice v nasprotju s 33. členom tega zakona,
8. upravlja plačilni sistem v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 210. člena tega zakona,
9. pooblaščen osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 245., 252., 253., drugem odstavku 264. in drugem odstavku 265. člena tega zakona.

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. plačnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne seznani z informacijami o menjalnem tečaju in nadomestilih, ki jih bo kot prejemnik plačila zaračunal plačniku v zvezi s pretvorbo valute (109. člen tega zakona),
2. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti, da mora uporabnik za uporabo določenega plačilnega instrumenta plačati posebno nadomestilo (prvi in drugi odstavek 110. člena tega zakona).

(3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz prvega ali drugega odstavka 204. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih v skladu s tretjim odstavkom 225. člena tega zakona,
2. ne obvesti stranke ali druge osebe o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena (četrti odstavek 225. člena tega zakona).

(4) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom 192. člena tega zakona.

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki je storila prekršek

iz prvega do tretjega odstavka tega člena in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

311. člen **(sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne obračuna nadomestil v skladu s 3. členom ali tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
2. uporabniku ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
3. ne obračuna pristojbin za izmenjavo v skladu s 6. ali 7. členom Uredbe 924/2009/ES,
4. ki ni dosegljiv v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

312. člen **(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/847/EU)**

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali kot ponudnik posredniških plačilnih storitev ugotovi, da ponudnik plačilnih storitev plačnika večkrat ne zagotovi zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila, in tega ne sporoči Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in Banki Slovenije (drugi pododstavek drugega odstavka 8. člena in drugi pododstavek drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/847/EU);
2. kot ponudnik plačilnih storitev v treh delovnih dneh od prejema zahteve Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja temu ne pošlje informacij, ki spremljajo prenose sredstev, in s tem povezane evidence (14. člen Uredbe 2015/847/EU).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja plačilne storitve v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

313. člen **(sankcije za druge kršitve Uredbe 2015/847/EU)**

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. kot ponudnik plačilnih storitev plačnika večkrat ne zagotovi, da prenos sredstev spremljajo zahtevane informacije o plačniku in prejemniku plačila, ali če pred prenosom sredstev ne preveri točnosti zahtevanih informacij o plačniku na predpisan način (prvi, drugi in četrti odstavek 4. člena Uredbe 2015/847/EU),
2. kot ponudnik plačilnih storitev plačnika v predpisanem roku ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudniku posredniških plačilnih storitev ne da na voljo zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila (drugi odstavek 5. člena Uredbe 2015/847/EU),
3. kot ponudnik plačilnih storitev plačnika ne upošteva določb o prenosu sredstev izven EU (6. člen Uredbe 2015/847/EU),
4. kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ob prejemu prenosov, kadar informacije o plačniku ali prejemniku plačila manjkajo, so nepopolne ali niso bile izpolnjene z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili sistema sporočil ali plačilnega sistema in sistema poravnave, večkrat ne izvede učinkovitih postopkov, ki upoštevajo oceno tveganosti (prvi in drugi odstavek 8. člena Uredbe 2015/847/EU),
5. kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila v razmerju do ponudnika plačilnih storitev plačnika, ki večkrat ne zagotovi zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila, ne sprejme ustreznih ukrepov (prvi pododstavek drugega odstavka 8. člena Uredbe 2015/847/EU),
6. kot ponudnik posredniških plačilnih storitev ne zagotovi, da se vse prejete informacije o plačniku in prejemniku plačila, ki spremljajo prenos sredstev, hranijo skupaj s prenosom (10. člen Uredbe 2015/847/EU),
7. kot ponudnik posredniških plačilnih storitev ne vzpostavi učinkovitih postopkov za odkrivanje odsotnosti zahtevanih informacij o plačniku in prejemniku plačila (prvi odstavek 12. člena Uredbe 2015/847/EU),
8. kot ponudnik posredniških plačilnih storitev ob prenosu sredstev, kadar informacije o plačniku ali prejemniku plačila manjkajo, so nepopolne ali niso bile izpolnjene z znaki ali vnosi, ki so dopustni v skladu s pravili sistema sporočil ali plačilnega sistema in sistema poravnave, večkrat ne izvede učinkovitih postopkov, ki upoštevajo oceno tveganosti (drugi odstavek 12. člena Uredbe 2015/847/EU),
9. kot ponudnik posredniških plačilnih storitev v razmerju do drugega ponudnika plačilnih storitev, ki večkrat ne zagotovi zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila, ne sprejme ustreznih ukrepov (prvi pododstavek drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/847/EU),
10. kot ponudnik plačilnih storitev plačnika ali kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali kot ponudnik posredniških plačilnih storitev ne vodi evidence ali jo vodi pomanjkljivo ali je ne vodi deset let (prvi odstavek 16. člena Uredbe 2015/847/EU).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja plačilne storitve v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

314. člen **(posebne sankcije za kršitve Uredbe 2015/847/EU)**

(1) Če je narava storjenega prekrška iz 312. in 313. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba iz prvega odstavka 312. člena tega zakona in pravna oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena kaznujeta z globo v višini do:

1. 1.000.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 312. in 313. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz drugega odstavka 312. člena tega zakona in iz drugega odstavka prejšnjega člena kaznuje z globo v višini do:

1. 500.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Odgovorna oseba pravne osebe iz prvega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz prejšnjega odstavka se kaznujejo z globo v višini do 250.000 eurov.

(4) Pravna oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov ali
2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(6) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz drugega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 2.500.000 eurov ali
2. deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(7) Odgovorna oseba pravne osebe iz četrtega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz prejšnjega odstavka se kaznuje z globo v višini do 500.000 eurov.

(8) Zoper pravno osebo iz prvega in četrtega odstavka tega člena in zoper samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost iz drugega in šestega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje tako dovoljenje.

(9) Odredbo o trajnem ali začasnem umiku dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je tako dovoljenje izdal, v postopku, ki ga uvede organ sam, ali na predlog Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(10) Zoper odgovorno osebo iz tretjega in sedmega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(11) Odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je izvrševanje vodstvenih nalog dovolil, v postopku, ki ga uvede organ sam, ali na predlog Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

315. člen **(uporaba določb o prekrških)**

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v prejšnjem členu, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

316. člen **(sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)**

- (1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:
1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme, ne izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka 3. člena Uredbe 260/2012/EU,
 2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne obremenitve v okviru plačilne sheme, ne izpolnjuje obveznosti iz drugega odstavka v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU,
 3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.
- (2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

317. člen **(sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)**

- (1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:
1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
 2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno obremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
 3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU,
 4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno obremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU),
 5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.
- (2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

318. člen

(sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj ali če ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki je pravna oseba, če ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravitelj ali sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

319. člen

(sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih stori plačnik ali prejemnik plačila)

(1) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek kaznuje plačnik, ki je pravna oseba in želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v EU, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje plačnik, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek kaznuje prejemnik plačila, ki je pravna oseba in sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno obremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v EU, če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje prejemnik plačila, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

320. člen

(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo z debetno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 3. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo s kreditno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v 4. členu Uredbe 2015/751/EU,
3. upravljavec sheme plačilnih kartic v licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij določi ozemeljske omejitve oziroma zahteve ali obveznosti, ki so prepovedane v skladu s 6. členom Uredbe 2015/751/EU,
4. upravljavec sheme plačilnih kartic in obdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

321. člen **(sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU)**

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih za obdelavo omogoča ozemeljsko diskriminacijo v nasprotju s četrnim odstavkom 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. obdelovalec znotraj EU, ki ne izpolnjuje zahtev iz petega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
3. upravljavec sheme plačilnih kartic ravna v nasprotju s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
4. ponudnik plačilnih storitev ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
5. upravljavec sheme plačilnih kartic ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
6. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj ali pridobitelj uporablja načela preusmerjanja ali enakovredne ukrepe, v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
7. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj, pridobitelj, obdelovalec in drug ponudnik tehničnih storitev ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
8. prejemnik plačila ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
9. pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu, v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
10. pridobitelj v svoje sporazume s prejemniki plačila ne vključi informacij v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
11. upravljavec sheme plačilnih kartic ali ponudnik plačilnih storitev uporablja pravila, ki so v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU v povezavi z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
12. prejemnik plačila, ki se odloči, da ne bo sprejemal vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnikov o tem ne obvesti v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
13. izdajatelj ne izpolnjuje obveznosti iz petega odstavka 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
14. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj ravna v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena Uredbe 2015/751/EU,

15. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj ravna v nasprotju z drugim odstavkom 11. člena Uredbe 2015/751/EU,
16. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po izvršeni posamezni kartični plačilni transakciji prejemniku plačila ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 2015/751/EU,
17. pridobitelj v pogodbah s prejemniki plačil ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali državnega organa ali samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

322. člen **(prekrškovni organ)**

(1) Prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka sankcije zaradi prekrška po tem zakonu, je Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških iz četrtega odstavka 310. člena tega zakona, in izreka sankcije zaradi teh prekrškov, Finančna uprava Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških iz 2. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona ter drugega in tretjega odstavka v povezavi z 2. točko prvega odstavka 312. člena tega zakona in izreka sankcije zaradi teh prekrškov, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

323. člen **(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)**

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

19. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

324. člen **(uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)**

(1) Plačilne institucije, ki so do 13. januarja 2018 pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija in začele opravljati dejavnosti v skladu z Zakonom o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS št. 58/2009, 34/2010, 9/2011, 32/2012, 81/2015 in 47/2016; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS), lahko do 13. julija 2018 opravljajo navedene dejavnosti v skladu z zahtevami iz ZPlaSS, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 35. členom

tega zakona ali spoštovati druge določbe 2. poglavja tega zakona ali določbe, na katere se sklicuje v 2. poglavju tega zakona.

(2) Plačilne institucije iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo plačilne storitve opravljati tudi po 13. juliju 2018, do 1. aprila 2018 vložijo zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s 35. členom tega zakona.

(3) Če plačilna institucija iz prvega odstavka tega člena, ki je do 1. aprila 2018 vložila zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s 35. členom tega zakona, do 13. julija 2018 ne pridobi dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom, Banka Slovenije začne postopek odvzema dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, ki ga je plačilna institucija pridobila v skladu z zahtevami ZPlaSS, in ji na podlagi 22. člena tega zakona prepove opravljati plačilne storitve.

(4) Plačilnim institucijam iz prvega odstavka tega člena, ki do 1. aprila 2018 ne vložijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s 35. členom tega zakona, dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, ki so ga pridobile v skladu z zahtevami ZPlaSS, preneha s 13. julijem 2018.

325. člen

(uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo)

(1) Plačilne institucije z opustitvijo, ki so do 13. januarja 2018 pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo in začele opravljati dejavnosti v skladu z ZPlaSS, lahko do 13. januarja 2019 opravljajo navedene dejavnosti v skladu z zahtevami iz ZPlaSS, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 76. členom tega zakona ali spoštovati druge določbe 3. poglavja tega zakona ali določbe, na katere se sklicuje v 3. poglavju tega zakona.

(2) Plačilne institucije z opustitvijo iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo plačilne storitve opravljati tudi po 13. januarju 2019, do 1. oktobra 2018 vložijo zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona.

(3) Če plačilna institucija z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ki je do 1. oktobra 2018 vložila zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona do 13. januarja 2019 ne pridobi dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom, Banka Slovenije začne postopek odvzema dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, ki ga je plačilna institucija z opustitvijo pridobila v skladu z zahtevami ZPlaSS, in ji na podlagi 22. člena tega zakona prepove opravljati plačilne storitve.

(4) Plačilnim institucijam z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ki do 1. oktobra 2018 ne vložijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona, dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo, ki so ga pridobile v skladu z zahtevami ZPlaSS, preneha s 13. januarjem 2019.

326. člen

(veljavnost dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke prvega odstavka 5. člena ZPlaSS)

Ne glede na 324. člen tega zakona Banka Slovenije plačilnim institucijam, ki jim je bilo izdano dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke prvega odstavka 5. člena ZPlaSS, izda dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ki veljajo za plačilne storitve iz 3. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, če ima do 13. januarja 2020 dokazila, da so izpolnjene zahteve iz 3. točke prvega odstavka 31. člena tega zakona in iz 55. do 62. člena tega zakona.

327. člen

(veljavnost dovoljenj za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja)

(1) Družbe za izdajo elektronskega denarja in družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so do 13. januarja 2018 pridobile dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo in začele opravljati dejavnosti v skladu z ZPlaSS, lahko te dejavnosti do 13. julija 2018 še naprej opravljajo v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 161. členom tega zakona ali izpolnjevati druge zahteve iz podpoglavja 7.2. tega zakona ali zahteve, na katere se sklicuje v podpoglavju 7.2. tega zakona.

(2) Družbe za izdajo elektronskega denarja in družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo dejavnosti v skladu s tem zakonom opravljati tudi po 13. juliju 2018, do 1. aprila 2018 vložijo zahtevo za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo v skladu s tem zakonom.

(3) Če družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ki je do 1. aprila 2018 vložila zahtevo za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, do 13. julija 2018 ne pridobi dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, Banka Slovenije začne postopek odvzema dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja, ki ga je družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo pridobila v skladu z zahtevami ZPlaSS, in ji na podlagi drugega odstavka 158. člena tega zakona prepove opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja.

(4) Družbam za izdajo elektronskega denarja in družbam za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ki do 1. aprila 2018 ne vložijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so ga pridobile v skladu z zahtevami ZPlaSS, preneha s 13. julijem 2018.

328. člen

(veljavnost dovoljenj za oblikovanje plačilnih sistemov in opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov ter veljavnost določitve statusa pomembnega plačilnega sistema)

(1) Dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema in dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema, ki so bila izdana v skladu z ZPlaSS in veljajo ob začetku veljavnosti tega

zakona, se z dnem začetka veljavnosti tega zakona štejejo za dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema, izdana po tem zakonu.

(2) Za plačilni sistem, ki je status pomembnega plačilnega sistema pridobil z odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema v skladu z ZPlaSS, se z dnem začetka veljavnosti tega zakona šteje, da ima status pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu.

329. člen **(veljavnost pogodbenih razmerij)**

Pogodbena razmerja v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, sklenjena pred začetkom veljavnosti tega zakona, ostanejo v veljavi tudi po uveljavitvi tega zakona.

330. člen **(uskladitev podatkov o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov)**

Podjetniki in zasebniki, ki na dan uveljavitve tega zakona za opravljanje dejavnosti uporabljajo transakcijske račune, podatki katerih v registru transakcijskih računov niso javni in brezplačno dostopni, najkasneje do 30. junija 2018 ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, zagotovijo podatke iz sedme alineje 2. točke drugega odstavka 192. člena tega zakona.

331. člen **(uskladitev odpiranja fiduciarnih računov)**

Fiduciarni računi, ki ne izpolnjujejo pogojev iz 14. člena tega zakona in so pri bankah odprti na dan uveljavitve tega zakona, se lahko uporabljajo še do 13. januarja 2020.

332. člen **(prepoved zlorabe neskladnosti z regulativnimi tehničnimi standardi iz 98. člena Direktive 2015/2366/EU za blokiranje ali oviranje uporabe storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih)**

Posamezni ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune v skladu s prvim odstavkom 21. člena tega zakona, dokler ne izpolnjujejo regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU (v nadaljnjem besedilu: tehnični standardi), ne smejo zlorabljati neskladnosti svojega delovanja s tehničnimi standardi za blokiranje ali oviranje uporabe storitev odreditve plačil v skladu s 118. členom tega zakona in storitev zagotavljanja informacij o računih v skladu s 119. členom tega zakona za račune, ki jih vodijo.

333. člen **(izdaja predpisov)**

(1) Banka Slovenije izda podzakonske akte na podlagi tega zakona do 13. januarja 2018.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije izda akt iz drugega odstavka 173. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.

(3) Minister, pristojen za finance, objavi dan uveljavitve regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Minister, pristojen za finance, izda podzakonski akt iz 189. člena tega zakona do 30. junija 2018.

(5) Agencija izda podzakonske akte iz desetega odstavka 192. člena, četrtega odstavka 195. člena in tretjega odstavka 287. člena tega zakona do 30. junija 2018.

334. člen **(razveljavitev predpisov)**

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12, 81/15 in 47/16).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, ki pa se, če niso v neskladju s tem zakonom, uporabljajo še do izdaje podzakonskih predpisov po tem zakonu oziroma najkasneje do 30. junija 2018:

1. Akt o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 49/10, 27/11 in 59/16),
2. Navodilo o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09, 49/10 in 107/12),
3. Navodilo za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki (Uradni list RS, št. 49/10),
4. Pravilnik o načinu ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih izdajo davčni organi (Uradni list RS, št. 43/10),
5. Sklep o kapitalu plačilnih institucij (Uradni list RS, št. 73/09 in 30/11),
6. Sklep o plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 73/09 in 5/11),
7. Sklep o višini zneskov letnih nadomestil za nadzor in taks za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj Banke Slovenije po Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 78/09, 32/11 in 85/16),
8. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, hibridna plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo (Uradni list RS, št. 73/09),
9. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja (Uradni list RS, št. 30/11),
10. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba (Uradni list RS, št. 73/09),
11. Sklep o značilnostih osnovnega plačilnega računa in načinu izračuna višine primernega nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa (Uradni list RS, št. 52/16), in
12. Tarifa nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 49/10).

335. člen
(začetek uporabe posameznih določb)

- (1) Določbe 117., 118., 119. in 153. člena tega zakona, ki urejajo uporabo varnostnih ukrepov, se začnejo uporabljati osemnajst mesecev po uveljavitvi regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU.
- (2) Podpoglavje 8.1 tega zakona, razen drugega odstavka 173. člena tega zakona, se začne uporabljati devet mesecev po uveljavitvi regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU.
- (3) Drugi odstavek 173. člena, četrti odstavek 210. člena in 312. do 315. člen tega zakona se pričnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.
- (4) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi obvestilo o začetku uporabe določb iz prvega in drugega odstavka tega člena.

336. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 13. januarja 2018.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

V členu so naštetá področja, ki jih ureja ta zakon in so enaka kot v veljavnem Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12, 81/15 in 47/16, v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS).

K 2. členu

V členu so navedeni predpisi Evropske unije, ki so preneseni oziroma se izvajajo s tem zakonom, gre za direktive in uredbe Evropske unije.

K 3. členu

Člen v skladu s 3. členom Direktive 2015/2366/EU določa izključitve iz uporabe tega zakona, to pomeni, da se za storitve naštete v tem členu, ta zakon ne uporablja.

V drugi alineji 7. točke je določeno, da se ta zakon ne uporablja za plačilne transakcije na podlagi bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve, kot so na primer darilni boni, boni za prehrano in druga podobna potrdila.

V tretjem odstavku je določena izjema, ki je bila uveljavljena že po določitih predhodne uredbe (Uredbe (ES) 1781/2006), in sicer se izjema nanaša na to, da se določbe Uredbe 2015/847/EU uporabljajo za prenose sredstev v Republiki Sloveniji na plačilni račun prejemnika plačila, ki je namenjen izključno plačevanju blaga in storitev, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 2. člena Uredbe 2015/847/EU. Ti pogoji so vezanost ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila na določbe Direktiva 2015/849/EU, možnost izsleditve prenosa sredstev z enolično identifikacijsko oznako transakcije prek prejemnika plačila od osebe, ki je s prejemnikom plačila sklenila dogovor o dobavi blaga ali opravljanju storitev, in višina zneska prenosa sredstev, ki ne sme presegati 1.000 evrov.

K 4. členu

Člen prenaša 4. člen Direktive 2015/2366/EU ter 2. člen Direktive 2014/92/EU in opredeljuje pojme, ki so uporabljeni v besedilu zakona.

Predlog zakona pojem matične države članice iz 1. točke 4. člena Direktive 2015/2366/EU opredeljuje v 9. točki in 33. točki 4. člena, in sicer s pojmom država sedeža. Na ta način se jasno opredeljuje povezava med pojmom sedeža in pojmom države sedeža, kar je pomembno za razumevanje nadaljnjih določb zakona, ki temeljijo na konceptu sedeža plačilne institucije oz. institucije za izdajo elektronskega denarja.

V zvezi s pojmom nadomestila iz 8. poglavja tega zakona, ki je urejen v 19. točki je potrebno pojasniti, da nadomestila kot skupni pojem za različne stroške, ki jih ponudniki plačilnih storitev zaračunavajo uporabnikom za opravljene plačilne storitve, niso opredeljeni z zakonom, temveč so stvar pogodbenih razmerij med uporabnikom in ponudnikom. To pa ne velja za 8. poglavje, za katere je pomen nadomestila določen v Direktivi 2014/92/EU, zato je to nadomestilo v zakonu posebej opredeljeno.

K 5. členu

Člen določa storitve, ki se štejejo za plačilne storitve in jih ureja zakon in prenaša 3 točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in prilogo k tej direktivi. Plačilne storitve so poleg tistih, ki jih določa že ZPlaSS tudi storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih.

K 6. členu

Člen definira domače in čezmejne plačilne transakcije in ostaja nespremenjen kot v ZPlaSS. Opredelitev domačih in čezmejnih plačilnih transakcij je potrebna zaradi uveljavitve posebnega režima za izvrševanje domačih plačilnih transakcij v eurih, ki se opravijo izključno na območju Republike Slovenije, v skladu z 86. členom Direktive 2015/2366/EU, ki je implementirana s prvim odstavkom 127. člena predloga zakona. Za opredelitev domače oziroma čezmejne plačilne transakcije se torej upošteva izključno kraj (država), kjer ponudniki opravljajo plačilne storitve za plačnika ter prejemnika plačila. Za namene opredelitve domače oziroma čezmejne plačilne transakcije se kot kraj opravljanja plačilnih storitev šteje tista država, kjer ponudnik izvaja aktivnosti, ki so usmerjene k sklenitvi pogodbe o plačilnih storitvah z uporabniki, vključno z neposrednim opravljanjem plačilnih storitev v tej državi članici. Za opredelitev domače oziroma čezmejne plačilne transakcije torej ni pomembno vprašanje sedeža ponudnika plačilnih storitev, niti vprašanje sedeža oziroma prebivališča uporabnika plačilnih storitev. Pomemben kriterij za kvalifikacijo plačilne transakcije je torej sklenitev pogodbe o opravljanju plačilnih storitev za plačnika in prejemnika plačila na podlagi ponudbe plačilnih storitev na območju Republike Slovenije.

K 7. členu

Člen določa definicijo uporabnika, plačnika in prejemnika plačila v skladu z 8., 9. in 10. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU, ki ostajajo enake kot v ZPlaSS.

K 8. členu

Člen predpisuje pojem plačilne transakcije, plačilne transakcije na daljavo in plačilnega naloga in prenaša 5., 6. in 13. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU.

K 9. členu

Člen definira pojem direktne obremenitve in prenaša 23. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU ter ostaja enaka kot v ZPlaSS.

K 10. členu

Člen prenaša 22. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in določa definicijo denarnega nakazila, ki je enaka kot v ZPlaSS.

K 11. členu

Člen prenaša 24. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in določa pojem kreditnega plačila, ki je enak kot v ZPlaSS.

K 12. členu

Člen prenaša 12. točko 4. člena in 2. točko 18. člena Direktive 2015/2366/EU ter opredeljuje pojem plačilnega računa. Določba je enaka kot v ZPlaSS.

K 13. členu

Člen določa pojem transakcijskega računa, ki je potreben za razlikovanje plačilnih računov, ki so odprti pri bankah v Republiki Sloveniji, saj banke lahko zagotovijo podatke za vodenje registra transakcijskih računov le podatke za te račune. Določba je enaka kot v ZPlaSS.

K 14. členu

Člen opredeljuje fiduciarni račun. Kot fiduciarni račun se opredeli transakcijski račun, ki ga odpre imetnik v svojem imenu, a za račun ene ali več tretjih oseb. Kot navedeno v uvodni obrazložitvi predloga zakona, fiduciarni računi omogočajo prikrivanje premoženja, zato je, da bi se izognili zlorabam (poleg omejitve možnosti odprtja fiduciarnega računa, ki jo vpeljuje predlog

zakona) potrebno, da je že od odprtja računa naprej jasno (banki, nadzornim organom, tretjim osebam), da so sredstva, ki se vodijo na računu, dejansko sredstva nekoga tretjega.

Predlog nadalje določa, kdaj se fiduciarni račun lahko odpre. Navedeno pomeni zožitev današnje možnosti odpreti fiduciarni račun. Sledeč predlogu zakona, bodo fiduciarni račun lahko odprle le osebe, ki opravljajo dejavnost, ki upravičuje obstoj pravice odpreti fiduciarni račun.

Fiduciarni račun je tudi račun, ki bi se v skladu z Zakonom o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16) štel kot skrbniški račun. V zvezi s slednjim pa velja, da se sredstva na tem računu obravnavajo ločeno od drugih sredstev imetnika računa in se upoštevajo kot del vloge dejanskega upravičenca.

K 15. členu

V členu je določena definicija skupnega plačilnega računa in podrobnejša pravila, ki veljajo za ravnanje z denarnimi sredstvi, ki se nahajajo na skupnem plačilnem računu. Določba je enaka kot v ZPlaSS in ne pomeni prenosa Direktive 2015/2366/EU..

Skupni račun temelji na konceptu skupne lastnine na sredstvih, ki se vodijo na računu. V primeru, ko bi tak račun temeljil na tj. konceptu solastnine bi posamezni imetnik lahko razpolagal le s sredstvi, ki ustrezajo njegovemu deležu v razmerju do ostalih imetnikov, s preostalimi sredstvi pa bi lahko tak imetnik razpolagala kot pooblaščenec ostalih imetnikov. V tem primeru bi obstoj krovnega (skupnega) računa praktično pomenil nujno vzpostavitev posebnih "podračunov" posameznih imetnikov, ki pa se z vidika izvajanja plačilnih transakcij lahko obravnavajo kot samostojni plačilni računi, zato posebna zakonska ureditev teh vrst (solastniških) računov ni smiselna.

V zvezi s skupnim računom tako predlog zakona določa, da vsi imetniki razpolaganja s celotnimi sredstvi, ki se vodijo na takšnem računu, pogodba pa lahko določa posebne omejitve pri razpolaganju. Dogovor o razpolaganju s sredstvi pa ne ustvarja stvarno pravnih temveč le obligacijske učinke med imetniki.

Posebna ureditev glede razpolaganja pa je predvidena tudi v primeru opravljanja izvršbe zoper posameznega imetnika skupnega računa na sredstva, ki se vodijo na takšnem skupnem računu. V tem primeru predlog zakona uveljavlja domnevo skupne odgovornosti vseh imetnikov skupnega računa v višini sredstev, ki se vodijo na skupnem računu. S takšno določbo se zagotavlja, da v postopku izvršbe zoper posameznega imetnika preostali imetniki skupnega računa ne bodo mogli uveljavljati ugovorov s katerimi bi preprečili izvršbo na svoj delež (uveljavljanje zahteve za razdelitev skupnega premoženja). Z možnostjo uveljavljanja takšnih ugovorov oziroma zahtevkov med potekom konkretnega izvršilnega postopka bi se namreč postopek izvršbe upočasnil in učinkovitost izvršilnih postopkov bi se zmanjšala. Imetnik skupnega računa bo torej lahko uveljavljal povračilo svojega interesa od imetnika zoper katerega se je opravljala izvršba le v obliki regresnega zahtevka.

V primeru opravljanja izvršbe zoper posameznega imetnika skupnega računa pa je potrebno smiselno uporabljati tudi pravila zakona, ki ureja izvršbo, glede omejitev izvršbe na določena denarna sredstva, ki izvirajo iz določenih kvalificiranih terjatev (102. člen ZIZ ter 160. člen ZDavP-2). V zvezi s temi omejitvami je nujno, da se v postopku izvršbe na sredstva skupnega računa upoštevajo omejitve za vsakega posameznega imetnika skupnega računa - torej glede na vrsto priliva in ne glede le za dolžnika v izvršbi. Tako je npr. glede prilivov iz naslova plače potrebno upoštevati omejitve izvršbe pri vsakem prilivu iz naslova plače, ne glede na to ali je bil priliv naslovljen na dolžnika ali na drugega skupnega imetnika.

K 16. členu

S členom se prenaša 14., 44. in 45. točka 4. člena Direktive 2015/2366/EU in določa pomen plačilnega instrumenta, izdajanja plačilnih instrumentov in pridobivanja plačilnih transakcij.

K 17. členu

Člen prenaša uvodni stavek prvega odstavka 42. in 63. člena Direktive 2015/2366/EU. V členu je določeno, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da gre za plačilni instrument za plačila majhnih vrednosti in sicer je to v primeru, da plačilni instrument omogoča izvrševanje posameznih plačilnih transakcij, ki ne presegajo 30 eurov ali skupna omejitev porabe v določenem obdobju oziroma skupna vrednost elektronskega denarja, ki je naložen na plačilnem instrument ne presega 150 eurov.

K 18. členu

Člen prenaša 15. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in definira novo obliko plačilnih storitev, to je storitev odreditve plačil. Vključitev storitev odreditve plačil v omenjeno direktivo in posledično v predlog zakona je bistvena sprememba glede na Direktivo 2007/64/ES oziroma ZPlaSS. Gre za storitve, ki se izvajajo preko internet.

K 19. členu

Člen prenaša 16. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in definira storitev zagotavljanja informacij o računih, ki je druga dodatna storitev, ki jo direktiva vključuje med plačilne storitve in s tem tudi ureja. Tudi storitev zagotavljanja informacij o računih je storitev, ki se izvaja preko interneta.

K 20. členu

Člen prenaša prvi odstavek 1. člena in 11 točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa ponudnike plačilnih storitev, ki v Republiki Sloveniji lahko opravljajo plačilne storitve, ki se ne spreminjajo glede na ZPlaSS. To so banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža in so v Republiki Sloveniji ustanovile podružnico ali v njej neposredno opravljajo plačilne storitve, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije in ustanovile podružnico v Republiki Sloveniji. Enako kot velja za banke, so ponudniki plačilnih storitev tudi družbe za izdajo elektronskega denarja in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih. Prav tako so ponudniki plačilnih storitev družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Poleg tega lahko plačilne storitve v Republiki Sloveniji opravljata tudi Banka Slovenije in Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi občin v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti.

K 21. členu

Člen prenaša 17., 18. in 19. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU in definira pojme, ki so povezani z novima oblikama plačilnih storitev, to je storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih. Določa, da je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, ponudnik plačilnih storitev, ki zagotavlja in vodi plačilni račun za plačnika. Prav tako določa, da je ponudnik storitev odreditve plačil ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz z. točke 6. člena, to so storitve odreditve plačil. Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih pa je ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena, to so storitve zagotavljanja informacij o računih.

K 22. členu

Člen prenaša prvi odstavek 37. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Direktiva določa, da morajo države članice prepovedati opravljanje plačilnih storitev fizičnim ali pravnim osebam, ki niso niti ponudniki plačilnih storitev niti izrecno izključeni iz

področja uporabe te direktive. Predlog zakona v skladu s tem določa, da lahko na območju Republike Slovenije opravljajo plačilne storitve le ponudniki plačilnih storitev, ki so naštet v 20. členu tega zakona.

K 23. členu

Člen prenaša drugi do peti odstavek 37. člena Direktive 2015/2366/EU, ki jih predhodna Direktiva 2007/64/ES ni vključevala in zato tudi ne ZPlaSS. V členu je predpisana obveznost obveščanja Banke Slovenije, ki se nanaša na ponudnike storitev iz 11. in 12. točke 3. člena zakona. Gre za storitve, ki so izključene iz uporabe tega zakona, zato Banka Slovenije spremlja izpolnjevanje pogojev za ohranitev izključitve. O teh storitvah mora Banka Slovenije obvestiti Evropski bančni organ. Podatki o ponudnikih navedenih storitev se objavijo tudi v registru plačilnih institucij.

K 24. členu

Splošna opredelitev plačilne institucije je usklajena z opredelitvijo v 4. točki 4. člena Direktive 2015/2366/EU. Plačilne institucije so lahko glede na opredelitev v tem členu le pravne osebe, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države članice, v kateri imajo registriran sedež. Večina določb predloga zakona velja za »domače« plačilne institucije, torej tiste, ki imajo sedež v RS, zato člen razlikuje med plačilno institucijo in plačilno institucijo države članice. Poglavje glede izdaje dovoljenja je vezano le na plačilne institucije, ki imajo sedež v RS, saj je za tiste s sedežem v drugi državi članici pristojen organ države sedeža. Prvi in drugi odstavek skupaj pomenita vsebino 4. točke 4. člena Direktive 2015/2366/EU.

V izogib ponavljanju zapisa »plačilna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji«, je pojem »plačilne institucije« uveljavljen le za »domače« plačilne institucije, za plačilne institucije s sedežem v drugi državi članici pa se uveljavlja pojem »plačilne institucije države članice«.

K 25. členu

Člen prenaša 36. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen predpisuje, da morajo banke plačilnim institucijam in plačilnim institucijam držav članic omogočiti objektivni, nediskriminatorni in sorazmeren dostop do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi. Dostop mora biti tak, da lahko te institucije neovirano in učinkovito opravljajo plačilne storitve. Če banka zavrne zahtevo plačilne institucije ali plačilne institucije države članice za dostop do njihovih storitev, povezanih s plačilnimi računi, mora o tem obvestiti Banko Slovenije, skupaj z utemeljitvijo razlogov za zavrnitev. Člen je pomemben, da se vsem ponudnikom plačilnih storitev, tudi tistim, ki izvajajo storitve zagotavljanja informacij o računih in storitve odreditve plačil omogoči dostop do računov uporabnikov in s tem opravljanje njihovih storitev.

K 26. členu

Člen je enak kot ga vsebuje ZPlaSS in predpisuje pravnoorganizacijsko obliko subjektov, ki opravljajo plačilne storitve, in sicer mora biti plačilna institucija organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb pravnih oseb, skladno z Zakonom o gospodarskih družbah. Prav tako je predpisano, da se zanjo uporabljajo določbe Zakona o gospodarskih družbah, če ni s tem zakonom drugače določeno.

K 27. členu

Člen prenaša prvi odstavek 11. člena, ter prvi in četrti odstavek 18. člena Direktive 2015/2366/EU. Enako določbo vsebuje tudi ZPlaSS. V členu so določena pravila v zvezi z dejavnostmi, ki jih lahko opravljajo plačilne institucije. Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev namreč opravlja tudi druge gospodarske posle, tako plačilna institucija pa imenujemo hibridna plačilna institucija. Plačilna institucija, ki poleg plačilnih storitev opravlja le še pomožne storitve za izvrševanje plačilnih transakcij, pa se ne šteje za hibridno plačilno institucijo.

K 28. členu

Člen prenaša drugi, tretji in peti odstavek 18. člena Direktive 2015/2366/EU, enaka določba pa je tudi v ZPlaSS. Člen določa, da lahko plačilna institucija pri opravljanju plačilnih storitev prejme denarna sredstva uporabnikov izključno z namenom izvršitve plačilne transakcije. Besedilo v tem delu zaradi večje jasnosti nekoliko odstopa od besedila direktive in odraža vsebino, ki je bila dogovorjena v okviru delovnih skupin Evropske komisije v zvezi s prenosom direktive. Njen namen je odpraviti možnost za zlorabo določbe v praksi. Šteje se, da je plačilna institucija prejela denarna sredstva izključno za namene izvršitve plačilne transakcije, če jih je prejela hkrati s prejemom ali po prejemu plačilnega naloga za izvršitev te plačilne transakcije. Tako prejeta denarna sredstva ne predstavljajo sprejemanja depozitov od javnosti po Zakonu o bančništvu. Predpisano je namreč, da plačilne institucije ne smejo sprejemati depozitov od javnosti po Zakonu o bančništvu ali izdajati elektronskega denarja.

K 29. členu

Člen prenaša četrti in šesti odstavek 18. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje pogoje pod katerimi lahko plačilna institucija ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvami. Poleg pogojev določenih s tem zakonom pa morajo biti izpolnjeni tudi pogoji, ki jih glede odobritve posojila potrošnikom določa Zakon o varstvu potrošnikov.

K 30. členu

Člen ne pomeni prenosa Direktive 2015/2366/EU in je enak kot ga vsebuje ZPlaSS. Predpisuje pravila, ki veljajo glede območja opravljanja plačilnih storitev. Namen določbe je jasno opredeliti, kje plačilna institucija opravlja plačilne storitve, saj je to v nekaterih primerih to težko ločiti. Predpisano je, da se šteje, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju tiste države, kjer sklepa pravne posle, katerih predmet so plačilne storitve, ali kjer uporabnikom ponuja plačilne storitve preko reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti, ali na drug način ponuja plačilne storitve uporabnikom na območju te države. Enako to velja tudi v primeru, da plačilne storitve opravlja preko svoje podružnice, zastopnika ali neposredno.

K 31. členu

Člen v določenem delu prenaša 7. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen predpisuje višini ustanovnega kapitala, ki ga mora imeti pravna oseba, ki zaprosi Banko Slovenije za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. V primeru, če plačilna institucija opravlja več različnih plačilnih storitev, mora zagotoviti ustanovni kapital v najvišji višini od predpisanih za posamezne storitve po tem členu.

K 32. členu

Člen prenaša n točko prvega odstavka 5. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa zahteve, ki veljajo za poslovodstvo in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami. Poleg zahtev, ki jih zanje določa Zakon o gospodarskih družbah morajo imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije ter ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Pri tem pa je, za razliko od ZPlaSS, določeno, kdaj se šteje, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje ter ugled in lastnosti za vodenje poslov plačilne institucije. Določeno je, da se šteje, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov. Poleg tega je določeno, da se šteje, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ugled in lastnosti za vodenje poslov plačilne institucije, če njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov plačilne institucije v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov.

K 33. členu

Člen prenaša 6. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen določa pravila, ki veljajo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža v plačilni instituciji. Za njegovo pridobitev se zahteva pridobitev dovoljenja Banke Slovenije. Za imetništvo kvalificiranega deleža v plačilni instituciji pa se smiselno uporabljajo določene določbe Zakona o bančništvu iz prvega odstavka 64. člena, razen če je v tem členu drugače določeno.

K 34. členu

Člen prenaša prvi in deveti odstavek 11. člena Direktive 2015/2366/EU in je enak kot v ZPlaSS. Določa, da plačilna institucija lahko v Republiki Sloveniji opravlja plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije, poleg tega pa je upravičena opravljati plačilne storitve tudi na območju druge države članice preko podružnice, zastopnika ali neposredno, če izpolnjuje pogoje iz tega zakona, lahko pa plačilne storitve opravlja tudi na območju tretje države preko podružnice, ko je podružnica vpisana v register plačilnih institucij po tem zakonu, ali preko zastopnika oziroma neposredno na območju tretje države. Prvi odstavek tega člena ni popolnoma identičen prvemu odstavku 11. člena Direktive 2015/2366/EU, ki ga prenaša, kateri obveznost pridobitve dovoljenja s strani Banke Slovenije veže na sedež plačilne institucije v Republiki Sloveniji in ne na opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, zato je potrebno določbo brati skupaj s prvim odstavkom 24. člena, ki opredeljuje pojem plačilne institucije, ki je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji

K 35. členu

Člen prenaša 5. člen Direktive 2015/2366/EU. V členu je podrobneje predpisano, kaj je potrebno priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. Večino te dokumentacije predpisuje tudi ZPlaSS, dodane pa so predvsem vsebine, ki pomenijo dodatne varnostne zahteve, ki jih morajo zagotavljati plačilne institucije in so zajete v 7. to 11. točki prvega odstavka tega člena. Glede večje varnosti zagotavljanja opravljanja plačilnih storitev so dodani tudi tretji do peti odstavek tega člena.

K 36. členu

Člen prenaša drugi, četrti, šesti, sedmi in osmi odstavek 11. člena Direktive 2015/2366/EU. Enako določbo vsebuje tudi ZPlaSS, razen, da predlog zakona pri določanju o izdaji dovoljenja dodatno ugotavlja ali plačilna institucija, ki opravlja storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih izpolnjuje pogoj glede zavarovanja poklicne odgovornosti iz 29. člena zakona. Banka Slovenije pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ugotavlja, ali so izpolnjeni pogoji za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom. Pri tem je potrebno upoštevati, da Banka Slovenije presoja izpolnjevanje vseh pogojev iz 35. člena tega zakona, s posebnim poudarkom na pogojih, ki so navedeni v prvem odstavku tega člena. Pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije presoja, ali pravna oseba izpolnjuje oziroma bo sposobna izpolnjevati zahtevane pogoje za poslovanje kot plačilna institucija glede statusnega ustroja, varnega in zanesljivega poslovanja, sistema upravljanja in notranjih kontrol, minimalnega kapitala ter varstva sredstev uporabnikov.

V dovoljenju so tudi opredeljene plačilne storitve, ki jih lahko opravlja plačilna institucija. Na podlagi ocene Banke Slovenije se dovoljenje lahko izda tudi le za nekatere izmed plačilnih storitev, ki so bile navedene v zahtevi za izdajo dovoljenja. Banka Slovenije bo morala v dovoljenju opisno opredeliti storitve za katere se izdaja dovoljenje. Pri tem velja, da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje za storitve, za katere ugotovi, da so izpolnjeni pogoji. Če načrtovani sistem upravljanja iz 54. člena zakona ni ustrezen oziroma primeren za upravljanje z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija pri opravljanju vseh aktivnosti, obseženih z plačilno storitvijo, lahko Banka Slovenije izda dovoljenje le za tiste dejavnosti, za katere se sistem upravljanja šteje kot ustrezen.

K 37. členu

Člen prenaša četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek 11. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje pogoje, v katerih Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

K 38. členu

Člen prenaša peti odstavek 11. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Če Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, ker je verjetno, da bo zaradi dejavnosti vložnika, ki niso plačilne storitve, ogrožena finančna stabilnost plačilne institucije, ali bo otežen nadzor, lahko v obrazložitvi k odločbi o zavrnitvi zahteve vložnika seznaniti z možnostjo, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo in zanjo vloži zahtevo za izdajo dovoljenja.

K 39. členu

Člen prenaša prvi odstavek 11. člena Direktive 2015/2366/EU in je enak kot v veljavnem ZPlaSS. Člen določa, da mora plačilna institucija, ki se odloči, da bo začela opravljati plačilne storitve, za katere nima dovoljenja, predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za razširitev dovoljenja.

K 40. členu

Člen prenaša 16. in 21. člen Direktive 2015/2366/EU in je enak kot ga vsebuje ZPlaSS. Člen določa pravila, ki se uporabljajo v primeru spremembe okoliščin, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajo dovoljenja, do katerih pride. Določen je tudi 5-letni rok za hrambo dokumentacije o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije plačilne institucije.

K 41. členu

Člen predpisuje pravila, ki veljajo v primeru združitve ali delitve pri kateri nastane družba, ki bo opravljala plačilne storitve. Tako nastala nova družba mora pred vpisom združitve ali delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev. Dovoljenje mora pridobiti tudi če je pri združitvi ali delitvi družb udeležena plačilna institucija, ki bo nadaljevala z opravljanjem plačilnih storitev.

K 42. členu

Člen prenaša točko a prvega odstavka 13. člena, 16. člen in prvi odstavek 37. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen podrobneje ureja pravila v zvezi s prenehanjem veljavnosti dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. Dovoljenje preneha v celoti ali glede posameznih plačilnih storitev, če plačilna institucija ne začne opravljati plačilnih storitev v enem letu od izdaje dovoljenja ali če plačilna institucija za več kakor šest mesecev preneha opravljati plačilne storitve. Prav tako preneha veljati dovoljenje v primeru, če je nad plačilno institucijo začet postopek stečaja ali prisilne likvidacije. Dovoljenje preneha tudi če je sprejet sklep o likvidaciji ali če je sprejet sklep o spremembi dejavnosti plačilne institucije tako, da plačilna institucija preneha opravljati plačilne storitve.

K 43. členu

Člen prenaša prvi in osmi odstavek 19. člena ter prvi in četrti odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU. Enako določbo vključuje tudi ZPlaSS. Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve preko podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi, ali preko zastopnika v Republiki Slovenije ali v državi gostiteljici, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije. Predpisane so informacije, ki jih mora plačilna institucija v tem primeru posredovati Banki Slovenije. Pojem plačilne institucije je sicer opredeljena v 24. členu predloga zakona in ni enaka

kot jo določa 4. točka 4. člena Direktive 2015/2366/EU. Glede na to, da predlog zakona lahko ureja le plačilne institucije v Sloveniji, je temu ustrezno prilagojena tudi definicija plačilne institucije. Upoštevati je potrebno, da definicija iz 4. točke 4. člena Direktive 2015/2366/EU pomeni generalni pojem za plačilne institucije v EU, države članice pa morajo plačilne institucije opredeliti tako, da zajemajo le tiste, ki so urejene z nacionalnim zakonom.

Tretji odstavek, ki ureja obvestilo o opravljanju plačilnih storitev prek podružnice v državi gostiteljici, ki pomeni prenos prvega odstavka 28. člena Direktive 2015/2366/EU, ureja tudi obvestilo za tretje države. Direktiva ne ureja tega področja, vendar pa se je Slovenija odločila, da na enak način, kot to velja v okviru Evropske unije, uredi tudi obvestilo o opravljanju plačilnih storitev prek podružnice v tretji državi.

K 44. členu

Člen prenaša drugi in sedmi odstavek 19. člena, ter tretji odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU. Enaka določba je v ZPlaSS in določa, kdaj lahko plačilna institucija začne opravljati plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika v državi gostiteljici. V primeru, ko plačilna institucija opravlja plačilne storitve v drugi državi članici preko zastopnika predlog zakona jasno določa, da lahko ta zastopnik opravlja plačilne storitve le v tej državi članici. Pravica do ustanavljanja oziroma pravica do prostega opravljanja storitev na podlagi dovoljenja domačega nadzornega organa (enotno dovoljenje), ki sicer velja za plačilne institucije glede opravljanja plačilnih storitev torej, ne velja za zastopnike, ki opravljajo plačilne storitve v imenu plačilne institucije.

Plačilna institucija mora v zvezi s poslovanjem preko podružnice ali zastopnika v drugi državi članici ali zastopnika v Republiki Sloveniji zagotoviti, da ta podružnica ali zastopnik na primeren način obvesti uporabnike plačilnih storitev o tem, da deluje v imenu plačilne institucije.

K 45. členu

Člen prenaša šesti, sedmi in osmi odstavek 19. člena, ter prvi odstavek 20. člena Direktive 2015/2366/EU, in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da lahko plačilna institucija izvajanje posameznih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev prenese na zunanje izvajalce, vendar mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije. Predpisani so tudi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da plačilna institucija lahko prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev na zunanje izvajalce. Člen prav tako opredeljuje operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, ki se štejejo kot pomembne.

K 46. členu

Člen prenaša drugi odstavek 20. člena Direktive 2015/2366/EU in je vključen tudi v ZPlaSS. Člen predpisuje, da je plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika ali je prenesla izvajanje nalog na zunanje izvajalce odgovorna za zakonitost in pravilnost ravnanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca.

K 47. členu

Člen prenaša prvi odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje, da mora plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika, o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije in navesti države gostiteljice, v katerih namerava poslovati. Prav tako je potrebno predhodno obvestiti Banko Slovenije, če namerava opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici neposredno.

K 48. členu

Člen prenaša drugi in tretji odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen podrobneje ureja pravila, ki jih uporablja Banka Slovenije v zvezi s pošiljanjem obvestila pristojnemu nadzornemu

organu države gostiteljice. Predpisano je, da Banka Slovenije v enem mesecu od prejema obvestila plačilne institucije, da bo v državi gostiteljici začela opravljati plačilne storitve preko podružnice ali zastopnika, o tem obvesti pristojni nadzorni organ v državi gostiteljici. Banka Slovenije lahko zavrne registracijo zastopnika ali podružnice oziroma jo razveljavi, če je bila že opravljena, če je njena ocena neugodna, predvsem na podlagi prejetih informacij od pristojnih organov države članice gostiteljice.

K 49. členu

Člen prenaša tretji in četrti odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika, z dnem, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij in ko sta pristojni nadzorni organ države gostiteljice in plačilna institucija obveščena, da je ocena Banke Slovenije glede nameravanega opravljanja plačilnih storitev preko podružnice ali zastopnika ugodna.

K 50. členu

Člen prenaša deveti odstavek 11. člena, ter drugi in tretji odstavek 29. člena Direktive 2015/2366/EU. Plačilna institucija države članice, ki jih je upravičena opravljati v državi sedeža, lahko te storitve opravlja tudi v Republiki Sloveniji preko podružnice, preko zastopnika ali neposredno. Banka Slovenije mora v enem mesecu od obvestila pristojnega organa države sedeža oceniti prejete informacije in ga obvestiti, zlasti o vseh utemeljenih razlogih za pomisleke, da gre pri nameravani uporabi zastopnika ali podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma. Za namene tega zakona se vse podružnice in poslovne enote, ki jih v Republiki Sloveniji ustanovi plačilna institucija države članice, štejejo za eno samo podružnico, kar pomeni, da ni potrebno izvesti postopka obveščanja Banke Slovenije ob odprtju vsake nove podružnice določene plačilne institucije.

K 51. členu

Člen prenaša drugi odstavek 29. člena Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen daje Banki Slovenije podlago, da lahko zahteva od plačilne institucije, ki ima v Republiki Sloveniji zastopnike ali podružnice, redno poročanje o dejavnostih, ki jih opravlja v Sloveniji.

K 52. členu

Člen prenaša četrti odstavek 29. člena Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Ta določba direktive je za države članice opcijska in se same odločijo, če jo bodo uporabile. Predpisana je obveznost, da plačilne institucije, ki v Republiki Sloveniji poslujejo preko zastopnikov in katerih glavni sedež je v drugi državi članici, v Republiki Sloveniji imenujejo osrednjo kontaktno točko, da se zagotovita ustrezna komunikacija in sporočanje informacij Banki Slovenije. Za uporabo opcije smo se odločili, saj v nasprotnem primeru ni mogoče zagotoviti ustrezne komunikacije z zastopniki plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji.

K 53. členu

Člen prenaša b. točko 5. člena in četrti odstavek 11. člena Direktive 2016/2366/EU, enako določbo pa vključuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje, da morajo plačilne institucije izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje.

K 54. členu

Člen prenaša delno 5. člen in četrti odstavek Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. V skladu s členom mora plačilna institucija vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavljajo varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Sistema morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.

K 55. členu

Člen delno prenaša prvi in drugi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen določa kapital, ki ga mora v času poslovanja zagotavljati plačilna institucija. Kapital mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti: vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva po tem zakonu oziroma vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi metode, določene v tem členu. Predpisane metode so: metoda stalnih splošnih stroškov, metoda obsega plačil in metoda prihodkov iz poslovanja.

K 56. členu

Člen delno prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU, enaka določba pa je vključena tudi v ZPlaSS. Člen podrobneje ureja izračun vrednosti kapitalske zahteve za plačilne institucije na podlagi metode stalnih splošnih stroškov. Pri hibridni plačilni instituciji se kapitalska zahteva izračuna samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z opravljanjem plačilnih storitev. Banka Slovenije ima tudi možnost določiti drugo metodo za izračun kapitalske zahteve, če se spremenijo dejstva in okoliščine, na podlagi katerih je določila prvotno metodo za izračun kapitalske zahteve plačilne institucije.

K 57. členu

Člen delno prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. V členu je podrobneje predpisan izračun vrednosti kapitalske zahteve za plačilne institucije na podlagi metode obsega plačil. Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi obsega plačil je znesek, ki ga predstavlja produkt med izhodiščnim zneskom in faktorjem za uravnoteženje, izhodiščni znesek pa se izračuna z upoštevanjem višine povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega poslovnega leta. V prvem letu poslovanja se namesto povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij preteklega leta upošteva predvidena višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij za prvo leto poslovanja, ki jih plačilna institucija navede v poslovnem načrtu.

K 58. členu

Člen delno prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa izračun kapitalske zahteve plačilne institucije po metodi prihodkov iz poslovanja. Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi prihodkov iz poslovanja, je znesek, ki ga predstavlja zmnožek med izhodiščnim zneskom in faktorjem za uravnoteženje. Izhodiščni znesek pa se izračuna z upoštevanjem vrednosti indikatorja prihodkov, ki ga določa 49. člen zakona.

K 59. členu

Člen delno prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU, in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen opredeljuje indikator prihodkov, ki se uporablja za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja. Indikator prihodkov je enak vsoti prihodkov od obresti, prejetih provizij in nadomestil ter drugih poslovnih prihodkov, zmanjšani za odhodke iz naslova obresti. Indikator prihodkov se izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida preteklega poslovnega leta. Banka Slovenije lahko v določenih primerih zahteva prilagoditev višine posameznih postavk, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov, in sicer če v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, ali v tekočem poslovnem letu, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine te postavke v preteklem poslovnem letu.

K 60. členu

Člen prenaša drugi odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen opredeljuje faktor za uravnoteženje, ki se uporablja za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil in metodi prihodkov iz poslovanja. Faktor za uravnoteženje za plačilne institucije,

ki opravlja le plačilno storitev izvrševanja denarnih nakazil je 0,5, za storitve iz 1. do 5. točke prvega odstavka 5. člena pa faktor za uravnoteženje 1,0.

K 61. členu

Člen delno prenaša tretji odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. V skladu s členom lahko Banka Slovenije plačilni instituciji naloži zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po uporabljeni metodi, vendar za največ 20%. Banka Slovenije pri odločanju z zvišanjem kapitalske zahteve upošteva podatkovne zbirke o izgubah ter kakovost Sistema upravljanja s tveganji in sistema notranjih kontrol.

K 62. členu

Člen delno prenaša tretji odstavek 9. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vključuje tudi ZPlaSS. Člen omogoča Banki Slovenije, da plačilni instituciji dovoli znižanje kapitalske zahteve, izračunane po uporabljeni metodi, vendar največ za 20%, če s tem nista zmanjšani varnost in zanesljivost poslovanja plačilne institucije. Zahteva za tako znižanje kapitalske zahteve poda plačilna institucija. Ne glede na znižanje kapitalske zahteve pa kapital plačilne institucije v nobenem primeru ne sme biti nižji od vrednosti ustanovnega kapitala, ki se zahteva po tem zakonu.

K 63. členu

Člen prenaša 46. točko 4. člena Direktive 2015/2366/EU. V tem delu se direktiva in zato tudi določba člena navezuje na določbe Uredbe 575/2013/EU. Glede na to je predpisano, da kapital plačilne institucije pomeni kapital, kot je opredeljen v 118. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU. Prav tako je določeno, da se sestavine kapitala in odbitne postavke uporabljajo v pomenu, kot je določen v Zakonu o gospodarskih družbah.

K 64. členu

Člen prenaša drugi odstavek 8. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja prepoved večkratnega upoštevanja sestavin kapitala pri izračunu kapitala plačilne institucije. Določajo se ukrepi, ki preprečujejo večkratno upoštevanje posameznih sestavin kapitala med subjekti, za katere nacionalni predpisi držav članic določajo obveznost izpolnjevanja minimalnega kapitala. Prav tako hibridna plačilna institucija pri izračunu minimalnega kapitala ne sme upoštevati tistih sestavin kapitala, ki so povezane z opravljanjem drugih (neplačilnih) dejavnosti.

Določeno je tudi, da se za namene tega člena pojem plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja vključene plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi. Določba je potrebna zaradi opredelitve plačilne institucije v 24. členu, ki loči plačilne institucije v RS in plačilne institucije držav članic, saj morajo pravila glede prepovedi večkratnega upoštevanja sestavin kapitala veljati za vse plačilne institucije, ki so del iste skupine. Prav tako je to določeno za družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so opredeljene v prvem in drugem odstavku 161. člena zakona.

K 65. členu

V členu so opredeljeni posamezni pojmi, ki so uporabljeni v 63. in 64. členu tega zakona, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Finančna institucija, investicijsko podjetje in pokojninska družba pomenijo enako kakor v Zakonu o bančništvu, zavarovalnica, pozavarovalnica in družba za upravljanje pa pomenijo enako kakor v zakonu o finančnih konglomeratih.

K 66. členu

Člen prenaša a. točko prvega odstavka 23. člena Direktive 2015/2366/EU in je enak kot ga vsebuje tudi ZPlaSS. V členu je predpisana obveznost plačilne institucije, da mora redno izračunavati višino kapitalske zahteve in višino kapitala, ter o tem poročati Banki Slovenije.

K 67. členu

Člen daje pravno podlago za izdajo podzakonskih predpisov Banke Slovenije, s katerimi bo predpisala podrobnejšo vsebino poročil ter roke in način poročanja glede kapitala plačilne institucije.

K 68. členu

Člen prenaša a. točko prvega odstavka 10. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Predpisuje obveznost plačilne institucije, da mora denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij, voditi ločeno od lastnih denarnih sredstev in denarnih sredstev. Za vsakega uporabnika mora tudi voditi ločeno evidenco o denarnih sredstvih, ki jih vodi v imenu tega uporabnika. Prejeta sredstva uporabnika mora plačilna institucija najkasneje naslednji delovni dan po prejemu prenesti na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji ali pri banki s sedežem v drugi državi članici. Lahko pa prejeta sredstva tudi naloži v dolžniške vrednostne papirje, kot je določeno v tem členu.

K 69. členu

Člen prenaša b. točko prvega odstavka 10. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Določa pravila glede ločenega vodenja denarnih sredstev uporabnikov pa se ne uporabljajo, če plačilna institucija zagotovi ustrezno zavarovanje izpolnitve svojih finančnih obveznosti do uporabnikov za primer, če plačilna institucija ne bi bila sposobna izpolniti svojih finančnih obveznosti do uporabnikov. Za ustrezno zavarovanje se šteje zavarovalna pogodba ali druga primerljiva garancija, sklenjena z zavarovalnico ali banko v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici. Zavarovalna pogodba ali garancija mora biti sklenjena v korist uporabnikov kot zavarovancev.

K 70. členu

Člen prenaša drugi odstavek 10. člena Direktive 2015/2366/EU in jo vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila glede varstva denarnih sredstev uporabnikov pri hibridnih plačilnih institucijah. Hibridna plačilna institucija mora za prejeta denarna sredstva uporabnika zagotoviti varstvo denarnih sredstev v skladu z 68. in 69. členom tega zakona le za sredstva, ki jih je prejela za namene izvrševanja plačilnih transakcij. Če se del denarnih sredstev, ki jih uporabniki namenijo za izvrševanje plačilnih transakcij spreminja ali ni vnaprej znan, se uporabi ocean hibridne plačilne institucije. Dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev izda Banka Slovenije. Hibridna plačilna institucija mora zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo metode priložiti ustrezno dokumentacijo ter prikaz časovne vrste preteklih podatkov. Hibridna plačilna institucija mora o izračunu Banki Slovenije poročati.

K 71. členu

Člen prenaša a. in b. točko prvega odstavka 10. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja učinke postopkov izvršbe in postopkov zaradi insolventnosti plačilne institucije. Denarna sredstva uporabnikov, ki jih je plačilna institucija prejela za izvršitev plačilne transakcije, se v razmerju do upnikov plačilne institucije štejejo za premoženje njenih uporabnikov. Če je nad plačilno institucijo začel postopek zaradi insolventnosti imajo uporabniki izločitveno pravico na teh denarnih sredstvih, v primeru postopka izvršbe ali zavarovanja zoper plačilno institucijo pa so iz izvršbe izvzeta. V členu so določena tudi pravila za upravitelja postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo, če ta varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 68. členom zakona, in v primeru, da se varstvo sredstev zagotavlja v skladu z 69. členom zakona.

K 72. členu

Člen prenaša 16. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Predpisuje, da če namerava plačilna institucija spremeniti način varovanja denarnih sredstev uporabnikov mora o tem predhodno obvestiti Banko Sloveniji in ji predložiti ustrezna dokazila.

K 73. členu

Člen prenaša 17. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja poslovne knjige in letno poročilo plačilnih institucij in določa, da se pri tem uporabljajo splošna pravila, določena v Zakonu o gospodarskih družbah in Zakonu o revidiranju ter Uredbi 1606/2002/ES o uporabi mednarodnih računovodskih standardov, če ni s tem zakonom določena drugače. Plačilna institucija mora v dveh mesecih po koncu poslovnega leta Banki Slovenije predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto, hibridna plačilna institucija pa tudi ločene računovodske informacije v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

K 74. členu

Člen prenaša četrti odstavek 17. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da mora revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila plačilne institucije Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, določeni v tem členu, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu. Na zahtevo Banke Slovenije ji mora poslati tudi druge podatke, ki jih ta potrebuje pri opravljanju nadzora. Posredovanje teh podatkov ne pomeni kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov.

K 75. členu

Člen prenaša prvi odstavek 32. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. V členu je opredeljena plačilna institucija z opustitvijo. Plačilna institucija z opustitvijo je lahko pravna ali fizična oseba, ki opravlja storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, ki je predhodno pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev. Tudi zanje se uporabljajo določbe 2. poglavja tega zakona, razen v primeru, da je Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo odobrila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev.

K 76. členu

Člen prenaša prvi, drugi, peti in šesti odstavek 32. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen podrobneje ureja pridobitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo. V dovoljenju Banke Slovenije je določeno, da zanj ne veljajo posamezne zahteve glede statusnega ustroja plačilnih institucij, sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol, ki jih mora izpolnjevati. Plačilna institucija z opustitvijo mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije, če se spremenijo dejstva in okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja Banke Slovenije. Določeno je tudi, da se za pridobitev tega dovoljenja, poleg določb tega člena, uporabljajo tudi nekateri drugi členi tega zakona, ki urejajo dovoljenje plačilnih institucij.

K 77. členu

Člen prenaša drugi odstavek 19. člena in tretji odstavek 32. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Plačilne institucije z opustitvijo bodo lahko opravljale plačilne storitve na podlagi posebnega dovoljenja Banke Slovenije, izključno na območju Republike Slovenije oziroma v tretjih državah, ne pa v drugih državah članicah. Za opravljanje plačilnih storitev na območju drugih držav članic mora ponudnik plačilnih storitev izpolnjevati zahteve, ki veljajo za plačilne institucije ali za druge ponudnike, ki opravljajo plačilne storitve na podlagi posebnih dovoljenj in v zvezi s katerimi predpisi Evropskih skupnosti določajo, da dovoljenje velja v vseh državah članicah kot podlaga za opravljanje plačilnih storitev bodisi na podlagi pravice do opravljanja storitev, bodisi na podlagi pravice do ustanavljanja (banke, ki

opravljajo plačilne storitve na podlagi dovoljenja za opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev, družbe za izdajo elektronskega denarja, na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja ter plačilne institucije, na podlagi dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilne institucije).

K 78. členu

Člen prenaša 33. člen Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Ureja izključitev uporabe posameznih določb tega zakona za ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih, ki so s predlogom zakona vključeni med ponudnike plačilnih storitev. Banka Slovenije vpiše v register subjekt, ki namerava opravljati samo storitve zagotavljanja informacij o računih, ko ta Banki Slovenije predloži zahtevo za vpis v register plačilnih institucij in zahtevano dokumentacijo.

K 79. členu

Člen prenaša prvi in drugi odstavek 14. člena Direktive 2015/2366/EU, vsebinsko enaka določba pa je tudi v ZPlaSS. Ureja register plačilnih institucij, ki ga vodi Banka Slovenije in je javen ter brezplačno dostopen na njeni spletni strani. V register plačilnih institucij se vpisujejo podatki o plačilnih institucijah in plačilnih institucijah z opustitvijo, o njihovih zastopnikih v Republiki Sloveniji in državah gostiteljicah ter o njihovih podružnicah v državah gostiteljicah in tretjih državah. V členu so predpisani tudi podatki, ki se vpisujejo v register. Vpisi, ki so povezani s plačilnimi institucijami z opustitvijo in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, se v register plačilnih institucij vpisujejo ločeno, z izrecno navedbo za kakšno obliko plačilnih institucij gre. To je pomembno, da so uporabniki obveščeni, da ne gre za običajne plačilne institucije, za katere veljajo strožji pogoji.

K 80. členu

Člen prenaša 14. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja vpis plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo v register plačilnih institucij. Banka Slovenije izvede vpis v register, ob izdaji dovoljenja plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo.

K 81. členu

Člen prenaša prvi in drugi odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Določeno je, da se obvestilo plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi, šteje kot zahteva za vpis podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi v register plačilnih institucij. Banka Slovenije ima na podlagi razlogov, ki so določeni s tem členom, pravico da zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi v register plačilnih institucij.

K 82. členu

Člen prenaša prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 19. člena, ter prvi in drugi odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU, ki ga vsebuje tudi ZPlaSS, čeprav ga predlog zakona še dopolnjuje. Člen ureja odločanje Banke Slovenije o vpisu zastopnika v register plačilnih institucij. Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij, mora Banka Slovenije v dveh mesecih plačilni instituciji sporočiti ali je bil zastopnik vpisan v register. Banka Slovenije lahko preveri pravilnost predloženih informacij o zastopniku in lahko v primerih, ki jih določa člen tudi zavrne vpis zastopnika v register plačilnih institucij oziroma vpis razveljavi, če je ta bil že opravljen. O morebitni zavrnitvi vpisa zastopnika v register pa mora Banka Slovenije nemudoma obvestiti plačilno institucijo.

K 83. členu

Člen prenaša tretji odstavek 14. člena, tretji in četrti odstavek 19. člena in prvi in drugi odstavek 28. člena Direktive 2015/2366/EU, področje pa je urejeno tudi že v ZPlaSS. Določa pogoje za

izbris plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo, njihovih podružnic ali zastopnikov iz registra plačilnih institucij. V primerjavi z ZPlaSS je dodano, da Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije v posamezni državi gostiteljici iz registra plačilnih institucij tudi, če je neugodna ocena Banke Slovenije glede nameravane uporabe podružnice. Podružnico izbriše iz registra z dnem izdaje odločbe o izbrisu. Smiselno enaka določba je dodana tudi v zvezi z izbrisom zastopnika plačilne institucije iz registra.

K 84. členu

Člen prenaša 15. člen Direktive 2015/2366/EU in je veljavni ZPlaSS ne vsebuje. Predpisuje obveznost Banke Slovenije, da o informacijah o vpisu v register plačilnih institucij in izbrisu iz registra nemudoma obvesti tudi Evropski bančni organ, ki jih ta vpiše v svoj register.

K 85. členu

Člen prenaša drugi odstavek 1. člena, 2. člen, prvi odstavek 38. člena in tretji odstavek 107. člena Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa področje, ki ga ureja 5. poglavje predloga zakona. Določa, da se poglavje uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v eurih ali drugi valuti države članice. Poleg tega določa, katere določbe tega zakona se uporabljajo v primeru plačilnih transakcij v valuti, ki ni valuta države članice. Določeno je tudi, da s pogodbo o plačilnih storitvah ni mogoče izključiti ali omejiti uporabe določb tega poglavja, razen če zakon izrecno določa, da je to mogoče na podlagi dogovora strank. Lahko pa ponudniki plačilnih storitev uporabnikom zagotovijo plačilne storitve pod pogoji, ki so za uporabnike ugodnejši kot so določeni v zakonu.

K 86. členu

Člen prenaša 40. člen, prvi odstavek 52. in prvi odstavek 62. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja nadomestila, ki jih lahko zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi storitvi ter v katerih primerih zaračunavanje nadomestila ni dovoljeno. Pri tem velja osnovno pravilo, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku ne sme zaračunati nadomestil za zagotavljanje informacij, ki jih mora zagotoviti uporabniku v skladu s tem zakonom, ali za izpolnjevanje svojih obveznosti do uporabnika, ki jih določa ta zakon, razen v primerih, ko zakon to izrecno določa. Nadomestila, ki se smejo zaračunavati pa morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev.

K 87. členu

Člen prenaša 21. točko 4. člena, tretji odstavek 38. člena, 43. člen in 50. člen Direktive 2015/2366/EU in jo vsebuje tudi ZPlaSS. Člen definira pogodbo o plačilnih storitvah, ki se lahko sklene kot okvirna pogodba ali kot pogodba o izvršitvi enkratne plačilne transakcije. Področja, ki niso urejena v tem zakonu, se glede razmerja med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikov uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja v zvezi s pogodbo o naročilu.

K 88. členu

Člen ne pomeni prenosa določb Direktive 2015/2366/EU, se pa navezuje na 60. uvodno obrazložitev k direktivi. Enaka določba je tudi v ZPlaSS. V skladu z določbo se informacije lahko zagotavljajo s posredovanjem uporabniku ali tako, da se uporabniku dajo na voljo. V primeru posredovanja se informacije zagotovijo brez izrecne zahteve uporabnika, to pomeni, da niso potrebne posebne aktivnosti na strani uporabnika, da te informacije pridobi ali se z njimi seznani. V primeru, da so mu informacije uporabniku dane na voljo, pa uporabnik z določenim dogovorjenim ravnanjem pridobi te informacije, da se z njimi seznani.

K 89. členu

Člen prenaša 41. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Predpisuje, da mora ponudnik plačilnih storitev v primeru spora dokazati, da je izpolnil zahteve glede zagotavljanja informacij uporabniku v skladu z podpoglavjem 5.2. zakona.

K 90. členu

Člen prenaša 50. in 52. člen Direktive 2015/2366/EU in jo vključuje tudi ZPlaSS. Člen ureja splošne informacije o pogojih okvirne pogodbe in določa informacije, ki jih mora ponudnik plačilnih storitev posredovati uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe. Predpisane so podrobne informacije, ki jih mora ponudnik plačilnih storitev posredovati uporabniku, pred sklenitvijo okvirne pogodbe. V tem okviru so zajete podrobnejše informacije o ponudniku plačilnih storitev, pogojih za uporabo plačilnih storitev, nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih, načinu in sredstvih komunikacije, zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij, pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe ter reševanju sporov.

K 91. členu

Člen prenaša 51. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku posredovati splošne informacije iz prejšnjega člena tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se pred sklenitvijo okvirne pogodbe seznani s pogoji. Te informacije morajo biti uporabniku posredovane na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali drugem jeziku, ki je dogovorjen med strankama. Posredovanje teh informacij je lahko tudi v obliki posredovanja predloga okvirne pogodbe oziroma splošnih pogojev. Če je okvirna pogodba sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ne omogoča posredovanja splošnih informacij na način določen v tem členu, mora ponudnik plačilnih storitev te informacije uporabniku poslati takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.

K 92. členu

Člen prenaša 53. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen daje uporabniku možnost, da kadar koli v času trajanja okvirne pogodbe zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev posreduje splošne informacije iz 90. člena zakona in določila okvirne pogodbe.

K 93. členu

Člen prenaša 56. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa predhodne informacije, ki jih mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev posredovati plačniku na njegovo zahtevo, pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije. To je informacija o najdaljšem roku izvršitve plačilne transakcije in nadomestilih, ki jih bo zaračunal plačniku.

K 94. členu

Člen prenaša 57. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa informacije, ki jih mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev poslati plačniku takoj po izvršitvi posamezne plačilne transakcije. Posredovati mu mora podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije, znesek plačilne transakcije, znesek morebitnih nadomestil, znesek morebitnih obresti, morebitni menjalni tečaj in datum valute obremenitve plačilnega računa ali datum prejema plačilnega naloga. Pogodba mora omogočiti plačniku, da zahteva od ponudnika plačilnih storitev, da mu informacije posreduje v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec in to brezplačno.

K 95. členu

Člen prenaša 58. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Predpisuje informacije, ki jih mora prejemnikov ponudnik plačilnih storitev posredovati prejemniku plačila

takoj po izvršitvi plačilne transakcije. Posredovati mu mora podatke, ki prejemniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, znesek plačilne transakcije, znesek morebitnih nadomestil, znesek morebitnih obresti, morebitni menjalni tečaj in datum valute odobritve denarnih sredstev na plačilnem računu prejemnika plačila. Okvirna pogodba lahko prejemniku plačila omogoči, da od ponudnika plačilnih storitev zahteva, da mu informacije posreduje v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec.

K 96. členu

Člen prenaša prvi odstavek 54. člena Direktive 2015/2366/EU, ki ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila glede spremembe pogojev okvirne pogodbe na predlog ponudnika plačilnih storitev. Ponudnik plačilnih storitev lahko predlaga spremembo pogojev okvirne pogodbe s posredovanjem predloga sprememb uporabniku najmanj dva meseca pred začetkom njihove uporabe. Uporabnik lahko sprejme ali pa zavrne predlagane spremembe do začetka veljavnosti. Ponudnik plačilnih storitev lahko predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe tako, da uporabnika obvesti, da se bo štel, da sprejema predlagane spremembe, če do dneva pred predlaganim začetkom njihove uporabe, ne bo obvestil ponudnika, da spremenjenih pogojev ne sprejema. V tem primeru ima možnost brezplačne odpovedi okvirne pogodbe.

K 97. členu

Člen prenaša drugi in tretji odstavek 54. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja. V primeru spremembe obrestne mere in menjalnega tečaja lahko okvirna pogodba določa, da se spremembe uveljavijo takoj in brez predhodnega obvestila uporabnika, vendar mora ponudnik plačilnih storitev uporabnika obvestiti o spremembi ob prvi priložnosti. V primeru, da je sprememba obrestne mere ali menjalnega tečaja v korist uporabnika, pa ponudnik o spremembi ni dolžan obvestiti uporabnika. Spremembe obrestnih mer in menjalnih tečajev morajo biti izvedene in izračunane po nevtralni poti in tako, da brez razlikovanja uporabnikov.

K 98. členu

Člen prenaša prvi, drugi, četrti in peti odstavek 55. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja pravila glede uporabnikove odpovedi okvirne pogodbe. Uporabnik lahko kadarkoli odpove okvirno pogodbo s takojšnjim učinkom, razen če okvirna pogodba določa odpovedni rok, ki pa ne sme biti daljši od enega meseca. Nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabniku zaradi odpovedi okvirne pogodbe morajo biti primerna in sorazmerna z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku zaradi odpovedi pogodbe. Ponudnik pa ne sme uporabniku zaračunati posebnih nadomestil zaradi odpovedi pogodbe, če uporabnik odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za določen čas v trajanju več kot 6 mesecev ali za nedoločen čas, po izteku 6 mesecev od sklenjene pogodbe.

K 99. členu

Člen prenaša tretji, četrti in peti odstavek 55. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi veljavni ZPlaSS. Ureja odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev. Praviloma lahko ponudnik plačilnih storitev odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za nedoločen čas, z odpovednim rokom najmanj dveh mesecev, lahko pa je v okvirni pogodbi določen tudi daljši odpovedni rok ali dodatni pogoji za odpoved. Uporabnik v tem primeru plača le sorazmeren del nadomestila.

K 100. členu

Člen prenaša peti odstavek 55. člena Direktive 2015/2366/EU in je enak, kot ga vsebuje ZPlaSS. Člen ureja druge načine prenehanja okvirne pogodbe. Okvirna pogodba je tako izpodbojna, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena zakona, ki jih ponudnik plačilnih storitev ni posredoval uporabniku v skladu z 91. členom. Prav tako je okvirna pogodba izpodbojna, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena zakona, ki so bistveno drugačni od pogojev, ki jih je

ponudnik plačilnih storitev posredoval uporabniku. V povezavi s tem se uporabljajo pravila zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

K 101. členu

Člen prenaša prvi odstavek 42. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa splošne informacije v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti. Obseg informacij, ki jih mora ponudnik plačilnih storitev pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti zagotoviti uporabniku je ožji kot to velja v primeru sklepanja okvirne pogodbe. Prav tako lahko pogodba določa, da ponudnik plačilnih storitev ni dolžan predlagati sprememb okvirne pogodbe na način, kakor je določen v 91. členu zakona.

K 102. členu

Člen prenaša prvi odstavek 42. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Predpisuje obseg informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti, ki jih mora ponudnik plačilnih storitev posredovati ali dati na voljo uporabniku po izvršitvi plačilne transakcije. Prav tako je določeno, da pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev ni dolžan obveščati uporabnika o posameznih plačilnih transakcijah, če se plačilni račun uporablja anonimno ali tehnično ni mogoče zagotoviti teh informacij.

K 103. členu

Člen prenaša 44. in 45. člen Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vključuje tudi ZPlaSS. Dodatno so v drugem odstavku urejene obveznosti ponudnika plačilnih storitev odreditve plačil, da plačniku pred odreditvijo da na voljo določene informacije. Člen ureja splošne informacije v zvezi s pogodbo o izvršitvi enkratne plačilne transakcije. Predpisane so informacije, ki jih mora dati na voljo ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije. Informacije morajo biti dane na voljo na enostaven način, v razumljivi in jasni obliki ter v slovenskem jeziku ali drugem jeziku o katerem se dogovorita stranki.

K 104. členu

Člen prenaša 46. člen Direktive 2015/2366/EU in je ZPlaSS ne vsebuje, saj ureja storitev odreditve plačil. Člen ureja informacije, ki jih ponudnik storitve odreditve plačil takoj po odreditvi posreduje ali da na voljo plačniku, in če je ustrezno prejemniku plačila.

K 105. členu

Člen prenaša 47. člen Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen določa informacije za ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, pri storitvi odreditve plačila. Pri odreditvi plačilnega naloga s strani ponudnika storitev odreditve plačil, ta ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, da na voljo podatke, ki omogočajo identifikacijo plačilne transakcije.

K 106. členu

Člen prenaša 48. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga. Plačnik mora takoj po prejemu plačilnega naloga plačniku posredovati ali dati na voljo v tem členu predpisane informacije.

K 107. členu

Člen prenaša 49. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja informacije za prejemnika plačila po izvršitvi plačilne transakcije. Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev takoj po izvršitvi enkratne plačilne transakcije prejemniku plačila posreduje ali da na voljo informacije, ki so določene v tem členu.

K 108. členu

Člen prenaša drugi odstavek 43. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. V členu so določene izjeme od obveznosti zagotavljanja informacij. V primeru, ko uporabnik posreduje ponudniku plačilnih storitev plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo z uporabo plačilnega instrumenta, ki ga je uporabniku izdal drug ponudnik plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan posredovati ali dati na voljo informacij o enkratni plačilni transakciji, ki jih bo uporabniku posredoval ali dal na voljo drug ponudnik plačilnih storitev na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta.

K 109. členu

Člen prenaša drugi odstavek 59. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja zagotavljanje informacij v zvezi s pretvorbo valute. Če prejemnik plačila ponuja plačniku pretvorbo valute pri odreditvi plačilne transakcije ali če je pretvorba valute plačniku ponujena na bankomatu ali na prodajnem mestu, mora stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznanimi z informacijami o menjalnem tečaju, ki bo uporabljen in z nadomestili, ki jih bo zaračunal.

K 110. členu

Člen prenaša 60. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS, dodan pa je tretji odstavek, ki predpisuje, da mora plačnik plačati nadomestila le, če je bil njihov celotni znesek znan pred odreditvijo plačilne transakcije. Člen ureja zagotavljanje informacij o dodatnih nadomestilih in znižanjih. V primeru, da prejemnik plačila zahteva od plačnika plačilo posebnega nadomestila ali ponuja plačniku znižanje v primeru plačila z uporabo določenega plačilnega instrumenta, mora plačnika o tem obvestiti pred odreditvijo plačilne transakcije. Enako velja tudi v primeru zaračunavanja posebnega nadomestila za uporabo določenega plačilnega instrumenta.

K 111. členu

Člen prenaša 39. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. V členu so določena pravila glede uporabe drugih predpisov v zvezi z zagotavljanjem predhodnih informacij. Dodatne zahteve, ki jih glede zagotavljanja predhodnih informacij v zvezi z opravljanjem storitev določajo posebni predpisi, zavezujejo ponudnika plačilnih storitev le, če ta zakon izrecno tako določa.

K 112. členu

Člen prenaša tretji odstavek 38. člena in 39. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje, da mora ponudnik plačilnih storitev, ki ponuja potrošnikom posojila za opravljanje plačilnih transakcij, potrošnikom pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah, poleg informacij po tem zakonu, zagotoviti tudi informacije o pogojih posojilne pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

K 113. členu

Člen prenaša 39. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da v primeru, če ponudnik plačilnih storitev omogoča potrošnikom sklenitev pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo, mora pred sklenitvijo pogodbe potrošniku, poleg informacij iz tega zakona, zagotoviti tudi informacije, ki jih mora potrošniki zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov.

K 114. členu

Člen prenaša 39. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da mora ponudnik plačilnih storitev pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji, poleg informacij iz tega zakona, zagotoviti tudi podatke, ki jih mora zagotoviti potrošniku na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami.

K 115. členu

Člen prenaša 39. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja predhodno obveščanje uporabnikov pri sklepanju pogodb o plačilnih storitvah, ki se opravljajo kot storitve informacijske družbe. V primeru sklepanja tovrstnih pogodb mora ponudnik storitev informacijske družbe zagotoviti uporabnikom pred sklenitvijo pogodbe tudi podatke na podlagi zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

K 116. členu

Člen prenaša prvi, drugi in četrti odstavek 64. člena Direktive 2015/2366/EU in je zajet tudi v ZPlaSS. Določa, da ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, če je plačnik dal soglasje za izvršitev plačilne transakcije. Praviloma plačnik poda soglasje pred izvršitvijo plačilne transakcije, lahko pa se ponudnik plačilnih storitev in plačnik dogovorita tudi, da se da soglasje po izvršitvi plačilne transakcije. Če soglasje plačnika ni dano se šteje, da plačilna transakcija ni bila odobrena.

K 117. členu

Člen prenaša 65. člen Direktive 2015/2366/EU, ki ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen ureja potrditev razpoložljivosti sredstev s strani ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente. Člen tudi določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za potrditev razpoložljivosti sredstev. Potrdilo o razpoložljivosti sredstev je mogoče dati le z odgovorom "da" ali "ne" in ne v obliki bilance stanja računa. Potrdilo o razpoložljivosti sredstev pa ne pomeni, da ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, blokira sredstva na plačilnem računu plačnika.

K 118. členu

Člen prenaša 66. člen Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Ureja pravila, ki veljajo o dostopu do plačilnega računa pri storitvah odreditve plačil. V primeru, da je plačilni račun dostopen preko interneta ima plačnik pravico, da preko ponudnika storitve odreditve plačil pridobi storitev odreditve plačil. Plačnik mora podati izrecno soglasje za izvršitev plačila, nato pa ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun izvede aktivnosti, določene v tem členu, da zagotovi plačnikovo pravico do uporabe storitve odreditve plačila. Člen predpisuje tudi zahteve, ki jih morata v zvezi z izvedbo storitve odreditve plačil izpolnjevati ponudnik storitve odreditve plačil in ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun.

K 119. členu

Člen prenaša 67. člen Direktive 2015/2366/EU, podobne določbe pa ZPlaSS ne vsebuje. Člen določa pravila o dostopu do informacij o plačilnih računih pri storitvah zagotavljanja informacij o računih in o uporabi teh informacij. Če je plačilni račun dostopen preko interneta ima uporabnik plačilnih storitev pravico uporabljati storitve, ki omogočajo dostop do informacij o računih. Predpisane so tudi zahteve, ki jih mora izpolnjevati ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih in ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun.

K 120. členu

Člen prenaša 78. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja prejem plačilnih nalogov. Ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, ko prejme plačilni nalog, razen če plačilni nalog zavrne v skladu z zakonom. Plačilni nalog je ponudnik plačilnih storitev prejel, ko mu je bil izročen v skladu s pogodbo o plačilnih storitvah. V primeru, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog na dan, ki ni njegov delovni dan, se šteje, da je plačilni nalog prejel naslednji delovni dan.

K 121. členu

Člen prenaša 79. člen Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja pogoje za zavrnitev plačilnih nalogov. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, v

primeru, da so izpolnjeni vsi pogoji za izvršitev plačilnega naloga iz okvirne pogodbe, ne sme zavrniti izvršitve, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov. Mora pa ponudnik plačilnih storitev o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga ali odreditve plačilne transakcije, in če je mogoče o razlogih in postopku za odpravo napak, obvestiti uporabnika. Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.

K 122. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena ter drugi, tretji in četrti odstavek 64. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila za preklic plačilnega naloga. Plačnik lahko kadar koli prekliče plačilni nalog z umikom soglasja za izvršitev plačilne transakcije. Plačilne transakcije izvršene po preklicu soglasja so neodobrene. Plačnik pa ne more umakniti soglasja, ko je plačilni nalog postal nepreklicen v skladu s 123. členom zakona.

K 123. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena in 80. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila glede nepreklicnosti plačilnih nalogov. Uporabnik ne more preklicati plačilnega naloga, ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen v primerih, ki so določeni v tem členu.

K 124. členu

Člen prenaša prvi odstavek 59. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da se plačilna transakcija izvrši v valuti, o kateri se dogovorita uporabnik in njegov ponudnik.

K 125. členu

Člen prenaša 42., 45., 52., 56., 62. in 81. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Ureja nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev. Določeno je, da lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna le nadomestila, o katerih je prehodno obvestil uporabnika v skladu s tem zakonom. Prav tako je določeno, da prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev. Vsi ponudniki plačilnih storitev, ki sodelujejo pri izvršitvi plačilne transakcije morajo prenesti celoten znesek plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila.

K 126. členu

Člen prenaša prvi odstavek 60. člena ter tretji in četrti odstavek 62. člena Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila v zvezi z nadomestili, ki jih zaračuna prejemnik plačila. Zakon ne posega v pravico prejemnika plačila, da plačniku zaračuna posebno nadomestilo ali da mu ponudi popust zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta. Člen tudi določa, da ponudnik plačilnih storitev tega prejemniku plačila tudi ne sme prepovedati. Vendar pa prejemnik plačila ne sme zahtevati nadomestila za uporabo plačilnih instrumentov, ki so urejeni v II. poglavju Uredbe 2015/751/EU in v Uredbi 260/2012/EU.

K 127. členu

Člen prenaša 82. člen, prvi odstavek 83. člena ter 86. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da je domača plačilna transakcija v evrih odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev isti dan, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog. Pri čezmejnih plačilnih transakcijah v evrih pa mora biti znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev najkasneje do konca naslednjega delovnega dne po prejemu s strani plačnikovega ponudnika plačilnih storitev. Če je plačilni nalog odrejen v papirni obliki se rok podaljša za dodaten delovni dan.

K 128. členu

Člen prenaša tretji odstavek 83. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da mora prejemnikov ponudnik plačilnih storitev posredovati plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, ki so dogovorjeni med prejemnikom plačila in njegovim ponudnikom, tako da bo na dogovorjeni dan mogoče izvršiti plačilno transakcijo.

K 129. členu

Člen prenaša drugi odstavek 83. člena, 84. člen ter prvi in drugi odstavek 87. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja pravila razpolaganja s sredstvi. Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora prejemniku plačila omogočiti razpolaganje z denarnimi sredstvi na njegovem plačilnem računu oziroma mu dati sredstva na razpolago v skladu s pogoji, ki so določeni v tem členu.

K 130. členu

Člen prenaša prvi in tretji odstavek 87. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da je datum valute obremenitve plačnikovega plačilnega računa enak ali kasnejši od datuma, ko se obremeni plačilni račun. Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev pa mora zagotoviti, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa najkasneje delovni dan, ko so bila sredstva odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev.

K 131. členu

Člen prenaša drugi odstavek 82. člena in 85. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja pravila v zvezi z datumom valute in razpolaganjem s sredstvi v primeru gotovinskega pologa na plačilni račun. Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je datum valute odobritve potrošnikovega plačilnega računa takoj, ko ponudnik plačilnih storitev prejme denarna sredstva, prav tako mora tudi zagotoviti, da so denarna sredstva na razpolago potrošniku takoj po prejemu denarnih sredstev.

K 132. členu

Člen prenaša 69. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da mora uporabnik uporabljati plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo njegovo izdajo in uporabo, ti pogoji pa morajo biti objektivni, nediskriminatorni in sorazmerni. Uporabnik mora po prejemu plačilnega instrumenta zagotoviti vse razumne ukrepe, da zavaruje osebne varnostne elemente plačilnega instrumenta.

K 133. členu

Člen prenaša prvi in drugi odstavek 70. člena Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje obveznosti, ki jih ima ponudnik plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti do svojega uporabnika. Ponudnik plačilnih storitev tudi ne sme poslati plačilnega instrumenta uporabniku brez njegove izrecne zahteve, razen ko gre za nadomestilo že izdanega instrumenta z novim. Ponudnik plačilnih storitev tudi nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta.

K 134. členu

Člen prenaša prvi do četrti odstavek 68. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa omejitve uporabe plačilnega instrumenta. Če se plačilni instrument uporablja za posredovanje plačnikovega soglasja za izvršitev plačilne transakcije, se lahko s ponudnikom plačilnih storitev dogovorita o omejitvi porabe, z določitvijo najvišjega zneska posameznih ali zaporednih plačilnih transakcij, ki se lahko odobrijo v določenem

obdobju. Prav tako se lahko ponudnik plačilnih storitev in plačnik v okvirni pogodbi dogovorita, da lahko ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni instrument v določenih pogojih.

K 135. členu

Člen prenaša peti in šesti odstavek 68. člena Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen ureja omejitev dostopa do plačilnih računov s strani ponudnikov plačilnih storitev. Določeno je, da ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun lahko ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudniku storitev odreditve plačil zavrne dostop do plačilnega računa le iz objektivno utemeljenih in ustrezno dokazanih razlogov, ki so povezani z neodobrenim ali goljufivim dostopom do plačilnega računa ali so povezani s prevaro pri dostopu do plačilnega računa, vključno z neodobreno ali goljufivo odreditvijo plačilne transakcije ali s prevaro pri odreditvi plačilne transakcije. O razlogih za zavrnitev mora ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun obvestiti plačnika, če je mogoče še preden je dostop zavrnjen. Ni pa ga dolžan obvestiti, če je takšno obvestilo v nasprotju z varnostnimi ukrepi ali prepovedano z drugimi predpisi. O primerih zavrnitve dostopa mora ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun nemudoma obvestiti Banko Slovenije, ki po potrebi sprejme ukrepe.

K 136. člen

Člen prenaša 73., 74. in 93. člen Direktive 2015/2366/EU, vsebuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobreno plačilno transakcijo. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za izvršitev plačilne transakcije brez plačnikovega soglasja. V tem primeru mora plačniku nemudoma povrniti znesek neodobrene plačilne transakcije, razen, če plačnikov ponudnik plačilnih storitev utemeljeno sumi, da gre za prevaro ali goljufijo. V tem primeru pisno obvesti policijo ali tožilstvo ter s tem seznani Banko Slovenije. Prav tako mora na plačnikovem plačilnem računu vzpostaviti tako stanje na računu, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena. Kadar plačilno transakcijo odredi ponudnik storitve odreditve plačil, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, nemudoma povrne znesek neodobrene plačilne transakcije plačniku. V nadaljevanju ponudnik plačilnih storitev odreditve plačil, ki je odgovoren za neodobreno plačilno transakcijo, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma povrne nastalo izgubo, ki jo je ta imel s povračilom plačniku.

K 137. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena in 74. člen Direktive 2015/2366/EU, vsebuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja uporabnikovo odgovornost za neodobrene plačilne transakcije. Če je dogovorjeno z okvirno pogodbo uporabnik lahko krije izgubo zneskov do največ 50 eurov, če je izvršitev neodobrenih plačilnih transakcij, zaradi katerih je izguba nastala posledica uporabe ukradenega ali izgubljenega instrumenta ali zlorabe plačilnega instrumenta. Uporabnik pa krije celotno izgubo zneskov, če je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica uporabnikove prevare ali goljufije, ali če uporabnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil obveznosti po tem zakonu. V primeru, da ponudnik plačilnih storitev ni zagotovil sredstev za obveščanje o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, pa mora uporabniku povrniti celotno izgubo zneskov.

K 138. členu

Člen prenaša tretji odstavek 63. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja izključitev odgovornosti za neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem. Določeno je, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja plačniku za izvršitev neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem, če plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne more blokirati plačnikovega plačilnega računa ali plačilnega instrumenta za uporabo elektronskega denarja. Velja pa oprostitev odgovornosti za plačilne račune, na katerih je shranjen elektronski denar oziroma plačilne instrumente za uporabo elektronskega denarja, pri katerih vrednost izdanega elektronskega denarja ne presega 150 eurov.

K 139. členu

Člen prenaša 75. člen Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen predpisuje, da kadar prejemnik plačila odredi plačilno transakcijo ali je ta odrejena preko njega v okviru kartične plačilne transakcije in njen znesek v trenutku, ko plačnik da soglasje ni znan, lahko ponudnik plačilnih storitev plačnika blokira sredstva na plačnikovem plačilnem računu samo, če je plačnik dal soglasje za točen znesek sredstev, ki jih je treba blokirati.

K 140. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena in prvi, tretji in šesti odstavek 89. člena Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila glede odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. Osnovno pravilo, ki velja pri tem je, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je neposredno odredil plačnik pri tem ponudniku plačilnih storitev, prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev. V tem primeru mora plačniku brez odlašanja povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, oziroma vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo. Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren svojemu uporabniku zaradi neizvršitve ali nepravilne, tudi pozne izvršitve plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku ter obresti.

K 141. členu

Člen prenaša 90. člen Direktive 2015/2366/EU in ga ZPlaSS ne vsebuje. Člen določa pravila glede odgovornosti za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije pri storitvi odreditve plačil. Plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil plačnik prek ponudnika storitev odreditve plačil, odgovarja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, mora plačniku povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, če je bila transakcija izvršena pa povrniti račun v predhodno stanje. Če je za neizvršitev, nepravilno ali pozno izvršitev plačilne transakcije odgovoren ponudnik storitve odreditve plačil, mora ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotoviti nadomestilo za morebitno nastalo izgubo ali plačane zneske zaradi povračila plačniku.

K 142. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena in drugi in tretji odstavek 89. člena Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila glede odgovornosti na neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila. Določeno je, da če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila, je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovoren za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v rokih, ki jih dogovorita. Če je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije, mora takoj ponovno posredovati ustrezni plačilni nalog plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev. Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube od nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku ter obresti.

K 143. členu

Člen prenaša 88. člen Direktive 2015/2366/EU in jo vsebuje tudi ZPlaSS. Določa, da če je prejemnik plačila v plačilnem nalogu določen z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je plačilni nalog izvršen pravilno, če se izvrši prejemniku v skladu z enolično identifikacijsko

oznako. Če torej uporabnik predloži nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren za neizpolnitev ali nepravilno izpolnitev plačilne transakcije.

K 144. členu

Člen prenaša 93. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, če je to posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, ki se jim ponudnik ni mogel izogniti ali jih preprečiti. Prav tako ponudnik ni odgovoren, če je neizvršitev, nepravilna ali pozna izvršitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov.

K 145. členu

Člen prenaša drugi odstavek 20. člena in 92. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen odloča, da ponudnik plačilnih storitev odgovarja uporabniku za neodobreno plačilno transakcijo in za neizvršitev, nepravilno ali pozno izvršitev plačilne transakcije, če je za to odgovoren posrednik ali druga oseba, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije.

K 146. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena, ter prvi in drugi odstavek 89. člena Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da v primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev na zahtevo svojega uporabnika nemudoma ukrepati, da bi izsledil plačilno transakcijo in uporabniku posredovati vse informacije v zvezi s tako transakcijo.

K 147. členu

Člen prenaša 91. člen Direktive 2015/2366/EU, enako določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja odgovornost za nadaljnjo škodo zaradi nepravilne izvršitve plačilne transakcije. Uporabnik lahko v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev druge škode, ki je posledica neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik.

K 148. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena in 72. člen Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa, da v primeru, ko uporabnik trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila pravilno evidentirana in knjižena ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara. Če je plačilna transakcija odrejena preko ponudnika storitve odreditve plačil, mora ta dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila transakcija pravilno evidentirana, ter da na njeno izvršitev ni vplivala tehnična okvara.

K 149. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena, 71. in 91. člen Direktive 2015/2366/EU, ki ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja povračila za neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije in njihov popravek. Popravek, ki ga mora uporabniku zagotoviti ponudnik plačilnih storitev, se zagotovi tako, da se uporabniku povrne zneske neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij ali zagotovi pravilno izvršitev plačilnih transakcij. Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti popravek, če ga uporabnik obvesti o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah najkasneje v 13 mesecih od dneva obremenitve računa. Če pa ponudnik plačilnih storitev uporniku ni posredoval zahtevanih informacij o izvršeni plačilni transakciji pa mu je dolžan popravek zagotoviti tudi po preteku 13-mesečnega roka. Kadar je vključen ponudnik storitev odreditve plačil, uporabniku popravek zagotovi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun.

K 150. členu

Člen prenaša prvi odstavek 61. člena, prvi, drugi in tretji odstavek 76. člena, ter 77. člen Direktive 2015/2366/EU, podobno določbo pa vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa pravila za povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila. Če so izpolnjeni pogoji, ki so določeni v tem členu, mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku na njegovo zahtevo povrniti celotni znesek odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik prek prejemnika plačila. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev lahko od plačnika zahteva, da dokaže, da so bili izpolnjeni pogoji za povrnitev zneska. Plačnik mora svojo zahtevo za povračilo zneska dati v osmih tednih od dneva obremenitve računa. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev pa mora v desetih delovnih dneh po prejemu plačnikovega zahtevka za povračilo plačniku povrniti znesek plačilne transakcije oziroma mu sporočiti razloge za zavrnitev zahteve. V določenih primerih se lahko plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev v okvirni pogodbi dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila zneska plačilne transakcije.

K 151. členu

Člen prenaša 95. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, ki jih morajo zagotavljati ponudniki plačilnih storitev. Ponudniki plačilnih storitev morajo vzpostaviti okvir z ustreznimi ukrepi za zmanjševanje tveganj in mehanizme za obvladovanje tveganj. V ta namen vzpostavijo in vzdržujejo učinkovito postopke za obvladovanje incidentov. Banki Slovenije morajo predložiti posodobljeno oceno operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvi.

K 152. členu

Člen prenaša 96. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen odloča, da morajo v primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta ponudniki plačilnih storitev takoj obvestiti Banko Slovenije. Kadar incident vpliva na finančne interese njegovih uporabnikov, brez odlašanja o tem obvesti svoje uporabnike. Banka Slovenije sporoči Evropskemu bančnemu organu in ECB podrobnosti o incidentu. Kadar Evropski bančni organ ali ECB obvesti Banko Slovenije o večjem operativnem ali varnostnem incidentu, če je ustrezno ta sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev varnosti finančnega sistema.

K 153. členu

Člen prenaša 97. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja avtentikacijo stranke, ki jo izvaja ponudnik plačilnih storitev. Ponudnik plačilnih storitev mora opraviti močno avtentikacijo stranke, kadar plačnik dostopa do svojega plačilnega računa preko interneta, če se odredi elektronsko plačilno transakcijo ali se opravi kakršno koli dejavnost preko kanala na daljavo, ki lahko pomeni tveganje plačilne prevare ali goljufije ali drugih zlorab. Če se odredijo elektronske plačilne transakcije morajo ponudniki plačilnih storitev za elektronske plačilne transakcije na daljavo uporabljati močno avtentikacijo strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila. Ponudniki morajo imeti pri tem vzpostavljene ustrezne varnostne ukrepe za zavarovanje zaupnosti in celovitosti osebnih varnostnih elementov uporabnikov. Ta pravila veljajo tudi kadar se plačila odredijo preko ponudnikov storitev odreditve plačil in kadar se informacije zahtevajo preko ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih.

K 154. členu

Člen prenaša 6. člen Direktive 2015/2366/EU, določbo pa vključuje tudi ZPlaSS. Člen določa posebne pogoje, ki veljajo za plačilne instrumente za plačila majhnih vrednosti. Pri plačilnih instrumentih za plačila majhnih vrednosti se lahko ponudnik plačilnih storitev in uporabnik v okvirni pogodbi dogovorita o določenih vprašanjih, ki so določena v tem členu.

K 155. členu

Člen opredeljuje druge plačilne transakcije, to so tiste, ki se izvršujejo v kateri koli valuti, če se plačilna transakcija izvrši s prenosom sredstev med najmanj enim ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji in ponudnikom plačilnih storitev, ki opravljajo storitve na območju tretje države, če niso zajete s četrtem odstavkom 85. člena zakona.

K 156. členu

Člen ureja uporabo splošnih določb in določb, ki veljajo za pogodbo o plačilnih storitvah, za druge plačilne transakcije, ki jih ureja to poglavje v skladu s 155. členom tega zakona.

K 157. člen

Člen omogoča, da se lahko ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita, da se posamezne določbe, ki se uporabljajo za izvrševanje plačilnih transakcij v celoti ali deloma ne uporabljajo za druge plačilne transakcije, kot jih določa 155. člen tega zakona.

K 158. členu

Člen prenaša prvi odstavek prvega člena, tretji odstavek drugega člena in 10. člen Direktive 2009/110/ES in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa izdajatelje elektronskega denarja, ki lahko v Republiki Sloveniji opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja. Izdajatelji elektronskega denarja so banke, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, Banka Slovenije in Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in občine v okviru pristojnosti na podlagi posebnega zakona. Člen vsebuje tudi izrecno prepoved, da bi kdo drug izdajal elektronski denar.

K 159. členu

Člen prenaša prvi in tretji odstavek 11. člena ter 12. člen Direktive 2009/110/ES in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja storitve izdajanja elektronskega denarja in določa, da je pogodba o izdajanju elektronskega denarja pogodba, s katero se izdajatelj elektronskega denarja zaveže izdati elektronski denar imetniku v nominalni vrednosti prejetih denarnih sredstev. Pred sklenitvijo pogodbe mora izdajatelj elektronskega denarja imetnika seznaniti s pogoji unovčenja sredstev in o nadomestilih. Elektronski denar se od izdaje do potrošnje ne obrestuje.

K 160. členu

Člen prenaša drugi in četrti do šesti odstavek 11. člena Direktive 2009/110/ES in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Imetnik elektronskega denarja lahko od izdajatelja elektronskega denarja zahteva unovčitev protivrednosti izdanega elektronskega denarja, ki še ni porabljen. Predpisana so podrobnejša pravila, kako se v takem primeru zaračunajo nadomestila in drugi stroški. Pravice imetnika elektronskega denarja do unovčitve protivrednosti izdanega elektronskega denarja in glede zaračunavanja nadomestila s pogodbo ni mogoče izključiti ali omejiti.

K 161. členu

Člen prenaša prvi odstavek 2. člena, prvi, četrti in peti odstavek 3. člena in prvi odstavek 8. člena Direktive 2009/110/ES in b. točko prvega odstavka 111. člena Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen ureja družbo za izdajo elektronskega denarja, ki je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije. Družba za izdajo elektronskega denarja mora biti pravna oseba in gospodarska družba po Zakonu o gospodarskih družbah. Določeni so členi tega zakona, ki urejajo plačilne institucije, ki se smiselno uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja preko zastopnikov, lahko pa distribuira in unovčuje elektronski denar v njegovem imenu fizična ali pravna oseba, ki jo pooblasti za to.

K 162. členu

Člen prenaša 6. člen Direktive 2009/110/ES in ga vključuje tudi ZPlaSS. Družba za izdajo elektronskega denarja začne izdajati elektronski denar na podlagi pridobljenega dovoljenja Banke Slovenije. Opravljajo lahko tudi druge plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, ki so povezane z izdajanjem elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja, ki pa poleg navedenih opravlja še druge gospodarske posle pa se imenuje hibridna družba za izdajo elektronskega denarja, za katere veljajo enaka pravila kot za družbe za izdajo elektronskega denarja. Določeno je tudi, da družba za izdajo elektronskega denarja ne sme odobriti posojila iz sredstev, ki jih je prejela v zameno za elektronski denar in jih mora varovati v skladu s tem zakonom.

K 163. členu

Člen prenaša 4. člen Direktive 2009/110/ES in ga vključuje tudi ZPlaSS. V času izdaje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja mora imeti prosilec za izdajo dovoljenja ustanovni kapital vsaj v višini 350.000 eurov.

K 164. členu

Člen prenaša četrti odstavek 2. člena in peti člen Direktive 2009/110/ES in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen ureja minimalni kapital, ki ga mora imeti družba za izdajo elektronskega denarja. Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti: vrednost ustanovnega kapitala, ki je izračunan na podlagi prejšnjega člena oziroma vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi tega člena. Kapitalska zahteva za družbe za izdajo elektronskega denarja je enaka 2 odstotkoma povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku.

K 165. členu

Člen prenaša tretji odstavek 3. člena Direktive 2009/110/ES in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen določa posebna pravila glede kvalificiranih imetnikov. Banka Slovenije se lahko v primeru hibridne družbe za izdajo elektronskega denarja, na predlog bodočega imetnika kvalificiranega deleža odloči, da se za pridobitev kvalificiranega deleža v taki hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja zahteve iz 33. člena tega zakona deloma ali v celoti ne uporabljajo.

K 166. členu

Člen prenaša drugi odstavek 3. člena, ter prvi do tretji odstavek 7. člena Direktive 2009/110/ES, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. Enako kot plačilne institucije morajo sredstva, ki jih prejmejo v zameno za izdani elektronski denar varovati tudi družbe za izdajo elektronskega denarja. Denarna sredstva morajo biti zaščitena najpozneje peti delovni dan po izdaji elektronskega denarja. Banka Slovenije bo s podzakonskim aktom predpisala podrobnejša pravila za varna sredstva z nizkim tveganjem, v katera bodo lahko družbe za izdajo elektronskega denarja naložile sredstva.

K 167. členu

Člen prenaša prvi do peti odstavek 9. člena Direktive 2009/110/ES in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen ureja družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo. To je družba, ki ji Banka Slovenije na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja omogoči, da zanjo ne veljajo posamezne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati družbe za izdajo elektronskega denarja. Izpolnjeni morajo biti tudi naslednji pogoji: sedež morajo imeti v Republiki Sloveniji, poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega 200.000 eurov in člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov, izpolnjujejo pogoje po tem zakonu. Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko izdaja elektronski denar imetniku, ki ga shrani na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu v vrednosti največ 150 eurov.

K 168. členu

Člen prenaša šesti odstavek prvega člena Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen določa področje urejanja 8. poglavja tega zakona, v katerem so urejena pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov.

K 169. členu

Člen določa, da Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam standardizirane terminologije, to je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katerega se plačuje nadomestilo. Gre za prenos petega odstavka 3. člena Direktive 2014/92/EU.

K 170. členu

Člen ureja obliko in vsebino dokumenta z informacijami o nadomestilih in v nacionalni pravni red prenaša določbe drugega odstavka 4. člena Direktive 2014/92/EU, ki med drugim določa tudi možnost, da lahko države članice določijo, da se dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi skupaj z informacijami, zahtevanimi v skladu z drugimi zakonodajnimi akti Unije ali nacionalnimi zakonodajnimi akti o plačilnih računih in s tem povezanimi storitvami. Člen ne predvideva združevanja dokumentov, saj bo namen direktive – večja preglednost nadomestil, ki jih plačujejo potrošniki – lažje uresničljiv, če bodo morali ponudniki plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih iz tega člena zagotoviti ločeno od npr. splošnih informacij (splošnih pogojev), ki so jih ponudniki plačilnih storitev potrošnikom dolžni zagotavljati na podlagi 90. člena tega zakona.

K 171. členu

Člen prenaša prvi do tretji odstavek 5. člena Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen podrobneje ureja obračun nadomestil za storitve, povezane s plačilnim računom. Ponudnik plačilnih storitev mora te informacije potrošniku zagotoviti vsaj enkrat letno in to brezplačno.

K 172. členu

S členom se prenaša 6. člen Direktive 2014/92/EU in predpisuje, v kakšni obliki morajo biti informacije za potrošnike v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnimi računi. Z vidika preglednosti in lažje primerjave ponudb različnih ponudnikov plačilnih storitev je pomembno, da ponudnik plačilnih storitev pri oglaševanju in v komunikaciji s potrošniki uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

K 173. členu

Člen prenaša 7. člen Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Predpisuje objavo primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, na spletni strani Banke Slovenije. Banka Slovenije je že do zdaj zagotavljala in upravljala objavo primerjave nadomestil na svoji spletni strani. Po novi ureditvi bo tako Banka Slovenije na svoji spletni strani potrošnikom še naprej brezplačno omogočila primerjavo nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s končnega seznama s standardizirano terminologijo.

K 174. členu

Člen prenaša 8. člen Direktive 2014/92/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje pravila, kadar ponudnik plačilnih storitev ponuja plačilno storitev kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev potrošnika obvestiti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno. Če lahko sklene ločeno pogodbo, mu mora zagotoviti tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih za druge produkte in storitve v paketu, za katere se lahko sklene ločena pogodba.

K 175. členu

Člen prenaša 9. in 10. člen Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Člen ureja postopek zamenjave plačilnega računa. Glede na določbo tega člena bo moral ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima odprt plačilni račun v Republiki Sloveniji, omogočiti zamenjavo plačilnega računa z isto valuto v okviru Republike Slovenije. Z zakonom je podrobno določen postopek zamenjave, obveznosti prejemnega in prenosnega ponudnika plačilnih storitev oziroma potrošnika in roki, v katerih morajo biti posamezne aktivnosti izvedene.

Postopek zamenjave plačilnega računa se začne na podlagi potrošnikovega pisnega pooblastila, ki ga ta da prejemnemu ponudniku plačilnih storitev (ponudnik plačilnih storitev, na katerega se plačilni račun prenese). Zakon podrobneje določa tudi vsebino pisnega pooblastila potrošnika. Na podlagi pisnega pooblastila potrošnika mora prejemni ponudnik najpozneje v dveh delovnih dneh od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahtevati, da izvede nabor nalog, ki so določene v pooblastilu potrošnika. Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje zahtevane informacije. Izvede tudi druge zahtevane naloge in na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti. Nato prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij od prenosnega ponudnika plačilnih storitev izvede nadaljnje aktivnosti, ki potrošniku omogočajo nemoteno uporabo plačilnega računa, vključno z izvrševanjem trajnih nalogov in direktnih obremenitev.

Prejemni ponudnik plačilnih storitev mora plačnike, ki so navedeni v pooblastilu in izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvestiti o podatkih o novem plačilnem računu pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Obvestiti mora tudi prejemnike plačil, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, o podatkih o novem plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in o datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev s tega računa. Lahko pa se potrošnik tudi odloči, da bo plačnikom in prejemnikom plačila osebno zagotovil te informacije. V tem primeru mora prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zagotoviti standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu, če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev, plačnikom ali prejemnikom plačila osebno zagotovil potrebne informacije. Standardizirano obvestilo v smislu predmetne določbe je lahko dopis ali formular ponudnika plačilnih storitev, ki ga običajno uporablja za ta namen.

K 176. členu

Člen prenaša 11. člen Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Vsebuje določbe, ki poenostavljajo odprtje čezmejnega plačilnega računa za potrošnike. Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, mora, ko mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun v drugi državi članici, potrošniku zagotoviti z zakonom določene informacije, prenesti morebitno pozitivno stanje denarnih sredstev na potrošnikov račun pri novem ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici ter zapreti plačilni račun, če na računu ni neporavnanih obveznosti.

K 177. členu

Člen prenaša 12. člen Direktive 2014/92/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. S členom se urejajo nadomestila, povezana s storitvijo zamenjave. Podrobneje se določa, katere storitve, povezane z zamenjavo plačilnega računa, so brezplačne, katere se obračunajo v skladu s 98. členom zakona in za katere morajo biti nadomestila primerna ter v skladu z dejanskimi stroški.

K 178. členu

S členom se prenašata prvi in drugi odstavek 13. člena Direktive 2014/92/EU, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. S členom se določajo pravila v zvezi s finančnimi izgubami potrošnika, ki jih je utrpel zaradi zamenjave plačilnega računa. V skladu s predlogom zakona bo ponudnik plačilnih storitev moral potrošniku nemudoma povrniti celotno finančno izgubo, ki jo je potrošnik utrpel pri zamenjavi plačilnega računa, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s tem zakonom. Prav tako so določeni primeri, v katerih je odgovornost ponudnika plačilnih storitev izključena.

K 179. členu

S členom se prenaša 14. člen Direktive 2014/92/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Da se zagotovi čim boljša informiranost potrošnikov o možnosti zamenjave plačilnega računa, predlog zakona določa informacije, ki jih je ponudnik plačilnih storitev dolžan dati potrošniku v zvezi s postopkom zamenjave. Te informacije morajo biti potrošniku na voljo brezplačno, v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev in v elektronski obliki na njegovi spletni strani.

V 6. točki prvega odstavka je določeno, da mora ponudnik plačilnih storitev na dokumentu z informacijami o zamenjavi plačilnega računa iz 14. člena Direktive 2014/92/EU zagotoviti tudi podatek o jamstvu za vloge. Gre za podatek, ki ga morajo banke in hranilnice zagotavljati že danes, zato z vidika večje preglednosti in obveščenosti potrošnika vključitev take informacije tudi na dokument z informacijami o zamenjavi plačilnega računa pomeni dodatno vrednost.

K 180. členu

Člen prenaša 15. člen Direktive 2014/92/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen predpisuje, da banke ne smejo razlikovati potrošnikov, ki zakonito prebivajo v Evropski uniji, na podlagi državljanstva ali prebivališča ali katerega koli drugega razloga iz 21. člena Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ko ti potrošniki zaprosijo za odprtje plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopajo. Nadalje določa, da pogoji, ki veljajo za posedovanje osnovnega plačilnega računa, nikakor ne smejo biti razlikovalni.

K 181. členu

Člen prenaša 16. člen Direktive 2014/92/EU, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja pravico potrošnika do osnovnega plačilnega računa. Pravico dostopa do osnovnega plačilnega računa ima vsak potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

Pri prosilcih za azil se postavlja vprašanje ustreznih osebnih dokumentov za njihovo identifikacijo, zato je Urad RS za preprečevanje pranja denarja že izdal mnenje, da ima izkaznica prosilca za mednarodno zaščito lastnosti uradnega osebnega dokumenta in se v tem smislu lahko uporablja in upošteva za potrebe izvajanja ukrepov po Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

Direktiva državam članicam omogoča, da določijo, da morajo osnovni plačilni račun zagotavljati vse kreditne institucije ali pa dovolj veliko število kreditnih institucij. Predlog člena določa, da morajo osnovni plačilni račun zagotoviti vse tiste kreditne institucije (banke), ki sicer ponujajo plačilne račune za potrošnike (v obsegu, kot ga sicer ponujajo v okviru svojega poslovanja). Obveznost zagotavljanja osnovnega plačilnega računa potrošnikom tako ni predvidena za tiste banke, ki sicer potrošnikom ne ponujajo plačilnega računa.

Banka mora zavrniti prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takega računa povzročilo kršitev določb zakona ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Predlog člena določa, da bodo lahko banke zavrnile prošnjo za odprtje

osnovnega plačilnega računa, kadar bo potrošnik že imel funkcionalno primerljiv plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, razen kadar bo potrošnik navedel, da je bil obveščen, da bo njegov obstoječi plačilni račun zaprt. V zvezi s tem je treba dopolniti tudi 146. člen ZPlaSS glede dopustnega namena pridobivanja podatkov iz registra transakcijskih računov, s čimer se bo ponudnikom plačilnih storitev zagotovil vpogled v register tudi na tej podlagi (glej obrazložitev k 6. členu).

Predlog člena tudi določa, da lahko banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, če bi obstajal sum za zlorabo pravice do osnovnega plačilnega računa. Predvsem je smiselna možnost zavrnitve prošnje potrošnikom, ki so v preteklosti že bili v poslovnem razmerju s predmetno banko in so kršili pogodbeno razmerje z banko. Prav tako člen predvideva možnost zavrnitve odprtja osnovnega plačilnega računa, če ima potrošnik blokiran plačilni račun, s čimer bi se lahko potrošnik izognil poplačilu izvršb na blokiranem računu.

K 182. členu

Člen prenaša prvi, tretji, četrti, sedmi in osmi odstavek 17. člena Direktive 2014/92/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen določa storitve, ki jih mora vključevati osnovni plačilni račun, to so vse osnovne storitve, ki jih omogočajo plačilni računi, potrošniki pa lahko opravljajo neomejeno število transakcij, ki jih omogoča osnovni plačilni račun. Določeno je tudi, da morajo banke osnovni račun zagotavljati vsaj v evrih. Banka mora zagotavljati izvajanje plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici in prek spleta, če to storitev banka ponuja, ne sme pa banka nuditi te storitve samo prek spleta. Banki je dana možnost (ne pa obveznost), da na zahtevo potrošnika temu omogoči prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu za izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, vendar pa dostop do osnovnega plačilnega računa ne sme biti omejen ali pogojen z uporabo prekoračitve pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu.

K 183. členu

Člen prenaša peti in šesti odstavek 17. člena, ter prvi do tretji odstavek 18. člena Direktive 2014/92/EU, vsebuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom. Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le primerno nadomestilo ali pa mu jih nudi brezplačno. Drugi odstavek člena določa, da Banka Slovenije s podzakonskim aktom predpiše način izračuna višine primerne nadomestila iz prvega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Sloveniji zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.

K 184. členu

Člen prenaša 19. člen Direktive 2014/92/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. V členu se določajo pravila glede okvirne pogodbe, povezane z osnovnim plačilnim računom in njeno odpovedjo. V splošnem za okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa veljajo določbe tega zakona, ki urejajo okvirno pogodbo o plačilnih storitvah. Prav tako so predpisani pogoji za enostransko prekinitev okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa s strani banke.

K 185. členu

Člen prenaša 20. člen Direktive 2014/92/EU, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. V členu so urejene splošne informacije o osnovnih plačilnih računih, s čimer se zagotavlja dobra obveščenost javnosti o razpoložljivosti osnovnih plačilnih računov, njihovih splošnih cenovnih pogojih, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov.

K 186. členu

Člen ureja pravila glede unovčevanja papirnih menic, ki jih v skladu z zakonom, ki ureja menico izdajo ali akceptirajo uporabniki, ki so pravne osebe, zasebniki ali samostojni podjetniki v zvezi z opravljanjem dejavnosti in so domicilirane na ponudnika plačilnih storitev. Za plačilne transakcije, ki se izvršijo na podlagi papirnih menic so namreč v skladu s 3. členom tega zakona ne uporabljajo določbe o izvrševanju plačilnih transakcij pri opravljanju plačilnih storitev.

K 187. členu

Domicilno razmerje med dolžnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev v zvezi z unovčitvijo domicilirane menice je oblika plačilne transakcije, ki jo na podlagi predhodnega dolžnikovega soglasja odredi prejemnik plačila. Zavrnitev unovčitve domicilirane menice ni mogoča, zaradi umika dolžnikovega soglasja za izvršitev domicilirane menice. Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne izvršitev plačilne transakcije, če je plačilni nalog, ki ga odredi prejemnik plačila na podlagi domicilirane menice v očitnem nasprotju z domicilirano menico. Ponudnik plačilnih storitev mora kot dober gospodar ravnati tudi v interesu dolžnika tako, da zavrne izvršitev plačilne transakcije, če bi unovčitev pomenila očitno oškodovanje dolžnika (npr. ker je zneska v plačilnem nalogu višji kot znesek v domicilirani menici). Prav tako lahko ponudnik plačilnih storitev zavrne izvršitev plačilnega naloga, če je plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice odredila oseba, ki ni menični upnik oziroma druga oseba, ki jo je menični upnik pooblastil za odreditev plačilne transakcije zaradi plačila domicilirane menice.

K 188. členu

V 10. poglavju so določena pravila glede izvrševanja plačilnih transakcij oziroma glede omejitev razpolaganja z denarnimi sredstvi dolžnika na podlagi sklepa o izvršbi. Ker se računi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna in občin, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, ki so vključeni v sistem enotnega zakladniškega računa države oziroma občin v skladu s posebnim zakonom, odprejo kot podračuni enotnega zakladniškega računa države oziroma samoupravne lokalne skupnosti, ki jih vodi Uprava Republike Slovenije za javna plačila, se tudi izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, izvršujejo le prek podračunov, ki so odprti pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila (ne pa preko enotnega zakladniškega računa države oziroma samoupravne lokalne skupnosti, ki je odprt pri Banki Slovenije). Obveznosti ponudnikov plačilnih storitev pri izvrševanju sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, so opredeljene v predpisih, ki urejajo izvršbo oziroma zavarovanje (Zakon o izvršbi in zavarovanju, Zakon o davčnem postopku). Zakon o izvršbi in zavarovanju ter Zakon o davčnem postopku posebej urejata obveznosti organizacij za plačilni promet, ko se opravlja izvršba na denarna sredstva dolžnika pri organizaciji za plačilni promet.

K 189. členu

V skladu s tem členom se s podzakonskim predpisom ministra, pristojnega za finance, podrobneje uredi ravnanje ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem davčne izvršbe.

K190. členu

V tem členu so urejena pravila glede nakazil, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju na denarnih sredstvih imetnika transakcijskega računa pri ponudniku plačilnih storitev.

K 191. členu

V tem členu je opredeljen register transakcijskih računov ter pooblastilo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Agencija) za vzpostavitev in upravljanje tega registra. Osnovni namen obstoja registra transakcijskih računov je omogočiti učinkovitejše opravljanje dejanj v postopku izvršbe. Register transakcijskih računov je torej vzpostavljen za namene, ki so izven opravljanja plačilnega prometa oziroma plačilnih storitev in je njegova uporaba namenjena predvsem upnikom, sodiščem ter Finančni upravi Republike Slovenije.

K 192. členu

V tem členu so opredeljeni podatki, ki se zbirajo v registru transakcijskih računov. Enolična identifikacija imetnika transakcijskih računov v registru transakcijskih računov je zagotovljena na podlagi davčne številke imetnika oziroma na podlagi identifikacijske oznake imetnika in države sedeža oziroma prebivališča imetnika, ki v skladu z zakonom, ki ureja davčni register nima davčne številke. Prav tako je določeno, da se podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in se prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri Agenciji. Podatki se hranijo v arhivu 5 let po zaprtju računa, razen podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hrani eno leto. Da se v registru transakcijskih računov zagotovi javnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki jih te uporabljajo za opravljanje dejavnosti, je predpisano, da morajo o tem obvestiti svojega ponudnika plačilnih storitev, preden račun začnejo uporabljati za opravljanje dejavnosti.

K 193. členu

Centraliziran dostop do podatkov o transakcijskih računih imetnikov pomembno prispeva k učinkovitemu izvrševanju plačil v pravnem prometu, zlasti glede na dejstvo, da so podatki o transakcijskih računih pravnih oseb, zasebnikov, podjetnikov in drugih imetnikov, ki niso fizične osebe, javni in dostopni na spletni strani Agencije. Centralizirani dostop do podatkov o transakcijskih računih imetnikov pa je pomemben tudi za namene učinkovitega opravljanja dejanj v postopkih izvršbe na denarna sredstva dolžnikov.

K 194. členu

Dostop do podatkov o transakcijskih računih v registru transakcijskih računov je praviloma javen, razen v kolikor gre za podatke o fizičnih osebah. Posebna ureditev velja glede javnosti podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki jih zasebniki ali podjetniki uporabljajo za opravljanje dejavnosti, ki so prav tako javni. Javni podatki so brezplačno dostopni za vse uporabnike na spletni strani Agencije. Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb, so dostopni le sodiščem, davčnemu organu, ki opravlja davčno izvršbo in drugim organom, ki v skladu s pooblastili določenimi v predpisih, opravljajo dejanja v postopkih izvršbe. Prav tako lahko osebne podatke iz registra transakcijskih računov pridobijo upniki v zvezi z opravljanjem dejanj v postopkih izvršbe na podlagi izvršilnega naslova, saj je v tem primeru podatek o (transakcijskem) računu dolžnika obvezen podatek v predlogu za izvršbo na denarna sredstva dolžnika, ki se vodijo na tem računu. Osebni podatki iz registra transakcijskih računov so dostopni tudi ponudnikom plačilnih storitev za namen izvrševanja sklepov o izvršbi.

K 195. členu

V tem členu je opredeljena vsebina zahteve za pridobitev podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb in sicer je za dostop do navedenih podatkov nujna navedba davčne številke ali identifikacijske oznake fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa ter navedba pravne podlage in namena obdelav osebnih podatkov. Zahteva za posredovanje podatkov o fizičnih osebah se predloži v pisni ali elektronski obliki, pod pogoji, ki jih določi Agencija. Sodiščem ter

drugim organom, ki so v skladu s predpisi pristojni za opravljanje izvršbe, se zagotovi neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov, osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb pa ti organi pridobivajo na podlagi poizvedbe. Sodišča lahko poizvedujejo v registru transakcijskih računov z navedbo imena, priimka ter prebivališča fizične osebe. Če je v registru transakcijskih računov več oseb, ki ustrezajo iskalnim kriterijem sodišča, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko ali identifikacijsko oznako posameznika. Agencija se lahko s posameznimi upravičenci dogovori o neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov, oziroma o elektronskem posredovanju podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi predloženih zahtev.

K 196. členu

V tem členu so določena pravila postopka pri odločanju Agencije o zahtevi za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov in sicer se uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku, če ni v tem zakonu drugače določeno.

K 197. členu

Člen definira obseg urejanja plačilnih sistemov in pogojev za njihovo upravljanje. Skladno s tem je tudi določeno, da se ta zakon ne uporablja za sistemsko pomembne plačilne sisteme, to so tisti za katere je ECB odločila, da zanje velja Uredba Sveta Evropske centralne banke (EU) št. 795/2014 z dne 3. julija 2014 o pregledniških zahtevah za sistemsko pomembne sisteme.

K 198. členu

Člen definira nekatere osnovne pojme, povezane s plačilnimi sistemi, in sicer definira plačilni sistem, kliring, poravnavo, medsebojno poračunavanje ter skupno neto denarno obveznost. Plačilni sistem je sklenjen dogovor med tremi ali več udeleženci plačilnega Sistema o standardiziranih postopkih in skupnih pravilih za kliring oziroma poravnavo nalogov za prenos med udeleženci plačilnega Sistema.

K 199. členu

V členu so opredeljeni povezani plačilni sistemi, to so plačilni sistemi, ki na podlagi dogovora med upravljavci plačilnih sistemov omogočajo udeležencem povezanih plačilnih sistemov, da se nalogi za prenos, ki so posredovani v ta plačilni sistem, izvršijo v drugem povezanem plačilnem sistemu.

K 200. členu

Člen definira pomemben plačilni sistem, to je plačilni sistem, ki zaradi obsega ali vrste plačilnih transakcij, ki se v njem poravnajo, ali zaradi drugih okoliščin pomembno vpliva na izvajanje plačilnih transakcij v državi ali zaupanje uporabnikov v varnost in učinkovitost izvajanja transakcij.

K 201. členu

Status pomembnega plačilnega sistema pridobi plačilni sistem z odločbo Banke Slovenije. Prav tako so v členu določeni postopki, ki jih izvede Banka Slovenije v zvezi z določitvijo pomembnega plačilnega sistema, oziroma za prenehanje statusa pomembnega plačilnega sistema. O pomembnih plačilnih sistemih in njihovih upravljavcih Banka Slovenije obvesti Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

K 202. členu

Člen ureja plačilne sisteme Banke Slovenije in predpisuje, da Banka Slovenije lahko upravlja plačilni sistem, s sprejemom pravil delovanja plačilnega sistema. Banka Slovenije določi tudi pogoje udeležbe v plačilnem sistemu, način poravnave obveznosti med udeleženci plačilnega sistema in ali se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem.

K 203. členu

Člen prenaša prvo alinejo i. točke in I. točko 2. člena Direktive 1998/26/ES. Člen opredeljuje nalog za prenos in poravnalni račun. Nalog za prenos je navodilo, ki ima za posledico nastanek ali prenehanje denarne obveznosti med udeleženci plačilnega sistema. Poravnalni računi pa so računi, ki se uporabljajo za poravnavo terjatev in obveznosti med udeleženci plačilnega sistema.

K 204. členu

Člen prenaša b. in f. točko 2. člena Direktive 1998/26/ES. Člen določa udeležence plačilnega sistema, ki so lahko banke, institucije iz 2. do 23. točke petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU, družbe za izdajo elektronskega denarja, investicijska podjetja, Uprava RS za javna plačila in drugi državni organi in občine, upravljavci drugih plačilnih sistemov ali upravljavci poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti ter ostali ponudniki plačilnih storitev. Prav tako je udeleženec plačilnega sistema tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

K 205. členu

Člen prenaša f. in g. točko 2. člena Direktive 1998/26/ES. Člen določa posredno udeležbo v plačilnem sistemu, ki je dogovor med posameznim udeležencem plačilnega sistema in posrednim udeležencem, ki posrednemu udeležencu omogoča posredovanje in prejemanje nalogov za prenos v plačilnem sistemu, tako da je posredni udeleženec znan upravljavcu plačilnega sistema.

K 206. členu

Člen prenaša prvi in drugi odstavek 35. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev v plačilnem sistemu le toliko, kolikor je potrebno za varovanje pred tveganji in za varovanje stabilnosti plačilnega sistema.

K 207. členu

Člen prenaša 6., 7. in 8. člen Direktive 1998/26/ES. Člen določa postopke v primeru insolventnosti udeleženca plačilnega sistema. V primeru začetka postopka zaradi insolventnosti ali drugega postopka ali ukrepa zoper udeleženca plačilnega sistema, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov tega udeleženca, to nima vpliva na pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema, ki so nastale pred začetkom tega postopka. Določeno je, da je začetek postopka, ko pristojni organ odloči o začetku takšnega postopka. Če predpisi, ki urejajo postopek določajo nastanek pravnih posledic postopka glede na drugo uradno dejanje v postopku, se kot začetek postopka šteje trenutek tega dejanja. Organ, ki je odločil o začetku postopka mora o začetku takega postopka nemudoma obvestiti Banko Slovenije. Če gre za ukrep proti udeležencu pomembnega plačilnega sistema mora Banka Slovenije o tem obvestiti pristojne organe drugih držav članic, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

K 208. členu

Člen prenaša 3. člen Direktive 1998/26/ES. Ureja učinke, ki jih imajo postopki zaradi insolventnosti ter drugi postopki ali ukrepi na veljavnost nalogov za prenos. Nalog za prenos, ki je bil posredovan v plačilni sistem je veljaven, če je vstopil v plačilni sistem pred začetkom postopka iz prejšnjega člena. Velja tudi v primeru, da je nalog za prenos vstopil v plačilni sistem po začetku postopka, če se nalog za prenos izvrši isti delovni dan, v okviru katerega je bil začel takšen postopek, in če upravljavec plačilnega sistema dokaže, da ob nastopu nepreklicnosti naloga za prenos ni vedel in ni mogel vedeti za začetek takšnega postopka.

K 209. členu

Člen prenaša prvi odstavek 9. člena in m. točko 2. člena Direktive 1998/26/ES. Člen določa učinke postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost pravic iz naslova zavarovanja. Določeno je, da začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena zoper posameznega udeleženca plačilnega sistema ne vpliva na veljavnost in izvrševanje pravic iz zavarovanja na premoženju, ki ga je ta udeleženec zagotovil v zvezi s plačilnim sistemom, in sicer je je pravica iz zavarovanja nastala pred začetkom postopka ali ukrepa in je udeleženec zagotovil premoženje za zavarovanje pred začetkom tega postopka ali ukrepa, ali če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala isti delovni dan v okviru katerega je bil začet postopek ali ukrep, če upravljavec plačilnega sistema dokaže, da ob nastanku pravice iz zavarovanja ne tem premoženju ni vedel in ni mogel vedeti za začetek postopka ali ukrepa.

K 210. členu

Člen opredeljuje upravljavca plačilnega sistema, ki je oseba, odgovorna za upravljanje plačilnega sistema, tako da zagotavlja delovanje plačilnega sistema. Predpisano je, da je upravljavec plačilnega sistema odgovoren za celovito upravljanje vseh tveganj v plačilnem sistemu. Plačilni sistem lahko upravljajo le Banka Slovenije, banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije, banke držav članic in banke s sedežem v tretjih državah, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije, druge pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije in druge pravne osebe s sedežem v drugih državah članicah ali v tretjih državah, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije.

K 211. členu

Člen določa, da morajo subjekti, ki na podlagi zakona lahko upravljajo plačilni sistem predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Vlogi za izdajo dovoljenja mora vložnik priložiti pravila plačilnega sistema in druge dokaze, da izpolnjuje pogoje za upravljanje plačilnega sistema.

K 212. členu

Člen ureja pravila plačilnega sistema. Pravila plačilnega sistema določi upravljavec, ki določi standardizirane postopke in pravila za kliring oziroma poravnavo nalogov za prenos. Prav tako je predpisano, kaj morajo določati pravila plačilnega sistema. Predpisana je tudi uporaba prava, ki se uporablja za plačilni sistem, to mora biti pravo države članice, v kateri ima sedež vsaj eden od udeležencev plačilnega sistema.

K 213. členu

Če plačilni sistem spreminja svoja pravila, ta začnejo veljati, ko upravljavec plačilnega sistema pridobi dovoljenje Banke Slovenije za njihovo spremembo. Ne gre pa za spremembo plačilnega sistema, če nekdo pristopi, izstopi ali je izključen iz plačilnega sistema.

K 214. členu

Člen predpisuje, da mora upravljavec plačilnega sistema zagotoviti trdnost, jasnost, preglednost in izvršljivost pravne podlage plačilnega sistema v vseh segmentih pravnega reda in za vse pomembne vidike plačilnega sistema.

K 215. členu

Člen ureja upravljanje plačilnega sistema ter določa, da mora upravljavec plačilnega sistema zagotavljati jasno in pregledno upravljanje plačilnega sistema in tako zagotavljati varnost in učinkovitost plačilnega sistema. Dokumentacija v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema mora biti dostopna lastnikom, pristojnim organom in udeležencem ter v splošni obliki tudi javnosti.

K 216. členu

Člen predpisuje, da mora upravljavec plačilnega sistema vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv okvir za upravljanje tveganj za celovito upravljanje z vsemi tveganji v plačilnem sistemu.

K 217. členu

Člen ureja dokončnost poravnave. Predpisano je, da mora upravljavec plačilnega sistema vzpostaviti pravila in postopke, s katerimi omogoči, da se dokončna poravnava izvrši najkasneje ob koncu nameravanega dneva poravnave, to je dan, ki ga pošiljatelj naloga za prenos vnese kot dan poravnave.

K 218. členu

Člen predpisuje, da mora upravljavec pomembnega plačilnega sistema zagotoviti, da se dokončna denarna poravnava izvrši s sredstvi za poravnavo, ki imajo nizko kreditno in likvidnostno tveganje ali so brez takega tveganja.

K 219. členu

Člen ureja pravila in postopke v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca plačilnega sistema. Predpisano je, da upravljavec plačilnega sistema zagotovi učinkovita in jasno opredeljena pravila in postopke, ki obravnavajo ključne vidike v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca in urejajo obnovitev sredstev po neizpolnitvi obveznosti. Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora ključne informacije o teh pravilih in postopkih javno objaviti.

K 220. členu

Člen opredeljuje splošno poslovno tveganje, ki je vsako potencialno poslabšanje finančnega položaja upravljavca pomembnega plačilnega sistema, ki je pomembno z vidika nemotenega poslovanja, zaradi takšnega upada prihodkov ali rasti odhodkov, da odhodki presežejo prihodke in povzročijo izgubo, ki jo je treba pokriti v breme kapitala. Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora zagotavljati likvidna neto sredstva za pokrivanje morebitnih poslovnih izgub. Likvidna neto sredstva, ki so financirana z lastniškim kapitalom morajo zadostovati za izvedbo načrta za sanacijo ali redno likvidacijo, v vrednosti, ki je enaka najmanj šestmesečnim tekočim poslovnim odhodkom iz naslova upravljanja pomembnega plačilnega sistema.

K 221. členu

Člen ureja operativno tveganje, ki pomeni tveganje, da bodo pomanjkljivosti v informacijskih ali notranjih procesih, človeške napake, napake pri vodenju ali motnje zaradi zunanjih dogodkov ali storitev, zaupanih zunanjim izvajalcem, povzročile zmanjšanje, poslabšanje ali prekinitve storitev, ki jih zagotavlja plačilni sistem.

K 222. členu

Člen določa, da mora upravljavec plačilnega sistema vzpostaviti proces, v katerem opredeli kriterije učinkovitosti in uspešnosti plačilnega sistema in postopke, s katerimi zagotovi doseganje opredeljenih kriterijev.

K 223. členu

Člen predpisuje, da mora upravljavec pomembnega plačilnega sistema uporabljati ustrezne mednarodne sprejete postopke in standarde za izmenjavo podatkov in informacij ali dopustiti njihovo uporabo.

K 224. členu

Člen določa, da mora upravljavec plačilnega sistema sprejeti pravila in postopke, ki so jasni in celoviti ter v celoti dostopni udeležencem. Upravljavec plačilnega sistema mora udeležencem tudi razkriti druge informacije za natančno razumevanje tveganj, ki so jim izpostavljeni z udeležbo v plačilnem sistemu. Pravila, ključne postopke in nadomestila plačilnega sistema mora upravljavec tudi javno objaviti.

K 225. členu

Člen ureja obveščanje in poročanje upravljavca plačilnega sistema. Ta mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajo dovoljenja. Upravljavec plačilnega sistema mora Banko Slovenije tudi tekoče obveščati o vstopu ali izstopu udeležencev iz plačilnega sistema ali izključitvi udeležencev iz plačilnega sistema, vključno o posrednih udeležencih. Banko Slovenije mora obvestiti tudi oseba, ki je udeležena v plačilnih sistemih, za katere se uporablja pravo druge države.

K 226. členu

Člen ureja statusni ustroj klirinških družb. Ta mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik kapitalskih družb, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki se tudi uporablja zanje. Klirinška družba mora za upravljanje plačilnega sistema pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

K 227. členu

Člen predpisuje, da mora pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba, imeti v času izdaje dovoljenja ustanovni kapital najmanj v višini 125.000 eurov.

K 228. členu

Člen določa, da se za člane posloводства in osebe, ki so v klirinški družbi neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema smiselno uporabljajo določbe, ki se uporabljajo za plačilne institucije.

K 229. členu

Člen ureja imetnike kvalificiranih deležev klirinške družbe. Imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe so osebe, ki so posredno ali neposredno imetniki poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, ki jim zagotavljajo najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe ali jim zagotavljajo delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje klirinške družbe. Imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe so lahko le osebe, ki jih kot primerne oceni Banka Slovenije.

K 230. členu

Člen ureja zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba, ki ga izda Banka Slovenije in določa dokumentacijo, ki jo je potrebno priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja.

K 231. členu

Člen ureja odločanje Banke Slovenije o dovoljenju za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba. Banka Slovenije izda dovoljenje, če vložnik izpolnjuje pogoje, ki so določeni v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

K 232. členu

Če se spremenijo dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajo dovoljenja Banke Slovenije, mora klirinška družba, jo mora o tem nemudoma obvestiti. Dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja mora klirinška družba hraniti najmanj pet let od prenehanja razmerja ali stanja, na katero se nanaša.

K 233. členu

Člen določa, da dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če klirinška družba ne začne upravljati plačilnega prometa v enem letu od izdaje dovoljenja ali če za več kot šest mesecev preneha upravljati plačilni sistem. Dovoljenje

preneha tudi v primeru začetka postopka stečaja ali prisilne likvidacije nad klirinško družbo. Dovoljenje prav tako preneha, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o likvidaciji klirinške družbe ali o spremembi dejavnosti upravljavca plačilnega sistema. Banka Slovenije izda odločbo s katero njeno dovoljenje preneha.

K 234. členu

Člen ureja minimalni kapital, ki ga mora ves čas poslovanja zagotavljati klirinška družba. Kapital mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti: vrednost ustanovnega kapitala oziroma vrednost kapitalske zahteve, ki je enaka najmanj višini tekočih poslovnih odhodkov klirinške družbe v zadnjih šestih mesecih. Za izračun kapitala in kapitalske zahteve klirinške družbe se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se uporabljajo za plačilne institucije.

K 235. členu

Člen ureja varno in zanesljivo poslovanje ter sistem upravljanja in notranjih kontrol v klirinški družbi. V skladu z njim mora klirinška družba vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje pri upravljanju plačilnega sistema.

K 236. členu

Člen ureja poslovne knjige in letno poročilo klirinške družbe. Predpisano je, da se za poslovne knjige in letna poročila klirinške družbe ter za revidiranje letnih poročil uporablja Zakon o gospodarskih družbah, ter Zakon o revidiranju. Najkasneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta mora klirinška družba Banki Slovenije predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Če klirinška družba opravlja tudi druge dejavnosti pa mora predložiti tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida glede upravljanja plačilnega sistema.

K 237. členu

Člen predpisuje, da lahko klirinška družba države članice upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije, klirinška družba tretje države, pa preko podružnice, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

K 238. členu

Člen določa, da lahko banka države članice upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije, banka tretje države pa preko podružnice, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

K 239. členu

Člen daje pravno podlago za izdajo podzakonskih predpisov Banke Slovenije v zvezi s plačilnimi sistemi.

K 240. členu

Člen ureja zaupne podatke, ki so po tem zakonu vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema. Ponudnik plačilnih storitev in udeleženec plačilnega sistema morata varovati zaupne podatke, ne glede na način, na katerega te podatke pridobita. Dolžnost varovanja zaupnih podatkov pa ne velja, če te podatke posredujejo tožilstvu ali policiji zaradi suma storitve kaznivega dejanja. Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, za obdobje desetih let po posredovanju.

K 241. členu

Člen predpisuje, da lahko Banka Slovenije oziroma drug organ, zaupne podatke, ki jih pridobi, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili pridobljeni in jih lahko posreduje drugim osebam le pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

K 242. členu

Člen prenaša prvi in drugi odstavek 94. člena Direktive 2015/2366/EU. Ureja obdelavo zaupnih podatkov. Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke z namenom preprečevanja, preiskovanja ali odkrivanja goljufij ali prevar v zvezi s plačilnimi storitvami. Te podatke lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo tudi za druge namene iz tega zakona v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov. O obdelavi osebnih podatkov morajo ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov obvestiti uporabnike. Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov, morajo osebne podatke na pisno zahtevo zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka posredovati sodišču, državnemu tožilstvu, policiji in drugemu organu v zvezi s postopki, ki ga vodi na področju preprečevanja, odkrivanja, dokazovanja in pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, povezanih s plačilnimi goljufijami in prevarami.

K 243. členu

Člen prenaša 22. člen in četrti odstavek 100. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da je Banka Slovenije pristojna za nadzor na plačilnimi, plačilnimi institucijami z opustitvijo, družbami za izdajo elektronskega denarja, družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, plačilnimi sistemi ter upravljavci plačilnih sistemov, osebami, ki v nasprotju s tem zakonom opravljajo plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja ter upravljajo plačilne sisteme. Predpisuje tudi pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad izvajanjem več uredb Evropske unije. V zvezi z Uredbo 2015/847/EU je v petem odstavku poleg Banke Slovenije kot pristojni nadzorni in prekrškovni organ določen Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in sicer je za nadzor nad izvajanjem 14. člena Uredbe 2015/847/EU ter odločanje v postopkih o prekršku zaradi njegove kršitve. Navedena rešitev izhaja iz vsebine 14. člena Uredbe 2015/847/EU, ki se nanaša na zagotavljanje informacij s strani ponudnikov plačilnih storitev, kadar pristojni organ, ki je odgovoren za preprečevanje in boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, poda poizvedbo v zvezi z informacijami, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe. V Republiki Sloveniji je osrednji organ za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma Urad za preprečevanje pranja denarja.

K 244. členu

Člen prenaša drugi odstavek 26. člena Direktive 2014/92/EU in drugi odstavek 103. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen predpisuje razkritje informacij o izrečenih ukrepih nadzora in sankcijah zaradi prekrška, ki jih je Banka Slovenije izrekla zaradi kršitev določb tega zakona, z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev določb tega zakona.

Drugi odstavek člena izhaja iz določbe 19. in 20. člena Uredbe 2015/847/EU in določa javno objavo na uradnih spletnih straneh nadzornih organov glede informacij o izrečenih ukrepih. Namen javne objave informacij je v preprečevanju kršitev določb in s tem večje pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij in integritete poslovnega okolja, ter obveščanju zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu. V ZPPDFT-1 kot zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, in na katerega se drugi odstavek sklicuje, je določen nabor podatkov, ki se morajo javno objaviti, ter kdaj se morajo objaviti. Obenem pa je določeno tudi, da se nadzorni organ lahko odloči, da se informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa ne objavijo, če bi bila objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa nesorazmerna glede na okoliščine storitve prekrška, ali če bi objava lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka.

K 245. členu

Člen prenaša prvo alinejo prvega odstavka 23. člena Direktive 2015/2366/EU. Določa obseg in namen nadzora Banke Slovenije nad plačilnimi institucijami. Nadzor opravlja Banka Slovenije, da preveri ali plačilna institucija ves čas poslovanja izpolnjuje zahteve iz tega zakona. Pri izvajanju nadzora upošteva velikost in sistemsko pomembnost plačilne institucije.

K 246. členu

Člen prenaša drugo alinejo prvega odstavka 23. člena Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilnimi institucijami z izdajanjem dovoljenj, s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij plačilnih institucij in drugih oseb, ki so ji dolžne poročati, z opravljanjem pregledov poslovanja plačilnih institucij in z izrekanjem ukrepov nadzora z odredbo ali odločbo. Ukrepi nadzora, ki jih izreka so: odreditev odprave kršitev, odreditev posebnih ukrepov ali odvzem dovoljenja.

K 247. členu

Člen določa letno nadomestilo, ki ga Banki Slovenije plačujejo plačilne institucije za opravljanje nadzora. Letno nadomestilo je določeno v tarifi Banke Slovenije. Banka Slovenije pri določitvi višine nadomestila upošteva, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati vse plačilne institucije, ne preseže dejanskih stroškov nadzora, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije. Letno nadomestilo se plača v dveh obrokih.

K 248. členu

Plačilna institucija mora na zahtevo Banki Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije, ki jih Banka Slovenije potrebuje za nadzor, v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije

K 249. členu

Člen ureja pooblaščen osebe Banke Slovenije. Določa, da nadzor opravljajo osebe, zaposlene v Banki Slovenije, lahko pa guverner Banke Slovenije za opravljanje posameznih nalog pri nadzoru pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena v Banki Slovenije.

K 250. členu

Člen predpisuje, da pregled poslovanja plačilne institucije opravi inšpektor Banke Slovenije, ki mu mora plačilna institucija omogočiti, da opravi pregled poslovanja plačilne institucije na sedežu plačilne institucije. Banka Slovenije pregled poslovanja opravlja tako, da s tem v čim manjši meri ovira normalno poslovanje plačilne institucije.

K 251. členu

Člen določa, da mora biti plačilni instituciji zahteva za pregled poslovanja vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda, v posebnih primerih pa tudi šele na dan začetka opravljanja pregleda. Zahteva za pregled mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, če plačilna institucija ne bo ravnala v skladu z zahtevo ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, ki je določen v zakonu.

K 252. členu

Člen določa, da mora plačilna institucija inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge dokumentacije, ki je potrebna za izvajanje nadzora. Prav tako mu mora izročiti računalniške izpiske te dokumentacije. Inšpektorjem Banke Slovenije morajo zagotoviti ustrezne prostore, kjer lahko nemoteno opravljajo pregled poslovanja.

K 253. členu

Člen določa pogoje za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, Plačilna institucija, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov. Plačilna institucija mora vsako spremembo računalniške rešitve dokumentirati v časovnem zaporedju njihovega nastanka.

K 254. členu

Člen predpisuje, da v primeru, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da plačilna institucija krši ali bo verjetno kršila ta zakon, ali če ne poroča v skladu s tem zakonom, plačilni instituciji oziroma odgovorni osebi plačilne institucije z odredbo naloži, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije pisno poroča o ukrepih za odpravo kršitev in ji o tem predloži ustrezna dokazila.

K 255. členu

Člen določa, da mora plačilna institucija odpraviti ugotovljene kršitve v roku, ki ga v odredbi določi Banka Slovenije in ji dostaviti poročilo o izvedenih aktivnostih. Banka Slovenije lahko od plačilne institucije zahteva, da poročilo o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

K 256. členu

Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila plačilne institucije o odpravi kršitve in ustreznih dokazov izda ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah. Če Banka Slovenije pri nadzoru ugotovi, da je plačilna institucija kršila predpise, vendar je kršitve odpravila pred izdajo odredbe o odpravi kršitev, lahko Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi kršitev plačilne institucije, ki pa jo je ta odpravila.

K 257. členu

Člen delno prenaša 9., 11 in 23. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja posebne ukrepe, ki jih lahko Banka Slovenije odredi plačilni instituciji. Banka Slovenije lahko organom plačilne institucije odredi, da zamenjajo člana posloводства ali osebo, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, če ne izpolnjuje pogojev, ki se zanjo zahtevajo po 32. členu tega zakona. Kvalificiranemu imetniku lahko odredi zmanjšanje njegovega poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v plačilni instituciji pod kvalificiran delež, plačilni instituciji lahko odredi zmanjšanje kapitalske zahteva ali hibridni plačilni instituciji odredi ustanovitev ločene pravne osebe.

K 258. členu

Člen delno prenaša 13., 14. in 23. člen Direktive 2015/2366/EU. Banka Slovenije lahko odvzame dovoljenje plačilni instituciji, če ta krši določbe tega zakona in v ustreznem roku teh kršitev verjetno ne bo odpravila. Razlogi za odvzem dovoljenja so: če je plačilna institucija pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov, če ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev, če ne odpravi kršitev v skladu z odredbo, če bi bila z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrožena stabilnost plačilnega sistema ali če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito opravljanje nadzora.

K 259. členu

Člen ureja pogojni odvzem dovoljenja Banke Slovenije plačilni instituciji. Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko izreče, da dovoljenje ne bo odvzeto, če plačilna institucija v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od 6 mesecev in ne daljše od dveh let, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

K 260. členu

Člen delno prenaša 32. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo. Za nadzor nad njimi se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilnimi institucijami. Če plačilna institucija z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev za ta status, ji Banka Slovenije odredi ukrep, da vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

K 261. členu

Člen delno prenaša 3. člen Direktive 2015/2366/EU. Za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad družbo za izdajo elektronskega denarja.

K 262. členu

Člen določa obseg in namen nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov. Banka Slovenije opravlja nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov z namenom preverjanja, ali upravljavci plačilnega sistema izpolnjujejo zahteve iz tega zakona. Za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov se smiselno uporabljajo določbe o nadzoru nad plačilnimi institucijami.

K 263. členu

Člen ureja letno nadomestilo, ki ga za nadzor Banke Slovenije plačujejo upravljavci plačilnih sistemov. Letno nadomestilo za nadzor je glede na obseg plačilnih transakcij v plačilnem sistemu določen v tarifi Banke Slovenije. Banka Slovenije višino letnega nadomestila določi tako, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati upravljavci plačilnih sistemov ne preseže dejanskih stroškov nadzora, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije.

K 264. členu

Člen delno prenaša 37. člen Direktive 2015/2366/EU. Oseba, ki v nasprotju s prepovedjo iz 22. člena zakona opravlja plačilni storitve, ji Banka Slovenije izda odločbi, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti. Banka Slovenije lahko pred izdajo odločbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije in zbere dokaze, da oseba opravlja plačilne storitve. Če pa se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev predstavlja kot plačilna institucija, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem.

K 265. členu

Člen prenaša 13. člen Direktive 2009/110/ES. Če oseba opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja brez dovoljenja Banke Slovenije, ji Banka Slovenije izda odločbo, s katero ji naloži, da preneha izdajati elektronski denar. Pred izdajo odločbe lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije. Banka Slovenije v odredbi o prenehanju elektronskega denarja osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je izvedla v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja in se lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

K 266. členu

Člen ureja odredbo o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti in prenehanju upravljanja plačilnih sistemov, ki jo izda Banka Slovenije osebi, ki upravlja plačilni sistem brez dovoljenja Banke Slovenije.

K 267. členu

Člen ureja odločbo o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo. Banka Slovenije izda to odločbo, če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev oziroma po odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja oziroma, če pravna oseba ne ravna po

odredbi o prenehanju upravljanja plačilnega sistema ali odredbi o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti. Navedeno odločbo ji lahko izda tudi, če pravna oseba Banki Slovenije ne omogoči pregleda ali jo ovira pri opravljanju nadzora. Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije ni pritožbe.

K 268. členu

Člen ureja zbiranje in obdelavo informacij, ki jih je Banka Slovenije pridobila v zvezi z izdajanjem svojih nalog po tem zakonu. Banka Slovenije lahko zahteva posredovanje informacij, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog in nadzora od državnih organov ter nosilcev javnih pooblastil. Banka Slovenije lahko pridobiva informacije tudi iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi organi in je oproščena plačila sodnih in upravnih taks ter drugih stroškov, ki se zaračunavajo za pridobivanje teh podatkov.

K 269. členu

Člen prenaša 24. člen Direktive 2015/2366/EU, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja varovanje zaupnih informacij, ki jih Banka Slovenije pridobi pri izvajanju nadzora po tem zakonu. Zaposleni v Banki Slovenije ne smejo zaupnih informacij razkriti nobeni osebi ali državnemu organu, razen če to določa ta zakon. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije drugi osebi ali državnemu organu le v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih subjektov. V členu so določeni tudi primeri, v katerih prepoved razkritja zaupnih informacij ne velja.

K 270. členu

Člen prenaša 24. člen in delno 26. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vključuje tudi ZPlaSS. Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti, da preveri pogoje za izdajo dovoljenj, o katerih odloča, da izreka ukrepe nadzora te odloča o drugih ukrepih za katere je pooblaščen, da izreka kazni za prekrške ali vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja ter v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala.

K 271. členu

Člen delno prenaša 26. člen Direktive 2015/2366/EU, vključuje pa ga tudi ZPlaSS. Člen ureja razkritje zaupnih informacij s strani Banke Slovenije. Ta lahko razkrije zaupne informacije subjektom, ki jim jih lahko razkrije v skladu z Zakonom o bančništvu, organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam, plačilnim institucijam z opustitvijo, ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih, družbam za izdajo elektronskega denarja in družbam za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter za nadzor nad temi institucijami, organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za nadzor nad varstvom osebnih podatkom in organom, ki so pristojni za opravljanje pregleda nad delovanjem plačilnih sistemov in upravljavci plačilnih sistemov.

K 272. členu

Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora. Državni zbor mora tako pridobljene informacije varovati kot zaupne in jih ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen če to omogoča ta zakon.

K 273. členu

Člen ureja razkritje zaupnih informacij osebam tretje države. Določeno je, da Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo položaj osebe iz prvega odstavka 271. člena, če so izpolnjeni pogoji, ki so določeni v tem členu.

K 274. členu

Člen delno prenaša 26. člen Direktive 2015/2366/EU in ga vsebuje tudi ZPlaSS. Člen ureja sodelovanje med nadzornimi organi v Republiki Sloveniji, ki so prisojni za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev, in določa, da morajo ti organi na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse zahtevane podatke, ki jih ta potrebuje v postopku izdaje dovoljena, opravljanja nadzora ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah. Prav tako morajo nadzorni organi drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali o drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih nalog.

K 275. členu

Člen delno prenaša 26. in 29. člen Direktive 2015/2366/EU. Banka Slovenije sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic, z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, Evropskim bančnim organom in drugimi organi držav članic, ki so pristojni za izvajanje predpisov, ki urejajo ponudnike plačilnih storitev. Na zahtevo nadzornega organa države članice mu mora Banka Slovenije posredovati vse informacije, ki jih potrebuje za izvajanje nalog nadzora, na lastno pobudo pa tudi ključne informacije za izvajanje njegovega nadzora.

K 276. členu

Člen delno prenaša 29. in 30. člen Direktive 2015/2366/EU. Ureja sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije v državi gostiteljici ter v primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici. Banka Slovenije pri tem nadzoru sodeluje s pristojnim nadzornim organom države gostiteljice. O nameravanem pregledu poslovanja ali zastopnika na območju gostiteljice, Banka Slovenije predhodno obvesti pristojni nadzorni organ države gostiteljice. Banka Slovenije lahko tudi zaprosi nadzorni organ države gostiteljice, da opravi pregled poslovanja podružnice ali zastopnika v tej državi gostiteljici.

K 277. členu

Člen delno prenaša 29. in 30. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja sodelovanje Banke Slovenije z nadzornim organom države članice pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji ter primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

K 278. členu

Člen prenaša 27. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da lahko Banka Sloveniji v primeru, da čezmejno sodelovanje s pristojnimi organi druge države članice ni skladno s tem zakonom, zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga prosi za pomoč v skladu z Uredbo 1093/2010/EU.

K 279. členu

Člen delno prenaša 31. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da določbe tega zakona ne posegajo v obveznosti in pristojnosti nadzornih organov na podlagi Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

K 280. členu

Člen prenaša 25. člen in delno 100. člen Direktive 2015/2366/EU. Predpisuje, da Banka Slovenije, ko odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, odloča v skladu z Zakonom o bančništvu, razen, če je za posamezno vrsto postopka izrecno določeno drugače s tem zakonom.

K 281. členu

Člen prenaša 12. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da je rok za odločitev Banke Slovenije o zahtevi za izdajo dovoljenja tri mesece od prejema zahteve, vendar pa je za

odločitev Banke Slovenije za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema in dovoljenja za spremembo pravil plačilnega sistema, ta rok šest mesecev. Banka Slovenije lahko tudi izda sklep o odpravi pomanjkljivosti v enem mesecu od prejema zahteve, če zahteva ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje.

K 282. členu

Člen delno prenaša 19. in 28. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen predpisuje, da se za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku odločanja Banke Slovenije o izdaji dovoljenja, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Za odločanje Banke Slovenije o izbrisu podružnice ali zastopnika pa se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

K 283. členu

Člen delno prenaša 19. in 28. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja postopke odločanja Banke Slovenije o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije ter postopek izbisa v registru plačilnih institucij. O zahtevi za vpis zastopnika v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij mora Banka Slovenije odločiti v roku dveh mesecev od prejema zahteve. O zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v državi gostiteljici v register plačilnih institucij pa mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve. Enak rok velja tudi za odločitev o zahtevi za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij.

K 284. členu

Člen prenaša 99. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen določa, da lahko uporabniki plačilnih storitev in druge zainteresirane strani, vključno z združenji potrošnikov, vložijo pritožbo pri Banki Slovenije v zvezi z domnevnimi kršitvami tega zakona s strani ponudnikov plačilnih storitev. V odgovoru Banka Slovenije potrošnika obvesti o obstoju postopka izvensodnega reševanja sporov iz 286. člena tega zakona.

K 285. členu

Člen prenaša 101. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja postopek reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev. Predpisano je, da morajo ponudniki plačilnih storitev vzpostaviti in uporabljati učinkovite postopke za reševanje pritožb uporabnikov plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega zakona. Te postopke mora ponudnik plačilnih storitev zagotavljati v vsaki državi članici, v kateri ponuja plačilne storitve. Ponudnik plačilnih storitev mora najkasneje v 15 delovnih dneh od prejema pritožbe odgovoriti uporabniku. Ponudnik plačilnih storitev mora uporabnika tudi obvestiti vsaj o enem subjektu izvensodnega reševanja sporov, ki je pristojen za obravnavo sporov iz tega zakona.

K 286. členu

Člen delno prenaša 61. člen in 102. člen Direktive 2015/2366/EU. Ureja postopek izvensodnega reševanja sporov med ponudniki plačilnih storitev in potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, ki jih ureja ta zakon. Sodelovanje ponudnika plačilnih storitev v postopku izvensodnega reševanja sporov, ki ga sproži potrošnik pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov je obvezno. Ponudnik plačilnih storitev potrošniku tudi ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom izvensodnega reševanja spora. Ta člen se smiselno uporablja tudi za izdajatelje elektronskega denarja.

K 287. členu

Člen predpisuje obveznost ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Republike Slovenije, da zbirajo podatke o dospelih neporavnanih obveznostih imetnikov ter o prometu in stanju na njihovih transakcijskih računih

ter te podatke posredujejo Finančni upravi Republike Slovenije in Agenciji RS za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES).

K 288. členu

Člen določa kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev ter predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 289. členu

Člen določa kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi s primerljivostjo nadomestil, povezanih s plačilnimi računi in predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 290. členu

Člen določa kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z zamenjavo plačilnega računa in predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 291. členu

Člen določa kršitve bank v zvezi z dostopom do osnovnega plačilnega računa in predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 292. členu

Člen določa druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev in predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 293. členu

Člen določa kršitve ponudnikov storitve odreditve plačil in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 294. členu

Člen določa kršitve ponudnikov storitve zagotavljanja informacij o računih in zanje predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 295. členu

Člen določa kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki izdajajo kartične plačilne instrumente in zanje predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 296. členu

Člen določa kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 297. členu

Člen določa kršitve bank v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v Republiki Sloveniji in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 298. členu

Člen določa kršitve v zvezi z drugimi plačilnimi transakcijami iz 155. člena tega zakona ter zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 299. členu

Člen je vsebinsko enak 223. členu ZPlaSS. V njem so določeni prekrški v zvezi s kršitvami, ki jih stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji pri opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici oziroma odgovornost za prekršek, ki ga stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici pri opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije. V skladu z določbo četrtega odstavka 100. člena Direktive 2015/2366/EU so za

kršitve obveznosti iz III. In IV. naslova Direktive 2015/2366/EU (oziroma 5. poglavja predloga zakona v katerem so prenesene določbe) pristojni nadzorni organi države članice sedeža ponudnika plačilnih storitev. V primeru, ko ponudnik plačilnih storitev opravlja plačilne storitve v drugi državi članici (državi gostiteljici) preko podružnice oziroma zastopnika, je glede kršitev pristojen nadzorni organ države gostiteljice. V 299. členu je zato določena le posebna pristojnost glede kršitev, ki jih ponudnik plačilnih storitev stori pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v državi gostiteljici. Pristojnost za takšne kršitev obveznosti iz III. In IV naslova Direktive 2015/2366/EU je podeljena nadzornemu organu države sedeža ponudnika plačilnih storitev.

V skladu s tem bo Banka Slovenije kot prekrškovni organ pristojna za odločanje o kršitvah ponudnikov plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugih državah članicah. V tem primeru bo Banka Slovenije ugotavljala predpostavke odgovornosti iz 288. člena predloga zakona, čeprav se bo za pogodbeno razmerje med ponudnikom plačilnih storitev in uporabniki v državi gostiteljici (praviloma) uporabljalo pravo države gostiteljice. Za kaznivost določenih kršitev pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugih državah članicah se zato določajo dodatni kriteriji kaznivosti in sicer, da je kršitev kazniva tudi po pravu države gostiteljice. V zvezi s kršitvami pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugih državah članicah so v 299. členu določene tudi izključitve odgovornosti za prekršek, če je ponudnik plačilnih storitev po pravu države gostiteljice že bil kaznovan ali je bil oproščen ali pregon, ki se po pravu države gostiteljice začne na predlog oškodovanca, ni bil začel.

K 300. členu

V členu so določeni prekrški v zvezi s kršitvami, ki jih stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji pri izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici, in odgovornost za prekršek, ki ga stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici pri izdajanju elektronskega denarja na območju Republike Slovenije.

V členu je določena le posebna pristojnost glede kršitev, ki jih izdajatelj elektronskega denarja stori pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v državi gostiteljici. Pristojnost za takšne kršitev obveznosti iz I. in III. naslova Direktive 2009/110/ES je podeljena nadzornemu organu države sedeža izdajatelja elektronskega denarja.

V zvezi s kršitvami pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugih državah članicah so določene tudi izključitve odgovornosti za prekršek, če je izdajatelj elektronskega denarja po pravu države gostiteljice že bil kaznovan ali je bil oproščen ali pregon, ki se po pravu države gostiteljice začne na predlog oškodovanca, ni bil začel.

K 301. členu

Člen določa kršitve pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji. V skladu z njim Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah ponudnika plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici, obvesti nadzorni organ države sedeža. Ker Banka Slovenije ni pristojna za odločanje o kršitvah III. In IV. naslova Direktive 2015/2366/EU, ki jih stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije, je v 301. členu določena specialna ureditev (glede na določbo 288. člena predloga zakona) v zvezi z postopkom v primeru takšnih kršitev. Tako mora Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah predvsem obvestiti nacionalni nadzorni organ države sedeža ponudnika plačilnih storitev in če ta organ ne sproži ustreznega postopka zoper kršitelja, sama izvede postopek zaradi prekrška. Slednje dejansko pride v poštev le, če država sedeža ne bi ustrezno prenesla določb glede kaznivosti kršitev obveznosti iz III. oziroma IV. naslova Direktive 2015/2366/EU oziroma ne bi zagotovila pristojnosti nacionalnih organov za odločanje o prekrških pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugih državah članicah.

Ponudniki plačilnih storitev s sedežem v drugih državah članicah, ki opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije se v skladu s 20. členom predloga zakona štejejo kot ponudniki plačilnih storitev na območju Republike Slovenije in se torej za kršitve 5. poglavja predloga zakona kaznujejo na podlagi 288. člena.

K 302. členu

Člen določa kršitve pri opravljanju plačilnih storitev ali izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji preko zastopnika ali podružnice in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 303. členu

Člen določa kršitve pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji. V primeru, da izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 304. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o tem obvesti nadzorni organ države sedeža. Ker Banka Slovenije ni pristojna za odločanje o kršitvah I. in III. naslova Direktive 2009/110/ES, ki jih stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, je v tem členu določena posebna ureditev (glede na določbo 304. člena predloga zakona) v zvezi z postopkom pri takih kršitvah. Tako mora Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah predvsem obvestiti nacionalni nadzorni organ države sedeža izdajatelja elektronskega denarja, če pa ta organ ne sproži ustreznega postopka zoper kršitelja, sama izvede postopek zaradi prekrška. Zadnje dejansko pride v poštev le, če država sedeža ne bi ustrezno prenesla določb glede kaznivosti kršitev obveznosti iz I. in III. naslova Direktive 2009/110/ES ali ne bi zagotovila pristojnosti nacionalnih organov za odločanje o prekrških pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugih državah članicah.

K 304. členu

Člen določa kršitve izdajateljev elektronskega denarja in zanje predpisuje globo od 20.000 do 150.000 eurov. Z globo od 1.500 do 5.000 eurov pa se kaznuje tudi odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja.

K 305. členu

Člen določa kršitve družbe za izdajo elektronskega denarja in družb za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo in zanje predpisuje globo od 20.000 do 150.000 eurov.

K 306. členu

Člen določa nekatere druge kršitve plačilnih institucij in plačilnih institucij z opustitvijo in zanje predpisuje globo v višini od 12.500 do 125.000 eurov.

K 307. členu

Člen določa kršitve drugih oseb v plačilni instituciji ali v družbi za izdajo elektronskega denarja in zanje predpisuje globo od 800 do 10.000 eurov.

K 308. členu

Člen določa kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja in zanje predpisuje globo od 25.000 do 250.000 eurov.

K 309. členu

Člen določa kršitve v zvezi z upravljanjem plačilnih sistemov in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 310. členu

Člen določa kršitve drugih oseb v zvezi z določbami tega zakona in za pravne osebe ali podjetnika predpisuje globo za hujše kršitve v višini od 12.500 do 125.000 evrov in za lažje kršitve v višini od 800 do 10.000 evrov.

K 311. členu

Člen določa sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 evrov.

K 312. členu

Člen določa sankcije za hujše kršitve po Uredbi 2015/847/EU, za katere je predvidena globa za pravne osebe 12.000 do 120.000 evrov, za samostojne podjetnike 4.000 do 40.000 evrov, ter za odgovorne osebe 800 do 4.000 evrov. Kršitve se nanašajo na določbe 8., 12. in 14. člena Uredbe 2015/847/EU, in so vezane na opustitev zagotavljanja zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila in opustitev poročanja o tem Uradu za preprečevanje pranja denarja in Banki Slovenije, ter na opustitev posredovanja informacij, ki spremljajo prenose sredstev, in s tem povezano evidenco, v roku treh delovnih dni po prejemu zahteve Urada za preprečevanje pranja denarja.

K 313. členu

Člen določa sankcije za druge kršitve po Uredbi 2015/847/EU, globa je za njih določena v višini od 6.000 do 60.000 evrov za pravne osebe, od 2.000 do 20.000 evrov za samostojne podjetnike, ter od 400 do 2.000 evrov za odgovorne osebe. Po vsebini se druge kršitve nanašajo na določbe 4., 5., 6., 8., 10., 12. in 16. člena Uredbe 2015/847/EU. Druge kršitve predstavljajo opustitev zagotavljanja, da prenos sredstev spremljajo zahtevane informacije o plačniku ter o prejemniku plačila, oziroma opustitev preverjanja točnosti le-teh. Nadalje je v okviru tega člena sankcionirano ravnanje ponudnika plačilnih storitev plačnika, kadar ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudniku posredniških plačilnih storitev ne da na voljo zahtevanih informacij o plačniku ali prejemniku plačila. Ponudnik plačilnih storitev plačnika bo sankcioniran tudi v primeru, če ne upošteva določb o prenosu sredstev izven Unije. Druga kršitev je tudi opustitev dolžnega ravnanja ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudnika posredniških plačilnih storitev, da izvede učinkovite postopke, ki upoštevajo oceno tveganosti, ter da sprejme ustrezne ukrepe v primeru nespoštovanja določb Uredbe 2015/847/EU s strani ponudnika plačilnih storitev plačnika. Sankcionirana je opustitev ponudnika posredniških plačilnih storitev, ki ne zagotovi hrambe vseh prejetih informacij o plačniku in prejemniku plačila skupaj s prenosom. Ponudnik posredniških plačilnih storitev je tudi dolžan vzpostaviti učinkovite postopke za odkrivanje odsotnosti zahtevanih informacij o plačniku in prejemniku plačila, morebitna kršitev te obveznosti pa predstavlja drugo kršitev po četrtem členu izvedbene uredbe. Drugo kršitev predstavlja tudi opustitev vodenja evidence oziroma njeno pomanjkljivo vodenje ali nezadostno trajanje njenega vodenja.

K 314. členu

Primerljivo z ureditvijo v prekrškovnem delu Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 68/16, v nadaljevanju ZPPDFT-1) so tudi v tem členu določene posebne sankcije za kršitve v tistih primerih, ko je narava storjenega prekrška iz prejšnjih dveh členov posebno huda zaradi višine povzročene škode, protipravno pridobljene premoženjske koristi, storilčevega naklepa, koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška. V teh kvalificiranih oblikah je za pravne osebe določena globa v višini do 1.000.000 evrov ali dvakratnega zneska premoženjske koristi, če je ta znesek višji od 1.000.000 evrov. Samostojni podjetniki bodo v primerih storitve kvalificirane oblike prekrška lahko kaznovani z globo v višini do 500.000 evrov ali z dvakratnim zneskom premoženjske koristi. Globa za odgovorne osebe v teh primerih je določena v višini do 250.000 evrov.

Poleg tega so sankcije za kvalificirane oblike prekrškov, ki jih storijo kreditne ali finančne institucije, določene še višje, in sicer do 5.000.000 evrov ali deset odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če je ta znesek višji od 5.000.000 evrov. Samostojni podjetnik, ki je kreditna ali finančna institucija, je lahko kaznovan z globo do 2.500.000 evrov ali deset odstotkov skupnega letnega prometa. Globa za odgovorne osebe pa se lahko izreka v višini do 500.000 evrov.

Poleg denarnih sankcij se lahko zoper pravne osebe in samostojne podjetnike odredi trajni ali začasni umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti. Zoper odgovorne osebe pa se poleg izreka globe lahko odredi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

K 315. členu

Člen predstavlja potrebno pooblastilo prekrškovnim organom za izrekanje glob, ki presegajo sistemske okvire 17. člena ZP-1, tako da se do sprememb določb ZP-1 o višinah in razponih glob višine in razponi glob, ki so določeni v 314. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe ZP-1.

K 316. členu

Člen določa sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 317. členu

Člen določa sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU in zanje predpisuje globo od 2.000 do 20.000 eurov.

K 318. členu

Člen določa sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 319. členu

Člen določa sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih stori plačnik ali prejemnik plačila.

K 320. členu

Člen določa sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU in zanje predpisuje globo od 12.500 do 125.000 eurov.

K 321. členu

Člen določa sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU in zanje predpisuje globo od 2.000 do 20.000 eurov.

K 322. členu

Člen določa, da je Banka Slovenije prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu in izreka sankcije, ne glede na to pa je prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz četrtega odstavka 310. člena Finančna uprava Republike Slovenije, ter prekrškovni organ, ki odloča o prekrških iz 2. točke prvega odstavka 312. člena Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

K 323. členu

Člen ureja odločanje prekrškovnih organov o prekršku. Postopek o prekršku po tem zakonu vodi pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa, ki izpolnjuje pogoje po Zakonu o prekrških.

K 324. členu

Člen delno prenaša 109. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija. Plačilne institucije, ki bodo do 13. januarja 2018 pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija in začele opravljati dejavnosti v skladu z ZPlaSS, bodo te dejavnosti lahko opravljale do 13. julija 2018, ne da bi zaprosile za dovoljenje. Če pa nameravajo opravljati plačilne storitve tudi po 13. juliju 2018 bodo morale do 1. aprila 2018 vložiti zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s 35. členom tega zakona. V primeru, da plačilna institucija, ki je do 1. aprila 2018 vložila zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom, do 13. julija 2018 ne pridobi dovoljenja Banke Slovenije, Banka Slovenije začne postopek odvzema dovoljenja, izdanega na podlagi ZPlaSS.

K 325. členu

Člen delno prenaša 109. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo. Plačilne institucije z opustitvijo, ki so do 13. januarja 2018 pridobile dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo in začele opravljati dejavnost v skladu z ZPlaSS, jih lahko opravljajo do 13. januarja 2019, brez da zaprosijo za novo dovoljenje. Če pa bodo želele opravljati te storitve tudi po 13. januarju 2019 bodo morale do 1. oktobra 2018 vložiti zahtevo za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona. Proti plačilnim institucijam, ki bodo do 1. oktobra 2018 vložile zahtevo in do 13. januarja 2019 ne bodo pridobile dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev na podlagi tega zakona, bo Banka Slovenije začela postopek odvzema dovoljenja, izdanega na podlagi ZPlaSS.

K 326. členu

Člen delno prenaša 109. člen Direktive 2015/2366/EU. Člen ureja veljavnost dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke 5. člena ZPlaSS. V tej točki so zajete aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije z uporabo katerekoli telekomunikacijske, digitalne ali informacijsko-tehnološke naprave, plačilo pa se izvede upravitelju telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko-tehnološkega omrežja, ki deluje zgolj kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev.

K 327. členu

Člen delno prenaša 111. člen Direktive 2015/2366/EU. Ureja veljavnost dovoljenj za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja in družb za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo. Družbe, ki bodo pridobile dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo in začele opravljati to dejavnost do 13. januarja 2018 na podlagi ZPlaSS, bodo lahko to dejavnost opravljale do 13. julija 2018, brez da bi pridobile novo dovoljenje. Če pa bodo želele te storitve opravljati tudi po 13. juliju 2018 bodo morale Banki Slovenije do 1. aprila 2018 vložiti zahtevo za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom.

K 328. členu

Člen ureja veljavnost dovoljenj za oblikovanje plačilnih sistemov in opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov ter veljavnost določitve statusa pomembnega plačilnega sistema.

K 329. členu

Člen ureja veljavnost pogodbenih razmerij. Pogodbena razmerja v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, ki so bila sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi in se po 13. januarju 2018 izvajajo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

K 330. členu

Člen ureja uskladitev podatkov o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov v registru transakcijskih računov. Določa, da morajo podjetniki in zasebniki, ki na dan uveljavitve tega zakona za opravljanje dejavnosti uporabljajo transakcijske račune, podatki katerih v registru transakcijskih računov niso javni in brezplačno dostopni, najkasneje do 30. junija 2018 ponudnikom plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune, zagotoviti podatek, če se račun uporablja za opravljanje dejavnosti.

K 331. členu

S to prehodno določbo se zagotavlja možnost uporabe fiduciarnih računov, ki bodo odprti pri bankah na dan uveljavitve zakona in ne bodo skladni z določbami 14. člena tega zakona, še do 13. 1. 2020.

K 332. členu

Člen ureja prepoved zlorabe neskladnosti z regulativnimi tehničnimi standardi iz 98. člena Direktive 2015/2366/EU za blokiranje ali oviranje uporabe storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih.

K 333. členu

Člen ureja izdajo predpisov, ki jih bo na podlagi tega zakona izdala Banka Slovenije, minister, pristojen za finance in AJ PES. Rok za izdajo predpisov Banke Slovenije je 13. januar 2018, ostali predpisi pa imajo rok 30. junija 2018.

K 334. členu

Člen razveljavlja predpise, ki so bili izdani na podlagi ZPlaSS, ki pa se uporabljajo do izdaje predpisov na podlagi tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom. To pomeni, da se podzakonski akti, ki sta jih na podlagi ZPlaSS izdala minister, pristojen za finance in AJ PES, po 13. januarju 2018 uporabljajo do izdaje novih predpisov (v skladu z zakonom morajo biti ti izdani do 30. junija 2018), in sicer v delu, ki ni v nasprotju s tem zakonom.

K 335. členu

Člen določa začetek uporabe posameznih določb tega zakona. V prvem odstavku je v skladu s četrtem odstavkom 115. člena Direktive 2015/2366/EU predpisano, da se nekatere določbe predloga zakona, ki urejajo uporabo varnostnih ukrepov, začnejo uporabljati 18 mesecev po uveljavitvi regulativnih tehničnih standardov, ki jih bo sprejela Evropska komisija.

K 336. členu

Člen določa datum začetka veljavnosti zakona in začetka njegove uporabe.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU:

/

VI. PRILOGE:

Pregled predvidenih podzakonskih aktov z vsebino na podlagi predloga Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih.

Na podlagi desetega odstavka 192. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, v soglasju z Banko Slovenije izdaja

Akt o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov

Akt, ki ga bo izdal AJPes bo urejal:

- vzpostavitev registra transakcijskih računov pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve,
- vsebino registra transakcijskih računov,
- povezovanju registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, centralnim registrom prebivalstva in davčnim registrom zaradi prevzemanja ažurnih podatkov o imetnikih transakcijskih računov,
- izpolnjevanju pogojev za izmenjavo podatkov s ponudniki plačilnih storitev,
- posredovanju podatkov bank, Banke Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila o imetnikih transakcijskih računov in o transakcijskih računih, Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve,
- vrste računov v registru transakcijskih računov in njihovih oznakah,
- zagotavljanju podatkov o imetnikih transakcijskih računov in o transakcijskih računih iz registra transakcijskih računov ponudnikom plačilnih storitev,
- dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

Do izdaje akta oziroma najkasneje do 30. junija 2018 bo veljal Akt o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. št. 49/10, 27/11 in 59/16). Akt bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet akta)

S tem aktom se določa podrobnejša pravila o:

- vzpostavitvi registra transakcijskih računov (v nadaljnjem besedilu: RTR) pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPes),
- vsebini registra transakcijskih računov,
- povezovanju RTR s Poslovnim registrom Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PRS), centralnim registrom prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP) in davčnim registrom zaradi prevzemanja ažurnih podatkov o imetnikih transakcijskih računov,
- izpolnjevanju pogojev za izmenjavo podatkov s ponudniki plačilnih storitev,
- posredovanju podatkov bank, Banke Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP) o imetnikih transakcijskih računov, in o transakcijskih računih oziroma podračunih, ki jih vodijo, AJPes-u, za vodenje RTR,
- vrstah računov v RTR in njihovih oznakah,
- zagotavljanju podatkov o imetnikih transakcijskih računih in o transakcijskih računih iz RTR ponudnikom plačilnih storitev,
- dostopu do podatkov iz RTR.

2. člen
(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem aktu, imajo naslednji pomen:

1. »ponudniki plačilnih storitev« so subjekti, pristojni za opravljanje plačilnih storitev v Slovenije, opredeljeni v 20. členu Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: predlog zakona),
2. »banka« je subjekt, ki ima dovoljenje za opravljanje bančnih storitev skladno z Zakonom o bančništvu,
3. »poslovni subjekt« je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in zasebnik, ki kot poklic opravlja določeno dejavnost.

II. VZPOSTAVITEV REGISTRA

3. člen
(vzpostavitev RTR)

- (1) Podatke za vodenje RTR zagotavljajo AJPES banke,, UJP in Banka Slovenije.

III. VODENJE REGISTRA

4. člen
(vsebina RTR)

- (1) V RTR se obdelujejo:podatki o imetniku transakcijskega računa
 - podatki o transakcijskem računu in
 - podatki o banki oziroma UJP.
- (2) RTR se glede podatkov o imetnikih transakcijskih računov in glede načina dostopa do podatkov deli na:
1. poslovne subjekte (oznaka P) in
 2. fizične osebe (oznaka F).
- (3) V poslovnem delu RTR se vodijo podatki o transakcijskih računih, katerih imetnik je poslovni subjekt. V delu RTR za fizične osebe pa se vodijo podatki o transakcijskih računih, katerih imetniki so fizične osebe.

5. člen
(povezovanje podatkov iz RTR z drugimi registri)

- (1) AJPES zagotavlja točnost in ažurnost podatkov v RTR s povezovanjem z drugimi registri in sicer:
- s PRS,
 - s CRP,
 - z davčnim registrom.
- (2) Za povezovanje z registri iz prejšnjega odstavka se uporablja davčna številka kot enolična identifikacijska oznaka.
- (3) Kadar davčna številka kot enolična identifikacijska oznaka ni na voljo, AJPES podatke o imetniku računa, ki se vodijo v RTR, pridobi od banke, Banke Slovenije, ki transakcijski

račun vodi oziroma UJP. Za pravilnost podatkov v RTR je v tem primeru odgovorna banka, Banka Slovenije oziroma UJP.

- (4) AJPES ob vsaki spremembi podatka o imetniku transakcijskega računa v registrih iz prvega odstavka tega člena prevzame spremenjene podatke v RTR.

IV. IZPOLNJEVANJE POGOJEV ZA IZMENJAVO PODATKOV

6. člen

(registracija ponudnika plačilnih storitev)

Ponudniki plačilnih storitev se morajo za izmenjavo podatkov, ki se vodijo v RTR, pri AJPES registrirati z vlogo, ki vsebuje:

1. osnovne podatke (matična številka, naziv, naslov),
2. kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki se bo uporabljalo za posredovanje podatkov (lahko jih je več),
3. podpis zakonitega zastopnika ponudnika plačilnih storitev.

V. POSREDOVANJE PODATKOV

7. člen

(posredovanje podatkov v RTR)

- (1) Banke, Banka Slovenije oziroma UJP posredujejo AJPES podatke o računih, ki jih vodijo, prek spletnih servisov AJPES na način in v obliki, ki sta določena v tehničnem protokolu. Banka, Banka Slovenije oziroma UJP posredujeta AJPES podatke na dan odprtja ali zaprtja računa, ali na dan veljavnosti spremembe v podatkih imetnika računa oziroma računa.
- (2) Kadar banka, Banka Slovenije oziroma UJP omogoči imetniku računa odpiranje in zapiranje računa ali izvedbo sprememb z datumom vnaprej, to spremembo pri sebi evidentira, AJPES-u pa podatke lahko posreduje največ petnajst dni pred veljavnostjo spremembe. AJPES zagotavlja objavo podatkov v RTR od dneva veljavnosti računa oziroma od dneva veljavnosti spremembe dalje.
- (3) V primeru odpovedi sistemov ali komunikacijskih povezav banke, Banka Slovenije oziroma UJP posredujejo AJPES podatke prek XML datotek, ki bodo prenesene po alternativnih povezavah ali na fizičnih medijih.
- (4) AJPES objavi tehnični protokol za izmenjavo podatkov na svoji spletni strani.

8. člen

(kontrola podatkov)

- (1) Podatke AJPES ob prevzemu preveri skladno z določili tehničnega protokola za izmenjavo podatkov.
- (2) Če so ob prevzemanju podatkov ugotovljene napake, AJPES podatke lahko z obrazložitvijo zavrne ali pošiljatelja opozori na neskladje podatkov. Banka, Banka Slovenije oziroma UJP potrebne spremembe podatkov posreduje takoj, ko je to mogoče.

VI. KRITERIJI IN OZNAKE VRST RAČUNOV

9. člen

(kriteriji za določitev oznak vrst računov)

- (1) Računi so v RTR opredeljeni z enomestno črkovno oznako vrste računa, ki je za posamezne vrste računov določena v prilogi tega akta. Oznaka vrste računa se določi glede na status imetnika računa ali glede na lastnosti sredstev na računu.
- (2) Oznako vrste računa določi banka, Banka Slovenije oziroma UJP glede na okoliščine, ki izhajajo iz sklenjene pogodbe o vodenju računa, pomembne za določitev oznake vrste računa.

VII. OZNAKA O POMANJKANJU SREDSTEV NA RAČUNIH

10. člen

(kriterij za dodelitev oznake)

- (1) Kadar sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju imetnika računa, banka, Banka Slovenije oziroma UJP takemu računu dodeli posebno oznako R.
- (2) Banka, Banka Slovenije oziroma UJP oznako R posreduje AJPes kot spremembo na transakcijskem računu.

VIII. ZAGOTAVLJANJE PODATKOV PONUDNIKOM PLAČILNIH STORITEV

11. člen

(zagotavljanje podatkov o imetnikih transakcijskih računov in o transakcijskih računih)

- (1) AJPes sproti, dnevno in brezplačno zagotavlja ponudnikom plačilnih storitev podatke o spremembah v RTR za poslovne subjekte.
- (2) AJPes sproti in dnevno brezplačno zagotavlja bankam podatke o spremembah v RTR imetnikov računov fizičnih oseb le za račune, ki jih vodijo.
- (3) V podatke o spremembah v RTR so vključene tako spremembe, ki so posledica povezovanja AJPes z registri iz 5. člena tega akta, kot tudi spremembe, ki jih AJPes posredujejo banke, Banka Slovenije oziroma UJP.
- (4) AJPes sproti, dnevno in brezplačno zagotavlja ponudnikom plačilnih storitev podatke o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov.
- (5) AJPes brezplačno omogoči ponudnikom plačilnih storitev za uporabnika preverjanje istovetnosti podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, odprtih pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:
 - davčna številka ter ime in priimek ali
 - ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe.

Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik poizvedbo dopolniti z davčno številko fizične osebe.

IX. DOSTOP DO PODATKOV

12. člen

(javni dostop do podatkov o transakcijskih računih poslovnih subjektov)

AJPES zagotavlja brezplačni vpogled v podatke o posameznem poslovnem subjektu v RTR na svoji spletni strani.

13. člen

(dostop do osebnih podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb)

- (1) Če AJPES ugotovi zahtevo za pridobitev osebnih podatkov iz RTR, s katero prosilec izkaže pravni interes za pridobitev osebnih podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, AJPES izda potrdilo o osebnih podatkih o transakcijskem računu fizičnih oseb. Prosilec lahko zahtevo vloži v pisni ali elektronski obliki.
- (2) Pogoji in način vložitve zahteve v elektronski obliki so določeni v Navodilu za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz RTR v elektronski obliki, ki ga izda AJPES.
- (3) Prosilec posreduje pisno zahtevo za pridobitev osebnih podatkov iz RTR na obrazcih, objavljenih na spletni strani AJPES.
- (4) Neposredni elektronski dostop do osebnih podatkov iz RTR zagotovi AJPES sodiščem, davčnemu organu, drugim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil in drugim osebam, ki so na podlagi zakona upravičene pridobiti osebne podatke iz RTR.

X. KONČNA DOLOČBA

14. člen

(veljavnost)

Ta akt začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi drugega odstavka 183 člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) in v skladu s prvim odstavkom 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo in 59/11) izdaja Svet Banke Slovenije

Sklep o značilnostih osnovnega plačilnega računa in načinu izračuna višine primernega nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa

Sklep Banke Slovenije bo uredil značilnosti osnovnega plačilnega računa in način izračuna višine primernega nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa. Banka bo v okviru zagotavljanja osnovnega plačilnega računa mesečno ponudila potrošniku skupno osem storitev iz 4. in 6. točke prvega odstavka 182. člena predloga zakona za primerno nadomestilo.

Banka bo lahko v okviru zagotavljanja osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračuna največ nadomestila, ki mesečno skupaj ne presegajo 1,60% osnovnega zneska minimalnega dohodka kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke. Potrošniku, ki je upravičenec do denarne socialne poroči in/ali varstvenega dodatka pa bo banka lahko zaračunala nadomestilo, ki mesečno skupaj ne bo preseglo 0,80% osnovnega zneska minimalnega dohodka kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

Sklep bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018, ko se začnejo uporabljati tudi določbe predloga zakona.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(predmet urejanja)

(1) Ta sklep ureja:

1. značilnosti osnovnega plačilnega računa,
 2. način izračuna višine primernega nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa.
- (2) S tem sklepom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214).

2. člen
(sklicevanje in pojmi)

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona).

II. ZNAČILNOSTI OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

3. člen

- (1) Banka v okviru zagotavljanja osnovnega plačilnega računa mesečno ponudi skupno osem storitev iz 4. in 6. točke prvega odstavka 182. člena predloga zakona za primerno nadomestilo iz 4. člena tega sklepa, pri čemer se v navedeni obseg plačil ne štejejo plačila, izvršena zaradi uporabe drugih storitev potrošnika pri isti banki.
- (2) Banka v okviru zagotavljanja osnovnega plačilnega računa ponudi varnostne mehanizme ter ostale storitve in naprave, ki so potrebne za izvrševanje storitev iz prvega odstavka 182. člena predloga zakona, za primerno nadomestilo iz 4. člena tega sklepa.

III. PRIMERNO NADOMESTILO IN DODATNA NADOMESTILA ZA ZAGOTAVLJANJE STORITEV V OKVIRU OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

4. člen

(višina primerne nadomestila)

- (1) Banka lahko za zagotavljanje storitev iz prvega odstavka 182. člena predloga zakona v okviru osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračuna največ nadomestila, ki mesečno skupaj ne presegajo 1,60 % osnovnega zneska minimalnega dohodka kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke (v nadaljnjem besedilu: primerno nadomestilo). Banka uskladi primerno nadomestilo z osnovnim zneskom minimalnega dohodka v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bil objavljen spremenjen znesek minimalnega dohodka, če je ta nižji od predhodnega.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka za zagotavljanje storitev iz prvega odstavka 182. člena predloga zakona v okviru osnovnega plačilnega računa potrošniku, ki je upravičenec do denarne socialne pomoči in/ali varstvenega dodatka, zaračuna največ nadomestila, ki mesečno skupaj ne presegajo 0,80 % osnovnega zneska minimalnega dohodka kot ga določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke.
- (3) Banka Slovenije do konca februarja vsakega leta preveri, ali je zaradi spremembe katerega od kriterijev iz drugega odstavka 183. člena predloga zakona ali vpliva ureditve osnovnega plačilnega računa na finančno vključenost potrebna sprememba načina izračuna višine primerne nadomestila iz prvega in drugega odstavka tega člena.
- (4) Banka za prenos denarnih sredstev s kreditno kartico, če jo izda uporabniku osnovnega plačilnega računa v skladu s petim odstavkom 182. člena predloga zakona, ne sme zaračunavati dodatnih nadomestil k primernemu nadomestilu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

5. člen

(zaračunavanje dodatnih nadomestil)

- (1) Če število opravljenih transakcij za storitve iz 4. in 6. točke prvega odstavka 182. člena predloga zakona na mesečni ravni preseže število, določeno v prvem odstavku 3. člena tega sklepa, lahko banka za vsako nadaljnjo transakcijo zaračuna dodatno nadomestilo, ki pa ne sme biti višje od nadomestila, ki ga banka za zadevne storitve zaračunava v okviru vsakokratne cenovne politike.

- (2) Za druge storitve, ki niso vključene v osnovni plačilni račun in so povezane z izdano kreditno kartico, lahko banka zaračuna dodatna nadomestila, ki pa ne smejo biti višja od nadomestil, ki jih banka za zadevne storitve zaračunava v okviru vsakokratne cenovne politike.
- (3) Za ostale storitve, ki jih banka zagotavlja uporabniku osnovnega plačilnega računa in niso vključene vanj v skladu s prvim odstavkom 182. člena predloga zakona in 3. členom tega sklepa, lahko banka zaračuna le nadomestila, ki niso višja od nadomestil, ki jih banka za zadevne storitve zaračunava v okviru vsakokratne cenovne politike.

6. člen
(končna določba)

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se prične 13. januarja 2018.

Na podlagi 247. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.), ter na podlagi 13. člena in v skladu s prvim odstavkom 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

Sklep o višini zneskov letnih nadomestil za nadzor in taks za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj Banke Slovenije po Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih

Sklep Banke Slovenije bo uredil višino zneskov letnih nadomestil za opravljanje nadzora, ki so jih dolžne plačevati osebe, nad katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor po predlogu zakona in takse za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, za razširitev dovoljenj in za vpis v register. Letno nadomestilo bodo plačevale plačilne institucije, hibridne plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo.

Sklep bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018, ko se začnejo uporabljati določbe predloga zakona.

I. Splošne določbe

1. člen
(predmet urejanja)

Ta sklep ureja:

1. višino zneskov letnih nadomestil za opravljanje nadzora, ki so jih dolžne plačevati osebe, nad katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor po Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: predlog zakona),
2. takse za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, za razširitev dovoljenj in za vpis v register, o čemer odloča Banka Slovenije v skladu s predlogom zakona.

2. člen
(sklicevanje in pojmi)

- (1) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.
- (2) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v predlogu zakona.

II. Letna nadomestila

3. člen
(letno nadomestilo za nadzor nad plačilnimi institucijami)

- (1) Zavezanci za plačilo letnega nadomestila za nadzor nad plačilnimi institucijami so naslednje osebe:
 - a) plačilna institucija,
 - b) hibridna plačilna institucija,
 - c) plačilna institucija z opustitvijo in
 - d) družba za izdajo elektronskega denarja, hibridna družba za izdajo elektronskega denarja in družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, za del dejavnosti, ki predstavlja opravljanje plačilnih storitev.

(2) Višina skupnega letnega nadomestila vseh zavezancev iz prvega odstavka tega člena za posamezno leto se izračuna na podlagi dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije nad temi zavezanci v letu, za katerega se zaračunava nadomestilo, ob upoštevanju deleža pokrivanja teh stroškov, ki ga določi Banka Slovenije.

(3) Višina letnega nadomestila zavezanca po tem členu za posamezno leto se izračuna kot vsota fiksnega deleža in variabilnega deleža.

(4) Fiksni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 20% skupnega letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena deli s številom vseh zavezancev iz točk a) do c) prvega odstavka tega člena. Fiksni delež zavezancev iz točke d) prvega odstavka tega člena je enak nič.

(5) Variabilni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 80% skupnega letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena pomnoži z deležem plačilnih transakcij, ki jih izvrši posamezni zavezanec kot ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila, glede na vse plačilne transakcije, ki se izvršijo preko vseh zavezancev iz prvega odstavka tega člena kot ponudnikov plačilnih storitev plačnikov ali prejemnikov plačil.

(6) Delež plačilnih transakcij iz petega odstavka tega člena se za zavezanca izračuna tako, da se upošteva 50% deleža plačilnih transakcij, ki se izvršijo preko tega zavezanca kot ponudnika plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila, v vrednosti vseh plačilnih transakcij, ki se izvršijo preko vseh zavezancev iz prvega odstavka tega člena kot ponudnikov plačilnih storitev plačnikov ali prejemnikov plačil, in 50% deleža plačilnih transakcij, ki se izvršijo preko tega zavezanca kot ponudnika plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila, v številu vseh plačilnih transakcij, ki se izvršijo preko vseh zavezancev iz prvega odstavka tega člena kot ponudnikov plačilnih storitev plačnikov ali prejemnikov plačil.

(7) Za namen izračuna deleža plačilnih transakcij iz petega odstavka tega člena zavezanci po tem členu poročajo Banki Slovenije polletne podatke o skupnem številu in skupni vrednosti plačilnih transakcij, ki se izvršijo preko njih, tako v vlogi ponudnikov plačilnih storitev plačnikov kot tudi v vlogi ponudnikov plačilnih storitev prejemnikov plačil. Te podatke so dolžni poslati pisno, s pripisom "Plačilna institucija – poročilo o obsegu", in sicer za prvo polletje koledarskega leta do 31. avgusta v tekočem letu, za drugo polletje koledarskega leta pa do 28. februarja naslednjega leta. Določba tega odstavka se ne uporablja v primeru, če zavezanec po tem členu pošilja podatke iz tega odstavka Banki Slovenije na polletni ravni ali pogosteje na podlagi drugih predpisov.

(8) Zavezanci iz točke d) prvega odstavka tega člena poročajo podatke iz sedmega odstavka tega člena skupaj s podatki iz sedmega odstavka 4. člena tega sklepa.

4. člen

(letno nadomestilo za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja)

(1) Zavezanci za plačilo letnega nadomestila za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja so naslednje osebe:

- a) družba za izdajo elektronskega denarja,
- b) hibridna družba za izdajo elektronskega denarja in
- c) družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo.

(2) Višina skupnega letnega nadomestila vseh zavezancev iz prvega odstavka tega člena za posamezno leto se izračuna na podlagi dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije nad temi zavezanci v letu, za katero se zaračunava nadomestilo, ob upoštevanju deleža pokrivanja teh

stroškov, ki ga določi Banka Slovenije. Pri izračunu po tem odstavku se ne upoštevajo stroški nadzora, ki se nanašajo na primere iz točke d) prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom 3. člena tega sklepa.

(3) Višina letnega nadomestila zavezanca po tem členu za posamezno leto se izračuna kot vsota fiksnega deleža in variabilnega deleža.

(4) Fiksni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 20% skupnega letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena deli s številom vseh zavezancev.

(5) Variabilni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 80% skupnega letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena pomnoži s kvocientom med povprečnim zneskom elektronskega denarja v obtoku, ki ga je izdal posamezni zavezanec, in vsoto povprečnih zneskov elektronskega denarja v obtoku, ki so ga izdali vsi zavezanci iz prvega odstavka tega člena.

(6) Povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku iz petega odstavka tega člena je povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega koledarskega dne v koledarskem letu, na katero se nanaša letno nadomestilo.

(7) Za namen izračuna deleža elektronskega denarja v obtoku iz petega odstavka tega člena zavezanci po tem členu poročajo Banki Slovenije polletne podatke o povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku. Te podatke so dolžni poslati pisno, s pripisom »Družba za izdajo elektronskega denarja – poročilo o obsegu«, in sicer za prvo polletje koledarskega leta do 31. avgusta v tekočem letu, za drugo polletje koledarskega leta pa do 28. februarja naslednjega leta. Določba tega odstavka se ne uporablja v primeru, če zavezanec po tem členu pošilja podatke iz tega odstavka Banki Slovenije na polletni ravni ali pogosteje na podlagi drugih predpisov.

5. člen

(letno nadomestilo za nadzor nad plačilnimi sistemi)

(1) Zavezanec za plačilo letnega nadomestila za nadzor nad plačilnimi sistemi je vsak udeleženec plačilnega sistema, katerega delovanje nadzira Banka Slovenije v skladu s predlogom zakona.

(2) Osnova za izračun letnega nadomestila za nadzor nad plačilnimi sistemi po tem členu za posamezno leto je enaka znesku dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije nad vsemi plačilnimi sistemi pod njenim nadzorom v letu, za katerega se zaračunava nadomestilo, pomnoženim z deležem pokrivanja teh stroškov, ki ga določi Banka Slovenije.

(3) Višina letnega nadomestila posameznega zavezanca po tem členu za posamezno leto se izračuna kot vsota fiksnega deleža in variabilnega deleža.

(4) Fiksni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 20% osnove za izračun letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena deli s številom vseh udeležencev plačilnih sistemov, katerih delovanje nadzira Banka Slovenije. Osebe, ki so udeleženci več plačilnih sistemov, se pri številu udeležencev plačilnih sistemov upoštevajo pri vsakem plačilnem sistemu, v katerem so udeležene, prav tako pa so zavezane plačati ustrezen večkratnik fiksnega deleža po tem odstavku.

(5) Variabilni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 80% osnove za izračun letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena pomnoži z deležem plačilnih transakcij v plačilnih sistemih, ki jih odredi zavezanec oziroma se odredi preko njega.

(6) Delež plačilnih transakcij v plačilnih sistemih iz petega odstavka tega člena se za zavezanca po tem členu izračuna tako, da se upošteva 50% deleža plačilnih transakcij, ki jih odredi zavezanec oziroma se odredijo preko njega, v vrednosti vseh plačilnih transakcij v vseh plačilnih sistemih, ki so pod nadzorom Banke Slovenije, in 50% deleža plačilnih transakcij, ki jih odredi zavezanec oziroma se odredijo preko njega, v številu vseh plačilnih transakcij v vseh plačilnih sistemih, ki so pod nadzorom Banke Slovenije.

6. člen

(letno nadomestilo za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Zavezanec za plačilo letnega nadomestila za nadzor nad upravljavci plačilnega sistema je vsak upravljavec plačilnega sistema iz drugega odstavka 210. člena predloga zakona, razen Banke Slovenije.

(2) Osnova za izračun letnega nadomestila za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov po tem členu za posamezno leto je enaka znesku dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije nad upravljavci plačilnih sistemov pod njenim nadzorom v letu, za katerega se zaračunava nadomestilo, pomnoženim z deležem pokrivanja teh stroškov, ki ga določi Banka Slovenije.

(3) Višina letnega nadomestila posameznega zavezanca po tem členu za posamezno leto se izračuna kot vsota fiksnega deleža in variabilnega deleža.

(4) Fiksni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 20% osnove za izračun letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena deli s številom vseh upravljavcev plačilnih sistemov, katerih delovanje nadzira Banka Slovenije. Osebe, ki so upravljavci več plačilnih sistemov, se pri številu upravljavcev plačilnih sistemov upoštevajo tolikokrat, kolikor plačilnih sistemov upravljajo, prav tako pa so zavezane plačati ustrezen večkratnik fiksnega deleža po tem odstavku.

(5) Variabilni delež iz tretjega odstavka tega člena se izračuna tako, da se znesek v višini 80% osnove za izračun letnega nadomestila iz drugega odstavka tega člena pomnoži z deležem plačilnih transakcij, ki se obdelujejo v plačilnih sistemih, ki jih upravlja ta zavezanec (plačilne transakcije v sistemih zavezanca), glede na vse plačilne transakcije, ki se obdelujejo v plačilnih sistemih pod nadzorom Banke Slovenije.

(6) Delež plačilnih transakcij iz petega odstavka tega člena se za zavezanca po tem členu izračuna tako, da se upošteva 50% deleža plačilnih transakcij v sistemih zavezanca v vrednosti vseh plačilnih transakcij, ki se obdelujejo v plačilnih sistemih pod nadzorom Banke Slovenije, in 50% deleža plačilnih transakcij v sistemih zavezanca v številu vseh plačilnih transakcij, ki se obdelujejo v plačilnih sistemih pod nadzorom Banke Slovenije.

7. člen

(število in vrednost plačilnih transakcij)

Za namene izračuna zneskov letnih nadomestil po 3., 5. in 6. členu tega sklepa se upoštevajo podatki o številu in vrednosti plačilnih transakcij v koledarskem letu (v nadaljevanju: leto), na katero se nanaša letno nadomestilo.

8. člen
(plačilo letnega nadomestila za nadzor)

(1) Letno nadomestilo za nadzor iz 3., 4., 5. in 6. člena tega sklepa za posamezno leto zavezanec plača Banki Slovenije na podlagi izdanega računa v dveh obrokih.

(2) Banka Slovenije izda prvi račun za plačilo letnega nadomestila praviloma do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto. Drugi račun za plačilo letnega nadomestila izda Banka Slovenije praviloma do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto. Skupen znesek obeh računov mora ustrezati višini letnega nadomestila posameznega zavezanca, izračunani v skladu s 3., 4., 5. in 6. členom tega sklepa.

(3) Banka Slovenije ob izdaji računa posameznemu zavezancu navede višino načrtovanih oziroma dejanskih stroškov nadzora, višino osnove za izračun letnega nadomestila in znesek, ki ga mora plačati zavezanec.

3. Takse za odločanje

9. člen
(zavezanec za plačilo takse)

(1) Zavezanec za plačilo takse je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja ali za razširitev dovoljenja ali zahteve za vpis v register, o čemer odloča Banka Slovenije v skladu s predlogom zakona.

(2) V primeru zahteve za izdajo dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema oziroma za spremembo pravil plačilnega sistema, ko je vložnikov posamezne zahteve za izdajo dovoljenja več, lahko ti določijo enega izmed vložnikov zahteve, ki se obravnava kot zavezanec za plačilo takse po tem sklepu.

10. člen
(višina in izračun taks)

(1) Višina taks za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj se določa v točkah. Vrednost točke po tem sklepu je 3,00 EUR.

(2) Osnova za izračun takse je vrednost točke na dan nastanka obveznosti za plačilo takse. Obveznost za plačilo takse za odločanje o izdaji dovoljenja nastane z dnem vložitve zahteve.

11. člen
(takse v zvezi s plačilnimi institucijami)

(1) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, hibridna plačilna institucija oziroma plačilna institucija z opustitvijo znaša 1500 točk.

(2) Taksa za odločanje o zahtevi za razširitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija oziroma hibridna plačilna institucija znaša 1000 točk.

(3) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve za plačilno institucijo, hibridno institucijo oziroma plačilno institucijo z opustitvijo znaša 250 točk.

(4) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja hibridni instituciji za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev znaša 250 točk.

(5) Taksa za odločanje o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij znaša 250 točk.

(6) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev znaša 1.125 točk.

12. člen

(takse v zvezi z družbami za izdajo elektronskega denarja)

(1) Za takse v zvezi z družbami za izdajo elektronskega denarja, hibridnimi družbami za izdajo elektronskega denarja oziroma družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo se smiselno uporablja 10. člen tega sklepa.

(2) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja, hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja oziroma družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo znaša 250 točk.

13. člen

(takse v zvezi s plačilnimi sistemi)

(1) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema znaša 800 točk.

(2) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za spremembo pravil plačilnega sistema znaša 450 točk.

14. člen

(takse v zvezi z upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Taksa za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, klirinška družba države članice ali klirinška družba tretje države znaša 1.500 točk.

(2) Taksa za odločanje o zahtevi za razširitev dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, klirinška družba države članice ali klirinška družba tretje države znaša 800 točk.

15. člen

(postopki v teku)

Ta sklep se ne uporablja za postopke izdaje dovoljenja ali soglasja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega sklepa. V teh primerih je vložnik zahteve zavezan plačati takso za odločanje v skladu s predpisi, veljavnimi na dan vložitve zahteve.

16. člen

(prehodna in končna določba)

(1) Ta sklep začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi tretjega odstavka 287. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) in v skladu s 5. točko 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07), ob predhodnem soglasju ministra za finance, Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

**Navodilo o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih
neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih
transakcijskih računih**

Navodilo AJPes bo določilo vsebino, načine in roke, v katerih ponudniki plačilnih storitev posredujejo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve podatke o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov, prejemkih in izdatkih po transakcijskih računih poslovnih subjektov in stanjih na transakcijskih računih poslovnih subjektov. Navodilo bo določalo tudi vsebino, način in roke v katerih AJPes posreduje podatke Finančni upravi Republike Slovenije in drugim upravičencem za uporabo v statistične in z zakoni predpisane namene.

Do izdaje navodila oziroma najkasneje do 30. junija 2018 bo veljalo Navodilo o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09, 49/10 in 107/12). Novo navodilo bo predvidoma začelo veljati 13. januarja 2018.

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(1) To navodilo določa vsebino, način in roke, v katerih ponudniki plačilnih storitev za davčne, statistične in druge z zakoni predpisane namene zbirajo in posredujejo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljevanju: AJPes) podatke o:

- dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov,
- prejemkih in izdatkih po transakcijskih računih poslovnih subjektov,
- stanjih na transakcijskih računih poslovnih subjektov.

(2) To navodilo določa tudi vsebino, način in roke, v katerih AJPes posreduje podatke iz prvega odstavka tega člena Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljevanju: davčni organ) za izvajanje nalog davčne službe in drugim upravičencem za uporabo v statistične in druge z zakoni predpisane namene.

2. člen

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem navodilu, imajo naslednji pomen:

- transakcijski račun je plačilni račun, ki ga odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij v EUR in za druge namene, povezane z opravljanjem bančnih storitev za uporabnika in enotni zakladniški račun države ali samoupravne lokalne skupnosti, ki je odprt pri Banki Slovenije, ter račun, ki je kot podračun enotnega zakladniškega

računa države ali samoupravne lokalne skupnosti odprt pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila;

- poslovni subjekt je imetnik računa, ki opravlja registrirane dejavnosti ali s predpisom oziroma aktom o ustanovitvi določene dejavnosti, vpisan v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije;
- ponudniki plačilnih storitev so subjekti, pristojni za opravljanje plačilnih storitev v Sloveniji, ki vodijo transakcijske račune, opredeljeni v 20. členu Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih;
- plačilna transakcija je vsaka domača plačilna transakcija, čezmejna plačilna transakcija in druga plačilna transakcija, ki se izvrši v EUR, ne glede na to, ali sta ponudnik in prejemnik plačilnih storitev na območju Republike Slovenije, na območju različnih držav članic ali na območju tretjih držav;
- prejemek je povečanje stanja denarnih sredstev na računih;
- izdatek je zmanjšanje stanja denarnih sredstev na računih;
- stanje na transakcijskem računu je knjigovodsko stanje na transakcijskem računu na zadnji dan v mesecu, za katerega se poroča.

II. ZAGOTAVLJANJE PODATKOV O DOSPELIH NEPORAVNANIH OBVEZNOSTIH POSLOVNIH SUBJEKTOV

3. člen

Ponudniki plačilnih storitev vodijo evidenco o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov.

II/1. VODENJE EVIDENCE O DOSPELIH NEPORAVNANIH OBVEZNOSTIH POSLOVNIH SUBJEKTOV

4. člen

(1) Evidenca o dospelih neporavnanih obveznostih za vsak poslovni subjekt oziroma vsak njegov transakcijski račun zajema podatke za celotno poročevalsko obdobje od nastanka neporavnane obveznosti do dneva poročanja. Ponudniki plačilnih storitev posredujejo AJPES tovrstne podatke le za tisti poslovni subjekt oziroma transakcijski račun, pri katerem je evidentirana sprememba.

(2) Evidenca vsebuje:

- naziv in davčno številko poslovnega subjekta,
- številko transakcijskega računa, s katerega se izvajajo plačila za poravnavo dospele neporavnane obveznosti,
- neponovljivo identifikacijsko številko dospele neporavnane obveznosti,
- neponovljivo identifikacijsko številko dogodka,
- referenčno identifikacijsko številko,
- datum spremembe oziroma datum nastanka dospele neporavnane obveznosti,
- vrsto obveznosti (prioriteta),
- znesek posamezne dospele neporavnane obveznosti,
- spremembo zneska posamezne dospele neporavnane obveznosti,
- datum vpisa spremembe v evidenco.

Datum spremembe in datum vpisa spremembe v evidenco sta praviloma enaka, v primeru napak oziroma neažurnega vodenja evidence pri ponudnikih plačilnih storitev pa sta datuma lahko različna.

(3) Ponudniki plačilnih storitev morajo dnevno zagotavljati pravilno in celovito evidentiranje vseh podatkov v evidenci, v primeru napak pa popravek evidentirati na način, ki omogoča revizijsko sled in zagotavlja uporabnikom podatkov pravilno informacijo o dospelih neporavnanih obveznostih posameznega poslovnega subjekta. Popravki oziroma spremembe že evidentiranih podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih se tako lahko izvršijo izključno s storno zapisi z uporabo oznake za vrsto spremembe 00, ki je namenjena stornaciji že obstoječih zapisov v evidenci. Dogodek oziroma zapis se stornira z novim (dodatnim) zapisom 00, ki se nanaša na identifikacijsko številko dogodka.

II/2. KONTROLIRANJE PODATKOV

5. člen

Če ponudnik plačilnih storitev ugotovi, da so podatki o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov v evidenci nepravilni, mora s takojšnjim popravkom zagotoviti pravilnost podatkov v evidenci v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega navodila.

II/3. POŠILJANJE PODATKOV AJPES

6. člen

Ponudniki plačilnih storitev pošiljajo AJPES podatke o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov, evidentiranih na način iz 4. člena tega navodila, v elektronski obliki na strežnik AJPES.

7. člen

(1) Ponudniki plačilnih storitev pošiljajo AJPES podatke o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov v XML datoteki, ki vsebuje naslednje podatke:

- Podatke o pošiljatelju:
 - datum in čas pošiljanja poročila,
 - matično številko in naziv ponudnika plačilnih storitev,
 - matično številko poročevalca.
- Podatke o posamezni neporavnani obveznosti:
 - davčno številka dolžnika,
 - številko transakcijskega računa in naziv dolžnika,
 - neponovljivo identifikacijsko številko dospele neporavnane obveznosti, ki se določi za vsako na novo evidentirano neporavnano obveznost in se v okviru istega ponudnika plačilnih storitev nikoli ne ponovi,
 - neponovljivo identifikacijsko številko dogodka v okviru ene dospele neporavnane obveznosti,
 - referenčno identifikacijsko številko (identifikacijska številka spremembe, na katero se STORNO nanaša, podatek se izpolni le, če je oznaka za vrsto spremembe 00)
 - oznako izdajatelja sklepa (2-sodišče, 3-DURS, 4-CURS, 5-drugi: npr. RTV ..., 6-izdajatelj izvršnice),
 - oznako prioritete po zakonu, ki ureja davčni postopek, po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje in po zakonu, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih (1-zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi prizadetega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživljavca, 2-davčni dolg in stroški davčne izvršbe, 3-sodni sklep o izvršbi, 4-izvršnica),
 - številko transakcijskega računa in naziv upnika,

- oznako vrste spremembe iz Pregleda oznak za vrsto spremembe zneska dospele neporavnane obveznosti, ki je Priloga 1 tega navodila,
 - znesek spremembe,
 - datum spremembe oziroma datum nastanka dospele neporavnane obveznosti,
 - datum vpisa spremembe v evidenco,
 - čas vpisa spremembe v evidenco,
 - model sklica v dobro,
 - vsebino sklica v dobro.
- Kontrolne podatke:
 - število vrstic s podatki,
 - seštevek zneskov v vrsticah s podatki,
 - datum, na katerega se podatki nanašajo.

(2) Podrobnejša tehnična navodila za pripravo in posredovanje podatkov in obveščanje o njihovem prevzemu AJPES objavi na svojem spletnem portalu.

8. člen

Ponudniki plačilnih storitev pošiljajo AJPES podatke o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov dnevno, do 18. ure. V dneh, ko ponudniki plačilnih storitev nimajo sprememb v evidenci iz 4. člena tega navodila, AJPES datoteke s podatki ne pošljejo.

III. ZAGOTAVLJANJE PODATKOV O PROMETU IN STANJIH NA TRANSAKCIJSKIH RAČUNIH POSLOVNIH SUBJEKTOV

9. člen

Ponudniki plačilnih storitev vodijo evidenco o prejemkih in izdatkih po transakcijskih računih poslovnih subjektov ter evidenco o stanjih na teh računih.

III/1. VODENJE EVIDENCE O PREJEMKIH IN IZDATKIH TER O STANJIH NA TRANSAKCIJSKIH RAČUNIH

10. člen

Ponudniki plačilnih storitev za vsak poslovni subjekt vodijo evidenco o prejemkih in izdatkih po transakcijskih računih poslovnih subjektov v EUR. Evidenca vsebuje podatke o vseh prejemkih in izdatkih za posamezni mesec in podatek o knjigovodskem stanju na zadnji dan v mesecu, za katerega se poroča.

III/2. KONTROLIRANJE PODATKOV

11. člen

Pred pošiljanjem podatkov AJPES ponudniki plačilnih storitev preverijo, ali je v podatkih zajet celotni promet v breme in v dobro posameznega transakcijskega računa.

III/3. POŠILJANJE PODATKOV AJPES

12. člen

Ponudniki plačilnih storitev mesečno pošiljajo AJPES podatke o prejemkih in izdatkih ter stanju na transakcijskih računih. Podatke pošiljajo v elektronski obliki na strežnik AJPES.

13. člen

(1) Ponudniki plačilnih storitev pošiljajo AJPES podatke o prejemkih in izdatkih ter stanju na transakcijskih računih v XML datoteki, ki vsebuje naslednje podatke:

- Podatke o ponudniku plačilnih storitev:
 - leto in mesec, na katerega se podatki nanašajo,
 - matično številko ponudnika plačilnih storitev,
 - matično številko poročevalca (neobvezen atribut).
- Podatke za posamezni transakcijski račun poslovnega subjekta:
 - številko transakcijskega računa,
 - znesek prometa v breme,
 - znesek prometa v dobro,
 - knjigovodsko stanje.
- Kontrolne podatke:
 - seštevek zneskov prometa v breme v vrsticah s podatki,
 - seštevek zneskov prometa v dobro v vrsticah s podatki,
 - seštevek zneskov knjigovodskih stanj v vrsticah s podatki.

(2) Podrobnejša tehnična navodila za izdelavo XML datoteke, za pošiljanje datoteke s podatki in za prejemanje obvestil o poslanih podatkih AJPES objavi na svojem spletnem portalu.

14. člen

Ponudniki plačilnih storitev pošiljajo AJPES podatke iz 13. člena tega navodila mesečno, četrti delovni dan po izteku meseca za pretekli mesec. Podatke pošljejo za vse transakcijske račune, ki jih vodijo, tudi v primeru, da sprememb na teh računih v obdobju od zadnjega poročanja ni bilo.

IV. POSREDOVANJE PODATKOV DAVČNEMU ORGANU

15. člen

AJPES posreduje davčnemu organu podatke, ki jih prejme od ponudnikov plačilnih storitev na podlagi prvega odstavka 1. člena tega navodila.

IV/1. POSREDOVANJE PODATKOV O DOSPELIH NEPORAVNANIH OBVEZNOSTIH POSLOVNIH SUBJEKTOV

16. člen

AJPES posreduje davčnemu organu naslednje podatke o dospelih neporavnanih obveznostih:

- matično številko in naziv ponudnika plačilnih storitev,
- davčno številko dolžnika,

- številko transakcijskega računa dolžnika,
- davčno številko upnika,
- številko transakcijskega računa upnika,
- oznako izdajatelja sklepa,
- neponovljivo identifikacijsko številko dospele neporavnane obveznosti,
- identifikacijsko številko dogodka,
- referenčno identifikacijsko številko,
- oznako prioritete po zakonu, ki ureja davčni postopek, po zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje in po zakonu, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih,
- znesek dospele neporavnane obveznosti oziroma znesek spremembe,
- oznako vrste spremembe,
- datum spremembe oziroma datum nastanka dospele neporavnane obveznosti,
- datum vpisa spremembe v evidenco,
- čas vpisa spremembe v evidenco,
- model sklica v dobro,
- vsebino sklica v dobro.

17. člen

AJPES posreduje davčnemu organu prejete podatke iz 16. člena tega navodila v varni elektronski obliki dnevno, do 20. ure. Natančno obliko posredovanja podatkov določita AJPES in davčni organ skupaj v posebnem dogovoru.

IV/2. POSREDOVANJE PODATKOV O PROMETU IN STANJIH NA TRANSAKCIJSKIH RAČUNIH POSLOVNIH SUBJEKTOV

18. člen

AJPES posreduje davčnemu organu naslednje podatke o prometu in stanjih na transakcijskih računih poslovnih subjektov:

- Podatke za posamezni mesec in posamezni transakcijski račun:
 - matično številko ponudnika plačilnih storitev,
 - davčno in matično številko poslovnega subjekta,
 - številko transakcijskega računa poslovnega subjekta,
 - znesek prometa v breme v mesecu, na katerega se podatki nanašajo,
 - znesek prometa v dobro v mesecu, na katerega se podatki nanašajo,
 - knjigovodsko stanje konec meseca, na katerega se podatki nanašajo,
 - mesec, na katerega se podatki nanašajo.
- Zbirne podatke po vseh transakcijskih računih za posamezni poslovni subjekt za obdobje od 1. 1. tekočega leta do konca meseca poročanja:
 - davčno in matično številko poslovnega subjekta,
 - skupni znesek prometa v breme,
 - skupni znesek prometa v dobro.

19. člen

AJPES posreduje davčnemu organu prejete podatke iz 18. člena tega navodila v varni elektronski obliki peti delovni dan v mesecu za pretekli mesec. Natančno obliko posredovanja podatkov določita AJPES in davčni organ skupaj v posebnem dogovoru.

V. UPORABA IN POSREDOVANJE PODATKOV ZA STATISTIČNE IN DRUGE NAMENE

20. člen

AJPES podatke, ki jih prejme od ponudnikov plačilnih storitev na podlagi prvega odstavka 1. člena tega navodila, uporabi in posreduje za statistične in druge z zakoni predpisane namene.

VI. KONČNA DOLOČBA

21. člen

To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 13. januarja 2018.

Na podlagi devetega odstavka 161. člena v povezavi s 165. členom, petim odstavkom 166. člena in osmim odstavkom 167. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja

Sklep Banke Slovenije bo urejal:

- podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja in družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
- podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega imetnika kvalificiranega deleža družbe za izdajo elektronskega denarja ter vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja,
- dokumentacijo in dokazila, ki mora biti priložena zahtevi iz prve oziroma druge alineje tega člena,
- pravila glede uporabe varovanih denarnih sredstev, ki jih bo družba za izdajo elektronskega denarja prejela v zameno za izdani elektronski denar.

Sklep bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018, ko se začnejo uporabljati določbe predloga zakona.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa:

- a) podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja in družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo;
- b) podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega imetnika kvalificiranega deleža družbe za izdajo elektronskega denarja ter vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja;
- c) dokumentacijo in dokazila, ki mora biti priložena zahtevi iz prve oziroma druge alineje tega člena;
- d) pravila glede uporabe varovanih denarnih sredstev, ki jih bo družba za izdajo elektronskega denarja prejela v zameno za izdani elektronski denar.

(2) Določbe tega sklepa se uporabljajo tudi za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo

elektronskega denarja z opustitvijo razen, če ta sklep za izdajo teh dovoljenj izrecno določa drugače.

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen **(prenos direktiv EU)**

S tem sklepom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267, z dne 10. 10. 2009).

3. člen **(opredelitve pojmov)**

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljevanju: predlog zakona).

II. ZAHTEVA IN DOKUMENTACIJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA OPRAVLJANJE STORITEV IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA KOT DRUŽBA ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

4. člen **(vsebina zahteve)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja mora obsegati:

- a) firmo oziroma osebno ime vložnika, prebivališče (naslov) oziroma sedež vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca;
- b) navedbo morebitnega zastopnika ali pooblaščenca vložnika v postopku izdaje dovoljenja, vključno s pooblastilom za zastopanje;
- c) vrsto dovoljenja, ki se zahteva;
- d) opis izvajanja storitev izdajanja elektronskega denarja.

(2) K zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora biti priložen dokaz o plačilu takse za odločanje o zahtevi v skladu s Sklepom o višini zneskov letnih nadomestil za nadzor in taks za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj Banke Slovenije po Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št., v nadaljevanju: Sklep o taksah) ter dokumentacija in dokazila o izpolnjevanju pogojev glede:

- a) statusnega ustroja;
- b) varnega in zanesljivega poslovanja;
- c) sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol;
- d) zagotavljanja minimalnega kapitala;
- e) varstva denarnih sredstev uporabnikov.

(3) Hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, morajo bodoči imetniki kvalificiranih deležev vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v skladu s 3. poglavjem tega sklepa.

2.1. Dokumentacija glede statusnega ustroja

5. člen **(smiselna uporaba)**

Za presojo zahtev glede statusnega ustroja družbe za izdajo elektronskega denarja mora vložnik zahtevi za izdajo dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja priložiti dokumentacijo, ki se na podlagi Sklepa o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, hibridna plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo (Uradni list RS, št., v nadaljevanju: Sklep) zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, ob smiselni uporabi za družbe za izdajo elektronskega denarja, v zvezi s presojo:

- a) pravnoorganizacijske oblike in dejavnosti (4. člen Sklepa);
- b) glede primernosti članov posloводства (5. člen Sklepa) ter primernosti oseb, ki bodo odgovorne za neposredno vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja (6. člen Sklepa);
- c) glede razmerij tesne povezanosti (8. člen Sklepa);
- d) glede ustanovnega kapitala (9. člen Sklepa).

2.2. Dokumentacija glede organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih pogojev ter o sistemu upravljanja in sistemu notranjih kontrol

6. člen **(smiselna uporaba)**

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora smiselno izpolnjevati zahteve glede organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih pogojev ter zahteve glede sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol plačilne institucije določene v 10. do 19. členu Sklepa.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki namerava v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja uporabljati podružnice ali zunanje izvajalce, mora smiselno izpolnjevati zahteve iz 20. in 21. člena Sklepa.

(3) Vložnik mora za presojo izpolnjevanja zahtev in pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena predložiti dokumentacijo, ki jo mora v zvezi z navedenimi zahtevami in pogoji na podlagi Sklepa, ob smiselni uporabi za družbe za izdajo elektronskega denarja, predložiti vložnik k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

7. člen **(distribucija in unovčevanje elektronskega denarja preko tretjih oseb)**

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki namerava distribuirati in/ali unovčevati elektronski denar preko tretjih oseb (zastopniki), mora zagotoviti, da zastopniki ne izdajajo elektronskega denarja v imenu družbe za izdajo elektronskega denarja.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja mora v zvezi z nameravanim modelom distribucije in/ali unovčevanja elektronskega denarja preko zastopnikov oblikovati politiko prevzemanja in upravljanja s tveganji, ki mora vključevati zlasti:

- a) osnovna načela glede urejanja pogodbenih razmerij z zastopniki iz katerih izhaja, da zastopniki ne izdajajo elektronskega denarja v imenu družbe za izdajo elektronskega denarja;
- b) opis obvladovanja tveganj družbe za izdajo elektronskega denarja pri distribuciji in/ali unovčevanju elektronskega denarja preko zastopnikov;
- c) postopke notranje kontrole družbe za izdajo elektronskega denarja v zvezi z distribucijo in unovčevanjem elektronskega denarja.

(3) Vložnik mora zahtevi za izdajo dovoljenja predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) opis postopkov distribucije oziroma unovčevanja elektronskega denarja preko zastopnikov;
- b) vzorec pogodbene ureditve glede distribucije in/ali unovčevanja elektronskega denarja preko zastopnika;
- c) opis postopkov ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih v zvezi z distribucijo in unovčevanjem elektronskega denarja preko zastopnikov) ter opis mehanizmov notranje kontrole družbe za izdajo elektronskega denarja.

2.3. Varstvo denarnih sredstev

8. člen

(dokumentacija o varstvu denarnih sredstev)

Vložnik mora za presojo zagotavljanja varstva denarnih sredstev, ki jih bo družba za izdajo elektronskega denarja prejela v zameno za izdani elektronski denar, predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) opis načina varstva denarnih sredstev;
- b) dokazila o zagotavljanju ločenega vodenja denarnih sredstev, ki so prejeta v zameno za izdani elektronski denar (prvi in tretji odstavek 68. člena predloga zakona), oziroma dokazilo o sklenitvi ustrezne zavarovalne pogodbe oziroma druge primerljive garancije (69. člen predloga zakona);
- c) opis notranje revizijskih postopkov za zagotavljanje varovanja denarnih sredstev.

9. člen

(uporaba varovanih denarnih sredstev)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki zagotavlja varovanje denarnih sredstev, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar, z ločenim vodenjem denarnih sredstev v skladu s prvim odstavkom 68. člena predloga zakona, lahko ta denarna sredstva naloži tudi v likvidne naložbe z nizkim tveganjem, kar pomeni:

- a) instrumente, ki spadajo v eno od kategorij dolžniških finančnih instrumentov iz Tabele 1 v 28. členu Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št.: v nadaljevanju: Sklep o tržnih tveganjih), za katere predpisana utež za izračun kapitalske zahteve za posebno pozicijsko tveganje ni višja od 1,6%, izključijo pa se postavke kvalificiranega izdajatelja, ki so opredeljene v 30. členu Sklepa o tržnih tveganjih;
- b) naložbe v enote investicijskih skladov, ki vlagajo sredstva izključno v instrumente iz točke a) tega odstavka.

(2) Banka Slovenije lahko v izjemnih situacijah, na podlagi ocene tveganj, ki so povezana z določenim instrumentom iz točke (a) in (b) prvega odstavka tega člena, vključno s tveganji, ki

izhajajo iz varnosti, zapadlosti in vrednosti instrumenta, določi, da posamezni instrumenti ne ustrezajo kriteriju likvidnih naložb z nizkim tveganjem za namene, opredeljene v 166. členu predloga zakona.

2.4. Hibridna družba za izdajo elektronskega denarja

10. člen (opravljanje plačilnih storitev)

(1) Če namerava vložnik poleg storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja opravljati tudi plačilne storitve, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, mora zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, poleg vsebin iz 3. člena tega sklepa obsegati tudi navedbo plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati vložnik.

(2) Vložnik iz prvega odstavka tega člena mora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, zahtevi za izdajo dovoljenja po tem sklepu predložiti še dokumentacijo o izpolnjevanju naslednjih pogojev:

- a) glede primernosti članov posloводства (5. člen Sklepa) in glede primernosti oseb, ki so odgovorne za neposredno vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami (6. člen Sklepa);
- b) glede organizacijskih, kadrovskih in tehničnih pogojev (10.–14. člen Sklepa);
- c) glede sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (15.–21. člen Sklepa), kolikor gre pri opravljanju plačilnih storitev za dodatne ali drugačne vsebine ali postopke, kot pri storitvah izdajanja elektronskega denarja;
- d) glede zagotavljanja minimalnega kapitala za dejavnost v zvezi s plačilnimi storitvami (22. člen Sklepa);
- e) glede ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev (23. člen Sklepa);
- f) glede udeležbe v plačilnih sistemih (24. člen Sklepa).

11. člen (zagotavljanje minimalnega kapitala)

(1) Vložnik mora v zvezi z opravljanjem storitev izdajanja elektronskega denarja in drugih dejavnosti, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, zagotavljati minimalni kapital v skladu s 164. členom predloga zakona.

(2) Vložnik, ki namerava opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja kot hibridna družba za izdajo elektronskega denarja na način, ki bo omogočal uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in tudi za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ne bo vnaprej določen, mora v zvezi z izpolnjevanjem zahtev glede zagotavljanja minimalnega kapitala na podlagi reprezentativnega dela vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabila kot elektronski denar, predložiti naslednjo dokumentacijo:

- a) opis metode za določitev oziroma oceno reprezentativnega deleža sredstev, ki jih bodo uporabniki predvidoma uporabili kot elektronski denar;
- b) časovno vrsto preteklih podatkov o uporabi vplačanih denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in za druge namene, če z njo razpolaga;
- c) poslovni načrt opravljanja storitev izdajanja elektronskega denarja za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo podatki o predvidenem skupnem obsegu vplačanih denarnih sredstev ter o delu, ki naj bi bil predvidoma uporabljen kot elektronski denar;

- d) letni poročili za zadnji dve poslovni leti, ki vsebujeta primerljive podatke predhodnega leta, vključno s podatki o obsegu denarnih sredstev, ki so jih uporabniki vplačali vložniku v obliki predplačil za namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja;
- e) revizorjevi poročili k letnima poročiloma za zadnji dve poslovni leti, če je bil vložnik zavezan k reviziji letnega poročila;
- f) če je od zaključka zadnjega poslovnega leta minilo že več kot 6 mesecev, računovodske izkaze za tekoče poslovno leto.

III. ZAHTEVA IN DOKUMENTACIJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA PRIDOBITEV KVALIFICIRANEGA DELEŽA V DRUŽBI ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

12. člen

(merila primernosti bodočega imetnika kvalificiranega deleža)

- (1) Banka Slovenije presoja primernost bodočega imetnika kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, na podlagi smiselne uporabe meril iz zakona, ki ureja bančništvo, in sicer:
- a) ugleda bodočega imetnika in članov njegovega posloводства;
 - b) ugleda oseb, ki bodo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža imele možnost upravljati družbo za izdajo elektronskega denarja ali drugače vplivati na njeno poslovanje;
 - c) finančne trdnosti bodočega imetnika;
 - d) verjetnih posledic na sposobnost družbe za izdajo elektronskega denarja ravnati v skladu s pravili o sistemu upravljanja in sistemu notranjih kontrol.
- (2) Pri presoji ugleda bodočega imetnika kvalificiranega deleža, članov njegovega posloводства oziroma oseb, ki bodo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža imele možnost upravljati družbo za izdajo elektronskega denarja ali drugače vplivati na njeno poslovanje, Banka Slovenije upošteva zlasti dobro ime bodočega imetnika, članov njegovega posloводства oziroma oseb, ki bodo imele možnost upravljati družbo ali drugače vplivati na njeno poslovanje, na podlagi preteklega poslovanja v skladu z načeli in pravili dobre poslovne prakse in poslovne etike.
- (3) Pri presoji finančne trdnosti bodočega imetnika Banka Slovenije upošteva zlasti:
- a) finančno moč bodočega kvalificiranega imetnika;
 - b) vir sredstev za pridobitev kvalificiranega deleža;
 - c) njegovo sposobnost za pridobivanje finančnih sredstev v prihodnje;
 - d) njegov sistem upravljanja;
 - e) preglednost strukture njegovih naložb v lastniške deleže;
 - f) resničnost in poštenost njegovih računovodskih izkazov;
 - g) preglednost in stabilnost njegove lastniške strukture.
- (4) Pri presoji vpliva bodočega imetnika na sposobnost družbe za izdajo elektronskega denarja ravnati v skladu s pravili o sistemu upravljanja in sistemu notranjih kontrol, Banka Slovenije upošteva zlasti:
- a) vpliv pridobitve kvalificiranega deleža na zagotavljanja ustreznega kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja za izvajanje storitev izdajanja elektronskega denarja in drugih dejavnosti, ki jih opravlja družba za izdajo elektronskega denarja,
 - b) vpliv pridobitve kvalificiranega deleža na izvajanje nadzora nad družbo za izdajo elektronskega denarja,
 - c) ali v zvezi z nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža obstajajo razlogi za sum, da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljevanju: ZPPDFT), ali izveden poskus tega dejanja, ali da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma po ZPPDFT.

(5) Banka Slovenije se o okoliščinah iz točke c) četrtega odstavka tega člena posvetuje z Uradom Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(6) Banka Slovenije presoja primernost bodočega imetnika kvalificiranega deleža na podlagi meril iz prvega odstavka tega člena, z upoštevanjem načela sorazmernosti glede na dejavnost bodočega imetnika, njegovo pravnoorganizacijsko obliko, in velikost deleža, ki ga namerava pridobiti, obstoj dokumentacije in informacij iz preteklih ocen o primernosti kvalificiranega imetnika ter vpliv na upravljanje družbe za izdajo elektronskega denarja.

13. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja mora obsegati:

- a) firmo oziroma osebno ime vložnika, prebivališče (naslov) oziroma sedež vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca;
- b) navedbo morebitnega zastopnika ali pooblaščenca vložnika v postopku izdaje dovoljenja, vključno s pooblastilom za zastopanje;
- c) podatke o vrsti dovoljenja, ki se zahteva.

(2) K zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora biti priložen dokaz o plačilu takse za odločanje o zahtevi v skladu s Sklepom o taksah ter naslednja dokumentacija in dokazila:

- a) izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra, če je bodoči imetnik pravna oseba, oziroma overjena fotokopija osebnega dokumenta (osebno izkaznico ali potni list), če je bodoči kvalificirani imetnik fizična oseba;
- b) statut oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko bodočega kvalificiranega imetnika, drug akt iz katerega je razviden organizacijski ustroj;
- c) izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, glede na pravnoorganizacijsko obliko bodočega kvalificiranega imetnika, drug ustrezen dokaz o njegovi lastniški strukturi in informacija o morebitnem obstoju delničarskih sporazumov ali drugih povezav lastnikov, ki bi bistveno vplivale na upravljanje bodočega imetnika;
- d) letni poročili, ki vsebujeta primerljive podatke predhodnega leta, za zadnji dve poslovni leti in revizorjevi poročili k letnima poročiloma za zadnji dve poslovni leti, če je bil bodoči kvalificirani imetnik zavezan k reviziji letnega poročila; če je od zadnjega poslovnega leta minilo že več kot 6 mesecev, pa tudi računovodske izkaze za tekoče poslovno leto;
- e) seznam družb, v katerih ima bodoči kvalificirani imetnik lastniški delež, ki je višji od 10% in višina deleža;
- f) navedbo bonitetnih ocen družb, če jih imajo;
- g) seznam oseb, ki so člani posloводства bodočega kvalificiranega imetnika ter izpis iz kazenske evidence;
- h) seznam oseb, ki bodo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža bodočega kvalificiranega imetnika imele možnost upravljati družbo za izdajo elektronskega denarja ali drugače vplivati na njeno poslovanje, oziroma bodo predlagane za imenovanje v nadzorni svet družbe za izdajo elektronskega denarja, v posloводство družbe za izdajo elektronskega denarja ali na mesto člana višjega vodstva družbe za izdajo elektronskega denarja, z opisom delovnih izkušenj ter izpis iz kazenske evidence;
- i) če namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificiran delež večji od 20% in manjši od 50%, strateški načrt glede upravljanja s kvalificiranim deležem ter srednjeročni finančni načrt glede izvajanja dividendne politike;
- j) če bo bodoči kvalificirani imetnik zaradi pridobitve kvalificiranega deleža postal nadrejena oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, mora predložiti tudi pisno strategijo glede

investiranja in upravljanja s kvalificiranimi deleži v skupini, s poudarkom na položaju družbe za izdajo elektronskega denarja v skupini, z vidika ciljne strukture skupine, sistema upravljanja v skupini in drugih značilnosti oziroma okoliščin, ki bi lahko vplivale na sposobnost družbe za izdajo elektronskega denarja izpolnjevati zahteve iz določb predloga zakona in tega sklepa;

- k) vrednost nameravanega nakupa kvalificiranega deleža in opis zagotavljanja virov sredstev za nakup kvalificiranega deleža (npr. izdaja finančnih instrumentov, najem kredita).

14. člen

(pridobitev kvalificiranega deleža v hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja)

(1) Vložnik, ki namerava pridobiti kvalificiran delež v družbi za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi gospodarske posle, ki niso povezani z izdajanjem elektronskega denarja, opravljanjem plačilnih storitev ali upravljanjem plačilnih sistemov na podlagi predloga zakona, lahko v skladu s 165. členom predloga zakona pred nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža, pred ali ob vložitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz 13. člena tega sklepa, predlaga opustitev vseh ali posameznih zahtev, ki veljajo za imetnike kvalificiranih deležev.

(2) Vložnik iz prvega odstavka tega člena mora v predlogu, da se deloma ali v celoti dopusti opustitev izpolnjevanja zahtev iz 13. člena tega sklepa, utemeljiti razloge, ki utemeljujejo dopustitev predlagane opustitve in predložiti dokumentacijo in dokazila, ki potrjujejo razloge in navedbe v predlogu.

(3) Predlog, da se v zvezi z nameravano pridobitvijo kvalificiranega deleža v celoti dopusti opustitev izpolnjevanja zahteva iz 165. člena predloga zakona, mora poleg okoliščin iz drugega odstavka tega člena vsebovati tudi druge podatke, ki jih mora vsebovati vsaka vloga. Predlogu je potrebno v tem primeru poleg potrdila o plačilu takse za odločitev o predlogu v skladu s Sklepom o taksah priložiti še naslednjo dokumentacijo:

- a) izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra, če je bodoči imetnik pravna oseba, oziroma overjena fotokopija osebnega dokumenta (osebno izkaznico ali potni list), če je bodoči kvalificirani imetnik fizična oseba;
- b) statut oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko bodočega kvalificiranega imetnika, drug akt iz katerega je razviden organizacijski ustroj;
- c) izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, glede na pravnoorganizacijsko obliko bodočega kvalificiranega imetnika, drug ustrezen dokaz o njegovi lastniški strukturi in informacija o morebitnem obstoju delničarskih sporazumov ali drugih povezav lastnikov, ki bi bistveno vplivale na upravljanje bodočega imetnika;
- d) letni poročili, ki vsebujeta primerljive podatke predhodnega leta, za zadnji dve poslovni leti in revizorjevi poročili k letnima poročiloma za zadnji dve poslovni leti, če je bil bodoči kvalificirani imetnik zavezan k reviziji letnega poročila; če je od zadnjega poslovnega leta minilo že več kot 6 mesecev, pa tudi računovodske izkaze za tekoče poslovno leto.

IV. DRUŽBA ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA Z OPUSTITVIJO

15. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo mora poleg sestavin iz prvega odstavka 4. člena tega sklepa vsebovati tudi predlog vložnika, za katere posamezne zahteve glede sistema

upravljanja in sistema notranjih kontrol (53. in 54. člen predloga zakona), ustanovnega kapitala (163. člen predloga zakona) in kapitalskih zahtev (164. člen predloga zakona), imetnikov kvalificiranih deležev (165. člen predloga zakona) ali varstva denarnih sredstev (166. člen predloga zakona) zahteva delno ali popolno opustitev. V primeru, če vložnik zahteva uporabo določene zahteve v omejenem obsegu, mora predlog vključevati tudi opis, v kakšnem obsegu naj se posamezna zahteva upošteva.

(2) V zahtevi mora vložnik podrobno utemeljiti razloge, ki utemeljujejo dopustitev delne ali popolne opustitve posameznih zahtev.

(3) Vložnik mora zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo poleg dokazila o plačilu takse za odločitev o zahtevi, priložiti dokumentacijo in dokazila glede:

- a) izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 167. člena predloga zakona;
- b) razlogov, ki utemeljujejo dopustitev predlagane opustitve;
- c) izpolnjevanja drugih pogojev in zahtev iz drugega odstavka 4. člena tega sklepa za katere vložnik ni predlagal opustitve oziroma za katere opustitev ni dopustna.

16. člen

(dokumentacija v zvezi z zahtevo za delno ali popolno opustitev posameznih zahtev)

Vložnik mora v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz prvega odstavka 167. člena predloga zakona predložiti naslednjo dokumentacijo:

- a) izpis iz sodnega registra ali drugega ustreznega javnega registra pravnih oseb ali potrdilo o stalnem prebivališču fizične osebe, iz katerega je razvidno, da ima pravna oseba oziroma fizična oseba, ki bo opravljala storitve izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji;
- b) poslovni načrt za prva tri poslovna leta iz katerega izhaja, da povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku ne bo presegel 200.000 eurov;
- c) glede primernosti članov posloводства in oseb odgovornih za neposredno vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja (5. in 6. člen Sklepa).

17. člen

(opravljanje plačilnih storitev z opustitvijo)

(1) Če namerava vložnik iz prvega odstavka 15. člena tega sklepa poleg storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravljati tudi plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, pod pogoji, ki veljajo za plačilne institucije z opustitvijo, mora zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, poleg vsebin iz 15. člena tega sklepa obsegati tudi:

- a) opis izvajanja plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil, ki jih namerava opravljati vložnik;
- b) predlog vložnika, za katere posamezne zahteve iz točke c) oziroma d) prejšnjega člena tega sklepa predlaga opustitev ali uporabo v omejenem obsegu (in v kakšnem obsegu) v zvezi z izvajanjem denarnih nakazil;
- c) utemeljitev razlogov za dopustitev opustitve oziroma omejene uporabe zahtev v zvezi z izvajanjem denarnih nakazil.

(2) Vložnik iz prvega odstavka tega člena mora v zvezi z opravljanjem storitev izvrševanja denarnih nakazil pod pogoji iz prvega odstavka tega sklepa, zahtevi za izdajo dovoljenja po tem sklepu, poleg dokumentacije iz 16. člena tega sklepa, predložiti še naslednjo dokumentacijo:

- a) dokazila, da bo hibridna družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravljala storitve izvrševanja denarnih nakazil kot dodatno dejavnost in, da bodo te storitve dostopne le tistim uporabnikom, ki bodo hkrati uporabljali njene druge storitve;
- b) poslovni načrt za prva tri poslovna leta, ki mora vsebovati tudi povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava vložnik opraviti z izvrševanjem denarnih nakazil, vključno s transakcijami opravljenimi preko njegovih zastopnikov, iz katerega izhaja, da povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava opraviti hibridna družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, vključno s transakcijami, opravljenimi preko njenih zastopnikov, v posameznem letu ne bo presegel 100.000 eurov;
- c) glede primernosti članov posloводства in oseb odgovornih za neposredno vodenje poslov v zvezi z izvrševanjem denarnih nakazil (5. in 6. člen Sklepa);
- d) o razlogih, ki utemeljujejo dopustitev opustitve ali omejene uporabe posameznih zahtev v predlaganem obsegu;
- e) o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka 10. člena tega sklepa, za katere ni mogoča ali se ne predlaga opustitev v zvezi z izvrševanjem denarnih nakazil.

V. KONČNA DOLOČBA

18. člen (uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi 67. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) ter na podlagi prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

Sklep o kapitalu plačilnih institucij

Sklep Banke Slovenije bo urejal:

- sestavine in lastnosti kapitala ter odbitnih postavk,
- razmerja in omejitve posameznih sestavin kapitala in
- pravila glede izračunavanja, spremljanja in poročanja o kapitalu in kapitalskih zahtevah.

Podlago za izračun kapitala plačilne institucije bodo predstavljali računovodski izkazi plačilne institucije, ki se sestavljajo v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah. Kapital plačilne institucije se glede na svoje lastnosti deli na temeljni kapital in dodatni kapital. Kapital plačilne institucije pa se bo izračunal kot vsota temeljnega kapitala in dodatnega kapitala z upoštevanjem odbitnih postavk, ki se odštevajo od posamezne kategorije kapitala in razmerja med posameznima kategorijama kapitala. Plačilna institucija bo morala poročati podatke iz sklepa v pisni obliki, po stanju na zadnji dan poslovnega leta.

Sklep bo predvidoma začel veljati 13. januarja, ko se začnejo uporabljati določbe predloga zakona.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa podrobnejša pravila glede izračuna kapitala plačilne institucije, in sicer:

- (a) sestavine in lastnosti kapitala ter odbitnih postavk;
- (b) razmerja in omejitve posameznih sestavin kapitala;
- (c) pravila glede izračunavanja, spremljanja in poročanja o kapitalu in kapitalskih zahtevah.

(2) Podlago za izračun kapitala plačilne institucije predstavljajo računovodski izkazi plačilne institucije, sestavljeni skladno z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen (opredelitve pojmov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljevanju: predlog zakona).

(2) Za namene tega sklepa veljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. "enote centralne ravni države", "enote regionalne ali lokalne ravni države" ter "osebe javnega sektorja" imajo enak pomen kot v določbah Sklepa o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice (Uradni list RS, št.);
2. "poslovodstvo" ima enak pomen kot v določbah zakona, ki ureja gospodarske družbe;
3. "organ nadzora" je pri delniški družbi z dvotirnim sistemom upravljanja nadzorni svet, pri delniški družbi z enotirnim sistemom upravljanja upravni odbor, pri družbi z omejeno odgovornostjo nadzorni svet, če ga družba ima, oziroma pri drugi pravni osebi organ, ki je po zakonu ali njenih pravilih pristojen in odgovoren za nadzor nad vodenjem njenih poslov;
4. "skupščina" ima enak pomen kot v določbah zakona, ki ureja gospodarske družbe, pri tem pa se smiselno prilagodi glede na pravnoorganizacijsko obliko plačilne institucije.

3. člen (kapital)

(1) Kapital plačilne institucije se glede na svoje lastnosti deli na dve kategoriji:

- (a) temeljni kapital,
- (b) dodatni kapital.

(2) Kapital plačilne institucije se izračuna kot vsota temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, pri čemer je potrebno upoštevati:

- (a) odbitne postavke, ki se odštevajo od posamezne kategorije kapitala;
- (b) razmerja med posameznima kategorijama oziroma sestavinami kapitala.

(3) V izračun kapitala plačilne institucije, ki je oseba javnega sektorja, se ne štejejo osebna jamstva, ki jih enote centralne ravni države ali enote regionalne ali lokalne ravni države izdajo plačilni instituciji.

4. člen (razmerja ter omejitve med posameznima kategorijama oziroma sestavinami kapitala)

(1) Plačilna institucija mora stalno izpolnjevati naslednje razmerje in omejitve med posameznimi kategorijami oziroma sestavinami kapitala:

- (a) dodatni kapital ne sme presegati zneska temeljnega kapitala;
- (b) vsota prednostnih kumulativnih delnic s fiksnim donosom ne sme presegati 50% temeljnega kapitala;
- (c) vsota prednostnih nekumulativnih delnic in kapitalskih rezerv, povezanih s prednostnimi nekumulativnimi delnicami, ne sme presegati 35% temeljnega kapitala.

(2) Morebitni presežki posamezne kategorije oziroma sestavin kapitala plačilne institucije nad razmerjem ter omejitvijo iz prvega odstavka tega člena se ne smejo upoštevati pri izračunu kapitala.

II. TEMELJNI KAPITAL

5. člen (izračun temeljnega kapitala)

(1) Temeljni kapital plačilne institucije je vsota naslednjih postavk:

- (a) vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz 6. člena tega sklepa v obsegu, ki zagotavlja upoštevanje omejitve iz točke (c) prvega odstavka 4. člena tega sklepa;
- (b) rezerve in preneseni čisti poslovni izid iz 7. člena tega sklepa;

zmanjšana za naslednje postavke:

- (c) lastne delnice in lastni poslovni deleži, ki imajo značilnosti temeljnega kapitala, po knjigovodski vrednosti;

Upošteva se znesek lastnih delnic ter znesek z lastnimi delnicami izenačenih delnic po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

- (d) neopredmetena sredstva, vključno s presežkom iz prevrednotenja iz tega naslova in dolgoročne aktivne časovne razmejitve;
- (e) čista izguba poslovnega leta oziroma izguba med letom;
- (f) druge postavke;

Upoštevajo se drugi negativni (neto) presežki iz prevrednotenja, ki niso povezani z odbitnimi postavkami temeljnega kapitala in ne štejejo kot sestavina dodatnega kapitala oziroma se ne upoštevajo v izračun kapitala.

(2) Sestavine temeljnega kapitala plačilne institucije iz točke (a) in (b) prvega odstavka tega člena morajo imeti najmanj naslednje lastnosti:

- (a) so stalne oziroma brez kakor koli določene ali nakazane zapadlosti;
- (b) so neomejeno razpoložljive za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja;
- (c) so proste vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upoštevajo le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve;
- (d) so podrejene obveznostim do vseh drugih upnikov;
- (e) plačilna institucija lahko omeji izplačilo donosov.

6. člen

(vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve)

Vplačani osnovni kapital in kapitalske rezerve iz točke (a) prvega odstavka 5. člena tega sklepa sestavljajo:

- (a) navadne delnice in prednostne nekumulativne delnice po nominalni vrednosti, zmanjšane za znesek nevpoklicanega kapitala iz tega naslova in terjatev za nevplačani vpoklicani kapital iz tega naslova;
- (b) kapitalske rezerve, povezane z delnicami iz točke (a) tega odstavka.

7. člen

(rezerve in preneseni čisti poslovni izid)

(1) Rezerve in preneseni čisti poslovni izid iz točke (b) prvega odstavka 5. člena tega sklepa sestavljajo:

- (a) rezerve iz dobička, v delu, za katerega se predvideva, da bo ostal še naprej sestavina kapitala in ne bo izplačan;
- (b) preneseni čisti poslovni izid, ki zajema:
 - preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let, ki je neobremenjen z morebitnimi prihodnjimi obveznostmi in je potrjen na skupščini plačilne institucije, v delu, za katerega se predvideva, da bo ostal še naprej sestavina kapitala in ne bo izplačan;
 - preneseno čisto izgubo iz prejšnjih let;
- (c) dobiček med letom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- višino dobička potrdi pooblaščen revizor s pisnim mnenjem; v enaki višini se dobiček lahko vključi v izračun temeljnega kapitala tudi v naslednjih poročevalskih obdobjih, če je plačilna institucija realizirala višji dobiček od tistega, ki ga je potrdil revizor;
- dobiček je zmanjšan za morebitne vmesne (delne) dividende, izplačane med letom, davke in druge obveznosti, ki bremenijo dobiček;
- sredstva in obveznosti do virov sredstev plačilne institucije so vrednotene v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi po zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
- poslovodstvo in organ nadzora plačilne institucije so sprejeli odločitev, na podlagi katere se utemeljeno predvideva razporeditev dobička v rezerve ali v preneseni čisti poslovni izid, ki ga ni mogoče uporabiti za izplačilo lastnikom ali drugim osebam;
- vsa zahtevana dokazila, naštetá v zgornjih alinejah, mora plačilna institucija posredovati Banki Slovenije skupaj s poročili za izračun kapitala, ki so sestavni del tega sklepa.

(2) Pod pogoji iz točke c) prvega odstavka tega člena lahko plačilna institucija v obdobju do sklepa skupščine o uporabi bilančnega dobička pri izračunu temeljnega kapitala upošteva čisti dobiček poslovnega leta.

(3) V okviru postavke rezerve in preneseni čisti poslovni izid se ne upoštevajo presežki iz prevrednotenja (dobički ali izgube), ki izhajajo iz varovanja denarnih tokov finančnih instrumentov, merjenih po odplačni vrednosti, ter dobički ali izgube, nastale na podlagi uporabe opcije poštene vrednosti za obveznosti plačilne institucije in so posledica sprememb v boniteti same plačilne institucije.

(4) Seštevek postavk iz prvega odstavka tega člena se zmanjša za naslednje postavke:

- (a) negativni učinki iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po poštenu vrednosti;
- (b) kumulativni dobički iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti;
- (c) neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov listinjenih izpostavljenosti, ki izboljšujejo kreditno kvaliteto teh izpostavljenosti, če je plačilna institucija v vlogi originatorja listinjenja.

III. DODATNI KAPITAL

8. člen

(izračun dodatnega kapitala)

(1) Dodatni kapital plačilne institucije je vsota naslednjih postavk:

- (a) presežki iz prevrednotenja iz 9. člena tega sklepa;
- (b) prednostne kumulativne delnice iz 10. člena tega sklepa.

(2) Pri izračunu dodatnega kapitala se postavke iz prvega odstavka tega člena uporabijo v obsegu, ki zagotavlja upoštevanje razmerja in omejitve med posameznima kategorijama oziroma sestavinami kapitala iz prvega odstavka 4. člena tega sklepa.

(3) Sestavina dodatnega kapitala iz točke (a) prvega odstavka tega člena mora imeti najmanj naslednje lastnosti:

- (a) je neomejeno razpoložljiva za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja;
- (b) mora biti prosta vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upošteva le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve.

9. člen

(presežki iz prevrednotenja)

Med sestavine dodatnega kapitala se upoštevajo naslednji presežki iz prevrednotenja:

- (a) 80% zneska pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z delnicami in deleži, razpoložljivimi za prodajo in izkazanimi po poštenu vrednosti;
- (b) 80% zneska kumulativnih pozitivnih učinkov iz presežka iz prevrednotenja v zvezi z opredmetenimi osnovnimi sredstvi, vrednotenimi po modelu poštene vrednosti;
- (c) 80% zneska kumulativnih dobičkov iz naložbenih nepremičnin, merjenih po modelu poštene vrednosti.

10. člen

(prednostne kumulativne delnice)

(1) V dodatni kapital plačilne institucije se lahko vključujejo tudi:

- (a) prednostne kumulativne delnice po nominalni vrednosti, zmanjšane za znesek nevpoklicanega kapitala iz tega naslova in terjatev za nevplačani vpoklicani kapital iz tega naslova;
- (b) kapitalske rezerve, povezane z delnicami iz točke (a) tega odstavka.

(2) Postavke iz točke (a) in (b) prvega odstavka tega člena se pri izračunu višine dodatnega kapitala zmanjšajo za lastne prednostne delnice, ki imajo značilnosti dodatnega kapitala, pri čemer se upoštevajo enaka pravila, kakor so navedena v točki (c) prvega odstavka 5. člena tega sklepa.

(3) Prednostne kumulativne delnice iz prvega odstavka tega člena morajo za vključevanje med sestavine dodatnega kapitala v celoti izpolnjevati naslednje pogoje:

- (a) so stalne oziroma so brez kakor koli določene ali nakazane zapadlosti;
- (b) so neomejeno razpoložljive za takojšnje pokrivanje tveganj in izgube v času rednega poslovanja;
- (c) so podrejene obveznostim do navadnih upnikov;
- (d) morajo biti proste vseh predvidljivih davčnih obremenitev oziroma se lahko upoštevajo le v višini, ki se lahko uporabi za kritje tveganj in izgube, upoštevajoč davčne obremenitve;
- (e) plačilna institucija lahko omeji izplačilo donosov.

IV. ODBITNE POSTAVKE OD TEMELJNEGA IN DODATNEGA KAPITALA

11. člen

(odbitne postavke)

(1) Temeljni kapital plačilne institucije se zmanjša za polovico vsote vseh odbitnih postavk iz drugega odstavka tega člena, druga polovica te vsote pa se odšteje od dodatnega kapitala. Ne glede na prvi stavek, se v primeru, da polovica seštevka vseh odbitnih postavk iz drugega odstavka tega člena presega dodatni kapital, presežek vsote odbitnih postavk odšteje od temeljnega kapitala plačilne institucije.

(2) Odbitne postavke so:

- (a) naložbe v delnice in deleže, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje, ki posamično presegajo 10% osnovnega kapitala, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje;

Upoštevajo se naložbe plačilne institucije v delnice, poslovne deleže ali druge pravice, na podlagi katerih plačilna institucija pridobi več kot 10% osnovnega kapitala drugih plačilnih, kreditnih ali finančnih institucij ali družbe za upravljanje. Za namen ugotavljanja deleža v osnovnem kapitalu se upoštevajo vse neposredne in posredne naložbe plačilne institucije v osnovni kapital drugih plačilnih, kreditnih ali finančnih institucij ali družb za upravljanje, kot odbitne postavke pa se upoštevajo le neposredne naložbe plačilne institucije.

(b) naložbe v druge instrumente, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje, v katerih je plačilna institucija posamično pridobila več kot 10% osnovnega kapitala;

Upoštevajo se naložbe plačilne institucije v druge instrumente oziroma sestavine drugih plačilnih, kreditnih ali finančnih institucij ali družb za upravljanje, ki se lahko upoštevajo v izračunu njihovega kapitala in niso naložbe iz točke (a) tega odstavka.

(c) naložbe plačilne institucije v delnice in deleže ter druge instrumente ali sestavine, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje, ki posamično ne presegajo 10% osnovnega kapitala, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje;

Naložbe plačilne institucije v kapital oziroma druge instrumente ali sestavine kapitala, kreditne ali finančne institucije ali družbe za upravljanje, ki ne spadajo v točki (a) oziroma (b) tega odstavka, se odštevajo v znesku, ki presega 10% seštevka temeljnega in dodatnega kapitala plačilne institucije, izračunanega pred odštetjem postavk iz tega člena.

(d) udeležbe plačilne institucije v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih;

Upoštevajo se naložbe plačilne institucije v delnice, poslovne deleže ali druge pravice, na podlagi katerih je plačilna institucija udeležena v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih. Za namen ugotavljanja udeležbe se upoštevajo vsa neposredna in posredna imetništva plačilne institucije v poslovnih deležih, delnicah ali drugih pravicah v zavarovalnicah, pozavarovalnicah, pokojninskih družbah in zavarovalnih holdingih, kot odbitne postavke pa se upoštevajo le neposredne naložbe plačilne institucije.

(e) naložbe v druge instrumente zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb in zavarovalnih holdingih, v katerih je plačilna institucija udeležena.

V. POROČANJE IN IZVAJANJE SKLEPA

12. člen (poročanje)

(1) Plačilna institucija mora razviti ustrezne sisteme in postopke za izračun in spremljanje kapitala in kapitalske zahteve ter zagotoviti pravilno in pravočasno poročanje Banki Slovenije o kapitalu in kapitalski zahtevi v vsebini, kot je določena v obrazcih z oznako KPI 1 in KPI 2, ki sta sestavni del tega sklepa.

(2) Plačilna institucija mora poročati podatke v pisni obliki, v obrazcih KPI 1 in KPI 2, po stanju na zadnji dan poslovnega leta.

(3) Plačilna institucija mora predložiti poročili iz drugega odstavka tega člena najkasneje do desetega delovnega dne po izteku roka za predložitev nerevidiranih računovodskih izkazov Banki Slovenije v skladu s 73. členom predloga zakona.

(4) V primeru posebne zahteve Banke Slovenije mora plačilna institucija poročila iz drugega odstavka tega člena izdelati in predložiti tudi po stanju na dan in v rokih, ki ju določi Banka Slovenije.

13. člen
(izvajanje sklepa)

Pri uporabi določb tega sklepa se posamezne sestavine kapitala in odbitne postavke ustrezno prilagodijo glede na pravnoorganizacijsko obliko plačilne institucije.

VI. UPORABA SKLEPA ZA KLIRINŠKE DRUŽBE IN DRUŽBE ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

14. člen
(smiselna uporaba)

(1) Določila tega sklepa se v skladu s šestim odstavkom 164. člena predloga zakona in petim odstavkom 234. člena predloga zakona smiselno uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja in klirinške družbe, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja oziroma storitev upravljanja plačilnega sistema.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve, ki niso povezane z izdajo elektronskega denarja, mora z upoštevanjem šestega odstavka 164. člena v povezavi z drugo točko 64. člena predloga zakona izračunavati in spremljati kapital ter poročati Banki Slovenije v smislu 12. člena tega sklepa ločeno za dejavnost izdajanja elektronskega denarja ter za dejavnost plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajo elektronskega denarja.

VII. KONČNA DOLOČBA

15. člen
(veljavnost določb)

Ta sklep začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi četrtega odstavka 195. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) in 5. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07), Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve izdaja

Navodilo za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki

Z navodilom AJ PES se določajo podrobnejša navodila za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki. Navodilo bo določilo tudi tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati prosilci za vlaganje zahtev v elektronski obliki. Zahteve v elektronski obliki lahko vlagajo zakoniti zastopniki ali od njega pooblaščen osebe, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih določa predlog zakona.

Do izdaje navodila oziroma najkasneje do 30. junija 2018 bo veljalo Navodilo za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki (Uradni list RS, št. 49/10). Novo navodilo bo predvidoma začelo veljati 13. januarja 2018.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem navodilom se določajo podrobnejša navodila za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov (v nadaljnjem besedilu: RTR) v elektronski obliki, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJ PES).

II. TEHNIČNI POGOJI ZA VLAGANJE ZAHTEV

2. člen

Za vložitev zahteve v elektronski obliki morajo prosilci:

- imeti dostop do interneta in nameščen brskalnik,
- imeti veljavno kvalificirano potrdilo za elektronski podpis,
- imeti v brskalniku nameščeno komponento za podpisovanje,
- biti kot uporabniki prijavljeni na spletni portal AJ PES.

III. NAČIN VLAGANJA ZAHTEV V ELEKTRONSKI OBLIKI

3. člen

(1) Zahteve v elektronski obliki vlagajo zakoniti zastopniki prosilca ali od njega pooblašcene osebe, ki za vlaganje zahtev v elektronski obliki izpolnjujejo pogoje, določene z Zakonom o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) in s tem navodilom.

(2) Pooblastila za vlaganje zahtev v elektronski obliki se AJPES posredujejo na papirju, z izpolnitvijo vloge, objavljene na spletnem portalu AJPES. Izpolnitev vloge ni potrebna, kadar je predlagatelj zahteve v elektronski obliki zakoniti zastopnik prosilca, vpisan v evidenco digitalnih potrdil zakonitih zastopnikov enot poslovnega registra (v nadaljnjem besedilu: EDP), imetnik kvalificiranega digitalnega potrdila (v nadaljnjem besedilu: KDP).

4. člen

Prosilec lahko zahtevo v elektronski obliki vloži preko spletne aplikacije, z vnosom zahtevanih podatkov in z možnostjo uvoza zahtevanih podatkov iz svojih aplikacij v XML strukturi.

5. člen

(1) Prosilec izpolni zahtevo v elektronski obliki z naslednjimi podatki:

1. s podatki o prosilcu
 - a) ime in priimek oziroma naziv
 - b) matično številko (če je prosilec poslovni subjekt)
 - c) naslov
 - d) naslov varnega elektronskega predala
 - e) podatke, potrebne za odločitev o plačilu nadomestila za opravljeno storitev
2. s podatki o fizični osebi, imetniku transakcijskih računov, po katerih se poizveduje
 - a) ime in priimek
 - b) davčna številka
3. z opredelitvijo namena vlaganja zahteve, pravne podlage in pravnega interesa.

(2) Listine, s katerimi prosilec izkazuje pravni interes in namen pridobivanja osebnih podatkov iz RTR, se vnesejo v spletno aplikacijo kot priloga k zahtevi. Priloge so lahko v formatu pdf ali tif. Priporočeno je skeniranje v razločljivosti 200dpi, črno-belo ali sivinsko, velikost posamezne datoteke pa do 10 MB.

(3) Prosilec mora zahtevo izpolniti z vsemi podatki iz prvega odstavka tega člena, razen iz 1.d.) točke.

(4) V primeru, da prosilec zahteva pridobitev osebnih podatkov iz RTR za več imetnikov transakcijskih računov, v spletnem obrazcu navede podatke v skladu z 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena za več imetnikov transakcijskih računov. Podatki o imetnikih transakcijskih računov se lahko uvozijo v obliki XML datotek. Podatkom vsakega imetnika prosilec priloži kopijo listine, s katero izkazuje pravni interes in namen pridobivanja podatkov iz RTR, kot prilogo iz drugega odstavka tega člena.

IV. POSREDOVANJE OSEBNIH PODATKOV PROSILCU

6. člen

AJPES posreduje zahtevane osebne podatke iz RTR na področje, do katerega lahko prosilec dostopa kot prijavljeni uporabnik spletnega portala AJPES.

V. KONČNA DOLOČBA

7. člen

To navodilo začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi sedmega odstavka 195. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.), 40. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C) in 3. točke 15. člena Sklepa o ustanovitvi Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (Uradni list RS, št. 53/02, 87/02 in 16/07) Svet Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, sprejema

Tarifa nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov

Tarifo bo izdal AJPes, v njej pa bo določil zaračunavanje nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov. Za prosilce, za katere zakon določa brezplačno pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov, AJPes ne bo zaračunaval za posredovanje teh podatkov. Višina nadomestila stroškov se določa glede na način vlaganja zahtev za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov in število enot posredovanih podatkov.

Do izdaje tarife oziroma najkasneje do 30. junija 2018 bo veljala Tarifa nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 49/10). Nova tarifa bo predvidoma začela veljati 13. januarja 2018.

1. člen

S to tarifo se skladno z Zakonom o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) določa zaračunavanje nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz Registra transakcijskih računov.

2. člen

Pojmi, uporabljeni v tej tarifi, imajo naslednji pomen:

1. Register transakcijskih računov (v nadaljnjem besedilu: RTR) je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in o imetnikih transakcijskih računov;
2. Enota RTR je imetnik transakcijskih računov, ki je fizična oseba;
3. Podatki RTR so podatki o imetniku transakcijskega računa in podatki o transakcijskem računu, ki jih določa 192. člen predloga zakona;
4. Prosilec podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebe, ki izkažejo upravičenost do pridobitve osebnih podatkov skladno s 194. in 195. členom predloga zakona.

3. člen

Prosilcem, za katere zakon določa brezplačno pridobitev podatkov iz RTR, AJPes ne zaračunava posredovanja teh podatkov.

4. člen

AJPES za posredovanje podatkov iz RTR zaračunava naslednja nadomestila stroškov:

Storitev	Osnova za obračun (za enoto RTR)	Nadomestilo stroškov v EUR brez DDV	Rok obračuna
POSREDOVANJE PODATKOV IZ RTR			
Posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz RTR	a) Posredovanje podatkov na podlagi vložene zahteve v predpisani elektronski obliki	0,75	po opravljeni storitvi ali mesečno po pogodbi
	b) Posredovanje podatkov na podlagi vložene zahteve v pisni oblik	3,51	po opravljeni storitvi ali mesečno po pogodbi

5. člen

Višina nadomestila stroškov v tej tarifi se določa glede na način vlaganja zahtev za pridobitev podatkov iz RTR (elektronsko, pisno) in število enot posredovanih podatkov.

6. člen

Prosilci lahko podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb pridobljene iz RTR uporabljajo le za namene, opredeljene v zahtevi za pridobitev osebnih podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb in pridobljenih podatkov ne smejo posredovati drugim osebam.

7. člen

Rok za plačilo posredovanja podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz RTR je osem dni po izstavitvi računa AJPES.

8. člen

Tarifa začne veljati 13. januarja 2018.

Na podlagi 189. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) izdaja minister za finance

Pravilnik o načinu ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih izdajo davčni organi

S pravilnikom, ki ga bo izdal minister za finance, bodo določen način ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi izdajo davčni organi. V skladu s tem bo pravilnik določil tudi, kako ravnajo ponudniki plačilnih storitev, če ima dolжник transakcijski račun odprt pri več ponudnikih plačilnih storitev. Pravilnik bo tudi določil, da če ponudnik plačilnih storitev prejme v izvršitev več sklepov o davčni izvršbi, se ti sklepi izvršijo po vrstnem redu, kot so prispeli, pri čemer se vrstni red poplačila obveznosti upošteva prednostni vrstni red, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Do izdaje pravilnika oziroma najkasneje do 30. junija 2018 bo veljal Pravilnik o načinu ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih izdajo davčni organi (Uradni list RS, št. 43/10). Nov pravilnik bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018.

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa način ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi izdajo davčni organi.

II. RAVNANJE PONUDNIKA PLAČILNIH STORITEV PO PREJEMU SKLEPA O DAVČNI IZVRŠBI

a) Splošno

2. člen

(1) Takoj ko ponudnik plačilnih storitev prejme sklep o davčni izvršbi, zarubi denarna sredstva (v nadaljnjem besedilu: sredstva) na vseh dolžnikovih računih, ki jih vodi, do višine dolga, navedenega v sklepu o davčni izvršbi.

(2) Ponudnik plačilnih storitev, ki je v sklepu o davčni izvršbi naveden na prvem mestu (v nadaljnjem besedilu: primarni ponudnik plačilnih storitev), prenese sredstva z dolžnikovega računa na predpisane račune.

3. člen

Ponudnik plačilnih storitev izvrši sklep o davčni izvršbi iz sredstev na dolžnikovih računih, in sicer iz vseh sredstev v vseh valutah, pri čemer sredstva v tuji valuti preračuna v eure po svojem nakupnem tečaju na dan prenosa.

4. člen

Po prejemu sklepa o davčni izvršbi ponudnik plačilnih storitev preveri, ali ima dolžnik pri njem odprt račun. Če ponudnik plačilnih storitev ugotovi, da ne vodi računa dolžnika oziroma je račun ukinjen ali da vodi le dolžnikov plačilni račun, ki se uporablja izključno za namen izvrševanja plačilnih transakcij v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, lahko ugovarja, da dolžnik pri njem nima računa in vrne sklep o davčni izvršbi davčnemu organu.

5. člen

Ponudnik plačilnih storitev zarubi sredstva na računih dolžnika, in sicer najprej eurska sredstva v breme transakcijskega računa. Če na tem računu ni sredstev v višini, navedeni v sklepu o davčni izvršbi, pa še v breme drugih računov dolžnika ali iz sredstev iz naslova pogodb o vezavi sredstev s ponudnikom plačilnih storitev.

b) Več ponudnikov plačilnih storitev

6. člen

(1) Ponudniki plačilnih storitev prenesajo zarubljena sredstva na dolžnikov transakcijski račun, odprt pri primarnem ponudniku plačilnih storitev, takoj ko od primarnega ponudnika plačilnih storitev pridobijo podatek o višini manjkajočih sredstev za poplačilo dolga po sklepu o davčni izvršbi.

(2) Ponudniki plačilnih storitev pridobijo od primarnega ponudnika plačilnih storitev podatek iz prejšnjega odstavka takoj po rubežu sredstev in ob vsakem prilivu sredstev na račun, in sicer vse do obvestila iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Če eurska sredstva pri primarnem ponudniku plačilnih storitev in prenesena eurska sredstva drugih ponudnikov plačilnih storitev ne zadoščajo za poplačilo dolga po sklepu o davčni izvršbi, se dolg poplača tudi iz sredstev v tujih valutah, ki jih ima dolžnik na računu, odprtem pri primarnem ponudniku plačilnih storitev, oziroma če ta ne zadoščajo, tudi iz sredstev v tujih valutah, ki jih ima dolžnik na računih, odprtih pri drugih ponudnikih plačilnih storitev.

(4) Sredstva ponudnikov plačilnih storitev se prenašajo na transakcijski račun dolžnika pri primarnem ponudniku plačilnih storitev vse do obvestila primarnega ponudnika plačilnih storitev, da prenosi sredstev niso več potrebni.

7. člen

(1) Če je v sklepu o davčni izvršbi navedenih več ponudnikov plačilnih storitev in primarni ponudnik plačilnih storitev ugotovi, da ne vodi računa dolžnika oziroma je račun ukinjen ali da vodi le dolžnikov plačilni račun, ki se uporablja izključno za namen izvrševanja plačilnih

transakcij v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, o tem obvesti vse ostale v sklepu o davčni izvršbi navedene ponudnike plačilnih storitev.

(2) Od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka se kot primarni ponudnik plačilnih storitev šteje naslednji v sklepu o davčni izvršbi navedeni ponudnik plačilnih storitev.

(3) Ponudniki plačilnih storitev pridobijo od novega primarnega ponudnika plačilnih storitev podatek o številki transakcijskega računa dolžnika, ki ga ima le-ta odprtega pri njem, in podatek o višini sredstev, potrebnih za poplačilo dolga po sklepu o davčni izvršbi.

8. člen

Primarni ponudnik plačilnih storitev:

- zarubi sredstva do višine dolga po sklepu,
- obračunava zamudne obresti in izvrši njihov prenos na predpisane račune,
- izvršuje prenose sredstev na predpisane račune,
- obvesti druge ponudnike plačilnih storitev, ko sredstva na transakcijskem računu primarnega ponudnika plačilnih storitev zadoščajo za poplačilo dolga z zamudnimi obrestmi, da prenehajo z nakazili zarubljenih sredstev.

9. člen

Primarni ponudnik plačilnih storitev po izvršenem prenosu sredstev s strani drugih ponudnikov plačilnih storitev izvaja prenose sredstev v višini dolga po sklepu o davčni izvršbi z obračunanimi zamudnimi obrestmi do popolne izvršitve sklepa. Če sredstva na računih pri primarnem ponudniku plačilnih storitev zadoščajo za pokritje dolga, primarni ponudnik plačilnih storitev obvesti vse druge v sklepu o davčni izvršbi navedene ponudnike plačilnih storitev, da sredstva zadoščajo in naj prenehajo z nakazili sredstev na transakcijski račun dolžnika, odprt pri primarnem ponudniku plačilnih storitev.

c) Ustavitev in zadržanje izvrševanja sklepov o davčni izvršbi

10. člen

Ponudniki plačilnih storitev prenehajo izvrševati sklep o davčni izvršbi takoj po prejemu sklepa o ustavitvi postopka davčne izvršbe oziroma sklepa o zadržanju davčne izvršbe.

d) Vrstni red izvrševanja sklepov in poplačila obveznosti

11. člen

(1) Če prejme ponudnik plačilnih storitev v izvršitev več sklepov o davčni izvršbi, se ti sklepi izvršijo po vrstnem redu, kot so prispeli.

(2) Pri vrstnem redu poplačila obveznosti se upošteva prednostni vrstni red, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

12. člen

(1) Če ponudnik plačilnih storitev izvršuje sklepe o davčni izvršbi, izdane na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, in sklepe o izvršbi, izdane na podlagi zakona, ki ureja o izvršbo in zavarovanje, imajo davčni dolg in stroški davčne izvršbe pri poplačilu prednost pred ostalimi dolgovi dolžnika, razen pred dospelimi obveznostmi iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi porušenega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživljavca.

(2) Če s sklepom o davčni izvršbi davčni organ izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, ki jih ni odmeril davčni organ (denarna kazen, globa, upravna terjatev, obresti, stroški tega postopka), temveč jih davčni organ na podlagi zakona izterjuje za druge državne organe, samoupravne lokalne skupnosti ali nosilce javnih pooblastil, imajo pri poplačilu prednost v skladu s prejšnjim odstavkom samo stroški davčne izvršbe ne pa tudi druge denarne nedavčne obveznosti.

13. člen

Ponudnik plačilnih storitev nakazuje zarubljena sredstva po sklepu o davčni izvršbi na predpisane račune tako, da se obveznosti poplačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški izvršbe,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe ter stroški tega postopka.

III. RAVNANJE PONUDNIKA PLAČILNIH STORITEV PO PREJEMU SKLEPA ZA ZAVAROVANJE IZPOLNITVE DAVČNE OBVEZNOSTI

14. člen

Ponudnik plačilnih storitev začasni sklep za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti izvrši takoj po prejemu.

15. člen

Ponudnik plačilnih storitev izvrši začasni sklep za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti s smiselno uporabo določb 3., 4., 5., 6. in 7. člena tega pravilnika.

IV. POROČANJE O DOSPELIH NEPORAVNANIH OBVEZNOSTIH

16. člen

O stanju zarubljenih sredstev ponudnik plačilnih storitev obvesti pristojni davčni organ na dan prejema sklepa o davčni izvršbi, zatem pa ob vsaki spremembi stanja, vendar ne več kot enkrat na dan.

17. člen

Ponudnik plačilnih storitev obvesti davčni organ o neporavnanih zneskih po posameznem sklepu o davčni izvršbi ob vsaki spremembi zneskov, vendar ne več kot enkrat na dan. V obvestilu za vsak sklep posebej navede zneske po posameznih računih.

V. KONČNA DOLOČBA

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Na podlagi šestega odstavka 35. člena in sedmega odstavka 76. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št.) ter prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, hibridna plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo

Sklep Banke Slovenije bo urejal:

- podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ter dokumentacijo in dokazila, ki morajo biti priložena k tej zahtevi,
- podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot hibridna plačilna institucija,
- podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo.

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija bo morala obsegati vrsto dovoljenja, ki se zahteva, navedbo plačilnih storitev, za katere se zahteva izdaja dovoljenja, navedbo morebitnega zastopnika ali pooblaščenca vložnika v postopku izdaje dovoljenja in firmo oziroma osebno ime vložnika, ter prebivališče oziroma sedež vložnika. K zahtevi pa bo moral prosilec priložiti ustrezno dokumentacijo in dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih predpisuje predlog zakona.

Sklep bo predvidoma začel veljati 13. januarja 2018, ko se začnejo uporabljati določbe tega zakona.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina sklepa)

(1) Ta sklep določa podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ter dokumentacijo in dokazila, ki mora biti priložena k tej zahtevi.

(2) Določbe tega sklepa se uporabljajo tudi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot hibridna plačilna institucija in dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo razen, če ta sklep za izdajo teh dovoljenj izrecno določa drugače.

(3) Kadar se ta sklep sklicuje na določbe drugih predpisov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu.

2. člen
(opredelitve pojmov)

Pojmi, uporabljeni v tem sklepu, imajo enak pomen kot v Zakonu o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljevanju: predlog zakona).

II. ZAHTEVA IN DOKUMENTACIJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA

3. člen **(vsebina zahteve)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija mora obsegati:

- a) vrsto dovoljenja, ki se zahteva;
- b) navedbo plačilnih storitev, za katere se zahteva izdaja dovoljenja;
- c) navedbo morebitnega zastopnika ali pooblaščenca vložnika v postopku izdaje dovoljenja, vključno s pooblastilom za zastopanje;
- d) firmo oziroma osebno ime vložnika, prebivališče (naslov) oziroma sedež vložnika oziroma njegovega zastopnika ali pooblaščenca.

(2) K zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija mora biti priložen dokaz o plačilu takse za odločanje o zahtevi ter dokumentacija in dokazila o izpolnjevanju pogojev glede:

- a) statusnega ustroja iz 26. do 33. člena predloga zakona;
- b) varnega in zanesljivega poslovanja iz 53. člena predloga zakona;
- c) sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena predloga zakona;
- d) zagotavljanja minimalnega kapitala iz 55. člena predloga zakona;
- e) varstva denarnih sredstev uporabnikov iz 68. do 72. člena predloga zakona.

2.1. Dokumentacija glede statusnega ustroja

4. člen **(dokumentacija glede pravnoorganizacijske oblike plačilne institucije)**

Vložnik mora v zvezi z izpolnjevanjem zahtev glede pravnoorganizacijske oblike in dejavnosti plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) izpisek iz sodnega registra;
- b) statut oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko plačilne institucije, drug akt iz katerega je razviden statusni ustroj.

5. člen **(dokumentacija glede primernosti članov posloводства)**

(1) Osebe, ki so ali bodo člani posloводства plačilne institucije, morajo izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka 32. člena predloga zakona.

(2) Vložnik mora v zvezi s presojo primernosti oseb, ki so oziroma bodo člani organov posloводства predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) dokazilo, da član posloводства ni član organa nadzora vložnika;
- b) dokazila, da član posloводства v zadnjih petih letih ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine;
- c) dokazila, da v zadnjih dveh letih ni bil na prestajanju zaporne kazni zaradi kaznivega dejanja iz točke b) tega člena;

- d) dokazilo, da članu posloводства vložnika ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, ki še traja;
- e) izjavo člana posloводства, da v zadnjih dveh letih ni bil pravnomočno obsojen na plačilo odškodnine upnikom kot član posloводства ali nadzora družbe, nad katero je bil začet stečajni postopek na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje podjetij;
- f) izpolnjen vprašalnik PLAČ 1 iz Priloge I tega sklepa.

6. člen

(dokumentacija glede primernosti oseb odgovornih za neposredno vodenje poslov)

- (1) Osebe, ki so ali bodo v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami morajo izpolnjevati pogoje iz drugega odstavka 32. člena predloga zakona.
- (2) Vložnik mora v zvezi s presojo primernosti oseb, ki so oziroma bodo v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, predložiti dokumentacijo, ki obsega:
 - a) dokazila o končani izobrazbi osebe ter o delovnih izkušnjah na področju opravljanja plačilnih storitev;
 - b) dokazila o izkušnjah z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti, kot je oziroma bo dejavnost plačilne institucije, oziroma z vodenjem drugih primerljivih poslov;
 - c) izpolnjen vprašalnik PLAČ 2 iz Priloge II tega sklepa.

7. člen

(dokumentacija glede primernosti imetnikov kvalificiranih deležev)

- Vložnik mora v zvezi s presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev plačilne institucije (v nadaljevanju kvalificirani imetnik) predložiti dokumentacijo, ki obsega:
- a) seznam kvalificiranih imetnikov, ki so imetniki več kot 10% deleža glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, z navedbo njihovega deleža;
 - b) seznam kvalificiranih imetnikov, ki so imetniki manj kot 10% deleža glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije z opisom načina uveljavljanja pomembnega vpliva tega imetnika na upravljanje plačilne institucije;
 - c) izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra, v katerega je vpisan kvalificirani imetnik, če je kvalificirani imetnik pravna oseba, oziroma fotokopijo osebnega dokumenta, če je kvalificirani imetnik fizična oseba;
 - d) statut, oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko kvalificiranega imetnika, drug akt iz katerega je razviden statusni ustroj kvalificiranega imetnika;
 - e) seznam desetih največjih delničarjev oziroma, glede na pravnoorganizacijsko obliko kvalificiranega imetnika, drug ustrezen dokaz o njegovi lastniški strukturi in informacija o morebitnem obstoju delničarskih sporazumov ali drugih povezav lastnikov, ki bi bistveno vplivale na upravljanje kvalificiranega imetnika;
 - f) letni poročili kvalificiranega imetnika za zadnji dve leti poslovanja, ki vsebujeta primerljive podatke predhodnega leta;
 - g) revizorjevi poročili k letnima poročiloma za zadnji dve poslovni leti, če je bil kvalificirani imetnik zavezan k reviziji letnega poročila;
 - h) če je od zadnjega poslovnega leta minilo že več kot 6 mesecev, računovodske izkaze kvalificiranega imetnika za tekoče poslovno leto;
 - i) izjavo kvalificiranega imetnika, ki je fizična oseba, o premoženjskem stanju kvalificiranega imetnika, s pooblastilom, da Banka Slovenije navedbe v izjavi preveri pri pristojnih organih;
 - j) podatke o viru sredstev za naložbo v kvalificirani delež in obrazložitev sposobnosti financiranja izvedbe poslovnega načrta plačilne institucije.

8. člen

(dokumentacija o osebah, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti)

(1) Tesna povezanost je položaj, pri katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezane na enega od naslednjih načinov:

- tako, da je ena od njiju posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerega je udeležena pri upravljanju druge osebe ali v kapitalu druge osebe z najmanj 20-odstotnim deležem,
- z obvladovanjem,
- tako, da jih vse obvladuje ista tretja oseba.

(2) Vložnik mora v zvezi z osebami, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti, predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) seznam oseb, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti;
- b) opis načina povezave.

9. člen

(dokumentacija o ustanovnem kapitalu)

Vložnik mora za presojo višine ustanovnega kapitala predložiti dokazila o posameznih sestavinah iz tretjega odstavka 31. člena predloga zakona, glede na vrsto plačilnih storitev za katere je vložena zahteva za izdajo dovoljenja.

2.2 Dokumentacija glede organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih pogojev

10. člen

(splošno)

Vložnik mora za presojo pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije predstaviti poslovanje plačilne institucije, ki zajema:

- a) podroben opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov, ki jih namerava opravljati plačilna institucija;
- b) opis nameravane uporabe podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev;
- c) opis tveganj, ki jim bo plačilna institucija izpostavljena pri opravljanju plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov, ter ukrepe za obvladovanje teh tveganj;
- d) poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo podatki o izpolnjevanju organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 53. člena predloga zakona;
- e) navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če morajo biti letna poročila plačilne institucije revidirana in če so že imenovani.

11. člen

(organizacijski pogoji in dokumentacija o zagotavljanju organizacijskih pogojev)

(1) Organizacijski pogoji, ki jih mora zagotavljati plačilna institucija za opravljanje plačilnih storitev, so:

- dosledno izdelani delovni postopki, ki se izvajajo v posameznih fazah plačilnih storitev;
- sprejeti postopki delovanja v primeru izrednih okoliščin;
- zagotavljanje sistema usposabljanja zaposlenih za izvajanje delovnih nalog.

(2) Vložnik mora za presojo zagotavljanja organizacijskih pogojev plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) navedbo delovnih funkcij, ki bodo sestavljale proces opravljanja plačilnih storitev;
- b) opis in shematski prikaz postopkov izvajanja posamezne plačilne storitve;
- c) navodila za izvajanje delovnih postopkov v okviru posamezne plačilne storitve;
- d) pravila poslovanja v izrednih okoliščinah.

12. člen

(kadrovske pogoje in dokumentacija o zagotavljanju kadrovskih pogojev)

(1) Kadrovske pogoje, ki jih mora zagotavljati plačilna institucija za opravljanje plačilnih storitev, so:

- usposobljenost zaposlenih glede na vrsto plačilnih storitev;
- zadostno število usposobljenih zaposlenih glede na predvideni obseg plačilnih storitev;
- nadomestljivost neposredno odgovornih oseb za vodenje poslovanja v zvezi s plačilnimi storitvami.

(2) Vložnik mora za presojo zagotavljanja kadrovskih pogojev plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) podatke o izobrazbeni strukturi zaposlenih, ki bodo izvajali aktivnosti v zvezi s plačilnimi storitvami, in o njihovih delovnih izkušnjah;
- b) potrdila oziroma druge dokaze o strokovni usposobljenosti zaposlenih, ki bodo izvajali aktivnosti v zvezi s plačilnimi storitvami.

13. člen

(tehnične pogoje)

(1) Tehnične pogoje, ki jih mora zagotavljati plačilna institucija za opravljanje plačilnih storitev, sta:

- razpolaganje z ustrezno opremljenimi poslovnimi prostori za varno in nemoteno izvajanje plačilnih storitev,
- zagotavljanje informacijskega sistema, ki temelji na razvojni strategiji in varnostni politiki.

(2) Tehnična opremljenost poslovnih prostorov mora plačilni instituciji omogočati varno in nemoteno izvajanje poslovnih procesov v okviru opravljanja plačilnih storitev in zagotavljati ločenost izvajanja posameznih funkcij v skladu s pravili o obvladovanju tveganj, kot tudi možnost njihove medsebojne povezave v skladu z delovnimi postopki.

(3) Plačilna institucija, ki izvaja plačilne storitve z gotovino, mora biti opremljena tako, da zagotavlja poslovanje v skladu z veljavnimi pravili in standardi poslovanja z gotovino.

(4) Plačilna institucija mora imeti izdelan elaborat o varovanju premoženja, ki temelji na analizi tveganj in zajema:

- načrt varovanja premoženja,
- organizacijo prevoza in varovanja denarja ter drugih vrednostnih pošiljk,
- upravljanje z varnostno-nadzornim centrom in
- načrtovanje, razvoj in izvajanje varnostnih sistemov.

(5) Plačilna institucija mora vzpostaviti strategijo razvoja in politiko varnosti informacijskih sistemov, ki upošteva priporočila slovenskih standardov SIST ISO/IEC 27001:2006, SIST ISO/IEC 17799:2005 in SIST ISO/IEC 17799:2003, ki jih izdaja Slovenski inštitut za standardizacijo oziroma drug pooblaščen organ. Politika varnosti informacijskih sistemov mora vključevati najmanj:

- cilje pri zagotavljanju varnosti informacijskih sistemov;
- načela in postopke za zaščito zaupnosti, neoporečnosti in razpoložljivosti informacij; »zaupnost informacij« pomeni, da je informacija dostopna samo pooblaščenim uporabnikom; »neoporečnost informacij« pomeni, da je informacija točna in popolna; »razpoložljivost informacij« pomeni, da imajo pooblaščen uporabniki v potrebnem času zagotovljen dostop do informacij;
- porazdelitev odgovornosti glede varovanja informacijske tehnologije in informacij, shranjenih v informacijskih sistemih plačilne institucije, ter pripadajoče dokumentacije; »informacijska tehnologija« pomeni strojno in programsko opremo; »strojna oprema« pomeni opredmeteno računalniško in komunikacijsko opremo; »programska oprema« pomeni računalniške programe, postopke in pravila, ki zagotavljajo načrtovano operativnost strojne opreme.

14. člen **(dokumentacija glede zagotavljanja tehničnih pogojev)**

Vložnik mora za presojo zagotavljanja tehničnih pogojev plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) predstavitev tehnične opremljenosti poslovnih prostorov za varno in nemoteno izvajanje poslovnih procesov pri izvajanju plačilnih storitev, če je načrtovano, tudi za gotovinsko poslovanje za stranke;
- b) strategijo razvoja informacijskih sistemov (strojne in programske opreme);
- c) opis postopkov za neprekinjeno delovanje sistemov;
- d) okvirno predstavitev vsebine elaborata o varovanju premoženja;
- e) varnostno politiko na področju informacijskih sistemov.

2.3. Dokumentacija o sistemu upravljanja in sistemu notranjih kontrol

2.3.1. Sistem upravljanja

15. člen **(organizacijska struktura in dokumentacija o njeni ustreznosti)**

(1) Plačilna institucija mora zagotavljati jasno organizacijsko strukturo, ki temelji na:

- natančno opredeljenih, preglednih in doslednih notranjih razmerjih glede odgovornosti;
- učinkoviti komunikaciji in sodelovanju na vseh organizacijskih ravneh, ki sodelujejo v delovnem procesu;
- pravočasnem in zanesljivem informiranju vodstvene ravni za sprejemanje poslovnih odločitev, vključujoč poročanje o tveganjih.

(2) Vložnik mora za presojo ustreznosti organizacijske strukture plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) organigram plačilne institucije;
- b) interne pravilnike in druge akte, ki opredeljujejo izvajanje plačilnih storitev;
- c) dokumentacijo, iz katere sta razvidna sistem sprejemanja odločitev in odgovornost posameznikov, ki sprejemajo odločitve pri posameznih delovnih procesih v okviru opravljanja plačilnih storitev.

16. člen
(postopki o ugotavljanju, ocenjevanju, obvladovanju, spremljanju in poročanju o tveganjih)

(1) Sistem upravljanja s tveganji plačilne institucije mora zajeti vsa finančna (kot so: kapitalsko, kreditno, likvidnostno in valutno tveganje ter tveganje dobičkonosnosti) in nefinančna tveganja (kot so: operativno tveganje, tveganje ugleda in strateško tveganje), vključno s tehničnimi in proceduralnimi tveganji, ki obsegajo tudi tveganja iz naslova poslovnega sodelovanja z zunanjimi izvajalci, ki za plačilno institucijo izvajajo operativne ali druge pomožne storitve v zvezi z njeno poslovno dejavnostjo.

(2) Za upravljanje z operativnim tveganjem mora plačilna institucija vzpostaviti sistem v skladu s splošnimi standardi upravljanja z operativnim tveganjem iz Priloge III. tega sklepa.

(3) Poslovodstvo plačilne institucije je odgovorno za vzpostavitev učinkovitega sistema upravljanja s tveganji na podlagi sprejetih strategij in izvedbenih politik glede na vrsto tveganja. Poslovodstvo plačilne institucije mora zlasti zagotoviti, da:

- ugotavljanje tveganj zajema celovito in pravočasno prepoznavanje tveganj ter analizo vzrokov za njihov nastanek;
- merjenje oziroma ocenjevanje tveganj temelji na kvalitativnih kot tudi kvantitativnih metodah;
- obvladovanje tveganj vključuje ukrepe in pravila za spremljavo, zmanjševanje, razpršitev, prenos in izognitev ugotovljenim tveganjem;
- spremljanje tveganj zajema pravila glede odgovornosti, pogostosti poročanja in načina spremljave s ciljem doseganja sprejemljivega profila tveganosti.

(4) Plačilna institucija mora imeti za namen upravljanja s tveganji sprejeta pravila uvajanja novih produktov ali sistemov, s katerimi določi, kaj šteje za nov produkt oziroma sistem, in pravila za izvedbo analize pripadajočih tveganj.

17. člen
(dokumentacija o ugotavljanju, ocenjevanju, obvladovanju, spremljanju in poročanju o tveganjih plačilne institucije)

Vložnik mora za presojo postopkov ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) strategije in politike prevzemanja tveganj in upravljanja s tveganji;
- b) pravila glede uvajanja novih produktov ali sistemov;
- c) pravila uporabe zastopnikov, podružnic in zunanjih izvajalcev;
- d) opis obravnave tveganj pri poslovanju preko podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev;
- e) predstavitev sistema notranjega poročanja o tveganjih;
- f) predstavitev sposobnosti poročanja Banki Slovenije in Uradu za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

2.3.2. Sistem notranjih kontrol

18. člen
(postopki za zagotavljanje sistema notranjih kontrol)

(1) Plačilna institucija mora imeti učinkovito strukturo sistema notranjih kontrol, na katerih temelji izvajanje notranjih kontrolnih dejavnosti. Notranje kontrolne dejavnosti se morajo izvajati na ravni vseh plačilnih storitev, v okviru vseh dnevnih poslovnih dejavnosti, vključno s

spremljanjem delovanja informacijskih sistemov ter delovanja zaposlenih, kot tudi zunanjih izvajalcev. Bistvene ugotovitve notranjih kontrolnih dejavnosti ter pripadajoči ukrepi morajo biti dokumentirani.

(2) Plačilna institucija mora v okviru izvajanja notranjih kontrol zagotoviti najmanj: jasno opredeljene kontrolne točke v vseh delovnih procesih, limite za omejevanje izpostavljenosti plačilne institucije finančnim tveganjem, fizične kontrole in sistem rednega poročanja ustreznim vodstvenim strukturam, kot tudi sistem ugotavljanja in odprave kršitev in drugih nepravilnosti pri izvajanju plačilnih storitev.

(3) Notranje kontrolne dejavnosti na področju delovnih procesov se morajo izvajati na podlagi pisnih navodil in usmeritev, ki vključujejo opise poslovnih procesov, delovna navodila in pravilnike, ki urejajo delovne procese. Plačilna institucija mora zagotoviti ustrezno stopnjo podrobnosti navodil in usmeritev, vključno s pravili glede organizacijske in poslovno-operativne strukture plačilne institucije, sistema dodeljevanja nalog, hierarhije sprejemanja odločitev, pristojnosti in odgovornosti zaposlenih ter izvajanja postopkov. Stopnja podrobnosti teh navodil in usmeritev mora biti odvisna od značilnosti, obsega in zapletenosti poslovnih dejavnosti plačilne institucije ter pripadajočih tveganj. V primeru kakršnih koli sprememb poslovnih dejavnosti ali pripadajočih procesov morajo biti navodila in usmeritve ustrezno in čim prej ažurirani. Navodila in usmeritve morajo biti dokumentirani. Zaposleni morajo biti seznanjeni z vsebino tistih navodil in usmeritev, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje vseh svojih delovnih nalog.

(4) Notranje kontrolne dejavnosti na področju določanja limitov za omejevanje izpostavljenosti finančnim tveganjem vključujejo: vzpostavitev strukture limitov izpostavljenosti, sistem preverjanja skladnosti poslovnih transakcij z vzpostavljenimi limiti ter morebitne postopke presoje odobritev poslovnih transakcij, ki presegajo te limite.

(5) Notranje kontrolne dejavnosti na področju fizičnih kontrol vključujejo: fizične kontrole dostopa do premičnega in nepremičnega premoženja plačilne institucije in njegovo varovanje, izvajanje načela štirih oči ter redno popisovanje premičnega in nepremičnega premoženja plačilne institucije.

(6) Notranje kontrolne dejavnosti na področju kadrov vključujejo spremljanje zasedenosti delovnih mest, znanja in strokovnosti zaposlenih ter izvajanja izobraževanja, spremljanje števila zaposlenih za določen čas ter izvajanje nadzora nad njimi.

(7) Plačilna institucija mora zagotoviti notranje in zunanje poročanje, ki poleg poročil o tveganjih vključuje tudi podatke o:

- o poslovanju plačilne institucije,
- o skladnosti delovanja plačilne institucije z veljavno zakonodajo, standardi in kodeksi ter notranjimi akti in
- o zunanjem poslovnem okolju plačilne institucije ter zunanjih razvojnih trendih.

(8) Notranje kontrolne dejavnosti na področju poročanja temeljijo na spremljanju poročil s strani ustreznih vodstvenih ravni in vključujejo ugotavljanje morebitnih pomanjkljivosti in napak v poročilih ter drugih nepravilnosti v delovanju zaposlenih pri izdelavi poročil.

(9) Plačilna institucija mora na področju informacijskih sistemov izvajati sledeče notranje kontrolne dejavnosti:

- pri izvajanju strategije razvoja informacijskih sistemov: ugotavljati njegove skladnosti s poslovnimi procesi, kvaliteto projektnega načrtovanja, vključenosti ustreznih kadrov ter seznanjenosti različnih vodstvenih ravni s pripadajočo problematiko;
- pri zagotavljanju varnosti informacijskih sistemov: logične in fizične kontrole pri dostopanju do informacijskih sistemov;

- pri strojni opremi: ugotavljati njene ustreznosti glede zahtev pripadajočih poslovnih procesov, notranjih in tehničnih standardov ter rednosti njenega vzdrževanja;
- pri programski opremi: ugotavljati njene ustreznosti in uporabe v poslovnih procesih v smislu izpolnjevanja zahtev uporabnikov ter ločevanja funkcij razvoja, vzdrževanja in uporabe programske opreme.

(10) Plačilna institucija mora v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma izvajati zlasti sledeče kontrolne dejavnosti:

- oceno tveganja pojava pranja denarja in financiranja terorizma,
- izvajanje internih navodil za preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s predpisi,
- imenovanje in umestitev pooblaščenca v poslovni proces plačilnih storitev.

19. člen

(dokumentacija za zagotavljanje sistema notranjih kontrol)

(1) Vložnik mora za presojo sistema notranjih kontrol plačilne institucije predložiti dokumentacijo, ki zajema predstavitev organiziranosti sistema notranjih kontrol, z opisom strukture notranjih kontrol in izvajanja notranjih kontrolnih dejavnosti v okviru:

- delovnih procesov,
- vzpostavitve in izvajanja limitov,
- fizičnih kontrol,
- poročanja,
- informacijskega sistema,
- spremljave delovanja zaposlenih,
- uporabe podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev,
- izvajanja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

2.3.3. Uporaba podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev

20. člen

(postopki upravljanja s tveganji v zvezi s podružnicami, zastopniki in zunanjimi izvajalci)

(1) Plačilna institucija, ki namerava uporabljati podružnice, zastopnike ali zunanje izvajalce pri izvajanju svojih poslovnih dejavnosti, mora v zvezi z uporabo podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev oblikovati politiko prevzemanja in upravljanja s tveganji, ki mora vključevati najmanj naslednje elemente:

- opis nameravane uporabe podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev ter zagotavljanja ustrezne kakovosti storitev,
- osnovna načela oziroma usmeritve glede upravljanja s tveganji iz naslova uporabe podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev,
- zagotavljanje neprekinjenega poslovanja v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravlja podružnica, zastopnik ali zunanji izvajalec,
- strategijo ukrepanja za primer pričakovane ali nepričakovane prekinitve pogodbenega razmerja z zastopnikom ali zunanjim izvajalcem, pri čemer uporaba podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev ne sme oslabilo izvajanja poslovnih dejavnosti in procesa upravljanja s tveganji plačilne institucije oziroma ne sme otežiti izvajanja nadzora nad plačilno institucijo.

(2) Uporaba zastopnikov in zunanjih izvajalcev plačilne institucije mora biti organizirana na način, ki plačilni instituciji omogoča nepretrgano spremljanje delovanja zastopnikov in zunanjih

izvajalcev ter upravljanje s tveganji, ki izhajajo iz uporabe zastopnikov in zunanjih izvajalcev vključno z izvajanjem postopkov notranje kontrole plačilne institucije v razmerju do zastopnikov in zunanjih izvajalcev.

(3) Pogodbene pravice ter obveznosti plačilne institucije in zastopnika oziroma zunanjega izvajalca morajo biti natančno opredeljene in razumljive. Pogodbene pravice plačilne institucije morajo vključevati možnost predčasne prekinitve pogodbenega razmerja z zastopnikom oziroma zunanjim izvajalcem na njeno zahtevo, v primeru ugotovljenih odstopanj od pogodbenih obveznosti. Pogodbene obveznosti zastopnika oziroma zunanjega izvajalca morajo vključevati: zaščito podatkov, skladnost delovanja zastopnika oziroma zunanjega izvajalca z veljavno zakonodajo in drugimi predpisi ter popoln dostop plačilne institucije do vseh prostorov in podatkov zastopnika oziroma zunanjega izvajalca in njeno neomejeno pravico do pregleda le teh.

(4) Zastopnik ter zunanji izvajalec morata na temelju pogodbe o ravni kakovosti storitev s plačilno institucijo (»Service Level Agreement«) zagotoviti dogovorjeno raven kakovost storitev. Pogodba o ravni kakovosti storitev mora vsebovati kvantitativna in/ali kvalitativna merila, na podlagi katerih lahko zastopnik oziroma zunanji izvajalec in plačilna institucija ocenita ustreznost kakovosti zadevne storitve. Če raven kakovosti storitev ni v skladu s to pogodbo, mora plačilna institucija nemudoma sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti.

21. člen

(dokumentacija glede uporabe podružnic, zastopnikov in zunanjih izvajalcev)

(1) Če namerava plačilna institucija uporabljati podružnice, zastopnike ali zunanje izvajalce pri izvajanju svojih poslovnih dejavnosti, mora vložnik zahtevi za izdajo dovoljenja priložiti opis politike prevzemanja in upravljanja s tveganji iz naslova uporabe zastopnikov, podružnic in zunanjih izvajalcev, ter dokumentacijo v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice in zastopnika oziroma glede izvajanja operativnih funkcij preko zunanjega izvajalca.

(2) Vložnik mora v zvezi z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev preko zastopnika predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) pogodbo o sodelovanju z zastopnikom;
- b) opis plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati plačilna institucija preko zastopnika;
- c) statut oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko zastopnika, ki je pravna oseba, drug akt iz katerega je razviden statusni ustroj;
- d) izpis iz sodnega registra ali drugega javnega registra pravnih oseb, če je zastopnik pravna oseba, oziroma izpis iz uradne evidence stalnih prebivališč fizičnih oseb, če je zastopnik fizična oseba;
- e) dokazila iz 5. in 6. člena tega sklepa glede primernosti posloводства zastopnika oziroma oseb, odgovornih za neposredno vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih v imenu plačilne institucije opravlja zastopnik;
- f) opis postopkov ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih pri zastopniku ter opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bo uporabljal zastopnik v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s predpisi.

(3) Vložnik mora v zvezi z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) opis plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati plačilna institucija preko podružnice;
- b) akt o ustanovitvi podružnice;
- c) izpis iz sodnega registra ali drugega javnega registra, v katerega se vpisuje podružnica;

- d) dokazila iz 5. in 6. člena tega sklepa glede primernosti posloводства podružnice oziroma oseb; odgovornih za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, ki jih opravlja podružnica;
- e) opis postopkov ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih v podružnici.

(4) Vložnik mora v zvezi z izvajanjem operativnih funkcij preko zunanjega izvajalca, na katerega namerava plačilna institucija prenesti izvajanje pomembnih operativnih nalog v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) pogodbo o sodelovanju z zunanjim izvajalcem;
- b) opis pomembnih operativnih nalog, ki se prenašajo na zunanjega izvajalca;
- c) opis ureditve odgovornosti med plačilno institucijo in zunanjim izvajalcem;
- d) opis postopkov ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih pri zunanjem izvajalcu.

2.4. Dokumentacija glede zagotavljanja minimalnega kapitala

22. člen

(dokumentacija glede zagotavljanja minimalnega kapitala)

(1) Vložnik mora v zvezi z zahtevami glede izpolnjevanja minimalnega kapitala predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo podatki za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 55. člena predloga zakona;
- b) letni poročili za zadnji dve poslovni leti, ki vsebujeta primerljive podatke predhodnega leta;
- c) revizorjevi poročili k letnima poročiloma za zadnji dve poslovni leti, če je bil vložnik zavezan k reviziji letnega poročila;
- d) če je od zadnjega poslovnega leta minilo že več kot 6 mesecev, računovodske izkaze za tekoče poslovno leto.

(2) Poslovni načrt iz a) točke prvega odstavka tega člena mora za namen določitve metode za izračun kapitalske zahteve v skladu s 55. členom predloga zakona in Sklepom o kapitalu plačilnih institucij, vsebovati naslednje podatke:

- a) predvideni skupni znesek stalnih splošnih stroškov in njihovo strukturo po vrstah teh stroškov;
- b) predvideno višino povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij za prvo leto poslovanja;
- c) izračun predvidenega indikatorja prihodkov za prvo leto poslovanja iz 59. člena predloga zakona.

2.5. Dokumentacija o varstvu denarnih sredstev uporabnikov

23. člen

(varstvo denarnih sredstev uporabnikov)

(1) Vložnik mora za presojo zagotavljanja varstva denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) opis načina varstva denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev;
- b) dokazila o zagotavljanju ločitve denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev in vodenju ločene evidence denarnih sredstev v skladu z 68. členom predloga zakona oziroma

dokazilo sklenitvi zavarovalne pogodbe oziroma druge primerljive garancije v skladu s 69. členom predloga zakona;

- c) opis notranje revizijskih postopkov za zagotavljanje varovanja denarnih sredstev uporabnikov.

(2) Poleg dokumentacije iz prvega odstavka tega člena mora vložnik v primeru zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot hibridna plačilna institucija, kjer se obseg denarnih sredstev, ki bodo uporabljena za plačilne storitve, spreminja ali ni vnaprej znan, predložiti tudi opis metode za določitev deleža sredstev, ki jih bodo uporabniki plačilnih storitev predvidoma uporabili za izvrševanje plačilnih transakcij in časovno vrsto preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev za izvrševanje plačilnih transakcij oziroma za druge namene, če z njo razpolaga. Če hibridna plačilna institucija ob vložitvi zahteve ne razpolaga z ustrezno časovno vrsto preteklih podatkov, lahko v zahtevi predlaga, da se do pridobitve teh podatkov uporabi ocena deleža denarnih sredstev uporabnikov, ki se bodo predvidoma uporabila za izvrševanje plačilnih transakcij, na podlagi podatkov, kot izhajajo iz poslovnega načrta.

2.6. Dokumentacija o udeležbi v plačilnih sistemih

24. člen **(udeležba v plačilnih sistemih)**

Vložnik mora v zvezi z morebitno udeležbo plačilne institucije v domačih in tujih plačilnih sistemih predložiti dokumentacijo, ki obsega:

- a) opis glavnih značilnosti plačilnega sistema glede izračuna in poravnave denarnih obveznosti udeležencev plačilnega sistema;
- b) opis nameravane oblike udeležbe v plačilnem sistemu;
- c) opis pomembnih tveganj, ki jih prevzema z udeležbo v plačilnem sistemu v skladu s pravili plačilnega sistema glede obvladovanja teh tveganj;
- d) opis notranjih kontrolnih dejavnosti v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu in prevzemanjem tveganj v zvezi z udeležbo v tem sistemu.

III. ZAHTEVA IN DOKUMENTACIJA ZA IZDAJO DOVOLJENJA ZA OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA Z OPUSTITVIJO

25. člen **(zahteva za opustitev oziroma omejeno uporabo posameznih zahtev)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo mora poleg sestavin iz prvega odstavka 3. člena tega sklepa vsebovati tudi predlog vložnika, za katere posamezne zahteve glede statusnega ustroja iz podpoglavja 2.2. predloga zakona in glede sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz podpoglavja 2.7. predloga zakona zahteva opustitev ali uporabo v omejenem obsegu. V zahtevi mora vložnik podrobno utemeljiti razloge, ki utemeljujejo dopustitev opustitve ali uporabo posameznih zahtev za plačilne institucije v omejenem obsegu.

(2) V primeru, če vložnik zahteva uporabo določene zahteve predlog vključevati tudi opis, v kakšnem obsegu naj se posamezna zahteva upošteva.

(3) Vložnik mora zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo poleg dokazila o plačilu takse za odločitev o zahtevi, priložiti dokumentacijo in dokazila glede:

- a) izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka 76. člena predloga zakona;
- b) razlogov, ki utemeljujejo dopustitev predlagane opustitve ali omejenega izvajanja posameznih zahtev;
- c) drugih pogojev in zahtev iz drugega odstavka 3. člena tega sklepa za katere vložnik ni predlagal opustitve oziroma omejenega izpolnjevanja oziroma za katere opustitev ali omejeno izpolnjevanje ni dopustno.

26. člen

(dokumentacija v zvezi z zahtevo za opustitev oziroma omejeno izpolnjevanje posameznih zahtev)

Vložnik mora v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz drugega odstavka 76. člena predloga zakona predložiti naslednjo dokumentacijo:

- a) izpis iz sodnega registra ali drugega ustreznega javnega registra pravnih oseb ali potrdilo o stalnem prebivališču fizične osebe, iz katerega je razvidno, da ima pravna oseba oziroma fizična oseba, ki bo opravljala plačilne storitve kot plačilna institucija z opustitvijo, sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji;
- b) dokazila, da bo plačilna institucija z opustitvijo opravljala storitve izvrševanja denarnih nakazil kot dodatno dejavnost in bodo te storitve dostopne le tistim uporabnikom, ki bodo hkrati uporabljali njene druge storitve, ki niso plačilne storitve;
- c) poslovni načrt za prva tri poslovna leta, ki mora vsebovati tudi povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava vložnik opraviti, vključno s transakcijami opravljenimi preko njegovih zastopnikov iz katerega izhaja, da povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava opraviti plačilna institucija z opustitvijo, vključno s transakcijami, opravljenimi preko njenih zastopnikov, v posameznem letu ne bo presegel 100.000 eurov;
- d) glede primernosti članov posloводства in oseb odgovornih za vodenje poslov, kot je določeno v 5. in 6. členu tega sklepa.

IV. KONČNA DOLOČBA

27. člen

(začetek veljavnosti)

Ta sklep začne veljati 13. januarja 2018.